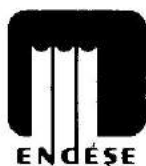




تاریک و پروون





په ډیجیټل کتابخانه کې راښودل شوي کتابونه

ناوهندی روښنښیری و هونهری نه ندیشه

به ریڼه بهری گشتی ناوهند: هه ژار مه جید

به ریڼه بهری چاپ و بلاوکردنه وه: سیروان مه حمود

ناوهندی روښنښیری و هونهری نه ندیشه - ناوهندی بلاوکردنه وه ی نه ندیشه
سلیمانې - شه قامې مه وه ی - تهلاری بازگانې سیروانی نوی - نهومی چوارم
<http://www.endeshe.net>

andesha.library@yahoo.com ● andesha@outlook.com

<http://www.facebook.com/Andeshalib>

07501026400



کتابخانه ډیجیټل
www.rabari.org



تاریک و پروون

سابق هیدایهت
وهرگیرانی فہرشید شہرفی



زنجیره کتیبی فیکر و نه‌ده‌ب

سهرپه‌رشتیاری زنجیره

سیروان مه‌حمود

ناوی کتیب: تاریک و پوون

ناوی نووسەر: سادق هیدایه‌ت

وه‌رگتیرانی له فارسییه‌وه: فهرشید شه‌ریفی

یابه‌ت: پۆمان

هه‌له‌بری و پینووس: پۆشنا قادر

تۆبه‌تی چاپ: یه‌که‌م ۲۰۱۷

چاپخانه: نه‌ندیشه

تیراژ: (۱۰۰۰) دانه

نرخ: (۵۰۰۰) دینار

ژماره‌ی سپاردن: له به‌پنۆه‌به‌رایه‌تی گشتیی کتیبخانه گشتیه‌کان

ژماره (۱۲۶۴) سی سائی (۲۰۱۷) سی پین دراوه

مافی ئەم کتیبه پارێزراره ©

به‌بێ ره‌زومه‌ندیی نه‌ندیشه، هیچ لایه‌نیک ریگه‌پیدراو نییه بۆ له‌به‌رگرتنه‌وه‌ی ئەم کتیبه، جا گهر به شیوه‌ی نه‌لکترونی، کاغه‌زی، وینه‌یی، ده‌نگی، یان هه‌ر شیوازیکی تری له‌به‌رگرتنه‌وه‌ بیت.



له جياتی پيشه کی

- ۷.....روژمیری ژيانی سادق هيدايهت
- ۱۵.....س.گ.ل.ل.....
- ۵۳.....ژنيک که ميړده که ی لی ون بوو.....
- ۸۹.....بووکه شووشه ی پشتی پرده.....
- ۱۰۹.....نافه رينگان.....
- ۱۳۵.....شه وانی وهرامين.....
- ۱۵۵.....دوايين بزه.....
- ۱۷۵.....باوکانی نادم.....





کتابخانه دیجیتال
www.rabari.org

پوڙميري ژباني سادق هيدايهت

۱۹۰۲ - ۱۹۵۱

۱۲۸۱، سادق هيدايهت روڙي ۲۸ي ريبه ندان، ۱۷ي فيبريهي ۱۹۰۲ له تاران، شه قامي ڪوشڪ ژماره ۱۱ له بنه مالهي ڪي ٺهريستوڪرات و دهوله مهند له دايڪ بوو. باوڪي واته قولبخان نيعتيزادولمولڪ و دايڪي واته زيوه رملوڪ شوش منداليان هيه سي ڪچ و سي ڪور. سادق بچو وڪترين مندالي بنه مالهي. براهي ڪي. واته مه محمود گهيشته پلهي جيگري سه روڪوه زيران و براهي تري واته عيسا، سه روڪي زانڪوي سه ربازي بوو.

۱۲۸۵، ۱۹۰۶: په سه نڪردي حڪومه تي په رله ماني له لايه ن موزه فهره دين شا و دواتر ڪردي وهي په رله مان.

۱۲۸۷، ۱۹۰۸: سادق هيدايهت ده چيته خويندنگه ي زانستي تاران و دواي ته و او ڪردي قوناغي سه رله تاي، ده چيته دارولفنوون و تا ڪوتايي قوناغي يه ڪم له وي ده مينيه وه. پاشان بو ته و او ڪردي قوناغي دووه مي ناوه ندي، ده چيته خويندنگه ي سين لرويي.



۱۹۲۰، ۱۲۹۹: دواى كوددهتای جهوتى ۱۲۹۹ ره زاخانى
میرپه‌نج له گهل سهید زیا جله‌وى ده‌سه‌لات به‌ده‌سته‌وه
ده‌گریت.

۱۳۰۲، ۱۹۲۴: چاپی چوارینه‌کانی خه‌یام له تاران:

چاپی کتیبی سرژف و نازهل له چاپخانه‌ی بروخیم:

چاپی کتیبی زمانحالی کونیرنژیک له کانی سه‌ره‌مه‌رکدا.

۱۳۰۴، ۱۹۲۵: دواى دارمانی ده‌سه‌لاتی نه‌حمه‌ر شأ،

ره‌زاخانى سه‌رکرده‌ی سوپا له ریگه‌ی په‌رله‌مانه‌وه وهک
پاشا هه‌لده‌بژیردریت:

سادق هیدایهت قوناغی دواناوه‌ندی سین لوویی له تاران
ته‌واو ده‌کات.

۱۳۰۵، ۱۹۲۶: هیدایهت له وه‌رزى به‌هاردا له‌گهل یه‌که‌م
تاقمی نیردراوی خویندکاران ده‌چیت بر نه‌روپا، سالیک
له به‌لژیکا ده‌مینیته‌وه و پاشان ده‌چیت بو فهره‌نسا، پاش
ماوه‌یه‌ک واز له خویندن ده‌هینیت و ده‌ست ده‌کات به
نووسین:

چیروکی مه‌رگ له به‌رلین، له گوشاری نیرنشار چاپ

۱ - كوددهتای ۲ ره‌شه‌می ۱۹۲۲، كودده‌تایه‌كر سه‌ریازی بوو، كه
له‌لایه‌ن ره‌زاخانى میرپه‌نج به‌هاوکاری سه‌ید زب‌ادین ته‌باهه‌بابی و به
پلانیودارشتنی نه‌فسه‌ری به‌ریتانیای نیدموند نایروئساید، به‌ریوه چوو.
لیکولینه‌وه‌كان نه‌وه دهر ده‌خن به‌ریتانییه‌كان هیچ بولیان له‌و كودده‌تایه‌دا
نه‌بووه به‌لام هه‌ندیک سه‌رچاوه باس له‌وه ده‌كان كه ۲۲ رۆژ به‌ر له
كودده‌تا، ره‌زاخان چاوی به‌ نیدموند نایروئساید كه، تووه و له‌و دیداره‌دا
ژه‌نرال نایروئساید به‌ ره‌زاخانى وتوو، ئیعه هیچ لاریمان نییه، نه‌كه‌ر
ئیه ده‌سه‌لات به‌ده‌سته‌وه بگرن. بویه له نه‌نجاسی هه‌ماهه‌نگی نیوان
سه‌ید زیا و ره‌زاخان، رۆژی سینی ره‌شه‌می، هیزه فه‌زاقه‌كان چووئه ناو
تاران و هه‌موو دامودم‌زگه حكومییه‌كانیان داگیر كرد. (و.ك.)

دھکریت ربیہ ندانی سالی ۱۳۰۵.

۱۹۲۷، ۱۳۰۶: کتیبی *سورودھ کانی رپورہ کھوارن* له بهرلین
به پیشه کی حسین کازم زاده *نیرنشار* چاپ دھکریت.

۱۳۰۹، ۱۹۳۰: ھیدایت له فھرہ نساوہ دھگہ ریتہ وھ بو
نیران و له بانگی ناوہ ندیی دادہ مہ زریت:

کتیبی *زیندہ بگور* له تاران بلاو دھکریتہ وھ، کتیبی
پروین کچی ساسان بلاو دھکریتہ وھ،

ناشنا بوونی ھیدایت له گھل بوزورگ عہلہ وی و موجتہ با
مینہ وی و مہ سعوود فہر زاد، *ئم چوار کہ سہ له مہ مہر*
گروپی *حفتکہ سی* ^۱ *سہ عید نہ فیسی*، *عہلی نہ سفہر*
حیکمت، *حسہ تہ قیزادہ*، *عہ باس یقبال*، *محہ مہ د*
قہ زوینی، *نہ سروللا فہلسہ فی* و *غولامرہ زا رہ شید یاسمیدا*
قوت بوونہ وھ و گروپی *چوار کہ سییان* ^۲ *دامہ زران* و *نامانجیان*
ھینانہ نارای رۋحیکی تازہ له *ئہ دہ بیانی نیراندا بوو*.

۱۳۱۰، ۱۹۳۱: چاپی کتیبی *نہوسانہ* ^۳ له تاران.

چیروکی سیبیری مہ غور به *ھاوکاری* بزورگ عہلہ وی
و *دش پرتہ و* له *کوچیروکی نیران* له تاران بلاو کرایہ وھ،
سابق ھیدایت ژمارہ یک *چیروکی کورت* له *گوفاری*
نہوسانہ دا بلاو دھکاتہ وھ.

۱۳۱۱، ۱۹۳۲ ھیدایت له بانگی ناوہ ندیدا دہست له کار

۱ - واتہ گروپی سہ بے، کہ *ئو کاتہ بے* ناوہ ناسرابون. (و. ک.)

۲ - واتہ گروپی روبے، کہ *ئو کاتہ بے* ناوہ ناسرابون. (و. ک.)

۳ - *نہوسانہ ھمان وشہی نہوسانہ بے*. *ئم کتیبہ بریتیبہ* له *ھندیک*
شیر و *گورانی فولکلور*، کہ *دوچار تہ اوتری کرد* و به *ناوی گورانی*
فولکلوری بے کاز له *ژمارہ کانی شہر* و *حفتی گوفاری موسیقا بلاوی*
کرده وھ. (و. ک.)

ده‌کیشیته‌وه؛

کتیبی ئیسفه‌هان نیروهی جیهان له تاران چاپ ده‌کات؛
روژی ۶ی خهرمانان له فه‌رمانگه‌ی گشتیی بازرگانی
داده‌مه‌زریت؛

کوچیروکی سسی بلورپ خوین له تاران چاپ ده‌کات.

۱۳۱۲، ۱۹۳۳: چاپی کوچیروکی تاریک و روون؛

چاپی کتیبی نه‌یره‌نگستان؛

چاپی کتیبی خاتوو عه‌له‌وییه؛

چاپی کتیبی مازیار به‌هاوکاریی موجته‌با مینه‌وی.

۱۳۱۲، ۱۹۳۴: بلاوکردنه‌وهی کتیبی چوارینه‌کانی خه‌یام^۲

له‌ده‌زگای پارس که له‌ژیر چاودیری و ه‌زاره‌تی کاروباری
ده‌ره‌وهی ئیراندا بو،

له‌گه‌ل مه‌سه‌عود فه‌رزاد کتیبی خرخاشه‌ بلاو ده‌کاته‌وه.

۱۳۱۴، ۱۹۳۵: دوای دوو مانگ و نیو کارکردن له‌ده‌زگای

پارس، ده‌ست له‌کار ده‌کیشیته‌وه.

۱ - یه‌کیکه له‌نه‌سه‌که‌کانی هیدایه‌ت، که له‌ناوی نه‌سکیکی سه‌رده‌می
ساسانییه‌کان وه‌ری گرتووه. ناری کتیبه‌که به‌فارسی نه‌یره‌نگستانه
که نه‌یره‌نگ به‌واتای قیل بیان فروفیل دیت. نه‌یره‌نگستان له‌کومه‌لیک
برگه و باه‌تی فولکلور پیک هاتووه، که هیدایه‌ت تیابدا وه‌ک تویزهر و
پسه‌وریکي بواری فولکلور له‌سه‌رچاوه‌کان و هوکاره‌کانی سه‌ره‌لدانی
فولکلور ده‌کولیته‌وه. هیدایه‌ت له‌نوسینه‌وهی ئەم کتیبه‌دا پشت به
میژوو و سه‌رچاوه‌کانی پینش نیسلام ده‌به‌ستیت. هیدایه‌ت پیی وایه
ئەم نایین و باوه‌ره‌ خورافایانه له‌و کاته‌وه هاتوونه‌ته‌ ناو کولتووری
ئیرانه‌وه، که جادووکاره‌کان له‌سه‌رده‌می نوسینه‌وهی ئافیس‌تادا ئیجگار
ده‌سترویشتوو برونه، چوونکه ئافیس‌تای ئەم حوکمانه‌ی له‌دژی ئەوان
ده‌ر کردووه. (و. ک.)

۲ - ئەم کتیبه له‌پیشه‌کیه‌ک و دوو وتار و ۱۴۳ چوارینه‌ پیک هاتووه.
که به‌باوه‌ری هیدایه‌ت له‌سه‌هدا سه‌ده‌هی خه‌یامن. (و. ک.)

سانو هيدايهت

۱۳۱۵، ۱۹۳۶: له فرمانگه‌ی گشتی خانوبه‌ره
داده‌مه‌زريت؛

سه‌فهر دهکات بو هيندستان و غيری زمانی په‌هله‌وی
دهبيت؛

کتیبي کونده‌په‌پووی کوير به ده‌سختی خوی و به
پوولی کوپی نامیری چاپی دهستی، له هيندستاندا چاپ و
بلاو دهکاته‌وه.

۱۳۱۶، ۱۹۳۷: له هيندستانه‌وه ده‌گه‌ریته‌وه و بو جاريکی
ديکه له بانکی ناوه‌نديدا داده‌مه‌زريت‌ه‌وه؛

هاوکاريی خوی له‌گه‌ل گوڤاری موسيقادا دست پی
دهکات، که نه‌فسر مين باشيان به‌رپرسیه‌تی و تا سالی
۱۳۲۰ که گوڤاره‌که داده‌خریت کاری تیندا دهکات.

۱۳۱۸، ۱۹۳۹: کتیبي کوجه‌سته ثوبالیش وه‌رگيران له
په‌هله‌ویبه‌وه له تاران بلاو دهبيت‌ه‌وه؛

هه‌لیژارده‌یه‌ک له نه‌نجامی لیکولینه‌وه‌کانی له بواری
فولکور له گوڤاری موسيقادا چاپ دهکات تا سالی ۱۳۲۰.

۱۳۲۰، ۱۹۴۱: له زانکوی هونه‌ره‌جوانه‌کاندا وه‌ک وه‌رگير
داده‌مه‌زريت و تا کوتايیبه‌ی ته‌منی، هر له‌و پوسته‌دا
ده‌مینتسه‌وه؛

کونده‌په‌پووی کوير له تاران چاپ و بلاو دهبيت‌ه‌وه.
هاوکاريی خوی له‌گه‌ل گوڤاری سرخه‌ن په‌یقدا دست
پی دهکات؛

چيروکی ناوی ژيان بلاو دهکاته‌وه؛
کتیبي کارنامه‌ی نه‌ره‌شیری باب‌کان وه‌رگيران له
په‌هله‌ویبه‌وه چاپ دهکات.

- ۱۳۲۳، ۱۹۴۴: دريژه به چاپکردنی چيروک و وەرگيران له
گوڅاري سوڅن ددات تا سالی ۱۳۲۵:
گوچيروکی خونړيگه ری چاپ کرد؛
وەرگيرانه کانی "زند و هومەن یه سن" و "گوڅارشتی
گومان شکه ن" له په هله و ییسه وه چاپ دهکات.
۱۳۲۴، ۱۹۴۵: نهدامیتی له کومه له ی پیوهندیه
کولتورییه کانی ئیران و یه کیتی سوڅیه قبول دهکات و
دهبیت به نهدامی کارای دهستی نووسه رانی گوڅاری
په یامی نوی که بیرورای نهدامانی کومه له که ی بلاو
ده کرده وه؛
دهبیته نهدامی دهستی دامه زینه ری "یه که م کونگره ی
نووسه رانی ئیران"؛
کتیبی حاجی نافع و هک به شیک له چاپکراوه کانی گوڅاری
سوڅن چاپ کرا؛
هاوری له گه ل لیژنه یه ک بؤ ماوه ی دوو مانگ سه فه ر
دهکات بؤ ئوز به کستانی یه کیتی سوڅیه ت؛
کوری ریزگرتن له سادق هیدایه ت له بنکه ی کولتوری
کومه له ی پیوهندیه کولتورییه کانی ئیران و یه کیتی
سوڅیه ت به ریوه دهچیت و تیایدا بزورگ عه له وی لیدوان
پیشکەش دهکات و یه زدانبه خش قاره مان و مریه م فیروز
دوو چيروک له چيروکه کانی هیدایه ت ده خویننه وه.
۱۳۲۵، ۱۹۴۶: نهدامی حلیقه ت له پاریس چاپ ده کريت؛
کورته چيروکی سه بنی له گوڅاری په یامی نوی چاپ
کرا.
۱۳۲۷، ۱۹۴۸: کتیبی سزادران نووسینی کافکا، وەرگيرانی

سادق هيدايهت

حهسهن قائمیان به پیشه‌کبی سادق هيدايهت له ژیر ناوی به یامی کافکا له تاران چاپ کرا.

۱۳۲۸، ۱۹۴۹ سادق هيدايهت له لایه‌ن ژولیوی کوریه‌وه بانگه‌یشت ده‌کریت بو به‌شداریکردن له به‌که‌م کونگره‌ی جیهانیی پشتیگریکردن له ناشتی، به‌لام به هوی به‌به‌ستگه‌لی کارگرییه‌وه ناتوانیت له ئیران بچیته دهره‌وه و بویه له نامه‌یه‌کدا بو ژولیوی کوری ده‌نووسیت، "ته‌مپریالیسته‌کان ولاتی نیمه‌یان کردوهره‌ته زیندانیکی گه‌وره. ناخاقن و بیرکردنه‌وه‌ی دروست تاوانه. من ستایشی بوچوونی نیوه ده‌که‌م له‌باره‌ی ناشتییه‌وه."

۱۳۲۹، ۱۹۵۰ چاپی کتیبی به‌رگه‌ران به‌هاوکاریی حه‌سه‌ن

قائمیان:

له کوتاییی پاییزدا ده‌روات بو پاریس.

۱۳۳۰ ۱۹۵۱ روژی ۱۹ی خاکه‌لیوه له ته‌مه‌نی ۴۸ سالی‌دا له ناپارتمان‌ه‌که‌یدا له شه‌قامی شامپیونی ژماره ۲۷ دیسانه‌وه به‌گاز خوی ده‌کوژیت. بیشتر جاریکی تریش هه‌ولی دابوو، به‌لام سه‌ر نه‌که‌وت:

روژی ۲۷ی خاکه‌لیوه دوا‌ی وه‌ستانیکی کورت له مزگه‌وتی پاریس، له گورستانی پیرلاشینز نه‌سپه‌رده‌ی خاک کرا.



کتابخانه دیجیتال
www.rabari.org

س.گ.ل.ل.

”خۆزگەم بەوانەى كە ھەرەى لە بەرە ناكەنەو، چونكە مەلەكووتى
ئاسمان ھىي ئەوانە.“

- ئىنجىلى ماتىوس ۳ - ۵

”ئاسمانەكەى نازانم بەلام بەدئىيائىيەو زەوى ھىي ئەوانە“

- سادق ھىدايەت

دوو ھەزار سال دواتر، ئاكار، دابونەرىت، ھەستەكان و ھەموو
بارودوخى مروڤ گورانكارىي تەواوھتییان بەسەردا ھاتبوو.
زانست ھەموو ئەو شتانەى پراكتیزە كردبوو كە ئایین و
ئایینزا جوراوجورەكان بە درىزایی دوو ھەزار سال بەلینیان
بە خەلك دابوو. تینوویتی، برسیتی، دلدارى و خوشەویستی و
پیداویستیەكانى تری ژیان ھەمووى دابین كرابوون. مروڤ
ئیتەر بەسەر پیری، نەخوشى و ناشرینیدا زال بووبوو. ژيانى

خیزانی په راویز خرابوو و خه لک هه مووی له ناو باله خانە ی بهرز و چه ندهنوهی هاوشیوهی که نووی میشه نگدا ده ژیان، به لام ته نیا نازاریک ما بووه وه، نه ویش نازاری شه که تی و بیزار بوون بوو له ژیانی بیمه به ست و بیتامانج.

سوسه ن جگه له ناخوشی ژیان، که نه خوشییه کی گشتگیر و گوازاوه بوو، نه خوشییه کی تریشی هه بوو و نه ویش حەزی به رامبه ر به معنه وییات بوو، که ته نانه ت نه یشیده زانی چیه، به لام به دوادا چوونی بو ده کرد. به دریزایی روژ له نهومی بیستودووی باله خانە که ی له کارگه که یدا خوی ماندوو ده کرد و به مه تر یالیک رهق، هزر و بیرری له شیوهی په یکه ردا داده رشت. دیاره به نه نقه ست شاری کاناری هه لیزارد بوو بو نیشته جیبوون، چونکه دوور بوو له دوست و خزم و ناسیاوه کانی و دهیتوانی به دلی خوی کاره کانی بکات. ژیانیک سهر سوور هینه ر و تایبه ت به خوی هه بوو و وازی له هه موو جوړه چیژ و خوشییه ک هینا بوو و شیلگیرانه خه ریکی کار و نه رکه کانی بوو.

روژیکان دهمه وئینواره بوو، که دهستی له چیکردنی شهو په یکه ره کیشایه وه، که تازه دهستی پی کردبوو، چووه ناو ژووری ستودیوکه ی. په رده یه کی ناسکی دهسکنا سنی لا دایه وه و په نجه ره ی ژووره که ی کرایه وه. په یکه ره که روخساریکی وشک و بیروح و بیهستی هه بوو؛ ده موچاویکی جیددی و جوان و بیجوله ی هه بوو و وا پیده چوو به کراش دروست کراییت. له و بهرزاییه وه نیمه نی دووری شاری داته پیو و پر نهینی به بینا بهرز و گه وره کانیه وه به هه موو شیوه و قه باره یه که وه دیار بوو، چوارگوشه، خرت،

گوشه‌دار، که له شووشه‌ی تاریک و لیل و لووس دروست کرابوون. هه‌ندیکیان وهک کارگی ژه‌هراویی و قیزه‌ون، که له هه‌موو لایه‌که‌وه هه‌لتوقیبوون و بلاو بووبوونه‌وه و له‌ژیر رووناکاییی گلوپه‌ شاراوو و نادیاره‌کاندا خه‌مناک و ره‌قوته‌ق ده‌هاتنه به‌رچاو. به‌بی ئه‌وه‌ی که به‌رواله‌ت هه‌چ گلوپیک دیار بیت به‌لام هه‌موو شار رووناک بوو. شه‌قامیکی هه‌لپه‌سیزاو و رووناک، که رووناکاییی خوی له تیشکی خوره‌وه دابین ده‌کرد و ببوو به‌چهند به‌شه‌وه، وهک که‌مانه‌یه‌ک به‌ده‌وری ئه‌و باله‌خانه‌یه‌ی، که سوسه‌نی تیدا ده‌ژیا و ریک به‌رامبه‌ر به‌په‌نجه‌ره‌ی ژووره‌که‌ی، هه‌لده‌کشا بو‌لای سه‌ره‌وه و لای ده‌کرده و له‌ویشه‌وه بو‌لای خواره‌وه شور ده‌بووه‌وه. له شه‌قامه‌که‌دا گه‌لیک رادیوی ئوتوماتیکی ئه‌لیکترونی¹ به شیوه‌گه‌لی جوراوجور له جووله‌دا بوون، که وزه‌ی خویان له ناوه‌نده‌کانی رادیو ئه‌لیکتریکه‌وه وهر ده‌گرت و هیمای ئه‌و شارانه‌یشیان به سه‌ره‌وه ده‌دره‌وشایه‌وه که لینیانه‌وه هاتبوون. له دووره‌وه له ئاسوی ئاسماندا گه‌لیک ره‌نگی توخی پیکه‌وه‌نه‌گونجاو تیکه‌ل به‌یه‌کتیری ببوون، وهک بلیی شیوه‌کاریک پاشماوه‌ی بویه‌کانی سه‌ر ته‌خته‌که‌ی ده‌ستی تیکه‌ل یه‌ک کردبیت و هه‌ر له‌خۆوه فلچه‌که‌ی به‌ئاسماندا هینابیت.

ریبوارانی ناو کۆلانه‌کان وهک میرووله لیک ترنجابوون و بیده‌نگ و له‌سه‌رخو رییان ده‌بری، یان له باخه‌کانی سه‌ربانی باله‌خانه‌کاندا پیاسه‌یان ده‌کرد. دوکانه‌کان به‌جامخانه‌گه‌وره و

1 - auto radio électrique

رووناکه کانیان و بلندگوکانیان^۱ و لافیته هه‌لپه‌سیراوه‌کانیان هه‌وه ریکلام و پروپاگه‌نده‌یان ده‌کرد. له ناوه‌راستی فولکه‌یه‌کدا رۆبوتیکی ئوتومات دانرابوو، که له‌جیاتیی پۆلیس کاری ده‌کرد و به‌جوله‌ی وشک و خیراوه ریره‌وی هاتوچوی خه‌لک و ئوتو رادیو ئەلکتریکه‌کانی ده‌ستنیشان ده‌کرد. گه‌لیک رووناکایی ره‌نگامه‌ له‌ چاوه‌کانیه‌وه ده‌ره‌وشانه‌وه و به‌ وزه‌ی کاره‌با شه‌قامه‌ هه‌لپه‌سیراوه‌کانی له‌ جوله‌ ده‌خست و دیسانه‌وه ده‌یخستنه‌وه‌ گه‌ر. ریکلامه‌ ره‌نگامه‌کان نه‌خشونیگاریان له‌سه‌ر هه‌وره‌ ده‌ستکرده‌کان نه‌خشاندبوو. له‌ به‌رده‌م ده‌رگای هولی شانوی رادیو و ته‌له‌فزیوندا، که ریک به‌رامبه‌ر به‌ پنجه‌ره‌ی سوسه‌ن له‌ باله‌خانه‌که‌ی به‌رامبه‌ریدا هه‌لکه‌وتبوو، هه‌شامه‌تیکی زوری خه‌لک له‌ هاتوچویدا بوو. ئەسانسۆره‌کانی به‌رده‌وام سه‌روخواریان ده‌کرد و ئوتو رادیوکان له‌ به‌رده‌م بیناکاندا نه‌فه‌ریان داده‌بە‌زانند.

باخیکی گه‌وره، که سه‌یرانگه‌ بوو و له‌ نهۆمی هه‌ژده‌ی باله‌خانه‌که‌ی به‌رامبه‌ریدا هه‌لکه‌وتبوو، له‌ دووره‌وه‌ قه‌ره‌بالغ بوو و به‌ گه‌لا گه‌وره‌کانیه‌وه نه‌خشونیگارگه‌لی نانا‌سایی و تیکه‌لوپیکه‌ل و گونجاو له‌گه‌ل تاڤگه‌یه‌کی به‌رزی دووردا. نانا‌سایی و سه‌رسووره‌ینه‌ر ده‌هاته‌ به‌رچاو. ئوتوژیره‌کان که له‌ ئامیری ناوه‌ندییه‌وه وزه‌ی خو‌ریان وهر ده‌گرت دوابه‌دوای یه‌ک ده‌هاتنه‌ ناوه‌وه. شار هه‌مووی به‌ باله‌خانه‌ شکو‌داره‌کانیه‌وه له‌ قه‌لایه‌کی سه‌ربازی یان هیلانه‌میروو ده‌چوو. دیمه‌نی له‌ دووره‌وه‌ هیندی هیدی مه‌حف و لیل ده‌بوره‌وه‌ و دواچار له‌ تاریکیدا ون ده‌بوو. ته‌نیا دیمه‌نی

1 - Haut-Pareur

کینوی دهماوند له لای باشووری شمارهوه، بهرز و شکودار و هره شه نامیز بو و هه لمیکی رهنګ پرته قالی له لووتکه قووجه کبیه که یه وه دهاته دهره وه. کتومت وهک شه وه وا بوو جادووکاریکی کارامه و لیها توو سه رله بهری شاره که ی له سه روو شه شته وه، که مروث به ملیونان سال له بیر و هزریدا وینای کردبوو، له نه بوونه وه هینا بووه بوون.

شم دیمنه نارام و خه مناک و قهره بالغ و نه فسووناوییه له ژیر ئاسمانی که رم و هه وای خنکینراودا بو سوسه ن ودرزکه ر و خه فه تهینر بوو و روحی باوو باپیران و روحی بو ماوه بیی خوی به گژ شم هه موو شته ده سترکه دها ده چووه وه. هه موو شم خه لکه، راکه راکه و سه یران و رابواردن و کار و خومان دوو کردنیان رقو کینه ی له دلی سوسه ندا ده ورورژاند و دلی هه ستیاریان ده گوشتی، شه وه شورشیکی ده روونی بوو و وای هه ست ده کرد سنووردار و زیندانی کراوه. هیوای ده خواست هه لیت و له بیایانه کاندای بگیرسیته وه، یان بروات و له دارستانی کدا خوی بشاریته وه، به بی شه وه ی ناگای له خوی بیت تای په نجه ره که ی بو ناوه وه راکیشا و به هوی روونا کبیه کی نادیاره وه ژووری ستودیوکه ی وهک روژ رووناک بووه وه. دهستی به دوگمه ی کاره بابیی ته نیشته دیواره که دا نا و له سه ره وه یله ئاسنینه که ی گوشه ی ژووره که دا له سه ره رینگه نه لاستیکه که دا راکشا، له پریکدا ره نگیکی شینی کال و بونیک ی تاییه ت - که توزیک توند و سه رخوشکه ر بوو - هه موو هه وای ژووره که ی پر کرد. دهنگی موسیقایه کی نارام بهرز بووه وه و هینده ناسک و

ٲارام بوو، كه وهك بلینی به دهست و ساز و ٲامیرگهلی
 ٲاسایی نه دهژه نرا. موسیقایه کی ناسکی ٲاسمانی بوو.
 چاوه کانی سوسن زاق زاق به شاشه ی ته له قزیونه كه وه
 مابوونه وه، كه له جیاتی روظنامه، هه موو رووداوه کانی دنیا
 و كه سایه تییه كان و دیمه نه سروشتیه کانی وهك خویان و
 به رهنگی جوان و سروشتی خویانه وه، ته نانه ت نه گه ر
 بیانویستایه به دهنگی خویانه وه نمایش ده كرد. له و كاته دا
 دیمه نه سروشتیه کانی ٲوسترالیای نیشان ده دا به لام دیار
 بوو سوسن دالغه بردبوویه وه و بیری له شوینیکی تر بوو.
 جله کانی سوسن ساده و ساكار و زهردباوی وهك رهنگی
 قزه کانی بوون و پیلایوی له هه مان رهنگی له پی بوون.
 چاوه کانی درشت و برژانگه کانی دریز و بروکانی باریک و
 باسك و پووزی جوان و ریکوپیک و سپیكه له و له شولاریشی
 به گشتی زور جوان بوو. ٲه و شیوه جوانه ی، كه به خویه وه
 گرتبووی، زیاتر وهك بووكه له یان مروٲیکی دهستكردی لی
 كردبوو. وهك كه سینی لی هاتبوو كه له وانیه مروٲ به
 خهون بیینیت یان له مه ته ل و ٲه فسانه کانی جن و په ریبه كاندا
 وینا بكریت، یان مروٲیک كه شیوه کاریکی لیوه شاوه
 و كارامه به بیر و ٲاوه زی خوی نه خشان دبیتی و له سه ر
 تابلویه کی شیوه کاری گیانی به به ردا بیته وه و بیته ده ره وه.
 روخساری زور جوان و تتم بوو. نه شادمان دیار بوو،
 نه خه مبار. نیگای ساردوسر و بیره غبه ت و جووله كانیشی
 وهك بووكه له یه کی جوان بوون، كه هه ناسه یه کیئه هریمه نی
 یان هیزیکی متافیزیکی به به ردا كرابیت، به جوریک كه به
 بیینی روخسار و رواله تی نه ده توانرا درك به روح و ناخ

و ههسته کانی بکریت، که له دووره وه له سههه قهروه و یله که یه
 راکشاپوو وهک په یگه ریکی ناسکی شووشه یی وا بوو، که
 مرووف ناویریت ته نانهت دهستی لیوه بدات نه بادا بژاکیت.
 ژووره که یشی پر به پیستی خوی دروست کرابوو و
 له گهل سه لیه و هزریدا ده هاته وه. جله کانی و که لوپه لی ناو
 ماله که یه و جووله کانی و دیزاینی ناو ژووره که یه به راده یه ک
 له گهل یه کتری ده گونجان، که هه رگاتیک ده ستیک یه کیک
 له کورسیه کانی له جیتی خوی بترازاندایه، ته کووزی و
 هارمونیای هه موو ژووره که تیک ده چوو. وا دیار بوو ژیان
 سووسه ن له سههه بنه مای گونجاویتییه کان و میلودییه کان و
 رهنه کان و هیله کان و بونه کان و موسیقاکان و نه خوشونیکاره
 جوانه کانی به پیوه ده چوو. هینده ی، که سه لیه یه جله کانی و
 کورسیه کان و راخه ری ناو ژووره که یه و شیوازی ژیان و
 ورده کاریه کانی، وای له مرووف ده کرد پیی وا بیت به هونه
 و بق هونه ر ده ژی.

ژووره که یه وهک سینگوشه یه کی لی هاتبوو و یه کیک له
 گوشه کانی بازنه یی بوو و هه موو دیواره هه لپه سیراوه کانی
 به شووشه ی لیل دروست کرابوون. شووشه گه لی قاییم و
 سووک و نه شکین، که هه لگری خه سه له تی دهنگ کپکردنه وه
 بوون، واته دهنگی دهره وه ی کپ ده کرد و جیا له وهش به هیچ
 شیوه یه ک ناگری نه ده گرت. هه موو دیواره کان هه لپه سیراوه
 بوون و ریگه یان بق یه کتری هه بوو و دهشتوانرا گورانکاریان
 تیندا بکریت. به پیی ژووره که نه رم و له تویییه کی پلاستیک
 ده چوو، که هه وایان تی کرد بیت و دهنگی خه شه ی پیی کپ

دهکرد. دوشهک و سهرین و ناوهووی هه موو موبلهکان هه وایان تی کرابوو. لای چهپی ژووره که هه مووی به په نجره گه لی هه لپه سیراو دروست کرابوو و له تهنیشتیدا باخ و گولخانه یهک به گومه زیکی شووشه پی دروست کرابوو، که تیایدا رووه ککه لی سه یروسه موره و نامو رویندرا بوون و ماریکی گه وره ی سپی به نه سپایی به سه ر زه و بیه که دا دهخشا. نامیرکه لی پاککردنه و هه و^۱ به به رده و امی هه وای ژووره که ی له پله یه کی دیاریکراودا راده گرت و له به رده م هه موو ده رگایه کیشدا چاویکی کاره بایی^۲ چاودیری ده کرد و هر که له مه و دایه کی دیاریکراوه وه که سینی ببینیایه زهنگی لیده دا و ده رگاکه یش هر له خووه ده کرایه وه.

سوسه ن له م کاته دا که به دیار دیمه نه کانی دورگه کانی ئوسترالیا وه واتی ور ما بوو. له پریکدا ته له فزیونه بچووکه که ی سه ر میزه که ژهنگی هه له نیا. جووله یه کی کرد و دهستی به دوگمه که یدا نا و ده موچاوی هاوری شینوه کاره ئه مریکیه که ی خوی واته تندی بینی که له شاشه که ده ر که وت. وتی، "ئه لو، تید، شه وه له کویت؟"

"هر لیره م، له کانار. ئه مرو به ستراتوس فرایکسی دوو^۳ هاتم. پیکه وه قسه بکه ین؟"

"لاریم نییه. با قسه بکه ین."

رهنگی شاشه که دیسانه وه لیل و تاریک بووه وه. سوسه نیش وهک دوخه که ی پینشووی له سه ر قهره و یله که بزی

-
- 1 – Climatisation
 - 2 – Electric eye
 - 3 – Stratosphere x2

پال كهوت. چهند خولهك دواتر دهركاي ژوورهكه زهنگي
لندا و هر لهخويهوه كرايهوه و لاويكي قوزي بالا بهرز
هاته ژوورهوه و دهركاگهيش لهدوايهوه داخرا. ديساره تيد
بوو. تيد سهههتا به هوي بوني عهتر و دهنگي موسيqa و
بهتاييهت بو بينيني سوسهن له بهردهركاگه راوهستا. وهك
ههواداريك و شارهزايهكي بواري پيشهسازي ليني رواني و
سهري لهقاندهوه و ليني چووه پيشن و وتي، "ديسانهوه بير
دهكهيتهوه؟"

سوسهن سهري لهقاندهوه و تيد لهسهه كورسيي تهنيشت
قهروهويلهكهوه داننيشت. چاويكي به گولخانه دهستكردهكهدا
خشاندا، كه دهركاگهي نيوهكراوه بوو و چاوي به ماره
سپيهكه كهوت. كه بهئهسپايي دهخزا و له دهركاگهوه دهچووه
دهروهوه. له سوسهني پرسى، "ئهه ماره خو ناگهزيت؟"
"ئهخير زور گوناچه، كاري به كهسهوه نييه."

تيد نهوييهوه و كتبييكي له ريزي دووهمي رهفهي ميزهكهوه
ههلگرت، كه ناميزيكي خويندنهوهي Watson لهسهه
دانرايوو. لهپشت كتبييهكهوه نووسرابوو، *Entomologic*
Romance. بهسههروسورمانهوه پرسى، "ههله ههله گيان!
له كهيهوه بوويته ميرووناس؟ لهوي مار و ليرهيش كتبيي
ميرووناسي!"

"ئهمه بو پهيكههكه بوو."

"ئهري بهراست سووسوو! كاري نوي چيت بهدهستهوهيه؟"
"شتي وام بهدهستهوه نييه."

لهپريكدا دهركاي ژوورهكه كرايهوه و كچيكي ئهسههري
بالاكورتي سههرتاپاروتي چاودرشتي قژدرينژي لولوكراوي

لیوسوور کردی به ژوردا. کچه که بازنگه لی نه ستوری زیری به دست و پاوانه به قاچه وه بوو و ههنگاوی له سه رخوی دهنه. سینیه کی بچووی به دوو په رداخه وه به دسته وه بوو. په رداخه کانی له سه ر میزه که دانا. په رداخه کان قامیشیان تیندا بوو و شه راییکی سه وزیان تیندا ده کولا و قولی ددها. دیسانه وه به بی نه وهی هیچ وشه یه ک بلیت له هه مان درگاوه چووه دهره وه. تید به قامیش شه رابه که ی تام کرد؛ تامیکی سارد و فینک و چیژبه خشی هه بوو. سو سن هه ستایه وه و نووکی قامیشه که ی له دم نا و مژیکی له شه رابه که دا و وازی لی هینا و وتی، "هه والی تازه چیه؟"

"هه مان کوتایی دنیا."

"کوتایی دنیا؟"

"بمبووره، له ناو چوونی ره گزی مروف. ده یانه ویت هه موو مروفی سه ر زهوی له شماره کاندای کو بکه نه وه و به وزه ی کاره با یان وزه ی گاز یان هه ر ریگه یه کی دیکه هه موویان له ناو به رن بو نه وهی ره گزی مروف بزگاری بیت!"

"له هه واله کانی شه ودا بینیم. پنده چیت به س چاوه رینی هه رچیبه رچیبه کان' بکات."

"تا قمیکیان ون بوونه به لام دوینی نوینه ره که یان به چه ند مه رچیک ئاماده ببوو خوی راده ست بکات!"

"تا له خو کوژی گشتیدا به شداری بکن!"

"به لام دیسان له هه واله کانی دویشه ودا باسی نه وه کرا، که نه یانتوانی له گه ل هه رچیبه رچیبه کاندای ریک بکه ون و هه موویان چاوه رینی پروفیسور راک ده کن، چونکه نه مشه و

وا بریاره پروفیسور راک ریگه یه کی تازه بؤ جیهان پیشنیار بکات.

“ئهی هوووو... ریگهی تازه!”

“نازانم بؤچی هینده پینداگری ده که یت. دیاره خه لک هه مووی ئاماده نین، به لام زورینه یان دهنگی به لینیان داوه.”
“وا باشتره قسه ی لیوه نه که ین. من رقم له وشهی زورینه و که مینه و خه لک و هه روه ها ئه و مرو فانه یه، که تامه زروی خزمه تکردنی کومه لگه ن! وا باشتر بوو له ناکاو و به بی هیچ پلانیک هه موومان کوتاییمان پی هاتبیه. من رقم له و شتانه یه که پیشتر پلانیان بؤ داریز رابینت و له گه ل ئه وه یشدا مهرگی به کومه ل هیچ خوش نییه.”
“که واته با برۆین چاو له کاره نوییه کانم بکه ین.”

هه ردو وکیان هه ستانه وه و سۆسه ن له پال دیواره که دا په نجه ی به دوگمه یه کدا نا و دیواره که لیک ترازا و ژووری کارگه که ده ر که وت. هه ردو وکیان چوونه ژووره وه. په یکه رگه لی نیوه ناچل و که لوپه لی جؤراوجؤر و ئامیزگه لی بچووکسی کاره بایی به سه ر یه کدا رژابون. په یکه ریکی سینیالووی به رزیان له به ر په رده یه کی بوری مه خمه لدا دانابوو. لایه کی به دانه ویله ی زبری هاوشیوه ی گه رای کرمی ئاوریشم داپوش رابوو. له ناویشیدا کرمیکی گه وره له سه ر گه لاتوو یه ک خه ریکی خواردن بوو و به کوله که که ی ژیره وه یدا نووسرابوو، مندالی یان نه زانی. له لایه که ی تریدا هه ر ئه م کرمه له ناو ماشوته که یدا چوارده وری خوی ته نیبووه وه و چوارده وریشی به لقوپو و گه لای توو ته نرابوو و له ژیره وه یدا نووسرابوو،

بیرگردنه وه بیان پڼکه یشتنی عهمل. له دیوی سسیه میدا هه مان ماشووت بووبوو به په پووله یه کی نالتوونی و به ره و نه ستیره یه کی بچووک ده فری و له ژیره وهیدا نووسرابوو، مهرگ بیان نازایی. په یکه ره که هه مووی به مادده یه کی شه فافی وریچه دار دروست کرابوو. تید دواي وردبوونه وه لییان، پرسپاری کرد، "سووسووا! دیسانه وه خیال هلی گرتوویت؟ له وه ده چیت ئه م بابه ته ت له ریگه ی پیشنیاری خو کوشتنی گشتییه وه پی نیلهام کرابیت."

سووسه ن شانوملی هه لخت.

"سووسووا! ده زانی چییه؟ تو گالته ت به روح کردوه. شیوه ی ئه م په پووله یه، چاوه پڼکه نینارییه کانی، ئه م نه ستیره بچووک که له و سووچه ی ناسماندا بریسکه ی دیت، ره مزیک، میتافوریکي روحیت به شیوه یه کی ته او گالته جار دهر خستوه. وهک بلینی ویستوته بچووکایه تیی فکر و وینا کردنه ساده و ساکاره کانی خه لکانی سی هه زار سال له مه و بهر بخه یته روو."

"له وانیه."

"که واته بوچی کار ده که یته؟ بوچی خوت ماندوو ده که یته؟ مه گه ر بریاریان نه داوه ره که زی مروف له ناو به رن؟ من ماوه یه که وازم له شیوه کاری هیناوه."

"کی به توی وتوو من بو مروف کار ده که م؟ گریمان مروفیش له ناو چوو و کاره کانم که وتنه ده ست به فر و باران و هیزه رووخینه ره کانی سروشت. چش! چونکه من نیستا چیژ له کاره که م وهر ده گرم و نه مه یش بو من به سه."

"به لام چیژی دیکه زورن. چیژی ته مه لی، چیژی

سائق ھدایەت

خۆشەویستی، چیژی مانگەشەو، ئایا ئەمانە باشتر نین؟
دەبیت سوود لە دەرفەتەکان وەر بگریت. گریمان مروغیش
ھەبیت، دواي ئەوێ کە مردین ئیتر چ سوودیکی ھەیە، کە
یادگارییە و ھەمییەکانمان لە ھزری میکروبەکانی سەر زەویدا
بمییننەو ھە یاخود نا؟ یان دیتراڤ چیژ لە کارەکانمان وەر
بگرن یان نا؟”

”بەلام ھەموو شتیک تیپەر دەبیت و دواچار رۆژیک دنیا
ھەر کۆتایی دیت. کەواتە سوودی چییە؟ چیژی خۆشەویستی
و چیژی مانگەشەویش بۆ من وەکو یەک وان. ھەموویان
لەبیر دەچنەو. ھەموویان وەھمن، و ھمیکی گەرە!”
”دنیا کۆتایی نایەت، تەنیا بو مروغ کۆتایی دیت، ئەویش
بە دەستی خوی.”

”چ جیاوازییەکی ھەیە؟ ھەموو بوونەو ھریک بە جوریک
دنیا وینا دەکات و کاتیکیش مرد دنیا کەشی لەگەڵیدا دەمریت.
جیا لەو ھەش مادام ژیان دواچار لەسەر زەویدا ھەر
دەکوژی تەو. کەواتە وا باشترە مروغ بە ویست و ئیرادە
خوی ئەو کارە بکات، چ جیاوازییەکی ھەیە؟”

”کەواتە ئەم رۆحەکی کە باو ھرت پینی ھەیە، پاش ئەوێ
کە ھەتاو وەک دلۆپەشەونم لە ھەوادا بوو بە ھەلم و
ھەمووان بە دواي ئیشوکاری خویاندا رۆیشتن، رۆحی ئەم
چە کچەکیلە چاوبۆقەکی تو، کە زاقزاق چاوی لەو ئەستیرە
بچوو کە بریو، لە ھەوای سەرگەرداندا چی دەکات؟ ئایا
مۆزەخانەکی تایبەت ھەیە کە ئەم ھەموو رۆحە زەردە
نەخوش و ئازارچەشتووێ تیندا ھەلبگیردریت و تو ماریان
بکەن؟ ئەمە بییری مروغی خوپەرستی سی ھەزار سال



له‌مه‌وبه‌ره، که دنیایه‌کی وه‌می له سه‌رووی دنیای ماددی، بو خوی وینا کردووه، به‌لام دواي مردنی جه‌سته‌ی، سینه‌ره‌که‌یشی نامینیته‌وه.

”له‌مه‌به‌سته‌که‌ی من تینه‌گه‌یشیتیت. من باوه‌رم به‌رؤحیکی ره‌ها و سه‌ربه‌خو نییه، که دواي مردنی جه‌سته بتوانیت ژبانیکی سه‌ربه‌خوی هه‌بیت به‌لام کۆی ئه‌و خه‌سله‌ته مه‌عنه‌و بیانه‌ی، که که‌سایه‌تی هه‌موو که‌سیک و هه‌موو بوونه‌وه‌ریک پیک دینن، ئه‌وه رۆحی ئه‌وه. په‌پوله‌یش خاوه‌نی هه‌ندیک تاییه‌تمه‌ندی ماددی و رۆحییه، که هه‌موویان بوونایه‌تی ئه‌و په‌پوله‌یه پیک دینن. مه‌گه‌ر بیر و هزره‌کانی ئیمه به‌شیک له‌سروشته‌ییه و وه‌ک چۆن جه‌سته‌مان ئه‌و ماددانه‌ی که له‌سروشته‌وه وه‌ری گرتوون له‌دواي مردن راده‌ستیان ده‌کاته‌وه، ئه‌ی که‌واته بوچی ئه‌و بیر و هزر و ویناگردانه‌یش، که له‌سروشته‌وه وه‌رمان گرتوون له‌ناو بچن؟ ئه‌م بیر و هزرانه‌یش دواي مه‌رگ داده‌رزین به‌لام له‌ناو ناچن. له‌وانه‌یه دواتر له‌ناو مینشکی که‌سانی دیکه‌را وه‌ک وینه‌ی فۆتۆگرافی کاریگه‌ری جی بهیلن. وه‌ک چۆن زه‌رپه‌رکه‌کانی جه‌سته‌ی ئیمه‌یش ده‌چنه ناو جه‌سته‌ی که‌سانی دیکه‌وه.“

”مادام وایه ده‌بیت وه‌رزیکی نوی به‌ده‌روونناسی یان تیۆلۆژیای کۆن زیاد بکه‌یت. من هیچ په‌یوه‌ندییه‌ک له‌نینوان ئاوینه و جسمیکدا، که ره‌نگدانه‌وه ده‌که‌ویته سه‌ری نابینم. ئه‌گه‌ر ده‌ته‌ویت ناوی ئه‌مه بنییت رۆح، باشه من لاریم نییه، به‌لام به‌باوه‌ری من، چونکه هونه‌رمه‌ند له‌چاو خه‌لکانی دیکه هه‌ستیارتره و باشتر له‌وانی تر ره‌هه‌نده قیزه‌ونه‌کان

و پيداويستتپه کاني ژيان ده بينيت، بو شهو هی ريگه يه کی
ده رباز برون بدوزيته وه و خوی هه لېخه له تينيت، ژيان به و
جوړه له بير و هزريدا وينا ده کات که ده يه ویت، نه ک به و
جوړه ی که هه يه. به لام ئەمه په يوه نديی به روچه وه نييه و
له نه خوشييه ک زياتر هيجی تر نييه.“
”ئهمه يش گریمان هه که.“

”چونکه هونه رهنه ند له چاو خه لکی تر نازاری زياتر
ده چيژيت و ئەمه يش بوخوی جوړيکه له نه خوشی. مروژی
ته ندروست و ناسايی، ده بينت باش بخوات و باش بخواته وه
و باش خوشه ويستی بکات. خویندنه وه و نووسين و
بیرکردنه وه، هه موو ئەمانه نه گبه تين. هه موویان نه گبه تی
به دواي خویندا دینن. هه رچیپه رچیپه کان زور عاقلن، که
ده لين ده بينت بگه ريننه وه بو سروشت، مروژ تاله سروشت
دوورتر بگه ویته وه چاره رده شتر ده بينت، هه تاوی نالتوونی،
کانييه دره وشاوه کان، میوه به تامه کان، هه وای سازگار...“
”پيرو زباييت لی ده که م، بوويت به شاعيريش!“

”له و روژه وهی توم خوش ويستوه، له و کاته وهی
دل دوراوی تو بوومه هه موو شتيک به بهرچاومه وه جوان
ده نوينيت. ته نيا توم له بهر ده ستدا نه بوويت، بويه وازم له
هه موو نيشوکاره کانم هينا و يه کسه ر هاتم بو لات.“
”ئوه چ دله خور په يه ک! چهنه شاعيرانه يه! پيويست
به و هه موو پيشه کيه ناکات، بوچی هينده به شماراوه يی
قسه ده که يت؟ بوچی له په رده دا قسه ده که يت؟ ئەمه
خووی خه لکی سی هه زار سال له مه و بهر بوو، پنده چيت
خوشه ويستتپه که يشت خوشه ويستتپه ئەفلاتوونی بينت؟“

“نه‌خیر، مه‌به‌ستم نه له خوشه‌ویستی خوم و نه له خوشه‌ویستی دیتران نییه. بهو جورهی که خوم ههستی پی ده‌کم، بهو جورهی که خوم دهمه‌ویت. دهمه‌ویت خوتم لی دوور بگریت، به‌ت‌ما نه‌بووم ئەم بابته باس بکه‌م به‌لام ئیستا که دنیا کوتایی دیت، ئیستا که ره‌گه‌زی مرووف به‌یه‌کجاری له‌ناو ده‌چیت، ئیستا هاتووم تا ئەمهت پی بلیم.”

“زور سپاس، به‌لام ئەوه‌یش بزانه که زور مندالییت... مندالیکی لووسکه‌یت! تو چیژ له ئازاری خودی خوشه‌ویستی ده‌بینیت نه‌ک له خوشه‌ویستی من. ئەوه ئازاری خوشه‌ویستی که توی کردووه به‌که‌سیکی هونه‌رمه‌ند. ئەگه‌ر ده‌ته‌ویت تاقیی بکه‌یت‌ه‌وه، وا من ئیستا ئاماده‌م. ئەمه‌ش قه‌ره‌ویله‌ی نووستن.” ئاماژه‌ی بو قه‌ره‌ویله‌که کرد.

“تکات لی ده‌کم ئەوه‌نده دل‌ره‌ق مه‌به له‌گه‌لم. تکات لی ده‌کم ئیتر دریژه‌ی پی مه‌ده. نامه‌ویت قسه‌کانت پی بی‌رم. دانی پیدا ده‌نیم که‌سیکی زور کونم. خوزگه‌ وه‌ک جاری جاران شه‌رابم بخواردایه‌ته‌وه و به‌اتمایه‌ ناو کولان و له‌پشت په‌نجه‌ره‌ی ماله‌ قورینه‌ نزمه‌که‌دا، له‌ به‌رده‌م چراکه‌دا سینه‌ری توم بینیبایه و هر له‌وی هه‌تا به‌ره‌به‌یان له‌پشت په‌نجه‌ره‌که‌وه خه‌و بی‌ردمایه‌ته‌وه.”

“وه له‌پشت په‌نجه‌ره‌که‌وه سینه‌ری منت له‌گه‌ل پیاویکی تر‌دا بینیبایه، که‌ خه‌ریکی ده‌ستبازی و ده‌سته‌ملانین!”

“ریک ئەمه‌م ده‌ویت.”

“نه‌خیر، تو به‌هه‌له‌دا چوویت. ناخو هه‌رگیز منت به‌ خه‌ون بینیه‌وه؟”

“بوچی نا، ته‌نیا جاریک و دیاره‌ رقم له‌ خوم بووه‌وه.”

"ریک بهو جورهی که منت له خهوندا بینوه، به هه مان شیوه منت دهویت. دیاره نهویش هه مان شته راسته قینه که بوود و تو بهه له دا دهچیت. هه ر ئه م شه هوته کوژراو دیه، که بهم شیوهیهی لی هاتووه."

خهونم بینی تو م کوشتووه و تهرمه که تم باووش گرتووه.
"دیسانه و دیش من ناماده م. ده توانیت خه و ده که ت بکهیت به راستی."

"ناخ، چ سهرده میکی نه گریسه!"

"به پیچه وانه وه، چه ند سهرده یه ک شارستانییه تی نزم ئه مهی به شتیکی خراب زانیوه. تا قمیک خه لکی نه خوش و شه هوته تپه رست بو سوودی تاکه که سبی خویان و بو پوانکاری، خوشه ویستییان گه یاند بووه ئاسمان. ئه مرو سهرله نوی گه راوه ته وه بو سروشت و رهوتی ئاسایی و سروشتی خوی بریوه. جیا له ویش عادات و چیژده کان گوراون. ئه مرو ژن وه رزکه ره و مهی ژانه سهری به دو اوه ده بیت."

"ناخ ئه مه سهرده میکی نه گریس و بیسه رمه تیایدا ده ژین! ئیستا ده زانم که ته فروتو و نا کردنی ره گه زی مروف ژیرانه ترین بریاری ئه م سهرده مهی ئیمیه، به لام به گشتی مروف له ناخه وه هه میسه وه کو یه ک وا بووه؛ یه ک شیوه هه ست و یه ک شیوه بیرکرده وهیشی هه بووه. له م رووه مروفی ئه مرو هیچ جیاوازیی له گه ل مه یموونی بیست هه زار سال له مه و به ردا نییه، به لام شارستانیته له رووی رواله ته وه هه ندیک گورانکاری تیدا هیناوه ته ئاراهه. هه رچییه رچییه کان راست ده که ن، که پشتیان له شارستانیته تی مروف

کردووه و شه‌قیان تی ه‌لداوه، چونکه بهم میراته چند
 ملیون ساله‌شمانه‌وه، مروّف هم‌میشه به بینینی دارستان
 و سه‌وزه‌لانی و گول و بولبول، چیژی زیاتر وهر ده‌گریت
 وهک له بینینی نهو کوشکانه‌ی، که به بیر و نه‌ندیشه
 مؤدیرنه‌کانی خوی بینای کردوون. چونکه مروّف به ملیونان
 سال له ژیر لقوپوی داره‌کاندا نووستووه و هه‌ستی به نارامی
 و ئاسووده‌یی دارستان کردووه. به‌ره‌به‌یان به جریوه‌ی
 بالنده‌کان به‌خ‌به‌ر هاتووه‌ته‌وه و شه‌وانی مانگ‌شه‌ویش
 ته‌ماشای ئاسمانی کردووه و ئیستایش بیبه‌ش بوون له‌م
 چیژانه و دوور که‌وتنه‌وه له‌و سروشته‌ی که بهم شیوه‌یه‌ی
 نه‌مرۆی لی کردووه. بو نمونه من چیژی زور له مانگ‌شه‌و
 ده‌بینم و هه‌رکاتیک له مانگ ده‌روانم پیم وایه هه‌موو
 باووبایرانیشمان به‌دهم ته‌ماشاکردنیه‌وه بیریان کردووه‌ته‌وه
 و گریاون و مانگی سارد و که‌مه‌رخه‌میش به ئاسمانه‌وه
 دهر که‌وتووه و ئاوا بووه، وهک بلینی یادگاریه‌کانی تیدا
 جی ماوه. من چیژی زیاتر له مانگ‌شه‌و ده‌بینم وهک له
 باشتترین گلپه‌کانی ده‌ستکردی ده‌ستی مروّف. سه‌رچاوه‌ی
 هه‌موو داهینانه‌کانی مروّف و دهره‌نجامی بیرکردنه‌وه‌کانی،
 ده‌گه‌ریتسه‌وه بو هه‌مان هه‌سته‌بوماوه‌یه‌کانی، نه‌ی بوچی
 خوشه‌ویستی، که یه‌که‌م پیوستیی سروشتیی مروّف بووه،
 له دهره‌وه‌ی نه‌م یاسایه‌وه بیت؟"

"لوژیکیکی جوانه! تو ده‌بیت نه‌م قسانه له رادیودا بکه‌یت
 تا هه‌مووان سوود وهر بگرن! به‌لام خوشه‌ویستی نه‌ نزمتر و
 نه‌ بالاتره له پیوستیه‌کانی دیکه. پیوستیه‌ سروشتیه‌کانی
 وهک خواردن و نووستن. نه‌مرۆ خوشه‌ویستی و شانۆ لیک

جیا بورونه ته وه. تو کابرایه کی کونیت، ترسنوک و نابویر. برو چاره سهری خوت بکه!

”من ده زانم تو نه وندده شیلگیر و به ئیراده نیت که خوت دهر ددخه نیت، که واته بوچی منت په سهند نه کرد؟ بوچی هر چاره که مه یلم بو تو نواند وه لامی نات پی دامه وه؟ به لام ئیستا...“

”چونکه چیژی زیاترم له کاره که ی خوم ده بینی وه که له خوشه ویستی تو.“

له م کاته دا له ژووری ستودیووه ددنگی به رنامه ی هه واله کانی شه و هاته گوی. تید به حه په ساوییه وه وتی، ”گوی بگرده، له وانه یه هه والیکه گرینگ بیت.“

”من ئیتر به ددست ئم هه والانه وه وهره ز بوومه. با هه رچی زووتره کوتایی پی بهین و هم خویان و هه موو خه لکی تریش ناسووده بکه.“

”نه خیز، په له ی چیته؟ ئه مه یس خوی جوریکه له رابواردن.“ تید دهستی سوسه نی گرت و چوونه ناو ژووری ستودیو. سوسه ن په نجه ی به دوگمه ی ته نیشتی ته له قزیونه که دا نا. شاشه که سه رده تا چند ره نگیکی گوری و پاشان لیبی نووسرا، ”تاقیکه ی پروفیسور راک.“ سوسه ن دهستی خسته سه ر ملی تید و چند هه نگاویک له دووره وه به دیار ته ماشا کردنی ته له قزیونه وه به پیوه وه ستان.

پیاویک له شاشه که دهر که وت، که له پشت میزیکه گه ورده وه دانیشتیوو. چند بوریه کی شووشه و بریک درمانی له به رده مدا بوو. سه رده تا چاوی بریوووه کاغه زیک، پاشان سه ری هه لبری و هیمن و له سه رخوی وتی، ”نه مرو

بیست هزار سال دهبیت، که مروڤ له سهر زهوی دهژی و به دریزایی نیم ماوه یه ش ههولی داوه که موکوورپیه کانی سروشت چاره سهر بکات و هوکاریکی لوژیکی بو ژیان بدوزیته وه. نه مرو هه موو بیروبواوه ره کان و ئایینه کان و هه موو گریمانه کانی مروڤ هه لسه نگیندراون و تاقی کراونه ته وه به لام هیچ کامیان نه یا نتوانیوه مروڤ به خته وه و ئاسووده و دلخوش بکن. نه مرو سهره رای نه وهی، که هه موو هیزه کانی سروشت دهسته موی مروڤن، هه ره به رزایی ئاسمانه کانه وه بگره هه تا قوولایی ناو ده ریاکان، ئیتر هیچ نهینیه کی بومان نه هیشتووه ته وه و گه لیک سوودی فره چه شن له و هیزانه ی چوارده ورمان ده بینین. له وانه؛ به کارهینانی ناو و تیشکی هه تاو. نه مرو سهره رای نه وهی، که مروڤ هه موو جوړه پیداریستییه کی ژیانی له به رده سته، هه ره له خوراک و جلوه رگ و خانووه وه بگره هه تا شه هوهت و گه شت و سهیران و رابواردن؛ هه مان نه و شتانه ی که باووباپیره ساویلکه کانمان خوزگه یان بو ده خواستن و به هه شتی ناو هزر و بیرری خویان به گویره ی نه و شتانه وینا ده کرد؛ نه مرو له سایه ی زانست و هه ول و ته قه للای مروڤه وه هه موو نه م شتانه له به رده ستانماندان. سه رما، گه رما، پیری، شیتی، نه خوشی، جه ننگ، کوشتوبر، ململانی نیوان چینوتویژه کان و ته نانهت هه موو جینایهت و درزیه کان له ریگه ی پیشکه وتنی زانسته وه له ناو چوونه و زانست چوکی به هه موو دوژمنانی مروڤ داداوه. به لام نه هه مته تییه کی دیکه یش هه یه و نه ویش نه وه یه که بیرری خه لکش به هه مان راده پیش که وتوووه. سی هزار سال له مه و بهر مروڤیکی

ئاسایی هیندهی مه مره و بژی پارهی پهیدا دهکرد. ژنیک، خانوویهک و بریک خورافهی هه بوو و هیچی تر به لام به وانه هیشه وه به خته وه در بوو و نوقمی ناو ئه و ژیانه قیزه ون و چلکنه ی خوی بوو و به وه هیشه وه هه تا روژی مردنی سوپاسی خوی دهکرد. زانست ئه مرو هه زارقات باشتر و زیاتر له و ژیانه پر له ته مەلی و خوشگوزهرانییه بو مروف دابین دهکات. ئه مرو له ژیر چاودیری چاوه ئه لیکترونییه کان و له ناو خانوو پلاستیکییه کاندایه به که مترین کات ملیونان خه روار میوه و گهنم و سه وزه و خوراکي پروزه ی ئیرزاتر¹ که له سلولزی دره خته گهرمه سیرییه کانه وه هه لده هینجریته، به رهه م دههینریت و یهک دنیا ئه رک و ماندوو بوونمان له کۆل دهکاته وه. ئه مرو به یارمه تیی ئامیره کاره باییه کان و میتوده زانستییه کان لوکه و خوری و ئاوریشم به رهه م دههینریت و ده بیته به قوماش و هه موو خه لکیش به بی دانی هیچ پارده یه ک یان ئالوگورکردنیک به کاری دههینر. لاییتی هه تایی، ئه م هیوایه ته دیرینه ی مروف ئه مرو هاتوره ته دی و که موکورتییه کانی ده موچاو چاره سه ر ده کریته. ته مه ن له راده به در هه لکشاو و ژن و خوشه ویستی بو هه مووان ده ست دهات، دژه میکروب² هه موو نه خوشییه کانی له ناو بر دووه، زهوی بو مروف زور بچووک بووه ته وه و به خیراییه کی سه رسووره یه ره وه ده توانیت هه موو زهوی له که مترین ماوه دا بیریته. په یوه ندیمان له گه ل ئه ستیره کاندایه دامه راندوو ده. کوا سروشت خوی چیی به مروف به خشیبووه؟

1 - Ersatz

2 - Bacteriophage

هیچ گهرما و سه‌رما و برسیتی و نه‌خو‌شی و پیری و به‌گژداچو‌نه‌وهی توخمه‌کان. مرو‌ف نه‌مرو ملاملانیکه‌ی بردووه‌ته‌وه و به‌هموو نه‌و شتانه‌گه‌یشتووه، که روژیک له‌ روژان هیوای بو‌ ده‌خواستن.

”به‌لام له‌ هموو نه‌م پیشکه‌وتتانه‌ گرینگتر، گه‌وره‌ترین سه‌رکه‌وتنی مرو‌فه، واته سه‌رکه‌وتن به‌سه‌ر خوراقه و مسوگه‌رکردنی نازادیی بیرکردنه‌وه و حقیقت و هه‌روه‌ها پیشکه‌وتنی هزره له‌ چین و تو‌یژه جوراو‌جوره‌کاندا. نه‌مرو چیتر که‌س پیویستی به‌ چه‌نه‌بازی و به‌کارهینانی وشه‌گه‌لی زل و زه‌به‌لاحی بو‌ش نییه و که‌س ناتوانیت خو‌ل بکاته چاوی خه‌لکه‌وه. پیشکه‌وتنی زمانی زانستی، به‌ گرینگترین پیشکه‌وتنی مرو‌ف دیته نه‌ژمار چونکه زمانی زانستی، ساده و راشکاو و راسته‌وخویه، به‌ریبه له‌ هموو جو‌ره چواندن و میتافوری ناشیرین و لووسکه و ناتوانیت به‌ سی‌سه‌د جو‌ر راقه بکریت. بمبورن سه‌رتانم نیشانده‌ دیاره‌ه‌مووان نه‌م بابه‌تانه‌ ده‌زانن و پیویستی نه‌ده‌کرد منیش دووپاته‌یان بکه‌مه‌وه. که‌واته مرو‌ف نه‌مرو ده‌بیت خو‌ی به‌ به‌خته‌وه‌رتترین مرو‌قی هموو چاخ و سه‌رده‌مه‌کان بزانتیت. نایا له‌وه زیاتر چیی ده‌ویت؟

”به‌لام هه‌ر نه‌م پیشکه‌وتنی فکره و هه‌ر نه‌م کرانه‌وهی چاوی خه‌لکه‌یه که‌ به‌دبه‌ختی کردوون. سه‌ره‌رای هموو نه‌م پیشکه‌وتتانه، خه‌لک زیاتر له‌ جاران نارازین و نازار ده‌چیژن. نه‌م نازاره‌ه‌لسه‌فیه نه‌م نازاره که‌ خه‌یام سی‌هه‌زار سال

١ - شاعیری ئیرانی سه‌دهی پینجه‌می کوچی، که‌ چوارینه‌ه‌لسه‌فیه‌کانی به‌ناوبانگن. (و. ک.)

لهمه و بهر درکی پی کردوووه و وتوویه تی، "ئهوانه ی وا له دایک نه بوونه، ئه گهر بزانه ئیمه به ده دست گهردوونه وه چ ئازاریک ده چیژین، هه رگیز نایه نه ئه م دنیا یه وه."

ده بیت چاره سه ریک بو ئه م ئازاره بدو زینه وه، چونکه ده بیت دانی پندا بنین، که له م رووه وه هیچ جیاوازیمان له گه ل ئه و سه رده مه دا نییه و ئه م رویش ده توانین له گه ل خه یامدا بیلیینه وه، ژیا نی تاریک و بیئامانچ خه لک به ره و ئه نسستیتی دی تانازی^۱ په لکنش ده کات و خو کوشتن بووه ته دیارده یه کی گشتگیر. ته نانه ت ده توانریت به بی هیچ زیده بیژییه ک بووتریت کهس به مه رگی سروشتی نامریت. که واته نه زانست و نه باوه ره جو راو جو ره کان و نه گریمانه فه لسه فییه کان نه یان توانیوه ئازاره رو حیه کانی مرو ف که م بکه نه وه. نایا پیویست ده کات هه لی بخه له تینین و وه ک چند هه زار سال به ره له ئیستا خو ل بکه یه چاوی خه لکه وه؟ به لام به خته وه رانه ئه م بیره گه نیو و دارزیوه ئه مرو له یاده وه رییه کی میژووی زیاتر هیچی لی نه ماوه ته وه. نایا زهوی و هه تاو روژیک له روژان له ناو ناچن؟ به گویره ی لیکولینه وه ئیجگار ورده کانی پروفیسور ره وانشید، تا سی هه زار و پینچ سه د سالی دیکه زهوی به یه کجاری سارد ده بیته وه و هه تاویش زهوی که م ده بیته وه، به جو ریک که ژیا نی هه موو بوونه وه ریک ده که ویته مه ترسییه وه و دوو هه زار سالی دیکه زهوی به ته واوه تی ده کوژیته وه. که واته ئه مه دوا سه رکه وتنی مرو ف ده بیت، که کویرانه خو ی راده ستی هیزه نادیا ره کانی سروشت و رو داوه کانی نه کات، چونکه هینه نازا و چاونه ترس

۱ - Institute d' Euthanasie

بوو ته وه، که ده توانیت به حزن و ویستی خوی، خوی له مه رگیکی هه تاییدا نغزو بکات. دوایین سه رکه وتنی مروڤ، رزگار بوونی ده بیت له کوتوبه نندی پیناویستییه کانی ژیان، واته توانه وه و له ناوچوونی ره گه زه که ی له سه ر زه ویدا.

”له کونگره یه کی ئەم دوا بیانه دا که له شاری M3 به رینه چوو، دوا زده هه زار زانا و بیرمه ندی هه موو شوینه کانی دنیا ده نگیان بو ئە وه دا، که ئەم پروژه یه جیبه جی بکریت و زورینه ی خه لکی دنیا ش ره زامه ندی خویان دهر بری بو له ناوچوونی ته واو هتی ره گه زی مروڤ له سه ر زه ویدا.

ماوه یه ک له مه و بهر هاوکاری به ریزم پروفیسور شوک پیشنیاری کرد هه موو خه لک له شاره گه وره کاندای کو بکه نه وه و به وزه ی رادیوزیل¹ له ناویان بهرن. پروفیسور هوپ پیشنیاری کرد به هوپومیت² خه لکه که له ناو بهرن.

به لام پروفیسور شیدو پیشنیاری کرد به رهنگی خنکینه ر³ خه لکه که بکوژن. دکتور بالد له و باوه ره دا بوو، که به وزه ی ئوزوژن⁴ هه مووان بخنکینن، تا ئارام و ئاسووده بمرن و به گویره ی سه ر ژمیرییه که ی ئەم دوا بییه ی ئەنستیتوتی دی تانازی، له م ماوه یه دا روژانه زیاتر له بیستوپنج هه زار که س خویان کوشتوووه بو ئە وه ی له زهجر و کوشتاری به کومه ل رزگار یان بیت. که واته وه ک ده بینین هه موو ئەم ریگه چارانه ی که پیشنیاریان کردوون دلره قانه و درندانن، جگه له وه ی ش که دهره نجامی لیبروانه ی لی ناکه ویته وه.

- 1 - Radiosile
- 2 - Hopomit
- 3 - Fatal Coulour
- 4 - Courant ozogene

له بریې نه ودهی که ئیشونازاری سهر رووی زهوی بسرنه وده، به پچه وانه وه خراپتر و زیاتری ده که ن. رهنه بلین نه م ئیشونازاره ته نیا بو جاریکه و ئیدی ده بریته وده، به لام شتیک که گرینکه نه وده یه، که هر نه م خه لکه زیندو وده ی نه مرؤن که له بیریان کردو وه. که واته ده بیت مشوریکیان بو بخوریت و ریگه له نازارچه شتتیان بگیریته. جیا له وهش، له وانه یه دوی نه و ه موو وردبیینیهش به مه په سستی هه لاتن له ئیشونازار، تا قمیک گیان دهر باز بکه ن و دیسانه وه زهوی وه ک خوی لی بیته وه، دیاره ئیمه مه به ستمانه ئیشونازاری سهر رووی زهوی به یه کجاری له ناو به رین، نه ک نه وده ی که زیاتری بکه ین. ئیستا من پیشنیاریکی تریش ده خه مه پال پیشنیاره کانی تر که دوی بیست سال نه زمون و تا قیکردنه وه پیی که یشتوم. نه ویش بریتیه له سیرومیکی تایبهت به ناوی سیرومی گیگان له بیس لایدن شافت، چونکه ناوه که یشتی دوووردیژده وا باشتره پیی بلین س.گ.ل.ل. تایه تمه ندیی نه م سیرومه نه وده یه، که نه ک هر ریگه له زاوژی و وه چه خسته نه وه ده گریته، به لکو به ته وا وده تی مه یل و حه زی شه هوهت له ناو ده بات، به بی نه وده ی که هیچ زیانیک به ته ندروستی جه سته و فکری تاکه کان بگه نیت. که واته به کارهینانی نه م سیرومه باشترین ریگه یه بو پووجه لکردنه وده ی کومه لانی خه لکی ره شوکی، که مل به مه رگی گشتی نادن، به لام بیگومان که سانی نوخبه و شایسته به گویره ی فه لسه فه ی، Suicide of the fittest ده جوولینه وه. ما وده ی بیست ساله نه م سیرومه م بو مروقه کان و گیانه وه رانی دیکه تا قی کردو وده ته وه و هه همیشه

نه نجامی نه رینی لی که وتوو ته وه. وا باشته به رله وهی نه م
 سیرومه به کرده وه و به بهر چاوی ئیوه وه تا قی بکه مه وه
 چند نمونه یه کی زیندوی سیرومه که تان پی نیشان بدهم.
 له م کاته دا پروفیسور راک له پشت میزه که یه وه هستایه وه
 و په نجه ی به دوگمه ی کاره بایپی دیواری ژووره که وه نا
 و دیواره که یش رویشته دواوه و له ژووره که ی ته نیشتیدا
 پیاویکی لاو دهر که وت، که روو توقووت له سهر کورسیه ک
 دانیشتبوو و له په نجه ره که وه بو دهر وه ی دهر وانی. ژنیکی
 جوانی سه رتا پارووتیش له ته نیشتیدا دانیشتبوو. پروفیسور
 راک ناماژهی بو پیاوه که کرد و وتی، "تکاتان لی ده که م،
 کاریگه ریی سیرومی (س.گ.ل.ل)م بو باس بکه ن له سهر
 خوتان."

پیاوه که هستایه وه و وتی، "من پیاویکی ئیجگار
 شه هوه ته پرست بووم و هموو کاتی خومم بو ته رخان
 کردبوو. چندین جار نه شته رگه ریم بو کرا و تیشکی Rayon
 Vb م تا قی کرده وه، به لام هیچ نه گورام. دوا ی به کارهینانی
 س.گ.ل.ل ئیستا ئیتر به یه کجاری له و مهیل و ره غبه ته ی که
 همیشه پالی پئوه دهنام رزگارم بووه. من بو نه م ژنه ناماژهی
 بو ژنه رووته که کرد ده مردم و حه زه که یشم شه هوه تی په تی
 بوو و هیچی تر، به لام ئیستا ته نیا هاوری ئاسایین. من
 ئیستا ناتوانم بلیم که سیکي سیاچاره م، به پنجه وانه وه نارامی
 و ئاسووده ییبه کی بیونهم تیدا هاتوو ته ئاراوه و و دک ئه وه
 وایه به هموو هیوا و ئاواته کانم گه یشتم. ئیتر بارودوخی
 سهر رووی زه وی و خوشه ویستیمان به لامانه وه شتیکی
 پروپوچ و بیمانایه. هه رچونیک بیت، ده بیت من سوپاسی

پروفيسور راک بک، که هم ژيانه نارامی پی به خشم،
پروفيسور راک دريژدی پی دا، "ئيسناش نمونه يه ک
له هه زاران نمونه ي دیکه تان پی نيشان ددهم، ئيسنا
مهيمونی Anthropopitheque دهينن که باوه گه وره ي
به ريزی مروفه!"

دهر گايه کی دیکه ي کرده وه و چوه ناو دالانیکه وه و
په نجه ي به دوگمه يه کی دیکه دا نا و ديواریکی تر کرایه وه.
ژووریک دهر کهوت که دوو مهيمونی گه وره ي نير و
می تیدا بوو. يه کیکيان وه ک خه مۆک له سه ر قه ره ويله يه ک
راکشابوو و نه وی دیکه يشيان دهستی نابوو ژير چه ناکه ي
و له سه ر کورسييه ک بوی پال که وتبوو. پروفيسور راک
وتی، "ئه مه نه وه يه کی ونبووه، که ئيمه به پشتبه ستن به
که ره سه ته گه لی زانستی و به تیکه لکردنی خوینی چه ندین جور
مهيمون دروستمان کردوو و نوينه ری زنجيره ي ونبووی
ئه ژدای مروفه. ئيسنا ريگم بدن من له جياتی ئه م ژن و
ميرده بيزمان و شه هوه ته بدويم. ئه مان ئيسنا هيچ چه ز و
داواکاريان نييه و يازده ساله بير و هوشيان هيچ نه گؤراوه،
به لکو به پيچه وانه وه ده مه ويت بليم، بيريان وردتر بووه ته وه.
ته ندروستييان رووی له باشتريونه، به لام ته نيا چه ز و
شه هوه تيان تيدا کوژراوه. ئيتر له جرتوفرت که وتوونه.
له شيان گران بووه و نازاريان بو که س نه ماوه و ئيسنايش
پيکه وه نانی نيوه رو و ئيواران له سه ر ميزیک ده خون. که واته
وه ک ده بينن، سيرومی س.گ.ل.ل جگه له وه ي که نارامی له
تاکه کاندای دینيته ناراه له رووی چه سه ته و فکريشه وه هيچ
زيانیکی نييه، به لکو ته نيا ريگه له له دايکبوونی نه وه ي دواتر

دهگړيت، که واته له دواى نهم نه وديهى نىستاوه کهسى دیکه له دایک نابیت و هیدى هیدى رهگهزى مروؤف له ناو دهچیت. "جا نىستایش کاریگه ریسى سىرومى س.گ.ل.ل به سهر گیانه وهران و تهنانهت رووه که کان و خانه کانی له شدا نیشان ددهم و پاشانیش زانایان و بیرمه نده گوره کان رای خویان له باره یه وه ده لین."

تید دهنستی سوسه نى گرت و بولای خوی رای کیشا و وتى، "به سه نىتر، به سه نىتر..."

سوسه ن پېچى تهنیشت شاشه که ی سووراند. دهنگى خړه خړیک به رز بووه وه و پچرا. تید وتى، "سوسو! سوسو گیان نه وه چی ده لیت؟ هه موو نه مانه شیتى نییه؟" "نه مه نه وپه رى عه قله."

"بزانه نيمه له چ سه رده منکدا ده ژین. خوشه ویستی و هاوربیه تى و حه ز و هه موو نه مانه له ناو چوونه و بوونه ته بریک وشه ی پروپوچ. من ناتوانم نهم دهموچاوه سارد و بیجولانه، نهم دهموچاوانه ی، که له ته خته دروست کراون ببینم. به راستى مروؤف شیت بووه و له پرؤسه یه کی شیتانه و لووتبه رزانه دا خه ریکه کورپه له ی پیروزی مروؤف به یه کجاری له ناو ده بات."

"نه ی هوو! وا نىستا به یه ک گه شتین. کورپه له ی پیروزا چ خه سه لى تیکى نامویه! تو هه ر نىستا ره خنه ت له من دهگرت، که بوچى نه و په یکه ره ی دروستم کردووه له وانه یه بلینین روخى هیه، نىستا خوت باسى کورپه له ی پیروز ده که یت؟ به پیچه وانه وه، چ سه رکه وتیکى گه ورد ده بیت نه گه ر نهم کورپه له پیروزه به هه موو جینایه ته کانی و نازاره کانی و

جوانیبه کانی و گه مژهبیه کانیه وه له ناو بچیت. زهوی ملیونه ها سال به نارامی و ناسوودهیی به دهوری خویدا سوورایه وه. ته مهنی مروف به راورد به ته مهنی زهوی، هر حساب ناکریت و ئاژاوه و پشیویی سه ر رووی زهوی ریک له و روزه دا دهستی پی کرد، که مروف تیایدا سه ری هه لدا. تهنگی به هه موو بوونه کانی تر هه لچنی. نارامی و ناسوودهیی سروشتی تیک دا. لی بگه ری با دیسانه وه ئه و نارامیه بگه ریته وه بو زهوی.

”به لام به م شیوازه درندانه یه؟“

”تو پیت وایه مه یلی مهرگ لاواز تره له چاو مه یلی ژیان؟ هه میسه خوشه ویستی و مهرگ پیکه وه بوون. هه میسه مروف له هه مان کاتدا، که به ناوی جهنگ و ململانیوه هه ولی داوه، له راستیدا خواز یاری مهرگ بووه. ئه مرو ئیتر رزگاری بووه و سه ره رای ئه وه ی که هه موو که ره سه ته و پیداو یستیبه کانی ژیانی بو دابین کراوه، به لام به و حاله یسه وه هیشتا مه یلی مهرگ له ناخی مروف دا نه کوژاوه، بگره به هیز تریش بووه ته وه و وهک جو ره بیر کردنه وه یه کی ئوتوماتیک و گشتی لی هاتووه، به جو ریک که هه موو خه لک به و په ری تامه ز رو ییه وه هیوای مردنکی به کومه ل ده خوازن و له پیناوی مردندا ده جه ننگن. The Struggle for Death ئه مه ده ره نجامی لوژیکیانه ی بوونی مروفه.“

”من خه ریکه شیت ده بم. سووسوو گیان! سووسی گیانه که م! من ئیستا ده روم، به لام یه ک وشه، ته نیا به یه ک وشه وه لام به ره وه. تو نازانیت ئه م تاکه وشه یه که تو به پروپوچی ده زانیت، لای من چ نرخ و به هایه کی هه یه! یه ک

وشه بلی خوشم دهوینیت یان رقم لیته و ته و او. جنیوم پی بده، له ژووره کهت دهرم بکه، به لام نه وهنده بیدهنگ و خه مسارد و بیمه بالات مه به. من دوزانم هم موو نه مانه بواله تین و دل و دهر و ون و ههسته کانی مروف هه رگیز ناگورین. نه گهر مروف روژیک توانیبای پریره وی خولگی زه وی به دهوری هه تاودا بگوریت، نه گهر خوی که یان دبايه به هه ساره ی سیری و وسیش¹، هه هه مان نه و مروقه لاواز و ترسنوک و دلناسکه ی جاران ده بوو. روانینه خه مناکه کانی نه و مه ی مونه ت بینی، که چند ته ژی بوون له روح و هه ست؟ هه نه مه روحی بؤماوه یی مروقه. ته نیا به وشه یه ک وه لام بده ره وه. جنیوم پی بده..."

"من دال، چ مندالکی که وره! تو هیشتا مروقی دوو هه زار سال له مه و به ریت. نمونه یه کی زور باشیت بق موزه خانه ی نه نتر و پو لوجی². نه م هه موو کچه جوانه، نه م هه موو نامیر و که لوپه لی رابواردنه هه به، ئیتر چاوه رینی چی ده که یته؟"

"هه موو نه مانه به لای منه وه وه کو یه ک وان. من تو م له بهر خوشه و بیستی به کی ناسایی - به و جو ره ی که بیر ی لی ده که یته وه - ناوینت. روحم ناتوانیت لیت جیا بیته وه."

"روح؟ چند گالته جاریت! ئیستا باش له وه تیده گه م، که کاریگه رییی مه ی مونه که وره کان - به و ته ی پر و فیسور راک، باو و باپیره به ریزه کانمان - بریکی زوری له بوونی تودا وه ک خوی ماوه ته وه."

تید تا نریک دهرگا که رویشت. که میک وه ستا و وه ک

1 - Sirius

2 - Anthropologie

بیہویت شتیک بلنت، دیسان گہرایہوہ دواوہ. دەرگا کہ
لہخویہوہ کرایہوہ و بہہیواشیش داخرایہوہ.

شہش مانگ تپہری و سیرومی خنکینہری شہہوتیان
دہرخواری ھہموو خہلک دا، بہلام بہ پیچہوانہی
چاوہروانیہکان کارتیکہریہکی ئنجگار ناموی لی کہوتہوہ،
چونکہ لہ تاقیگہدا بری شلہ و مہتریالہکانی ناو سیرومہکہیان
بہہلہ تی کردبوو، بہ جوریک کہ شہہوتی نہکوشت بہلام
ریگہی لہ پووچہلکردنہوہی گرت. بویہ شیتیہکی گشتی
رووی لہ خہلک کرد و ھہمووان بہ شیوازگہلی جوراوجور
خویان دہکوشت. پروفیسور راکیش خوی کوشت و شاشہی
تہلہقزیونہکانیش ھہر، کہ ھہلدہکران پږ بوون لہ خوکوژی و
جوولہگہلی شیتانہ و کارخانہگہلنک، کہ دہتہقینہوہ و خہلکینک
کہ لہ شارہکاندا کومہل کومہل دہیانقیراند، پیاویک کہ چاوی
خوی لہ کاسہوہ دہر دہہینا، ژنیک کہ لہناو کہللہسہری
مندالہکہیدا شہرابی دہخواردہوہ یان کچنک کہ لہ ژوورہکہیدا
گول و وینہگہلی سیکسی و شہہوتورورژینی کو کردبووہوہ
و خوی کوشتبوو. سستی و لاوازی و ھہستگہلی مندالانہ
لہ مروندا گہیشتبووہ تروپکی خوی. ھہموو دہموچاوہ
ٹارام و بیجولہکان چرچییان تی کہوتبوو و پیر بووبوون.
ٹارامی شارہکان تیک چوو بوو. زوربہی کات وزہی کارہبا
دہپچرا، ٹوتومبیلہکان بہیہکیاندا دہکیشا، دہنگی قیرہ و ھاوار
و غہلبہغہلب لہ ھہموو لایہکہوہ بہرگویی دہکہوت و بہرد

به سهر به رده وه نه مابوو. کوکرنه وهی تهرمه کان نه ستمه بووبوو، نه و کوورانیهی، که تهرمه کانیاں تیدا دستوتانندن و دهیانکردنه خوله میش، به رده وام له کاردا بوون و سهردهای نه وهیش به شی نه ده کرد. شیوه کاران و پیشه گران، بابه تهرمه کانیاں هه مووی شه هوه توروژین بوون، موسیقا هه مووی شه هوه توروژین، لافیه گهلی شه هوه توروژین، بیر و نه ندیشه گهلی شه هوه توروژین. بیرمه ندانیش هه موو کاتی خویان بو بابه تهرمه گهلی شه هوه توروژین و نه و شتانه تهرخان ده کرد. پیشهاتیکی تر که له شاری کانار رووی دا، نه وه بوو، که له کیوی ده ماوه نددا هه ندیک نیشانهی گرکان دهر که وتبوون. بوومه لهرزه گهلی دوابه دوا یه ک روویان دها. هه رچهند نامیرگهلی پیشکه وتوو، پیشه وخته روژ و کاتژمیر و خوله کی گرکانه کانیاں پیشینی کردبوو، به لام که س گرینگی به م بابه تهرمه دها.

نهم گورانکاریبانه کاریگه ریی ئیجگار زوریان له سهر ژیا نی سوسه ن دانا. دوا ی خواردنی سیرومی س.گ.ل.ل، دوخی زور شپرزه بووبوو؛ رهنگی زهر د هه لگه رابوو، بونی شه هوه توروژین هه موو ژووره که ی گرتبووه وه، به به رده وامی گوئی له موسیقای شه هوه توروژین ده گرت. له سهر هه ر میزیکدا شووشه یه کی شه راب و په رداخیک دانرابوو. ژووره که ی ته و او شیوا بوو و ریک له ژووریک ده چوو که دوا ی تالانکردنی تییدا رابوین و مه ی بخونه وه و پاشان جیی بهیلن. روژکیان سوسه ن له ژووری ستودیوکه پیدا له به رده م په نجه ره دانیشتیوو و له دهرده ی دهروانی، باله خانه ئیجگار به رزه که ی به رامبه ری تیک چوو بوو و

سووتابوو و هموو شووشه کانی شکاو و دووکه لاوی بیوون. ئوتو رادیو شکاوه کان ناوه ناوه له شه قامه کاندایه ر ده بوونه وه و خه لک هه راسان و شیتانه ده هاتن و ده چوون و له خوارتره وه ویش دهنگ و هه رایه کی زوری لیوه ده هات. شه قامه هه لپه سیراوه کان هه موویان وه ستابوون و له باخی سهیرانگه ی نهومی هه ژده ی باله خانه که وه کومه لیککی زور خه لک په شوکابوون و لیک ده ئالان. تا قمیک نماییشیان ده کرد و تا قمیک موسیقیان ده ژهنده و سه مایان ده کرد. له م کاته دا که سوسه ن خه ریکی ته ماشا کردن بوو. ده رگای ژوورده که زهنگی لیدا و کرایه وه. تید به سه رلیشیاواییه وه هاته ژووره وه. تید له م ماوه یه دا چه ندین جار هاتبووه سه ردانی سوسه ن، به لام سوسه ن هه موو جاریک سه رقالی دروستکردنی په یکه ریک بوو که هه ر لیلی ده شارده وه، به لام به لینی پی دابوو که ته واو بوو. نیشانی بدات. سوسه ن سه رده تا هینده به ته ماشا کردنی ده رده وه سه رقال بوو، که هیچ ئاگای له هاتنی تید نه بوو. تید لیلی هاته پیشی و وتی، "ها! ئه وه ته ماشای چی ده که یته؟" "ته ماشای سه رکه وتنی خوشه ویستی ده که م."

"ئیهستا باوه ر به قسه کاتم ده که یته؟ ئه مه هه مان ههستی خوشه ویستی بوو. هه مان داوی سروشت بو زاوژی و وه چه خسته نه وه، که سه ریپاکی مهیلی ژیان و هه موو راکه راک و شارستانی هتی مروقی له سه ر بوونیاد ئرابوو. ئیهستایش، که ئه م هه ستیه یان لی زهوت کردوه، بزانه چون به ناچاری ده ره نجامی هه زاران سال بیرکردنه وه و ماندوو بوون و هه ول و ته قه للای خوی له ناو ده بات و هزر و وزه و چه زی به رامیه ر به ژیان له ده ستت داوه!"

“جا چپی له مه باشتر هه‌یه، که مروقی یاخی پشت له هه‌موو ئەم یاسایانه‌ی سروشت بکات؟ سروشتیک که تا ئیستا کۆیله‌ی کردوو. لی بگه‌ری با تیکی بدات، تیکدانیش چیژی خوی هه‌یه. له‌جیاتیی ئەوه‌ی، که سروشت دواتر هیدی هیدی و له‌سه‌رخوی تیکی بدات، وا باشتره مروق به دهستی خوی تیکی بدات. هه‌ستی له‌ناوبردن و هه‌ستی بوونیادنان موویه‌کیان به‌ینه.”

“ئایا تو ئاماده‌یت هه‌موو په‌یکه‌ره‌کانت تیک بشکینیت؟”
 “ئاسوو ده به، من هه‌موویانم شکاند و په‌یکه‌ریکی دیکه‌م لی دروست کردن. ئیستایش له په‌یکه‌ریک زیاتر هه‌چی ترم نه‌ماوه.”

“په‌یکه‌ری کرمی ئاوریشمه‌که‌شت شکاند؟”
 “ئەویش ئیتر به‌لامه‌وه زور کون بووبوو و ئیتر چیژم لی نه‌ده‌بینی.”

“که‌واته با برۆین ئەم په‌یکه‌ره نوییه ببینن. پیم وایه ئیتر ئەمرۆ ریگه‌م ده‌ده‌یت ببینم!”

هه‌ردووکیان هه‌ستانه‌وه و چوونه ژووری کارگه‌که. په‌یکه‌ریکی گه‌وره به به‌رزیی مه‌تر و نیونیک دیار بوو، که به رووناکی سوور ده‌ده‌ه‌وشایه‌وه. په‌رده‌یه‌کی مه‌خه‌لیی ئاوریشم له پشته‌وه‌یدا شوڤ بووبوووه. په‌یکه‌ره‌که دوو میرووی گه‌وره‌ی ناسک بوون، که لیک ئالابوون. باله گه‌وره سووره‌کانیان به لوعاییکی لیلی هاو‌په‌ه‌نگی گوشتی له‌ش سواغ درابوون. باوه‌شیان به یه‌کترا کردبوو و سه‌ری په‌یکه‌ریان له سه‌ری تید و سه‌ری ئەوی تریشیان له سه‌ری سۆسه‌ن ده‌چوو، که بو دواوه نه‌ویبووه‌وه و چاوه‌کانی

داخرا بیوون و دهسته کانی تید به ناو جهسته یدا چه قیوون.
تید به سه رسوورمانه وه پرسی، "دیسانه وه میروو؟"
"ئه مه میروود - Ephemere، که تهنیا یه ک روژ ده ژی و
له جیهانی چیژ و خوشیدا دهمریت."

"بوچی ئه م بابه ته ت بو ئه م دهموچاوانه ههلبزار دووه؟"
"ئه مه هه مان ئه و خه ونه بوو که بینیبووت، خه ونیک که
منت ختکاندیوو و له باوده شت گرتبووم!"

"سووسوو! راستیه که ی خوشه ویستی له ناخی مندا
کوژراود. له وانه یه شه هودم مابیته وه. به لام دیسان پیت
دهلیمه وه. که خوشم دهوییت. روحی تو م خوش دهویت.
دیسانه وه دهلیمه وه ئه م ییش بو شه هودت نییه."

"منیش ته نانه ت پیش س.گ.ل.ل هه ر خوشم ویستوویت
و به ئه نقه ست ئازارم ده دایت. دانی پیدا ده نیم، که چیژم له
ئه شکه نجه دانی تو ده بینی. به لام ئیستا ئیتر ئه م قسانه بو
من زور کونن. ئیستا من تو م بو شه هودت دهویت. ئیستا وا
هه ست ده که م لوژیک و ههسته کان و هه موو بوونم گوراوه."
"سووسوو! ده کريت داوا یه کت لی بکه م؟ ناخو ده توانیت
دواچرکه کانی ژیانم بکريت؟ نایا ده توانیت دواچرکه ی ژیانم
بگوریت به که شیکی شاعیرانه؟ ئه م ژیانه ی که هه مووی
به ده ست توود ئازار و ئه شکه نجه م بیئوود."

"ناها...! تیگه ی شتم مه به ستت چیه. له که لم ودره."
سووسه ن دهستی تیدی گرت و دیسانه وه چوونه وه ناو
ژوووری ستودیو. تید له سه ر کورسییه نه لاستیکه که دانیشت و
سووسه ن پیچی سازده که ی سووراند و چرکه ژمیرده که ی له سه ر
هیما ی (پ) راگرت. له پریکدا هه وای ناو ژوووره که سوور

هه‌لگه‌را و پاشان گوربا بۆره‌نگی پرته‌قالی و موسیقایه‌کی پرشه‌هوه‌تی ناسک و هیمن له‌گه‌ل بونی عه‌تریکی وروژینه‌ر هه‌موو ژووره‌که‌ی ته‌نیه‌وه. پاشان سۆسه‌ن له‌پال ده‌ستی تیددا دانیشته. له‌ر شه‌راه‌یه‌ی که له‌سه‌ر میزه‌که‌ بوو په‌رداخه‌کانی پر کرد و په‌رداخیکی دایه ده‌ست تید و نه‌ویشیان بۆی خوی هه‌لگرت و پیکه‌وه خواردیانه‌وه. تید ده‌ستی به‌گیرفانیدا کرد و شووشه‌یه‌کی بچووک‌ی دهر هینا و ویستی له‌و دهرمانه‌ی که تیددا بوو که‌میک‌ی بکاته‌ناو په‌رداخه‌که‌ی. سۆسه‌ن لینی سه‌ند و له‌شووشه‌که‌ی روانی و وتی، "ئه‌وه به‌ته‌مای چیت؟ ئاتروپین! ئاخ وشه‌یه‌کی چه‌ند کۆن و دارزیوه! دوو بست خۆلی له‌سه‌ر نیشته‌وه. ئەم دهرمانانه به‌که‌لکی دوو هه‌زار سال پیش ئیستا ده‌هاتن. دهرمانی چ کاریگه‌رییه‌کی هه‌یه؟ سه‌رنیشه، ورینه، بوورانه‌وه و پاشانیش مۆته‌که و دیمه‌نه‌کانی کۆشتوبه‌ر و سه‌ری به‌راو و... هه‌زار جور نه‌شکه‌نجه‌ت ده‌دات تا ده‌مریت. که‌میک بوه‌سته." سۆسه‌ن هه‌ستایه‌وه و له‌دۆلابی سوورچینکی ژووره‌که‌وه که دهرگایه‌کی شاراه‌وی هه‌بوو، تۆپیکی وهرشای دهر هینا و دایه ده‌ست تید و وتی، "ئه‌م ماسکه له‌ده‌موچاوت ده‌ده‌یت و زۆر به‌ئه‌سپایی له‌م بورییه‌وه هه‌لی بمژه به‌لام ئاگات لێ بیت هه‌مووی ته‌واو نه‌که‌یت. به‌شی من و شیشیش به‌په‌له‌ره‌وه!"

"ئه‌مه چییه؟"

"پروتۆکسید ئه‌زوت. ده‌تکاته‌خه‌و، ئه‌ویش چ خه‌ویکی خوش و چیژبه‌خش! پاش ئه‌وه‌ی که که‌میک شه‌هوه‌دت

1 - Atropine

2 - Protoxide d, Azote

دھورورژینیت و ھموو ئو کارانہی، کہ بہ رُوژ کردوونت بہ
بہرچاوتدا نمایش دھکاتہوہ، بینایی چاوہکان کہم دھکاتہوہ
و گویہکان دھزرینگینہوہ بہلام بہگشتی چیژی ئیجگار زوری
ہیہ۔“

“Launging Gas?”

“ریک خوبہتی۔“

تید سہری لہقاندہوہ و پتی ماسکہکہ کہ توپہ و ہرشاکہی
پیوہ ھلواسرابوو بہ ملیہوہ بہست۔ سہری خستہ سہر
سہرین و کہوتہ دُوخیکی ھیمن و نارامہوہ و دواہی چہند
خولہکینک چاوہکانی داخران۔ سوسہن پتی ماسکہکہی لی
کردہوہ و پیچی توپہکہی بہست و نایہ سہر میزدکہ و تیدی
لہسہر قہرہویلہکہ خہواند۔



دہمہوئیوارہی ھہر ئہم رُوژہ بوو، کہ دہنگی جہنجالی
و غہلبہغہلبینک لہ دوورہوہ بہرز بووہوہ و تاقمی
ھہرچیپہرچیپہکان بہ قہلافہتی کہلہگہتی چوارشانہ و پیستی
رہشہوہبوو و دہست و مہچہکی بہہیزہوہ ھانتہ ناو شاری
کانار و بہبی ھیچ بہرگریبہک لہلایہن ھیچ کہسئیکہوہ
دہستیان بہسہر ھموو شاردکہدا گرت۔

کاتیک پینچ کہس لہ ھہرچیپہرچیپہکان دہرگایان
شکاند و چوونہ ناو کارگہکہی سوسہنہوہ، بہرہورووی
کہشوہوہوایہکی رووناکی سوور بوونہوہ۔ موسیقایہکی نارامی
شہوہتورورژین و بونی عہتریکی شہوہتورورژین و شیتکہر

له هه وادا بلاو ببوو هوه. په يکەری حولولی Ephemere له بهردهم په ردهی خوله میشتی ژووری نووستنه که دا ددردهوشایه وه و داره مەیتیکی قهله مکاریکراویشیان له بهردهمدا دانابوو که لینی نووسرا بوو، خەری خۆشه ویستی. یه کیک له هه رچیپه رچیپه کان چوو به پینشه وه و په نجهی به دوگمە ی ته نیشته داره مەیته که دا نا. داره مەیته که به ئارامی سی زهنگی لیدا و ده رگا که ی هه ر له خۆیه وه کرایه وه و بونی عه تریکی تیژی هاوشیوهی هه مان ئه و عه تره شه هوه توروژینه ی لی هاته دهره وه، که ژووره که ی داگرتبوو. هه رچیپه رچیپه کان به سه رسوورمانه وه کشانه دواوه. چونکه بینیان له ناو داره مەیته که دا ژنیک و پیاویکی رووت هاوشیوهی دهموچاوی په یکه ری میرووه کان له ناو قوماشیکی ناسکدا وهک هه لم لیک ئالون و له باودشی یه کیدا خه وتوون. ده میان له ده می یه کتری ناوه و ماریکی سپی له ناوه دی هه ردووکیان ئالوه.

ژنیک که می‌رده‌که‌ی لی ون بوو

که چووینه سؤراغی ژنان، قامچییه که ت له بیر نه که‌یت.

- نیچه، زدرده‌شت وده‌های گوت

سه‌له‌به‌یانی له ویستگه‌ی قوله‌ک^۱ پولیسیکی بالا‌کورتی سوورکار، ژنیک مندالله‌کوشی به شوفیری ئوتومبیلیک، که له و ناوه‌دا وده‌ستابوو نیشان دا و وتی، "نم ژنه به‌ته‌ما بووه بروات بؤ مازنده‌ران^۲ به‌هله‌هاتوو‌ده ئیره. هه‌تا شار بیگه‌ینه، خیرت ده‌گاتی."

ژنه‌که‌یش به‌خیرایی چوووه ناو ئوتومبیله‌که‌ود. گوشه‌ی چارشویه ره‌شه‌که‌ی به‌دانه‌ود گرتبوو. مندالیک دوو سالانیشی له‌باوه‌ش بوو و تویشه‌به‌ره‌یه‌کی سپیش به‌و ده‌سته‌که‌ی تریه‌وه بوو. له‌سه‌ر کوشنه‌که‌ دانیشت و منداله قزبور و نه‌خوش‌ئاسا‌که‌ی له‌سه‌ر کوشی دانیشاند. سی پیاوی

۱ - ناوی گه‌ره‌کیکه له شاری تاران. (و. ک.)

۲ - ناوی شاریکه له باکووری ئیران. (و. ک.)

سه‌ربازی و دوو ژنی دیکه له‌ناو ئوتومبیله‌که‌دا بوون و
خه‌مساردانه چاویکیان پیندا خشانده، به‌لام شو‌فینره‌که‌ته‌نانه‌ت
ئاوریشی لی نه‌دایه‌وه. پزلیسه‌که‌هاته‌لای شووشه‌ی
په‌نجه‌ره‌ی ئوتومبیله‌که‌ و به‌ ژنه‌که‌ی وت، "خیره‌ ده‌چی بز
مازهنده‌ران؟"

"ده‌چم‌ میزده‌که‌م‌ بدۆزمه‌وه."

"کوا‌ میزده‌که‌ت‌ ون‌ بووه‌؟"

"ئه‌وه‌ مانگیک‌ ده‌بیت‌ به‌بی‌ هیچ‌ خه‌رجیه‌ک‌ جیی
هیشتومه‌ و رویشتوهه."

"چۆن‌ ده‌زانی‌ له‌وتیه‌؟"

"که‌ل‌ غولامی‌ هاوری پی‌ وتم‌ له‌وتیه‌."

"ئه‌گه‌ر‌ میزده‌که‌ت‌ ئه‌وه‌نده‌ به‌غیره‌ت‌ بیت، له‌وتشه‌وه"

هه‌لدیت. ئه‌ی‌ چه‌ند‌ پاره‌ت‌ پئیه‌؟"

"دوو‌ تمه‌ن‌ و دوو‌ قران."

"ئاوت‌ چیه‌؟"

"کلاوزیر."

"خه‌لکی‌ کویت؟"

"خه‌لکی‌ ئه‌لویزی‌ شه‌هریارم‌."

"له‌جیاتیی‌ ئه‌وه‌ی‌ که‌ برویت‌ و میزده‌که‌ت‌ بدۆزیته‌وه، برۆ"

بۆ شه‌هریار. ئیستا‌ وه‌رزی‌ چینه‌وه‌ی‌ تریشه. برۆ بۆ لای

خزم‌ و که‌سوکار‌ و بۆ خۆت‌ ترئ‌ بخۆ. له‌خۆرا‌ ده‌چیت‌ بۆ

مازهنده‌ران، له‌هوی‌ گورغه‌ریب‌ ده‌بیت، ئه‌ویش‌ به‌م‌ ده‌ستوپل

١ - که‌ل: کورتکراوه‌ی‌ که‌ربه‌لایه. له‌ ئیران‌ له‌ناو‌ په‌یره‌وکارانی‌ ئایینی

شیععه‌دا‌ به‌وه‌ که‌سانه‌ی، که‌ سه‌فه‌ری‌ شاری‌ که‌ربه‌لا‌ ده‌که‌ن‌ ده‌لین

که‌ربه‌لایی‌ هاوشیوی‌ حاجی. (و. ک.)

٢ - دوو‌ شاری‌ نزیک‌ تاران. (و. ک.)

و عهقله‌ی تو هه‌ته!

“هه‌ر ده‌بیت بروم.”

کلاوزیر ئەم دوا‌رسته‌یه‌ی به هیز و متمان‌ه‌ی ته‌واوه‌وه وت. وه‌ک بلی‌ی بریار‌ی ته‌واوه‌تی و نه‌گوری خوی دا‌بیت. چاوی بری‌یه زه‌ویی به‌رپی‌ی و به‌بی نه‌وه‌ی هیچ ببینیت یان ئاگای له‌ که‌س بیت. پیده‌چوو به‌بی نه‌وه‌ی به‌ خوی بزانی‌ت و بی‌ری لی بکاته‌وه، بو خوی قسه‌ی ده‌کرد و هوشی له‌ شوینیکی دیکه‌ بوو. پاشان پولیسه‌که‌ رووی له‌ شو‌فیره‌که‌ کرده‌وه وتی، “به‌ریز کاکی شو‌فیز! ئەم ژنه‌ له‌نزی‌ک ده‌روازه‌ی ده‌وله‌ت^۱ دا‌به‌زینن و ریگه‌که‌ی پی نیشان ده‌ن.”

کلاوزیر وه‌ک بلی‌ی پشت‌گیریه‌کانی ئەم پولیسه‌ بو‌یزتری کرد‌بیت، وتی، “من غه‌ریبم که‌س نانا‌سم، تکایه‌ ریگه‌که‌م پی نیشان ده‌ن.”

ئوتومیله‌که‌ که‌وته‌ ری. کلاوزیر به‌بی هیچ جووله‌یه‌ک دیسانه‌وه به‌ نیگای واقور‌ماوه‌وه وه‌ک سه‌گی لیدراو چاوی بری‌یه به‌رپی‌ی خوی. چاوه‌کانی درشت و ره‌ش و برو‌کانی باریک و لووتی بچووک و لێوه‌کانی گوشتن و گونا‌کانی‌شی قوپابوون. پیستی ده‌موچاوی نه‌سمه‌ر و ناسک و جوان بوو. به‌ دریزایی ریگه‌که‌ له‌ناو ئوتومیله‌که‌دا جووله‌ی ده‌کرد به‌بی نه‌وه‌ی ئاگای له‌ هیچ که‌س یان هیچ شتیک بیت. من‌داله‌که‌ی به‌به‌رده‌وامی بیده‌نگ و خه‌مبار و سر و و‌ر بوو. سه‌رخه‌وی ده‌شکاند و هه‌ناریکی شلیقاوی به‌ ده‌سته‌وه بوو. نزی‌ک ده‌روازه‌ی ده‌وله‌ت شو‌فیره‌که‌ رای گرت و ریگه‌یه‌کی پی

۱ - جاران شوینیک بوو له‌ ده‌ره‌وه‌ی شاری تاران، به‌لام نه‌مرو که‌ره‌کیکی ناوه‌راستی تارانه. (و. ک.)

نیشان دا، که راسته و خو به رهو دهر وازهی شه میران^۱ ده چوو. کلاوزیریش دابه زی و به مندالی ناو باوه شی و توتیسه به رهی ده ستیه وه خیرا ئه و ریگه دوور و گهرمه ی گرته بهر.

له دهر وازهی شه میران چوو ده ناو گه راجیک و دوا ی نیو کاتژمیر چنه لیدان و ماتلیوون خاوه نی گه راجه که رازی بوو به ئوتومبیلی باره لگر بیگه یه نیته ناوچه ی ئاسیاسه ر، له سه ر ریگه ی ساری^۲ و شه ش قرانیش کریی لی وهر گرت. ئوتومبیلیکی گه وره یان نیشانی کلاوزیر دا، که ده ورتاده وری پیاو دانیشتبوون و کول و باریشیان تیندا هه لچنیوو. پیاوه کان هه ر چونیک بیت خویان کو کرده وه و حیگه یه کیشیان بو کلاوزیر کرده وه و ئه ویش به ئه ستم له ناویاندا دانیشست.

هینده ی پیویست ناویان له ئوتومبیله که دا هه لگرت و هورنی لیدا. بونی به نزیین و رونی سووتاو و دووکه لی به هه وادا بلاو کرده وه و به جاده یه کی گهرمی ته پوتوزاویدا به ری که وت. سه ره تا دیمه نه کانی ئه و ناوه یه کچه شن و وهره زکه ر بوون به لام پاش که میک گرده کان و کیوه کان و دره خته دوورده سه کان و قه مچوپینچه کانی ناو ریگه که دیمه نه کانی گوری. به لام کلاوزیر هه ر به و شیوه سیس و ژاکاوه یه وه له به رده می خوی دهر وانی. ئوتومبیله که له چه ندین شویندا وه ستا و ناسنامه ی سه رنشینه کانیان کوئترول کرد. نزیک ی نیودرو له شه له نبه تایه ی ئوتومبیله که خراپ بوو و ژماره یه که له سه رنشینه کانی دابه زین، به لام

۱ - جاران ناوچه یه که بوو له باکووری تاران و له چه ند کونیک پیک

هاتبوو، به لام ئه مرو گه ره کیکی تارانه. (و. ک.)

۲ - ناوی شاریکه له باکووری تاران. (و. ک.)

کلاوزیر له جینی خوی نه جوولا، چونکه له وه دهرسا نه گهر
ههستیه وه جیگه که ی له کیس بجیت. تویشه به ره که ی کرده وه
و نان و په نیری دهر هینا و پاروویه ک نانی نه برژاو و
په نیری دایه دهست منداله که ی و خویشی چهند پاروویه کی
خوارد. منداله که ی وه کو چوله که یه کی تلیاککیش بیده نگ بوو
و بهرده وام سه رخه وی دهشکاند و پیده چوو هیچ تاقه تی
سه کردن و ته نانهت گریانیشی نه بیت. دواچار ئوتومیله که
به ری که وه وه و چه ندین کاترمیر تپیه ری. به ناو جابون و
فیروز کودا تپیه ری و دیمه نه جوانه کانی دارستان دهر که وتن،
به لام کلاوزیر زور که مته رخه مانه و به سادروسری له هه موو
نهم گورانکارییانه ی دهر وانی و دیاره چیژ و خوشییه کی
شاراوه و نه نیش له ناخیدا هاتبووه ناراوه. دلی توند لینی
دهدا، سه به ستانه هه ناسه ی هه لده مژی، چونکه له شوینی
مه به ست نزدیک ده بووه وه و سه به ینی ده یوانی گولبه بووی
میردی بدوزیته وه. ناخو خانووه که ی چونچونی بیت؟
خزمه کانی چونچونین و چون هه لسه که وتی له گه لدا ده که ن؟
دوای مانگیگ لیکدوور که وتنه وه چونچونی به ره و پرووی
گولبه بوو ببیته وه و چی پی بلیت؟ به لام خوی ده یزانی له
به ردهم گولبه بوودا ته نانهت وشه یه کیشی بو ناوتریت و
زمانی ده گیرا و هه موو هیزی لی ده برا. وهک نه وه وا بوو
گولبه بوو هیزیکی تایبه تی تیدا هه بیت، که هه موو بیروهوش
و ئیرانه و هیزه کانی نه وی پووچه ل ده کرده وه و نه ویش
به ته واوه تی ملکه چی گولبه بوو ده بوو. ته نانهت نه وه ویشی
ده زانی، که به پیچه وانه وه گولبه بوو هه ره شه ی لی ده کات و
پاشانیش قامچییه که ی به کار ده هینیت. هه مان نه و قامچییه ی

بو به کار دهینیت، که گویدریژه کانی پی داده پلوساند. به لام کلاوزیر هر بو نه وه رویشتیبت، تامه زروی نه و قامچیبه بوو. له وانه شیه هر بو نه وه ده رویشت که قامچیبه که ی گولبه بوو بیکزینیته وه. هه وای شیدار، دارستان، دیمه نی دلرفینی نه و ناوه، خه لکتیک که له دووره وه خه ریکی کار و فرمان بوون؛ پیاوینک که عابایه کی شینی له بهر بوو و له قه راخ جاده که وه ستابوو و تری ده خوارد. خانوو ده کانی گونده کان به بهرچاویه وه تیده پهرین؛ هه موو نه مانه سه رده می مندالیان به بیری کلاوزیر ده هینایه وه.

دوو سال ده بوو کلاوزیر میزدی به گولبه بوو کردبوو. کلاوزیر به که م جار گولبه بووی له کاتی تریچینه وه دا بینی. کلاوزیر و میهربانووی کچه دراوسینان و موچول خانم و خوشکه کانی واته بمانی و خورشیدکلاو، کاریان نه وه بوو هه موو روژیک به کومه ل، به ژن و پیاو و کچه وه له باخه رزه کاندای تری بچنه وه و هینشووه تریه کانیان ده خسته ناو سندوقه وه. پاشان سندوقه کانیان ده برد بو قه راخ رووباری رهش، له ژیر نه و دارچناره پیره دا که دوعا و نزایان پیره هه لده واسی و له وئی له گه ل دایکی و گه وه ره بانوو دایکی عه باس و خوشقه دم باجی و کیشوهر سولتان و نه دی گولداد و خودایار، سندوقه کانیان رادهستی ریشسپی پهرنده ک واته ماندگار عه لی ده کرد. ئینجا کریکاریکی تازه، که سندوقه کانی هه لده گرت و نه ملالوای پی ده کردن گولبه بوو مازهنده رانی

بوو، که گورانیه‌کی ده‌ته‌وه و فیری کچانیشی ده‌کرد و
ئه‌وه‌یش بی‌وهه جینی گالته و یاری و رابواردنی هه‌مووان و
هه‌موویان به‌تیکرا گورانیه‌که‌یان ده‌ته‌وه:

پیتلاوه کانم له‌کوئین؟ هه‌ی ئی‌ئی
با پیتکه‌وه برۆین بۆ چه‌ئتوو کجار هه‌ی ئی‌ئی
له‌م چه‌ئتوو کجاره‌وه بۆ ئه‌و چه‌ئتوو کجار
وه‌ره با پیتکه‌وه برۆین بۆ چه‌ئتوو کجار هه‌ی ئی‌ئی
پیتکه‌وه کار بکه‌ین تۆ خوشکی منیت.

گولبه‌بوو گوکردنی وشه‌کانی راست ده‌کرده‌وه و
کچه‌کانیش قاقا پیده‌که‌نین و تا ئیتواره ئه‌و به‌زمه‌هه‌ر
به‌رده‌وام ده‌بوو. دیاره شتیک که گولبه‌بووی کردبووه جینی
سه‌رنجی کچه‌کان، گورانیه‌که‌ی نه‌بوو به‌لکو خودی خوی
و بویرییه‌که‌ی بوو، که دلی کچان و به‌تایبه‌ت کلاوزیری
داگیر کرد. هه‌ر که کلاوزیر ئه‌ندامی که له‌گه‌ت و چوارشانه
و شانوملی پان و لیبوی سوور و قژی بۆر و قول و باسکه
سپی و تووکنه‌کانی و هه‌روه‌ها کرژوکولبوونی له‌کاتی
ئه‌ملاولا پینکردنی سندوقه‌ قورسه‌کاندا بینی، به‌کسه‌ر خوی
دۆراند. جیبا له‌وه‌یش ناماژه سۆزدارانه‌کانی گولبه‌بوو بۆ
کلاوزیر و ئالوگۆری روانینه‌ پرسۆزه‌کانی نیوانیان به‌س
بوو بۆ ئه‌وه‌ی که کلاوزیری ته‌مه‌ن چوارده‌ سال شیت
و شه‌یدی خوی بکات. کلاوزیر له‌ خوشییان خه‌ریک بوو
ده‌بوورایه‌وه و هه‌زار ره‌نگی ده‌گۆری، چونکه له‌و رۆژه‌دا
شتیکی نویی له‌ ناخیدا هه‌ست پی کرد، که تا ئه‌و رۆژه

ئەزموونى نەکردبوو. چونکە هەتا ئەو روژە شتیکی ئەوتوی
 لەبارەى پیاووه نەدەزانى و دایکیشى هەمیشە لىدانىک لى
 دابوو و تۆقاندیبوو و خوشکەکانیشى کە لەو گەورەتر
 بوون رکه بەرایەتییان لەگەل دەکرد و نهنییهکانى خویانیان
 لى دەشاردەوه. هەرچەند کلاوزیر زۆر جار بیری لە
 پیاو دەکردەوه، بەلام نەیدەویرا پرسیار لە کەس بکات و
 دەیشیزانى ئەوه بىرکردنەوهیهکی نەشیاوه و دەبیت خوی لى
 بپاریزیت. تەنیا هەندىک جار میهربانوو - کچە دراوسیکەیان
 - و خانم بچکول و بلوورى خانم، سەبارەت بە نهنییهکانى
 پیاوان بىرک قسەیان بو کردبوو و دالغەیان بو کلاوزیر
 خوش کردبوو. بە جورىک کە تا رادەپەک چاو و گووى
 کرابووێهوه. تەنانەت میهربانوو باسى پەيوەندییه نهنى و
 سۆزدارانەکانى خوی لەگەل شیرزاد کورى مانداگار عەلى
 بو کردبوو، بەلام هەموو ئەو بىرکردنەوانەى کە کلاوزیر
 سەبارەت بە خوشەویستى و شەهوەت لەلای خویهوه وینای
 کردبوون، بە بىنى گولەبوو هەموویان گۆران. قاچەکانى
 شل بوون و واى هەست کرد مەحاله بتوانیت دەرى بىریت.
 هەر ئەوەندەى لى دەزانى، کە هەموو زەررەکانى جەستەى،
 گولەبوویان دەویست و لەو ساتە بەدواوه پىویستى پى
 بوو، ژيان بەبى گولەبوو بوى مەحال بوو. دياره بەهەلکەوت
 ئەو روژە کلاوزیر کراسىکى سوورى تازەى لەبەر کردبوو
 و سەروىنىکی جوانیشى بە سەرەوه بەستبوو، کە پوورى
 لە مەشەدەوه بەدیاری بوى هینابوو و حەفت پەلکەى
 چنراویشى لە بشتەوه شور کردبووهوه. بە جورىک کە جگە
 لە ناسکى و لەشولارى جوان و جوولە ریکەکانى و دەموچاوه

دل ڦيٽه ڪهي، جله ڪانئشي دوو ھيندهي تر جوانتريان ڪرڊبوو. له وانهيه هر ٺوه هوڪار بووبنت، ڪه له ناو سهان ڪچي ٺوه ناوهدا و لهو جه نجال و غلبه غلبه دا، گولبه بوو ٺاوري ده دايه وه و به دزييه وه ليني دهرواني و زده ده خنه ي ده ڪرد و ڪلاوزيريش به زيره ڪي و ڪونجڪولي و هه ستيڪي ڪچانه وه، ڪه له وانهيه هه موو ڪچان هه يانئيت، گوماني لاي نه هيشته وه، ڪه گولبه بوو حه زي لي دهڪات و په يوه ندييه ڪي تايه تي له نيواناندا هاتو وه ته ٺااوه. ٺايا له وه ها دؤخ ڪندا ده بووايه چي بڪريت؟ به راده يه ڪ خوين له جهسته يدا به خيرا يي ده سوورا، ڪه واي هه ست ڪرد سه رگوناکاني گهرم بوو بوون؟ وهڪ ٺوه وا بوو بليسه سه نن. هينده سوور هه لگه رابوو، ڪه شهه ربانوو ڪچي سولتان پيي زاني. ٺاخو ڪلاوزير بؤي هه بوو هيوايه ڪي وا به خؤي بيه خشيت ڪه بيت به ٺئي گولبه بوو؟ چونڪه دوو خوشڪي له خؤي گه وره تري هه بوو، ڪه هيشتا ميرديان نه ڪرڊبوو و جيا له وه يش، ٺوه له لاي دايڪي له هه رڊوو ڪيان سياچاره تر بوو. چونڪه پيش له دايڪبووني، باوڪي مرد و دايڪي سال دوانزه مانگ لومه ي ده ڪرد، ڪه تو سهري باوڪنت خوارد. به لام له راستيدا چونڪه دواي له دايڪبووني ڪلاوزير تايه ڪي سهختي لي هات و دوو مانگ ڪه و ته جيگه وه، له بهر ٺوه رقي ليني بوو.

دهمه وئيواره ي هه مان روڙ ڪه هه موو ڪريڪاره ڪان ده ستيان له ڪار ڪيشايه وه و له ناو رهزه ڪانه وه ڪه وهڪ پهتگه لي قاوه يي له به رزيي و نزميه ڪاندا ليڪ ٺالابوون، به رهو رووباري ٺاوي رهش به پي ڪه و تن و وهڪو هه موو روڙاني تر تريڪانيان راده ستي ريشسپيي گونده ڪه يان واته

ماندگار علی کرد، کلاوزیز و دایکی و میهربانو و گوگول - که له ریگه‌دا تووشی بوون - به‌رهو قه‌لاقورینه‌که‌یان، که تاوهر و شوورای به‌رزی هه‌بوو به‌ری که‌وتن. له ریگه‌دا کلاوزیز باسی ئه‌وه‌ی کرد که حه‌زی له گولبه‌بوو کردووه و میهربانویش دلی دایه‌وه و به‌لینی پیندا هه‌رچییه‌کی له‌ده‌ست بیئت دریتیغی نه‌کات.

کلاوزیز ئه‌و شه‌وه‌ی زور به‌ ناخوش و پرنازار تینه‌راند. مانگه‌شه‌و بوو و خه‌وی لی نه‌ده‌که‌وت. هه‌ستایه‌وه بو ناو‌خوارده‌وه و پاشان چووه ناو هه‌یوانه‌که. دیاره هیچ خه‌وی نه‌ده‌هات. شنه‌یه‌کی فینک ده‌شنا. ئیخه‌ی کراسه‌که‌ی کرابووه‌وه به‌لام هه‌ستی به‌ سه‌رما نه‌ده‌کرد. ده‌نگی پرخه‌ی دایکی ده‌بیست، که وه‌ک نه‌ژدیه‌ها له ژووره‌که‌دا خه‌وتبوو. ئه‌گه‌ر به‌خه‌به‌ر هاتبایه‌وه بانگی ده‌کرد. به‌لام هیچ به‌لایه‌وه گرینگ نه‌بوو، چونکه له هه‌موو گیانیدا هه‌ستی به‌ یاخیبوون ده‌کرد. به‌پیدزکی چووه لای حه‌وزی ناو حه‌وشه‌که و له‌ژیر داری ناره‌وه‌نه‌که‌دا وه‌ستا. ئه‌ستیره‌کان و مانگه‌شه‌و هه‌موویان به‌ زمانیکی تایبته قسه‌یان له‌گه‌ل ده‌کرد. هه‌ستیکی چیژبه‌خش و دل‌بزوینی هه‌بوو، که تا ئه‌و ساته‌وه‌خته ئه‌زموونی نه‌کردبوو. زور به‌باشی له‌ زمانی دره‌خته‌کان، ئاوه‌کان، شنه‌و ته‌نانه‌ت دیواره به‌رزه‌کانی ماله‌وه و ئه‌و قه‌لایه‌ی تیایدا قه‌تیس کرابوو و هه‌روه‌ها له‌ زمانی ئه‌و گۆزه ماسته‌ی که له‌قراخ حه‌وزه‌که‌دا بانزابوو تیده‌گه‌یشت و له‌ ناخیدا هه‌ستی پی ده‌کردن. ئه‌ستیره‌کان وه‌ک دل‌په شه‌ونم که له هه‌وادا په‌خشیان کردبیتنه‌وه، لاواز و ترستوک و به‌ بووناکایییه‌کی ئیجگار کزه‌وه ده‌دره‌وشانه‌وه. کلاوزیز

ھموو ٺھو ٺھستیرانھ و تھنانت ھموو شتیکی ٺاسایی و بینرخی، بھ سھرسوورھینئر و ٺاٺاسایی و پرنھینی دھاتھ بھرچاو و واتاھکی وا دووردهستیان لھلای ھبوو، کھ ھرگیز بوی لیک نھددرایھوھ، بھبی ٺھوھی ٺاگای لھ خوی بیت دھستی بھ مھمکھکانیدا ھینا و ٺا سھر قولی بردی، شنھبایھک زولفھکانی بلاو کردبووھوھ و دواجار لھقھراخ ھوڑھکھدا دانیشٺ و پلمھیھک لھ ناخیدا پھنگی خواردھوھ و گریا، فرمیسکی گھرم بھ گوناکانیدا ھاتنھوھ خواردھوھ، ٺھم لھشولارھ نھرمھ و ٺھم ناوقھدھباریکھ بو لھٺامیزگرتنی گولبھوو دروست کرابوون، مھمکھ بچووکھکانی، باسک و قولھکانی و ھموو جھستھی بھتیکرا، وا باشٺر بوو بچیتھ ژیر گلھوھ، لھژیر خاکدا برزین لھوھ باشٺرھ لھ مالی دایکیدا بھ جنیو و ژانی پرنھامھتی چرچی تی بکھوینٺ و بھبی ھیچ سوودیک و خوشھوئستیھک بھفیرو بچیت، دھویست خوی بھ زھویدا بکیشیت و کراسھکھی پارچھپارچھ بکات ٺا لھ گنچھلی ٺھم پلمھیھ - ٺھم نھامھتیھ، کھ بھروکی گرتوھ - رزگاری بییت، ٺا توانی گریا، لھم کاتھدا ھموو نھامھتی و چھرمھسھریبھکانی ژانی ھاتنھوھ بھرچاوی؛ ھموو ٺھو جنیوانھی، کھ بیستبوونی، ٺھو لیدانانھی کھ خواردبوونی، ھر لھو کاتھوھی کھ زور منڊال بوو دایکی مشٺھکولھیھکی لھ تھوقی سھری دھدا و پاروویھک ٺانی بھ دھستھوھ دھدا و لھ پشٺھوھی دھرگای مالھوھ دای دھنا و ٺھویش لھگھل منڊالھ کھر و کھچھل و چاوگلھکاندا یاری دھکرد، ھرگیز ٺاقھ و شھیھکی سوزدارانھ و نووکھدھرزیبھک میھرھبانی لھ دایکیھرھ نھبینیوو، ھموو ٺھم نھامھتیانھی دھ قات بھلاوھ

گه وره تر دههاته وه بهرچاو. هه ر ههچ نه بیت میهربانوو و دایکی میهربانوو هه ندیک جار دلیان ده دایه وه و هه رکاتیک دایکی لینی ددها، په نای دهبزده مالی نه وان. به قولی کراسه که ی فرمیسه که کانی سری و وای هه ست کرد که میک هیور بووه ته وه. دله راوکی و نا نارامیه که ی دامرکایه وه و ههستی به نارامی کرد. هه ر له خووه جو ره نارامیه که هه موو گیانی داگرت. چاوه کانی داخست و هه وایه کی نارامی هه لمژی، به لام دهموچاوی گولبه بووی له بهرچاو نه دهره واییه وه؛ نه و باسک و قوله به هیزانه ی که ته لیسه سی-چل کیلوییه کانی وهک پووش بهر ز ده کرده وه و باری گویدریژی ده کردن. قره دریز و بوره کانی، ملی پانی سوور، برو سغ و دریزه کانی، ردینی پری تیکچنراوی. نیستا ئیتر درکی به وه کردبوو، که دنیایه کی تر له سهرووی نه و دنیایه شسه وه هه یه، که نه و بییری لی کرده وه ته وه. دواچار مشتیک ناوی ناو حه وزه که ی به دهموچاویدا پزاند و گه رایه وه بو سه ر چه رپاکه ی، به لام خهوی لی نه ده که وت. هه ر ته پاولی بوو. مرازی کرد نه گه ر به نامانجه که ی بگات و بیته ژنی گولبه بوو، وهک چون خوی له و زیندانه ی ماله وه یاندا رزگاری ده بیت، کوتریکیش بکریت و بهرهلای بگات. شهوی هه نیش مومیک له ئیما مزاده بییی سه کینه دا دابگیر سینیت. چونکه ستاره ی کچی نایب عه بدوللای میراویش هه ر وای کرد و میردی کرد.

به یانیی روژی دواتر کلاوزیر به چاوی سووره وه، چونکه تیرخه و نه بوو بوو، چوو بو سه ر کاری تریچنینه وه. له سه ر ریگه پدا له قه راخ رووباری ناوی رهش له پال دارچناری مرزاند، که له جوغین بوو. هه ر له و شوینه دا که گولبه بوو

تريڪاني باري گويدريڙه کان ڪردبوو، وهستا. بريك گهلاميو
گهردشيلڪراو و پشڪه لي گويدريڙ و تويڪي تووه ڪوله ڪه ي
دويني له شوينه ڪه مابونه وه. پاشان دهستي بهناو ئيخه ي
ڪراسه ڪه یدا ڪرد و پارچه پهرويه ڪي دهر هينا و گريني دا
به لقيڪي دارچناره ڪه وه. له گهراڻه وه دا تووشی ميهربانوو
هات و پيي وت. ”تهري ڪلاوزير بوجي ته مرو به ديارمه وه
نه وه دستاي؟ ليرد چي ده ڪه یت؟“

”هيچ، پيم وا بوو هيشتا خه وتييت، بويه نه مويست
خه بهرت بکه مه وه. ته مرو زور زوو له ماله وه دهر چووم.“
ميهربانوو قسه ڪه ي بي بري و وتي، ”من دهرانم هو ڪاره ڪه ي
گولبه بوويه!“

ڪلاوزير دهرده دلي خوي بو ميهربانوو هه لڙشت و باسي
ته وه ي ڪرد، ڪه شه و خه وي لي ته ڪه وتووه و مرازيشي
ڪردوه. پيڪه وه بيرورايان گوريه وه و ميهربانوو دلي
دايه وه و بهليني پيدا له ڪهل دايڪيدا قسه بڪات، چونڪه دايڪي
ميهربانوو ته نيا ڪه سيڪ بوو، ڪه ڪلاوزير خوش ده ويست.
ته و به يانيه ڪلاوزير زور چاوه رواني گولبه بووي ڪرد، به لام
نه بييني. ميهربانوو هه والي بو هينا ڪه له بوڪي ڪار ده ڪات. بو
نيودرو ڪه ي ڪه گهراڻه وه ماله وه، ڪلاوزير چووه ناو ژوره
گه وره ڪه يان و هه موو دهرگاڪاني داخست و له به ردهم ناوينه
شڪاوده ڪه پيدا قزه ڪاني داهينا و به وردی له شيوه ي دهموچاو
و روخساري خوي ورد بووده، بو ته وه ي ته گهر ئيواره
گولبه بووي بيني چونچوني پيڪه نييت و چ هه لسوڪه وتيڪ
بڪات ڪه به دلي خوي بيت. دواچار بزديه ڪي بچووکي په سه ند
ڪرد، چونڪه ته گهر به ددنگي به رز پيڪه نيپايه ددانه ڪاني.

که زور باش نه بوون دهر ده که وتن. چند تالیکی قژیسی خسته سهر شانی و به خوشییه وه بزده کی کرد، چونکه وای هاته بهرچاو که سیکي جوان و خوینشیرینه. برژانگی دریژ و بزهی دلبروین و دهموچاوی ساکار و مندالانه و هیلنیک که ده که وته قهراخی لیبوی، زور جوان بوون و لیبی ده هاتن. سووراییی سهر گوناکانی، پیسته نه سهره که ی جوانتر دهر ده خست. سووراییی بریقه داری لیوه کانیسی له رنگی تریره شه بوون؛ دمه گه رمه که ی، به تاییه ت چاوه کانی، نه و نیگا سهرنجراکیشه که دایکی میهربانو و همیشه پینی ده وت، "چاوه کانت نیجگار سهرنجراکیشن." هه موو نه مانه له زوریک له کچه کانی دیکه ی جیاواز ده کرد.

کاتیک دوانیوه رو له گهل میهربانو و له ترینینه وه ده گه رانه وه، ههستی به دلخوشییه کی زور ده کرد، چونکه بریاری نابوو هه رچونیک بووه خوی بخاته بهرچاوی گولبه بوو. سه ریشی له وه سوور ما که گولبه بووی له وی بینی و به دریژاییی نه و روزه به دهم نیشوکاره وه هه تا نیواره روزه که یان به گالته و گه پ و گورانچرینه وه تیپه ر کرد. کلاوزیر به پیچه وانه ی روژانی پیشووتر که خه موک و خه مبار بوو، نه مرو به شادمانی و دلخوشییه وه هیشووهری کانی ده چنییه وه و فالی پی ده گرتنه وه. به م شیوه یه که جارینک نه و بولیک تریی لی ده کرده وه و ده یخوارد و جاریکیش میهربانو بولیکی لی ده کرده وه و ده یخوارد و لای خویه وه ده یوت، نه گه ر دو بولی تریکه بکه و بته لای نه و، نه وه به مرازی خوی ده گات، واته ده بته زنی گولبه بوو. دمه و نیواره که گه رانه وه بو پال دارچناره که. گولبه بوو و

کلاوزیر دیسانه وه چه ندین جار نیگیان گوریبه وه. گولبه بوو بزه یکی کرد و کلاوزیریش به بزه یک وه لامی دایه وه. ریک به هه مان شیوه، که خوی له ئاوینه که دا په سه ندی کردبوو و به زیره کییه کی تایبه ته وه سه ری ودر سووراندوه و چند تاله قژیکی که وتنه سه ر ته ویلی.

تا چوار روژ دوخه که بهم جوړه تیپه ری و کلاوزیریش روژ له دواى روژ بویرتر ده بوو و هیدی هیدی په یوه ندیبه کی تایبهت له نیوان نه و گولبه بوودا چی بوو. دواى روژی چواردم، میهریانوو مزکینی دا به کلاوزیر، که دایکی هه موو کاره کانی بریوه ته وه. کلاوزیر له خوشییان لیو دکانی میهریانووی ماچ کرد. ناخو چون کاره کانی ریک خستبوو؟ له گه ل کی قسه ی کردبوو؟ دیاره کلاوزیر هیچ به پنیوستی نه ده زانی له مانه تیپگات. هه ر نه وه ندی ده زانی، که هه ندیک پیره ژن نه زموونی زیاتریان هه یه و بو ریک خستنی زه ماوهند و جیبه جیکردنی هه ندیک کاروبار شاره زایی ته واویان هه یه و هه ندیک ریگه ی وا ده زانن، که به میشکی هیچ لایو کدا ختوور ناکهن. ئیستا نیتر ده یتوانی دلخوش بیت که به ئامانج و مرازی خوی گه یشتووه، به لام دیاره به ره به سستی سه ره کی، دایکی خوی بوو، که تا نه وه هه واله ی بیستایه هه لده چوو و و دک فیشه ک ده ته قی و له و جنیوه پیس و قیزه ونانه ی پی ددا، که هه میشه ویردی سه ر زاری بوون. ته نانهت هه میشه هه قده سستی روژانه که ی کلاوزیریشی لی ده سه ند که سی قران بوو. دواچار دواى پیداگری دایکی میهریانوو، دایکی ره زامه ندی دهر بری و دواى چه ندین گیرمه و کیشه کراسیکی سووری بو کری. به لام له کاتی برینی قوماشی

کراسه که دا هەر پارچه یه کی که دهبری نه فره تی ده کرد و به شینوشه پوره دهیوت، "دهک بکه ویته سه ر ته خته ی مرده شورخانه و گیانت دهر بچیت و زهماونده که ت بیته شینوشیوهن! خودایه جهرگت بسووتیت! داخه دل بیت! جوانه مرگ بیت! بهم میرده شهل و کویره ی دوزیوته ته وه." به لام گویی کلاوزیر لهم جنیوانه پر بوو و هیچ کاری تی نه ده کردن. مه نجه لیکی مس و سه ماوهریکی برنجه ی وهک پیته ک له گه لی خست. روژیکیان دهمه وئیواره دایکی میهربانوو میوانییه کی گه وره ی ریک خست و خه لکی گوندی دده ووت کرد و ژنانی گوندیش چارشپوله سه ر یان به عابا و په چه وه هاتبوون و خویان وهک یاپراخ پیچابوو وه. هه موو ژنانی گوند له زهماونده که ی کلاوزیردا به شدار بیوون، به لام خوشکه کانی واته خورشیدکلاو و بمانی خانم له ئاهه نگه که دا ئاماده نه بوون. سه ی مه عسوومی مه لای گوندیان هینا و کلاوزیریان له گولبه بوو ماره کرد. پاشان مه لا بو ئه و دی به ره که ت و فهر به زهماونده که ببه خشیت، چوو ده سه ر مینبه ر و برینگ ره وزه ی خوینده وه. دایکی پیی وت ره وزه ی زهماونده ی قاسم بخوینیته وه و هه موو ئاماده بووانیش گریان، که ره وزه که ته و او بوو ماندگار علی و شیرزادی کوری، بوون به برازا وای گولبه بوو. بنیالیان گرت و هینایانه ناو کورده که و ئه ویش له سه ر کورسییه کدا دانیشت، که قوماشیکیان به سه ردا دابوو. له و کاته دا شیرزاد دهستی کرد به کوکردنه وه ی پاره. سه رده تا چوو ده به رده م

۱ - قاسم کوری نیمام هه سه ن، که سالی 61ی کوچی له که ره به کوزراوه و شیعه کان شینگرییه کیان به ناویه وه هه یه. (و. ک.)

باوکی و به بزه و وتی، "با سزای باو کم بدهم." میهربانو و که سینیه که ی دهگه راند هاته به ردهم ماندگار علی و ئه ویش دوو تمه نی خسته ناو سینیه که وه. دستبجی ته پلژه نی ناو کوره که، که له سوو چیکدا دانیشتبوو، کیشای به ته پله که یدا و وتی، "دوو تمه نت دا، مالت ئاوه دان بیت!" بهم شیوه یه نزیکه ی سی تمه ن پاره یان بو کلاوزیر کو کرده وه و ناهه نگه که به خوشی و شادی به ریوه چوو.

بو سه یینیکه ی کلاوزیر مالئاوایی له دایک و خوشکه کانی کرد به لام دایکی له جیاتی نی ئه وه ی که به رووی خوشه وه به ربی بکات، وه ک به رازی زامدار به و دموچاوه گرو وه ی که له تویکله شوتیه ک ده چوو مریشک نووکی لی دابیت، تا به رده رگا که به دوایدا هات و نه فره تی کرد و قیراندی به سه ری دا. پاشان کلاوزیر سه ردانی مالی میهربانو ی کرد و مالئاوایی له ئه و و دایکی کرد. دایکی میهربانو و کلاوزیری ماچ کرد و پیی وت، شه وی ههینی مومیک له نیامزاده بیی سه کینه دا دابگیر سینیت و کوتریکیش ئازاد بکات، ئینجا کلاوزیر کولوبار و سه ماوهر و مه نجه له مسه که ی هه لگرت و به ره و داره چناری مرزان به ری که وت، چونکه گولبه بوو له وی چاوه ربی ده کرد. سواری گویدر یژیک بوو و گولبه بوویش به سواری گویدر یژیک دیکه، به ره و تاران به ری که وتن، شه و و روژیک به ریگه وه بوون. کلاوزیر له خوشییان خه ریک بوو بال بگریته وه. به دهنگی به رز قسه ی ده کرد. مانگه شه و هه له ات و گولبه بوو چه ندین جار ده سته قورسه کانی خسته ملی و چه ند ماچیکی ته ری سه ر گوناکانی کرد. تامی ده می وه ک تامی فرمیسک سویر بوو. گولبه بوو

به تابهت ناوی کلاوزیری به فالنکی باش له قه له م دا، چونکه ناوی گونده که ی خویان زیناباد یان زیر که لا بوو و نهو هه لکه و ته یشی به به شیک له چاره نووسی خوی ده زانی.

که گه یشتنه تاران، دوو مانگیان له ژوو ریکی بچوکی گه ره کی سه رچشمه دا به خوشی تیه راند. گولیه بوو روژان ده چوو ه سه ر کار و کلاوزیریش خوی به گسکدان و بینه و په رو و راه راندنی ئیشو کاره کانی ناو ماله وه سه رقال ده کرد. شه وانیشیان به راموسان و دهسته ملان و خوشی تیه ر ده کرد به جو ریک که کلاوزیر مندالیی خوی و خوشکه کانی و دایکی و ته نانهت میهر بانووشی به ته واوه تی له بیر کرد. به لام نه فره تی خودا له هاورینی خراپ! سه ره تای مانگی سینیهم ئاکار و هه ل سوکه و تی گولیه بوو ته واو گوړا. هه موو شه ویک له چایخانه که ی ره زا سمیل له گه ل غولام تلیا کیدا داده نیشست و خه رچی ژنه که شی نه ددها. شتیکیش که زور نامو بوو نه وه بوو، که تلیاک له جیاتیی نه و دی سروسزل و بیهه ست و ئیراده ی بکات، به پینچه وانه وه وه که نه خوشیکی لی ده کرد. تا دهاته ماله وه قامچی له کلاوزیر هه لده گرت و بهر ده بووه گیانی و تیر لیی ددها. سه ره تا بیانووی پی ده گرت، نه ویش له سه ر شتی هیچو پووچ. بو نمورنه ده یوت، بوچی گوشه ی چارشیه و که ت سووتاوه؟ یان بوچی سه ماوه ره که ت درهنگ هه لگیرساندووه؟ یان پییری شه و گوشتاوه که ت زور سویر بوو! ئینجا چاوه زاق و دادراوه کانی ده سوورا ندوه و قامچییه ره شه که ی لی هه لده گرت؛ هه مان نه و قامچییه ی که دوو گرنی گه وره ی له سه ره که ی دابوو و له گویند ریژه کانی ددها. قامچییه که ی

له هه‌وادا ده‌سووراندوهه و له قول و باسک و ران و ناوقه‌دی ددها. کلاوزیریش چارشیه‌که‌ی له خوی ده‌ئالاند و ده‌کرووزایه‌وه و ده‌گریا، به‌جوریک که دراوسیکان ده‌هاتته به‌رده‌رگاکه‌یان و جنیویان به‌گولبه‌بوو ددها و نه‌فره‌تیا‌ن لی ده‌کرد و ئاموژگاریشیا‌ن ده‌کرد. پاشان گولبه‌بوو پیله‌قه‌یه‌کی له کلاوزیر ددها و قامچییه‌که‌ی فری ددهایه‌ سه‌ر ره‌فه‌که. به‌لام گریان و کرووزانه‌وه و ئاموناله‌ی به‌ئه‌نقه‌ستی کلاوزیر چه‌ندین کاتژمیر دریزه‌ی ده‌بوو. پاشان گولبه‌بوو، که که‌یفی به‌وه ده‌هات ده‌روشته سووچیکی ژووره‌که و له‌سه‌ر چوک داده‌نیشت و پالی به‌سندوقه‌که‌وه ددها و پیپ سه‌بیله‌که‌ی داده‌گیرساند. پانتوله‌ شینه‌ کورته‌که‌ی هه‌لده‌کیشا و تا بنی رانی کوی ده‌کرده‌وه. قوله‌پیه‌ قه‌له‌ و به‌هینه‌کانی، که یارستاییا‌ن هینه‌ی بستیک ده‌بوو و هه‌روه‌ها رانه‌ سپیه‌کانی که ده‌که‌وتنه‌ ده‌روه‌ه، شه‌هوتی کلاوزیریا‌ن ده‌وروژاند. پاشان گولبه‌بوو ده‌یوت، "ئاده‌ی سه‌گباب، ئه‌مشه‌و خواردن چیمان هه‌یه؟" کلاوزیر به‌ناز و خه‌مزه‌وه هه‌لده‌ستایه‌وه و گوشتاوه‌که‌ی ده‌هینا و ده‌یکرده‌ ناو قاپه‌ مه‌سه‌که‌وه. نانیا‌ن له‌قاپه‌که‌دا تریت ده‌کرد و به‌پیازه‌وه ده‌یانخوارد و دواچار ده‌ستیا‌ن به‌قولی کراسه‌کانیا‌ن ده‌سری. ته‌نیا له‌و کاته‌دا که پلته‌ی چراکه‌ی کز ده‌کرد و ده‌یانویست له‌ناو جیگه‌وبانه سووره‌که‌یاندا، که گولی سه‌وز و سووری پیوه‌ بوو بخه‌ون، گولبه‌بوو کلاوزیری ماچ ده‌کرد و ئاشت ده‌بوونه‌وه. ئه‌مه‌یش هه‌موو شه‌ویک دووپاته‌ ده‌بووه‌وه. هه‌رچه‌ند کلاوزیر له‌ژیر قامچییه‌کانی گولبه‌بوودا پیشی ده‌خواردوه‌وه و ده‌کرووزایه‌وه و ده‌گریا، به‌لام له‌راستیدا چیژی ده‌بینی. خوی له‌هه‌مبه‌ر

گولبه بوودا زور به بچووک و لاواز دهزانی و تا قامچی زیاتری دهخوارد گولبه بووی زیاتر خوش دهویست. دهویست دهنهسته بههیزهکانی ماچ بکات، گونا سووردهکانی، ملی پانی، مهچهکه زل و بههیزهکانی، لهشه تووکنهکهی، لیوه زل و گوشتنهکانی، ددانه سپیبهکانی، بهتایبهت بونی لهشی؛ بونی گولبهبوو که بونی گهوری ددها، توندوتیژیبهکانی و بهتایبهت لیدانهکانی له هه موو شتیک زیاتر خوش دهویست، نایا میردی لهوه باشتر له دنیا دا هه بوو؟ دواي نو مانگ کلاوزیر کوریکي بوو. بهلام که منداله که له دایک بوو دوو هیلی سوور به ناوقه دیه وه بوون که له شوینی قامچی دهچوون. کلاوزیر پیی وا بوو نه م هیلاننه شوینی قامچیبهکانی گولبه بووه که گوازاونه ته وه بو جهستهی منداله که. کوره کهی به ردهوام کز و لاواز و نه خوش بوو. ناوی کوره کهی نا مانده علی. نه و ناوهیشی له ماندگار علیه وه وهر گرت، که ریشسپی په رهندهک بوو. نه و ناوهشی له بهر نه وه هه لېژارد که کوره کهی بمینیته وه و نه مریت.

ماوهیهک دواتر نیشوکاری گولبه بوو رووی له کزی نا. په کینک له گویدر یژهکانی مرد و نه وی تریشیانی فروشت و پارده کهیشی خه رجی تلپاککیشان و دوعا و چاره سه رکردنی نه خوشیبه کهی کرد. له وه دوايش ئیتر به ریکوپیکیی کاری نه ده کرد، تا نه وه دی که سالی دواتر پهنج تمن پارهی دایه دهست کلاوزیر و پیی وت، بو ماوهی بیست روژ دهچم بو کار و دهگه ریمه وه، بیست روژه کهی بوو به مانگیک و ته نانهت له مانگیشی تیپه راند. هه رچهند کلاوزیر دهستی به پاره کانیه وه دهگرت و له ده می خوی و ته نانهت منداله کهیشی

دهگرتتهوه، بهلام بهو حالهيشهوه كاري دهكرد و دهيتواني
ساليكي تر و دوو سالي تریش چاوهري بي بكات، نهگه ر لهوه
دنيا بووايهتهوه كه گولبهبوو ميرديهتي و دهگهريتهوه.
كلاوزير پي و ابو هر ژنيك گولبهبوو ببينيت خوي پي
راناگيريت و خوي دهوورينيت و لهوانيه خيرا ميردهكهي
لهچنگ در بهينيت. له هر كس و هر شوينيك ههوالي
دهپرسی، كهس ناگاي لي نهبوو، تا نهودي كه شهويكيان
چووه بهر چايخانهي رهزا سميل. كه درگاي كردهوه بوني
دووكهلي تياكي لينوه دههات و چهدين دهموچاوي زهر د و
چاوهگهلي دهپوقيو بي بي! روخسارگهلي سهيروسه مه ره، كه
لهوپهري سهريهستيدا هزري داماو و تيكشكاويان له دنياي
بيهووشيدا دهسوورانهوه. كلاوزير غولامي ناسيهوه. بانگي
كرد و ههوالي ميردهكهي لي پرسى. كهل غولام وتي، "ناها!
بهيوو دهلي؟ چوو بو نهو شوينه ي كه ساليكي ديكه لهگه
بهفردا بباريت. وازي له تو هيناوه و جبي هيشتوويت. ژني
هيناوهتهوه و مندالي هيه. چووتهوه بو گوندهكهي خويان،
زيناباد. به منيشي وتوو ناوونيشاني به هيچ كهسيك نهليم."
"زيناباد؟"

"بهلي، زيناباد."

كلاوزير بهوهي زاني كه گولبهبوو فيلي لي كردووه و
هلهاتوووه و چووتهوه بو گوندهكهي خويان. پيشتر زور
جار بوي باس كردبوو. كه بنهالهكهي له گوندي زينابادن
لهسر ريگهي ساري و لهوي دوو برا و بستيك زهوي و خهله
و خهريمانيشيان هيه. گولبهبوو لهبهر نهوهي زور تهمل و
تهوهزل بوو، هميشه نهو هيوايهتهي خوي بو باس كردبوو،

که برواته‌وه بو نه‌وی و بوی دابنیشیت و هیچ کاریک نه‌کات؛
 وه‌ک خوی و ته‌نی، خه‌یاریک بخوات و قاچی به دیواره‌وه
 بنیت و بوی پال بکه‌ویت. کلاوزیر به‌لینی پی دها له‌وی
 ئیشوکاری بو بکات، به‌لام گولبه‌بوو به‌هندی وهر نه‌ده‌گرت
 و له‌لامی ریکوپیک پی نه‌ده‌دایه‌وه. بویه کلاوزیر له‌ناکاو
 بریاری دا بروات بو مازهنده‌ران و گولبه‌بوو بدوزیته‌وه. ئایا
 مانگیک چاوه‌روانی به‌س نه‌بوو؟ ئایا ده‌یتوانی له‌وه زیاتر
 چاوه‌ری بکات؟ ئیتر به‌رگه‌ی دووری گولبه‌بووی نه‌ده‌گرت.
 هه‌ناسه گه‌رمه‌کانی، گه‌رمای له‌شی، تووکه زیره‌کانی و بونی
 گه‌ر، نه‌وه‌تانی ئیستایش له‌تاو دووری نه‌ودا هه‌موو ئه‌مانه
 له‌لای نه‌فسووناوی بووبون. به‌دلنیا ییشه‌وه نه‌یده‌توانی به‌بی
 گولبه‌بوو بژی. گویی به‌هیچ شتیک نه‌ده‌دا و هه‌رچونیک بیت
 خوشی ده‌ویست و نه‌وه‌یش به‌ده‌ست خوی نه‌بوو. نه‌وه‌ دوو
 سال ده‌بوو، که ته‌واو له‌گه‌لیدا راهاتبوو و نه‌وه مانگیکیش
 ده‌بوو - له‌ مانگیک زیاتریش - که هه‌والی نه‌ده‌زانی.

هیوای ده‌خواست دووباره گولبه‌بوو بدوزیته‌وه و
 به‌هه‌مان نه‌و قامچییه‌ی، که له‌ گویدریزه‌کانی دها لیی
 بداته‌وه و بو جاریکی دیکه‌یش - ته‌نانه‌ت نه‌گه‌ر بو تاقه
 جاریکیش بووه - گولبه‌بوو و ده‌کو جارن قه‌پی لی بگریته‌وه
 و له‌باوه‌شی بگریت. شوینی جیناوی قامچییه‌کانی گولبه‌بوو،
 که به‌ باسکیه‌وه مابوونه‌وه ماچ ده‌کرد و به‌ ده‌موچاویدا
 ده‌ستورن و هه‌موو بیره‌وه‌رییه‌کانی رابردوی به‌ شیوه‌یه‌کی
 نه‌فسووناوی به‌ به‌رچاوه‌وه زیندوو ده‌بوونه‌وه. ده‌ویست
 سه‌رتاپای گولبه‌بوو ماچبارن بکات و بونی بکات و
 بیلاوینیه‌وه، کاریک که پیشتر هه‌رگیز نه‌یوبرابوو بیکات،

ئیسنا درکی پی کردبوو چهند گرینگ و بهنرخ بووه! که گولبهبوو به دهسته زبر و رووشهکانی به سینگی خویهوهی دهگوشی چیژیکی وای دهبرد، که له وتن نایهت. برو بینکهولهکاو و سفهکانی، برژانگهلی زبر و ردینی لهوه زبرتری سووری خهنهکراو، که وهک دهسکی گسک به دهموچاویهوه روابوو، لووتی گهوره. گوناگهلی سوور، ژیرچهنهی گوشتن و قهلهو، ههناسهی گهرمی سووتینه، سهری تاشراو، دهمی پان، لئوی سوور، کاتیک زهردالیی دهخوارد شهویلگهی وهک بهردی ناش هارهی دههات و ددانه سپیه تیزهکانی پیدا دهچهقاند، چاوه درشت و زاقهکانی بریسکهیان دههات و شهقی دهجوولایهوه. روخساریکی وای ههبوو، که نهگهر مندالیک له تاریکیدا بیینیایه دهتوقی و پنی وا بوو دیو و درنجه، به بهرچاوی کلوزیرهوه جوانترین روخسار بوو. به بیچهوانهوه که بیری مالهوهی خویانی دهکهوتهوه، ههموو گیانی ههلهههرزی. نهوه ههموو جنیوانهی که بیستبوونی، چهپوکهسهری و نهفرهتکردنی، ههرگیز چهزی نهدهکرد بگهریتهوه بو ناو نهوه ههموو نهگهتی و سووکایهتیپیکردنه. ئایا گولبهبوو فریشتهی رزگارکهری نهوه نهبوو؟ بهلام تاقه کهسیک، که خوشی دهویست میهربانووی کچه دراوستیان بوو، که پنی خوش بوو دیسانهوه بیینیهتهوه، بهلام ههرگیز چهزی نهدهکرد بگهریتهوه بو مالی خویان! بو لای نهوه دهموچاوه پیرانه، نهوه ههلسوکهوتانهی که خراپتریش بوون، ههرگیز چهزی نهدهکرد بیانبینیهتهوه و مردنی سهه جار لهوه پی باشتر بوو وهک لهوهی بگهریتهوه بو نهلوینز. هاتهوه بیری که له روژی ئاههنگی زهماوهندهکهیدا کیشوهه سولتان

دهفی دهژند و نهمه‌ی دهچری، "ماله باوک نان و هه‌نجیر
 ماله میرد نه‌سپون و زهنجه‌فیل
 خودایه پیروژ بیتا!"

کلاوزیر لیدان و کوتوبه‌ندی ماله‌میردی پی باشتر بوو
 وهک له مالی باوکی و ناماده بوو له کولانه‌کاندا ده‌روزه
 بکات و نه‌گهریته‌وه بو نه‌و ماله. هیشتا نه‌فره‌ته‌کانی
 دایکی و روژی زه‌ماوه‌نده‌که‌ی، که داوای کرد ره‌وزه‌ی
 قاسم بخوینریته‌وه و نه‌ویش دای له پرمه‌ی گریان، له‌بیر
 نه‌چوو‌بووه‌وه. نه‌و ده‌سته ره‌قه‌له خالکو‌تراوانه‌ی، که به
 کوانووی چیش‌خانه‌که‌یدا ده‌کیشان و وهک بلیی قسه‌ی له‌گه‌ل
 هیزیکی نادیاردا ده‌کرد و داوای یارمه‌تی لی ده‌کرد. دایکی
 نه‌فره‌تی ده‌کرد و ده‌یوت، "خودایه هه‌ر نه‌م کوانووه‌ گهرمه
 بتگریت. خودایه جه‌رگت بسووتیت. زه‌ماوه‌ندت به‌شین
 بگهریت..." ئینجا جگه له‌وه‌یش له‌وی هه‌ر گویی له‌وا بکه
 و وامه‌که بیت. به‌لای چه‌پدا بسووریته‌وه هه‌زار جور جنیو
 بیستیت و به‌لای راستدا بسووریته‌وه هه‌زار جور بوختانی
 بو هه‌له‌بستریت. دوا‌ی نه‌وه‌ش به‌چا‌ویدا بداته‌وه و بلیت، "نه‌ی
 پیم نه‌وتیت نه‌م پارووه بو ده‌می تو گه‌وره‌یه! تو شی‌اوی
 هیچ نیت. گوله‌بوو بو تو نابیته‌میرد." ئینجا له‌و جنیوه‌ته‌ر
 و گورچکی‌رانه‌ی پی بدات! به‌بیره‌ینانه‌وه‌ی هه‌موو نه‌مانه
 بی‌زی ده‌هاته‌وه. نه‌خیر، ناماده بوو مل به‌هه‌موو ریسوایی
 و نه‌نگیه‌ک بدات به‌لام نه‌گهریته‌وه بو نه‌و ماله.
 بویه هه‌رگیز نه‌یده‌و‌یست بیر له‌وه بکاته‌وه که چیت‌ر
 گوله‌بوو نابینیته‌وه. به‌ته‌نیا گوله‌بوو ده‌یتوانی نیکا‌کزه‌کانی
 رووناک بکاته‌وه و گیانیکی تازه به‌به‌ری جه‌سته‌سیس و

ژاکاوه که یدا بکاته‌وه. ده‌یوست هر چونیک بووه بیدوزیت‌وه. گرمان ژنیشی هینابیت یان ئیتر ئه‌وی نه‌ویت، به‌لام هر نه‌ونده‌ی که لیه‌وه نزدیک بیت بو‌ئو به‌سه. ئه‌گه‌ر ته‌نانه‌ت له‌سه‌ر ریگه‌ی گولبه‌بوودا ددروژه‌شی بگردایه، لانی که‌م روژی جاریک چاوی پی ده‌که‌وت. ئه‌گه‌ر لییشی بدایه و له‌خوی دوور بخستایه‌ته‌وه و سووکایه‌تیشی پی بگردایه، دیسانه‌وه باشتر له‌وه بوو بگه‌ریت‌وه بو‌ماله‌وه. چی بکات، به‌ده‌ست خوی نه‌بوو، خودا وا خولقاند‌بووی. مانده‌عه‌لی کوریشی، بو‌ونه‌وه‌ریک بوو که هیچ چاوه‌رینی نه‌کرد‌بوو و دیاره‌ه‌ستیکی ئه‌وتویشی به‌رامبه‌ری نه‌بوو. به‌لام له‌و سات و کاته‌دا پیوستی پی‌ه‌بوو، چونکه بیست‌بووی که مندا‌ل بزماري نیوان مقه‌سته و ئیستایش هیوای به‌و چه‌که‌ی بوو که به‌ده‌ستی‌وه بوو. له‌وانه‌یه بتوانیت به‌هوی مندا‌له‌که‌وه خوشه‌ویستی‌ه پچراوده‌که‌یان ساریژ بکاته‌وه، بویه خواردنی باشی پی ده‌دا و میوه‌ی بو ده‌کری تا له‌که‌لیدا رابیت. ئه‌و توزه خوشه‌ویستی‌ه‌یش، که به‌رامبه‌ر به‌کوره‌که‌ی هه‌پیوو، له‌به‌ر ئه‌وه بوو که قژی سه‌ری له‌ره‌نگی قژی گولبه‌بوو بوون. بو‌ئه‌وه‌ش مندا‌له‌که‌ی نه‌گری و بیانوو نه‌گریت، توزیک تلپاکی ده‌رخوارد نا و مندا‌له‌که‌ش به‌رده‌وام خه‌و ده‌بیرده‌وه. کلاوزیر دنیا بوو له‌وه که پرسان پرسان گولبه‌بوو هر ددوزیت‌وه، چونکه دل و ناخ و هه‌ستی پی ده‌وت به‌ئامانجه‌که‌ی ده‌گات؛ ناخیک که هه‌رگیز دروی له‌که‌ل نه‌کرد‌بوو.

هر نه‌و روژه‌ی که بریاری دا به‌دوای میرده‌که‌یدا بگه‌ریت،

موميکی برد بو سه قلاخانهی^۱ نزيک ماله که يان و مرازی کرد تا گولبه بوو بدوزيته وه. پاشان سه ماوهره برنجه که و مه نجه له مسه که ی که هه موو پيته کی بوو، فروشتی به سنی تمن و چوار قران. دوانزه قران قهرزی دوکانداره کانی گهره کی پی دایه وه و دوو تمن و دوو قرانیشی دانا بو ئه م سه فهره ی. هرچی ورده که لوپه لیشی هه بوو له سندوقیکی ئاسنی دانان و به نامانه ت وهک بارمته ی قهرزه که ی لای خاوه نماله که ی جینی هیشت. پاشان دوو کراسی بو مانده عه لی و بریک نان و په نیر و بریکیش له و زهر دالییه ی که گولبه بوو زوری لی ده خوارد، له توشه به ریکدا هه لگرت و دوی سی روژ راکه راک توانی بلیتیکي بو مازهنده ران ده ست بکه ویت. بو روژی دواتر به ره به یان به ری که وت، به لام چونکه هوشی له سه ر خوی نه بوو له بری ئه وه ی سواری ئوتومیلی مازهنده ران بیت، به هه له له شه میران گیرسایه وه. له وی پولیسیک به ئوتومییل گهراندیه وه و دیسانه وه له ده روازه ی شه میران سواری ئوتومییل بوو به ره ی مازهنده ران.



ئوتومبیله که له شاهی^۲ وه ستا. هه وا خه ریک بوو تاریک داده هات. بیناگه لی تازه ساز و هاتوچوی خه لکی نه سمه ر، پیاوگه لیک که عه بای شین و کاله و پانتولی ده لپی

۱ - سه قلاخانه به و شوینانه ده وتريت، که ئوی تیدا داده نین بو ریوارانی تینوو، نه وه دیش یه کیکه له باوهره کانی پهیره وکارانی ئایینی شیعه. (و. ک.)
 ۲ - شاریکه سه ر به مازهنده ران له باکووری ئیران. (و. ک.)

شینیان له پی بوو و کتومت له گولبه بوو ده چوون. دوو له سر نشینه کان له وی دابه زین و جیگه که بیان که میک کرایه وه. ئوتومبیله که دیسانه وه که وته ری. ههوا شیدار و تهماوی و تاریک بوو بوو. کلاوزیر له ناخیدا ههستی به ئارامی و خوشییه کی چیژ به خش ده کرد، وهک دلخوشی که سیک، که به بی پاره و هیوا و به بی هیچ داهاتویه کی روون، به پیخشکی له شاریکی نامودا ریگه ده بریت. له شی هیلاک و لیبوی تینوو و که میکیش ههستی به برسیتی ده کرد. به لام دهنگ و جووله ی نه براوه ی ئوتومبیله که، ههوا ی تاریک، نه و مروقانه ی که به چوارده و ریدا ده سوورانه وه، دهنگی هه ناسه ی به رده و امی کوره که ی و به تاییهت شه که تی، وای لی کرد خه و بیاته وه. کاتیک به خه بهر هاته وه که یشتبووه شاری ساری. توشه به ره که ی هه لگرت و منداله که ی له باوهش گرت و له ئوتومبیله که دابه زی. شار به ناو تاریکیدا رو چووبوو، وهک بلیی خانوو کان و دره خته کان و سه وزاییه کان له ره شای یان دوو که لیک ی نه رمی رهش چی کراییتن. جار ناجار دهنگی کرووزانه وه ی بالنده یه ک له دووره وه بیده نگیه که ی ده شکاند، ناله یه کی سکالاناسای دوور بوو. چراکان له دووره وه ده بریسکانه وه. له هه یوانی باله خانه یه کدا کچیک به چارشیبوی سپییه وه و دستابوو، به لام کلاوزیر هیچ له چوارده وری خوی نه یده روانی و جگه له دهنگی گولبه بوو هیچ دهنگی دیکه ی نه ده بیست و جگه له ده موچاوی گولبه بوو هیچ ده موچاویکی دیکه ی نه ده بینی. له به رده م دوکانیکی ورده وه له دا دوو پیاو دانیشتبوون. پرسپاری زینابادی لی کردن. یه کیکیان وتی، له سه ر ریگه ی سارییه. قاپیک ناوی لیبوو، هه لی گرت و هه لی

قوراند. به بی هیچ شوینیک و به بی هیچ ئیراده یه ک مه و دایه کی بریک دووری بری، چونکه نه شوینیکی هه بوو بوی بچیت و نه که سیشی ده ناسی، به لام سه رباری هه موو ئه مانه چونکه دلنیا بوو له وهی که له گولیه بوو نزیکتر بووه ته وه، دله راوکیکه ی رهوی بووه وه و ئه شوینه ییشی به لاوه ناسیاوتر و میواندارتر ده هاته بهرچاو. دواتر له گوشه ی چارشیزه که یه وه قرانیکی دهر هینا و نانی تازه و سه وزه و تلیاکی پی کری و چووه به ردهرگای خانویه ک و له ژیر رووناکییه ک دانیشت. توشه به ره ی کرده وه و شیوی خوارد و به شی کوره که ییشی دا. پاشانیش چووه ژیر سه یوانیک و خهوت. به ره به یان که به خه بهر هاته وه، چوو بو فولکه ی شاره که و دوا ی کاتژمیریک چه نه لیدان. گویدریژیکی به چوار قران به کری گرت تا بیگه یینته زیناباد. سه ر که وت. هه وا هه ور و ته م و ئاوس بوو به هه ره شه یه کی کپ و بیده نگ، به جوړیک که سه ردلی مروژی پی ده گیرا. میشووله به ته ویلی کوره که یه وه ی دابوو و ئاوسابوو. مه و دایه کی دوورودریژ به سواری گویدریژه که وه بوو و به ناو سه وزه لانییه کان و له ژیر هه تاو و باران و به ناو قه وزه کاند تپه ری. دیمه نه کانی نه و ناوه له راده به دهر جوان و دلرفین بوون، کیوی جوان و پیده شتی سه رسه وز و هه ورگه لی سپی و بوړ وه ک ژیرزگی مراوی وا بوون و به رده وام رهنگ و شیوه یان ده گوړی. که گه یشته ئاسیا سه ر دیسانه وه باران دای کرده وه، ره هیله یه کی توند بوو. چارشیزه که ی به سه ره وه ته روتلیس بوو بوو. په نایان برده ژیر دارنیک که یونی نیشاسته و بوچه ک و پیسایی به خووه گرت بوو. دیسانه وه به ری که وتنه وه. کلاوزیر

مانده عهلى له باودش گرتبوو و به خويه وهى نووساندبوو و ته نيا توژيك به رده مى خوى لى دياربوو. دلى توند لى ددا و به رده وام بىرى له به كه م ديدارى له گهل گولبه بوو ده كرده وه. كه ميك پيش نيوده رى گه يشته زيناباد. كه له فولكه به كدا دابه زى و ويستى له گوشه ي چارشيوه كه يه وه پاره ددر به نيت و كريكه ي بدات. زانى گوشه ي چارشيوه كه ي كراوده ته وه و هيچ پارده ي تيدا نيه. بلى كه سيك دزيبتي؟ نه خير، كه س نه يده توانى له گوشه ي چارشيوه كه يه وه پاره بدزيت. بلى له بىرى چوو بيت يان ناگاي له خوى نه بوو بيت و كه مته رخمى كرد بيت؟ نه گه رى هه موو نه مانه هه بوو به لام هه رچيه كه بيت كيشه كه ي نى ستاي چاره سه ر ناييت. دواى بريك ده مه قالى كابراى خاوه نگويد ريژ. كه به ناخافتنيدا ديار بوو تورك زمانه. توشه به رده كه ي لى سه ند و هه چه ي له گويد ريژ كرد و رو پشت. به لام نه وه چ گرنگيه كه ي هه بوو؟ چونكه كلاوزير نه گه يشته بووه نامانجه كه ي خوى. نه ي له ناو گونده كه ي گولبه بوو و له ويشه وه نزيك نه بوو؟ هه ر نى ستا ددروات و خانووه كه ي گولبه بوو ددور يته وه و باسى سه فه رده كه ي بو ده كات و كيشه كانى چاره سه ر ده بن. هه زاران تمه ن له م پارانه به قوربانى تاله قژيكي گولبه بوو بن! چاويكى به چوارده ورى خويدا گيرا. گزنده كه بچووك و نزم ده هاته به رچاو و له خواره وه ي دوليكدا هه لكه وتبوو. چوارده ورى به زدويى كيلراو و كشتوكال كيرا بوو و وا پيده چوو گونده كه و تيكراى خه لكه كه يشى خه و برد بيته وه. سه گه شوانيك له دوورده وه ددوهرى و ددنگى پياويك ده هات كه بانگى ده كرد. "به بوو... ئوه وووو به بوو..." كلاوزير به بيستنى نه م ناوه

دلی داخوړپا، به لام بینې نهو پیاووهی، که به دواى دهنګه که دا
 دهروات به بووکه ی نهو نییه. له بنی دیوارینګدا دوو مراوی
 سه رخه ویان ده شکاند و مریشکیکیش له سه رخزی چینه ی
 ده کرد. له زبلدانینګدا سه تلیکی شکاو و پارچه یه ک قوماش و
 بریک تویکله خه یار ه لرتابوون، که میک له ولاتر دوو مریشک
 کزیان کردبوو و هرکامه شیان قاچیکیان خستبووه ژیر
 بالیانه وه. جریوه جریوی چوله که کان ده هات و بو ماوه یه ک
 که شیکى خوش و دلېزوینیان هینابووه ناراوه. له فولکه که دا
 سی کوریزګه ی گونده که به دهمی داچه قیوه وه له ویان
 دهروانی. پیره پیاویک له به ردم دوکانی فروشتنی به هارات
 دانیشتبوو و پولیک قازی کینوی به دهنګ و هه رایه کی زوره وه
 له شیوه ی زنجیریک به ناسماندا ده فرین. کلاوزیر چووه لای
 پیره پیاووه که و وتی، "مالی بابا فه روخ کامه یه؟"

پیره پیاووه که به ده ست ناماژهی بو خانوویه کی تا راده یه ک
 به رز کرد که له دووره وه دیار بوو. وتیشی، "نهو خانووه
 ده بینی، وا بالکونی هه یه؟ نهو خانووه یه، به دواى نیشوکاردا
 ده گه رینی؟"

"ده مه وی گولبه بوو ببینم."

"چ کارینک به و هه یه؟"

"من ژنی گولبه بووم. له تارانه وه هاتووم. نه مه یش مانند
 عه لی کورمه."

"ئی... ئی... گولبه بوو وازی له و ژنه ی هیناوه و ته لاقی
 داوه و تویش له خورا هاتوویت."

پاشان رووی له حه وشه که بیان کرد و بانگی کرد،
 "توهوؤوو به یوو... توهوؤوو به یوو... نا ودره..."

قه لافه تی نه تا شرابی گولبه بوو به کراسی ئیخه کراوه و چاوی ناوساو و خه والووه د له لاشیپانی ددرگاکه وه ودهر کهوت، که توپه لیک تووک له ژیر ملیه وه هه لتوقیبوو. ژنیک ی زه درده له ی ره قه له یش شانبه شانی هات و خوی به گولبه بووه د نووساند، جیی قامچییش به ته ویلی ژنه که وه دیار بوو و هه لده له رزی و قولی گولبه بووی گرتبوو، وه ک بلیی له وه دترسا میرده که ی لی بسه نن. هه ر که کلاوزیر گولبه بووی بینی به دنگی به رز بانگی کرد، "به بوو گیان! به بوو... نه وه منم هاتووم بو لات."

به لام گولبه بوو ریک ته ماشای نیوچاوانی کرد و وتی، "من تو نانا سم، لیره برو."

پیره ژنیک خوی هه لقورتاند و وتی، "چیت له گیانی کوره که م دهویت؟ هه ی بیشه رم! نه م کوره یش زوله و دته ویت بیخه یته نه ستوی کوره که م!" گولبه بوو وتی، "دیاره گیژیت و به هه له هاتوویته ئیره."

کلاوزیر ته اوو حه په سابوو، به لام چاوه ریی نه م حاشا کردنه ی گولبه بووی نه کردبوو، نه وه هه لسوکه وته یان هه ستیکی رق و نه فرده تی نه وتوی له لا دروست کرد، که هه موو خه سلته باشه کانی گولبه بووی له بیر کرد و به ته وس و توانجه وه وتی، "که واته منداله کهت بگره و که وره ی بکه، من هیچم نییه خه رچی بکه م."

دایکی گولبه بوو وتی، "نه م منداله زوله و من چوو زانم له کویت هیناوه؟"

کلاوزیر ئیتر زانی دوراندوویه تی، چاوی برییه ناوچاوی گولبه بوو به لام چاوه کانی هینده درسده و تووره دیار بوون،

که هرگیز له وه پشتر ناوھا نه بیییبوو. دیار بوو ژیاڼی
 دابین بووه و بو خوی ژیاڼیکی ناسوودهی پیکه وه ناوه
 و به نامانجه کانی گه یشتووه. نه یده ویست له وه زیاتر بیری
 لی بکاته وه و به نیگا پر له سوو کایه تییه کاندو وا پیده چوو
 هرگیز ناماده نه بیست بییڼیته وه. کلاوزیر له وه تیگه یشت،
 که ئیدی پیداگری سوودی نییه و به عه زرده ته وه له و جیی
 قامچیانهی دهروانی، که به جهستهی نه و ژنه لاهوه بوون،
 که خوی به گولبه بووه نورساندبوو. که چی کاس ناغای
 دایکی گولبه بوو کتومت وه ک دایکی خوی ددسته رده له کانی
 راده و شانند و به زمانیک که نه و لینی تینه ده گه یشت جنیوی
 ددها و نه فره تی دکرد.

کلاوزیر به هه نکاوی هیمن و له سه رخو، به ره و فولکه که
 گه رایه وه. به لام بیرو که یه ک به میشکیدا ختووری کرد. وه ستا
 و منداله که ی که سه رخه وی ددشکاند له بهر دهرگای مالیکدا
 دانا و پیی وت. "گیانی دایه! تو لیره دانیشه وا زوو دیمه وه
 به دواتدا."

کوره که وه ک بوو که له یه کی گوزرایه ل و ملکه چ دانیشت.
 دیاره کلاوزیر ئیدی به ته ما نه بوو بگه ریته وه و ته نانه ت
 ماچی منداله که یشی نه کرد، چونکه نه و منداله هیچ به که لکی
 نه و نه دههات و ته نیا باریکی قورس و خه رجیکی زیاده
 بوو و هیچی تر. وا ئیستایش له کول خوی کرده وه. وه ک
 چون گولبه بوو تاراندبووی و ته نانه ت دایکی خویشی دهری
 کردبوو، وه ک چون له دایکيه وه فیری به خشینی سوز و
 خوشه ویستی بوو بوو، نه ویش پیویستی به و منداله نه بوو.
 ئیتر ته وا و دهسته تال ببوو، نه قرانیک پاره و نه مندال و

نه توشه بهره. هه ناسه يه كي ئيسراحتي هه لمژي. ئيستا ئيتر سه ره بست بوو و دهيزاني دهبيت له وه به دوا چي بكات. كه گه يشته فولكه كه چاويكي به ده ور به ري خويدا گي را. پيره پياوه كه هيشتا له سه ر سه كوكاني پال دوكانه كه يدا دانيشت بوو و سه رخه وي ده شكاند. وهك ئه وه وا بوو هه موو ته مهي به سه ر ئه و سه كو يانه دا تپه ر كرديت و هه ر له ونيش پير بوو بيت. سي كوريژگه كه له نزيك دوكانه كه ياريان به خاكوخول ده كرد. هه مووان خريكي كاروبار و كاتكوشتني خويان بوون و كهس ناگاي له و نه بوو. كه له شيريكي گه وره ي لارييش كه ئه و پيشتر نه بينبوو بالي ليك دها و به ده نكيكي گر ده يقوو قاند. كهس ئاوري نه ده دايه وه لبي بروانيت. وهك ئه وه وا بوو ژيان هيچ گرنگيه كي به پيشهاته كاني ئه و نه دها. ناخو له وه به دوا چاره نووسي چي ده بيت؟ ده يوست هه رچي زووتره له و ناوه هه لبيت تا لاني كه م خوي له ده ست منداله كه ي قوتار بكات. ئيستا ئيدي هه موو ئه رك و بهر پرسيار بيتيه كي له كول بوو بووه وه. هه وا گه رم و شيدار و خنكاو بوو و خه رمانه يه كي گه رمي هاوشيو دي هه ناسه ي ده مي مروفي تاگرتوو له وه رزي سه رمادا به هه وادا بلاو بوو بووه وه. بينيراده، به بي هيچ پلانيك، به هه نكاو گه لي خيرا له به رده م خانوو هكان و به ناو كزلانه كاندا ده روشت و هه ر كه گه يشته لاي كيلگه و سه وزاييه كان، شاريه كي گرتي بهر، به لام ريك له و كاته دا پياويكي لاوي بيني كه قامچيه ده ست، به هيز، سووروسي، به سوازي گويدرژيك و گويدرژيكي تريش به به رده مي دا ده روشت و زهنگه يان به مله وه هه لواسرابوو و جرينگه يان ده هات. كه له كلاوزير

نزیك یوووه كلاوزیر پیی وت، "خیرت دهگاتی."
 پیاوکه گویدریژهکهی وهستاند و وتی، "چیت دهویت؟"
 "لیره غریبم و کهسم نییه، منیش لهگهل خوت ببه."
 پیاوکه به دهست ناماژهی بو گویدریژهکه کرد و
 گویدریژهکهی راگرت. دابهزی و كلاوزیری سوار کرد.
 خویشی سواری گویدریژهکهی تر بوو، به لام هیچ ناوری
 بو دواوه نه دایه وه ته نانهت دهموچاویشی ببینیت. پاشان
 قامچییهکهی به هه وادا سووراندوه و له پشستی گویدریژهکهی
 سره واند. زهنگه کان جرینگه یان هات و به یری که وتن. که
 به قهراخی جوگه له یه کدا تیددپه یرین پیاو له او که دهستی برد
 لقنیک جوی لی کرده وه و نایه ده می و به ناوازیکی تاییهت
 که به گوینی كلاوزیر ناشنا بوو فیکهی لیده دا. نه مه هه مان
 شه و ناوازه بوو که گولبه بوو له کاتی تر یچینه و هدا دهیوته وه.
 ریک هه مان شه و روزه بوو که له باخه ره زه کاندنا تووشی
 هات:

پنلاوه کانم له کوین؟ هه ی لی لی
 با پیکه وه برۆین بو چه لتوو کچار هه ی لی لی
 له م چه لتوو کچاره وه بو شه و چه لتوو کچار
 وه ره با پیکه وه برۆین بو چه لتوو کچار هه ی لی لی
 پیکه وه کار بکه یین تو خوشکی منیت.

کلاوزیر له و کاته دا هه موو ژبانی، لاویتی، نه فرهت و
 جنیوه کانی دایکی و هه روه ها شه و شه وه مانگه شه وه دی که
 له گهل گولبه بوو به ره و تاران ده چوون، نه فرهت و جنیوه کانی

دایکی گولبه بوو، هموو ئه مانه ی به بهرچاودا زیندوو
بوونه وه، هرچه ند برسی و تینوو بوو، به لام له ناخیدا
شادمان و دلخوش بوو. نهیده زانی بۆچی له گه لی که وتوو
و بو کوی ده روات، به لام سه ره رای هموو ئه مانه، لای
خویه وه ئاوها بیری نه کرده وه، ”رهنکه نه م لاوه یش خووی
قامچیلیدانی هه بیت و له شی بونی گویدرینژ و گهور بدات.“



کتابخانه دیجیتال
www.rabari.org

بووکه شووشه‌ی پشتی په‌رده

پشوری هاوینه دهستی پی کردبوو. له راره‌وی خویندنگه‌ی دواناوه‌ندی کورانی لوهاقه‌ر خویندکارانی به‌شی شه‌ووروژی، دلخوش و شادمان و به‌دهم نیکه‌لیدانه‌وه خویندنگه‌یان جی ده‌هیشت. به‌ته‌نیا میهرداد کلاره‌که‌ی به‌دهسته‌وه گرتبوو و و‌دک بازرگانیک، که‌که‌شتیه‌کانی نوم بووبن به‌خه‌مباری به‌دیار جانتا‌که‌یه‌وه وه‌ستا‌بوو. به‌ریوه‌به‌ری قوتا‌بخانه، که‌ پی‌اوکی که‌چه‌ل و زگشور بوو، لینی هاته‌ پیشی و وتی، “نیوه‌ش ده‌رون؟”

میهرداد ه‌تا بنا‌گویی سوور هه‌ل‌گه‌را و سه‌ری داخست. به‌ریوه‌به‌ر دیسانه‌وه وتی، “ئیمه‌ زور به‌داخه‌وه‌ین، که‌ نیوه‌ سالی داهاتوو له‌م خویندنگه‌یه‌دا نابن. به‌راستی ئیوه‌ نمونه‌ی هه‌لسوکه‌وت و ئاکار و ره‌وشتی باشن، به‌لام با نامور‌گاریه‌کتان بکه‌م، له‌مه‌ودوا ئه‌وه‌نده‌ شه‌رمن مه‌بن، که‌میک نازاتر بن. ئه‌وه‌ شیاوی لایکی شایسته‌ی وه‌کو ئیوه‌ نییه. مروفت ده‌بیت له‌ ژیاندا بویر و ئازا بیت!”

میهرداد له‌بریی وه‌لام وتی. “منیش به‌داخه‌وه‌م که‌ ئه‌م

خویندنگه یه جی دیلم."

به ریو بهر پیکه نی و دهستی خسته سه رشانی و مالئاوایی لی کرد. دهستی گوشنی و لینی دوور که و ته وه. دهرگاوانی خویندنگه جانتاکه ی میهرادی هه لگرت و تا کوتایی شه قامی ئاناتول فرانس بوی هه لگرت و خستیه ناو ته کسپیه وه. میهرادیش دهستخوشانه یه کی پی دا و مالئاواییان له یه کتری کرد."

نو مانگ ده بوو میهراد له خویندنگه ی لوهاقر خه ریکی ته او کردنی زمانی فه ره نسی بوو. نه و روژه ی که له پاریس له هاوریکانی جیا بووه وه، وهک مه ریک، که به زور له هاوریکانی دای بېرن، ملکه چ و گویرایه ل به ره و خویندنگه ی لوهاقر به ری که وت. هه لسوکه وت و ئاکار و ره و شتی له خویندنگه دا زور به دلی به ریو بهر بوو و گه لیک جار وه سفی ده کرد. گویرایه ل، خاکه را و بیده نگ، شیلگیر له خویندن و مه شقه کانیدا. ریک به گویره ی به رنامه و رینماییه کانیا خویندنگه ده جوو لایه وه به لام به رده وام خه مبار و خه موک بوو. جگه له جیبه جیکردن و له به رکردنی وانه کانیا هپچی دیکه ی نه ده زانی. وهک بلیی ته نیا بو خویندن و ناماده کردنی وانه کانیا خویندنگه له دایک بووبیت. فکری له خویندنگه و وانه و کتیب به و لاره تپه ری نه ده کرد. ده موچاوی ئاسایی بوو: قژی زهرد و بالابه رز و لاواز، چاوه کانیا خرتی ساردوسر و برژانگه کانیا رهش و لووتی بچووک و ردینی کوسه بوو، که سئ روژ جاریک ده يتاشی. ژيانی پلانبوداریژراو، خواردنی پلانبوداریژراو، وانه خویندنه وه ی پلانبوداریژراو، خه وتنی پلانبوداریژراو و له خه وهه ستانی پلانبوداریژراو.

ھەموو ئەمانە رۆحی ئەویان وەک ئامیریکی پلانبۆداریژراو بار ھینابوو. زۆر جار لەناو دیوارە بەرز و دووگە لاویبەکانی خویندنگە و لەناو ئەو خویندکارانەدا، کە بیڕ و ھزریان لەگەڵ یەکیددا نەدەھاتەو و لە زمانیان تینەدەگەیشت و ئاكار و ھەلسوگەوتیان بەلایەو نامۆ بوو و خواردنی لە جووری دیکەیان دەخوارد، ھەستی بەتەنیاپی و بیبەشی دەکرد، ریک وەک ھەستی بەندکراویک وا بوو. روژانی یەکشەممەیش، کە چەند کاتژمیریک مولەتی وەر دەگرت و دەچوو بو پیاسە و کاتبەسەربردن، لەبەر ئەوھێ کە ھەزی لە شانق و سینەما نەبوو، لە باخی گشتیدا چەندین کاتژمیر لەسەر کەتەیک دادەنیشت و تەماشای کچان و ئەو خەلکە ی دەکرد کە لە ھاتوچۆدا بوون، ھەروەھا تەماشای ئەو ژنانە ی کە شتیان دەچنی و چۆلەکەکان و کوترەشینەکانیش، کە بەسەر بەستی بەناو سەوزاییبەکاندا خنچەخنچ بە ریکەدا دەرویشتن. ھەندیک جاریش بە لاساییکردنەوھێ خەلکانی تر پارچەنانیکی لەگەڵ خوی دەبرد و وردی دەکرد و دەپیرشتە بەردەم چۆلەکەکان، یان بو سەر گردیکی روو لە فارھا سەر دەکەوت و لەو ی لە شەپۆلەکانی دەریا و دیمەنە دوورەکانی شاری دەروانی، چونکە بیستبووی لامارتینیش لەقەراخ دەریای بورژیدا ھەمان کاری کردوود، ئەگەریش ھەوا سازگار نەبووایە لە کافییەک دادەنیشت و بە وانەکانیدا دەچووھو، ئەوئەندەش ئیسکقورس بوو نە ھاوریی ھەبوو نە ھاودەمیک و ھیچ ئیرانیبەکی دیکەیشی نەدەناسی ھەلسونیشتی لەگەلدا بکات. میھرداد لەو کۆرە چاو و گوینداخراوانە بوو کە لە ئیرانیشدا لەناو بنەمالەکیدا بووبوو و ویردی سەر زاران و

هیشتایش، که ناوی ژنی ده بیست هر له ته ویلیه وه هه تا بناگویی سوور هه لده گه را، خویندکاره فوره نسبییه کان گالته یان پی ده کرد و هرکاتیک نه وان باسی ژن و سه ما و رابواردن و وهرزش و رابواردنه سیکسییه کان یان ده کرد، نه و ته نیا له بهر ریزلیگرتنیان قسه کان یانی پشتر است ده کرده وه، به بی نه وهی که بتوانیت تاقه وشه یه ک له په یوه ندیسی به ژیانی خوی بخاته سهر سه ربورده سوزداریه کانی نه وان، چونکه به ناز په روه رده و ترسنوک و خه مبار و خه موکبار هاتبوو. هرگیز قسه ی له گه ل ژنی نامه حره مدا نه کردبوو و دایک و باوکی تا توانیبوو یان میشکیان له په ند و ناموژگاریی هه زاران سال له وه بهر ناخنیبوو. ئینجا بو نه وه یش کوره که یان به لاریدا نه روات دره خشه نده ی کچی مامیان بو نیشان کردبوو و شیرینیشیان خواردبوو، نه وه شیان به دواپله ی فیداکاریی ده زانی و منه تیشیان به سهر کوره که یاندا ده کرد و به وته ی خویان، کوریک ی چاوپاک و ده ستپاک و نمونه ی ناکار و ره وشتیان په روه رده کردبوو، که به که لکی دوو هه زار سال، له وه و پیش ده هات. میهرداد ته مه نی بیستو چوار سال بوو به لام هیشتا هینده ی مندالیک ی چوارده سالانی نه وروپی نازایه تی، نه زمون، په روه رده، بویری و چاونه ترسی تیدا نه بوو. هه همیشه خه مناک و داته پیو بوو، وه ک بلیی چاوه ری بوو شینگریک بچیته سهر مینبه ر و نه ویش بگری، تاقه یاده وه ری سوزدارانه ی نه و روژد بوو، که له تارانه وه به ری ده که وت و دره خشه نده به چاوی فرمیسکاوییه وه هاتبوو بو مالئاواییلکردنی، به لام نه و هیچ وشه یه کی نه دوزییه وه دلی پی بداته وه، دیاره شهرم نه بهیشت، هه رچه ند له گه ل کچه

مامه‌که‌ی له مایکدا گه‌ورده بووبوون و به‌مذالی هه‌ر پیکه‌وه یارییان کردبوو، به‌لام تا نه‌و کاته‌ی که‌شتی کراسین به‌نده‌ری جی هیشت و ئاوی ده‌ریای نه‌شکاوت و که‌ناراوی سه‌وز و شیداری ئیران هیدی هیدی له‌پشت ته‌م و تاریکیدا له به‌رچاوان ون بوو. هیشتایش بیری له دره‌خشه‌نده ده‌کرده‌وه. چه‌ند مانگی سه‌ره‌تای نیشته‌جیوونیشی له نه‌وروپا زور جار بیری ده‌کرد به‌لام دواتر ورده‌ورده دره‌خشه‌نده‌ی له‌بیر کرد. له ماوه‌ی خویندیدا چه‌ندین جار پشوویان هه‌بوو، به‌لام له هه‌موو پشووکانیشدا له خویندنگه ده‌مایه‌وه و خوی به خویندنی وانه‌کانیه‌وه سه‌رقال ده‌کرد و هه‌میشه به‌لینی به خوی دهدا له سی مانگی پشووی هاوینه‌دا قه‌ره‌بووی بکاته‌وه. ئیستا که به پروانامه‌ی پله‌به‌رز له خویندنگه هاته‌ده‌وه، له شه‌قامی ناناتول فرانسدا بو دواچار له بینادووکه‌لاوییه‌که‌ی خویندنگه‌ی روانی و له‌به‌ر خویه‌وه مالئاوایی لی کرد و یه‌کسه‌ر چوو بو نه‌و پانسیونه‌ی که پیشتر بینیبوو. ژوواریکی به‌کری گرت و هینده سه‌ربروده‌ی سوزدارانه و چیژ و خوشییه‌کانی هاوپوله‌کانی گوی لی بووبوو و هینده وه‌سفی گراند تافه‌ر و گازینو و دانسینگ رویالیان^۱ بو کردبوو. که هه‌مان شه‌وی یه‌که‌م. هه‌زار و هه‌شت سه‌د فرانک پارده‌ی مانگانه‌که‌ی خسته‌گیرفان و بریاری دا بو یه‌که‌م جار بروات بو گازینو. سه‌ری شه‌و ردینه‌که‌ی تاشی و شیوی خوارد و پیش نه‌وه‌ی بروات بو گازینو. له‌به‌ر نه‌وه‌ی، که هیشتا کاتی زوری به‌ده‌سته‌وه بوو به مه‌به‌ستی پیاسه‌کردن به‌ره‌و کولانی پاریس به‌ری که‌وت، که قه‌ره‌بالغترین کولانی لوهاقه‌ر بوو

۱ - Grand Tavern, Casino, Dancing Royal

و به‌رهو به‌نده‌ره‌که کوتایی ده‌هات. به‌نارامی ریگه‌ی ده‌بری و هر بو خو‌شی و کاتبه‌سه‌ربردن چاوی به چوارده‌وریدا ده‌گیرا و ته‌ماشای جامخانه‌ی دوکانه‌کانی ده‌کرد. پاره‌ی هه‌بوو، سه‌ر به‌ست بوو، سنی مانگیش کاتی له به‌رده‌ستدا بوو و ئە‌مشه‌ویش ده‌یویست که‌لک له‌م سه‌ر به‌ستییه‌ی وەر بگریت و بچیت بو گازینو. واته‌ ئە‌و بینا جوانه‌ که ده‌یان جار به به‌رده‌میدا تینه‌ریبوو به‌لام هه‌رگیز نه‌یویرابوو خوی بکات به ژووردا، به‌لام هه‌رچونیک بیت ئە‌مشه‌و دهروات و کئی ده‌زانیت له‌وانه‌یه‌ چه‌ند کچیکیش حه‌زیان له‌ چاو و برو ره‌شه‌کانی بکات. له‌پریکدا له‌ جامخانه‌ی دوکانیکدا چاوی به‌ په‌یکه‌ری ژنیکی قزبۆر که‌وت، که سه‌ری توزیک خوار کردبووه‌و و بزهی ده‌کرد. برژانگه‌لی دریز، چاوی درشت و ژیرملی سپی و ده‌ستیکیشی له‌ که‌مه‌ر نابوو. په‌یکه‌ره‌که به‌ جله‌ که‌سه‌که‌کانیه‌وه له‌ژیر تیشکی شینی گلۆپه‌که‌دا جیلوه‌یه‌کی ئیجگار سه‌رسوره‌ینه‌ری به‌خووه‌ گرتبوو، به‌ جوړیک که‌ میهرداد به‌بی ئە‌وه‌ی ئاگای له‌ خوی بیت و‌هستا و له‌ جیی خویدا وشک بوو و روچووه‌ ناو جوانیی په‌یکه‌ره‌که‌وه. په‌یکه‌ر نه‌بوو، ژنیک بوو، ته‌نانه‌ت له‌ ژنیش باشتر، فریشته‌یه‌ک بوو که به‌بزه‌وه لینی دهروانی. چاوه‌ شینه‌ توخه‌کانی، بزه‌ دل‌رفینه‌که‌ی، بزه‌یه‌ک، که هه‌رگیز نه‌یده‌توانی له‌ میشکیدا بیری لی بکاته‌وه، له‌شولاری جوان و ریگوپیک، هه‌موو ئە‌م تاییه‌تمه‌ندیانه‌ی ته‌نانه‌ت له‌ سه‌روو نمونه‌کانی خو‌شه‌ویستی و فکر و جوانیه‌وه بوون. جگه‌ له‌وه‌یش ئە‌و کچه‌ قسه‌ی له‌گه‌ل نه‌ده‌کرد و ئە‌میش ناچار نه‌بوو به‌درو خو‌شه‌ویستی به‌رامبه‌ر بنوینیت، ناچار نه‌بوو راکه‌راکه‌ی بو

بکات، ئیرهیی بهریت. هه‌میشه بیده‌نگ ده‌بوو، بیده‌نگیه‌کی جوان و دل‌بزوین. ئه‌وپه‌ری فکر و ئایدیاله‌کانی ئه‌وی به‌رجه‌سته ده‌کرده‌ود. نه‌ خواردنێ ده‌ویست، نه‌ جلو‌به‌رگ. نه‌ برو‌بیانووی پی ده‌گرت و نه‌ خوش ده‌که‌وت و نه‌ خه‌رجی هه‌بوو، هه‌میشه دل‌خوش و ره‌زانه‌ند، هه‌میشه ده‌میه‌پیکه‌نین. له‌ هه‌موو ئه‌مانه‌یش گرینگتر ئه‌وه‌ بوو که‌ قسه‌ی نه‌ده‌کرد، بیرو‌رای خوی ده‌ر نه‌ده‌بری و له‌وه‌یش نه‌ده‌ترسا که‌ ره‌فتار و هه‌لسوکه‌وتیان له‌گه‌ل یه‌کدیدا نه‌گونجیت. نه‌ده‌گوررا، له‌شولاری تینک نه‌ده‌چوو. دیاره‌ له‌و ساته‌وه‌خته‌دا هه‌وا سارد بوو. هه‌موو نه‌م بیر و ئه‌ندیشه‌نه‌ به‌ میشکی‌دا ختو‌وره‌یان کرد. ئاخو‌ ده‌کرا؟ ئاخو‌ ده‌یتوانی به‌ده‌ستی به‌ینیت؟ بونی بکات؟ بیلێسیته‌وه‌؟ ئه‌و بونه‌ی لی‌ بدات که‌ خوی خه‌زی لی‌ بوو؟ جگه‌ له‌وه‌ شه‌رمیشی لی‌ نه‌ده‌کرد، چونکه‌ هه‌رگیز له‌ قاوی نه‌ده‌دا و هیچی لی‌ نه‌ده‌شارده‌وه‌ و ئه‌ویش بو‌ هه‌تایه‌ هه‌مان ئه‌و میهر‌داده‌ چاوپاک و دلپاک و میهر‌دانه‌ ده‌مینیته‌وه‌، به‌لام ئه‌ی په‌یکه‌ره‌که‌ له‌کوی دابنیت؟

نه‌خیر، هیچکام له‌و ژنانه‌ی که‌ پیشتر بینیبوونی، هینده‌ی ئه‌م جوان و ده‌لال نه‌بوون. تو‌ بلی هینده‌ی ئه‌م جوان بن؟ بزه‌ و شیوه‌ی چاوه‌کانی، رو‌حیکی وایان پی‌ به‌خشیبوو، که‌ ریک وه‌ک بلی گیانی تیدا بیت. هه‌موو هیل و ره‌نگ و جوانیه‌ک، که‌ ئه‌و بیری لی‌ ده‌کرده‌وه‌ له‌م په‌یکه‌ردا به‌ باشترین شیوه‌ به‌رجه‌سته‌ ده‌بووه‌وه‌. شتیکیش که‌ زیاتر ببووه‌ مایه‌ی سه‌رسوورمانی، ئه‌وه‌ بوو که‌ ده‌موچاوی به‌گشتی به‌ جو‌ریک له‌ جو‌رده‌کان له‌ ده‌موچاوی دره‌خشه‌نده‌ ده‌چوو. به‌لام دره‌خشه‌نده‌ هه‌میشه ژاکاو و خه‌مبار بوو.

که چی بزهی ئەم پەیکەرە شادمانی لی دەباری و هەزار جور
هەستی لەلای میهرداد دەور و ژاند.

پارچەمە قەبایەکیان لە خوارەوێ پەیکەرە کەوێ دانابوو و
لیی نووسرابوو ۲۵۰ فرانک. تو بلیی ئەو پەیکەرە بیان بە
۲۵۰ فرانک پی بفروشتایە؟ ئەو ئامارد بوو هەرچی پەیکەرە
بیدات و تەنانت جله کانیشی بداتەو بە خاوندو کانه کە و
پەیکەرە کە ببیت بە هیی ئەو. ماو دیە ک چاوی تی بری.
لە پریکدا ئەمە ی بە میشکدا هات، کە لەوانە یە ببیتە جیی
گالتهی دیتران، بەلام نەیدەتوانی وازی لی بهینیت و ئەو دیش
بە دەست خوی نەبوو. بەتەواوەتی وازی لە گازی نو هینابوو و
پیی وا بوو بەبی ئەم پەیکەرە ناتوانیت بژی و بەتەنیا هەر
ئەو پەیکەرە دەیتوانی ژیان ی لا شیرین بکات. چەند خوش
دەبوو ئەگەر ئەم پەیکەرە هیی ئەو بووایە، ئەگەر هەمیشە
بیتوانیایە تەماشای بکات! لە پریکدا بەو هی زانی، کە لەناو
جامخانە ی دوکانە کە دا جلی ژنانە بیان داناو و دەستانیش
لەوی هیندە جوان نەبوو. پیی وا بوو خەلک نیستا هەمووی
لەو دەروانن بەلام نەیدەویرا بچیتە ناو دوکانە کە و مامە لە کە
ببریتەو. باش دەبوو ئەگەر کە سیک بەنهنی بەهاتایە و ئەو
پەیکەرە ی پی بفروشتایە تا ناچار نەبووایە بە بەرچاوی
خەلکەوێ ئەو بکات. ئینجا دەستەکانی ئەو کە سە ی ماچ
دەکرد و هەتا لە ژیاندا دەبوو، خوی بە قەرزاری دەزانی.
لە پشت شووشە ی جامخانە کەوێ ورد بووێو. دوو ژن
لەناو دوکانە کە دا پیکەرە قسە بیان دەکرد و یەکیکیان بە
دەست ئامازدی بو ئەم دەکرد و نیشانی ئەوی تریانی دەدا.
دەموچاوی میهرداد وەک بلیسە ی ئاگر سوور هەلگەرا و لە

سهره وهی دهرگای دوکانه کهی روانی که لینی نووسرابوو،
دوکانی سیگران ژماره ۱۰۲. به نه سپایی که میک کشایه دواوه.
چند ههنگاویک دورتر که و ته وه.

به بی ئیراده بهری که وت. دلی توند لینی ددا، به رده می
خوی ریک نه ده بینی. په یکه ره که به بزه نه غسو و ناوی به که په وه
وازی لی نه ده هینا و له وه دهرسا نه پادا که سیکی تر
دهستپیشخه ری بکات و زووتر بیکریت. سه ری له وه
ده سوورما، که نه وه چونه نه وه هموو خه لکه ناوا خه مسارد
له وه په یکه ره بیان دهروانی. رهنگه بو نه وه بیت هلی بخه له تین،
چونکه خوی ددیزانی که نه م مهیله سروشتی نیه.

هاته وه بیری که سه رتاپای ژیانی له سیبه ر و تاریکیدا
تپه ریوه. ته نانه ت دره خشه ندهی ده زگیرانیشی خوش
نه ده ویست. به ناچاریی و له بهر روپامانی دایکی خوشی
ویستوو، دهیشیزانی که ناتوانیت به ئاسانی په یودندی
سوزداری له گه ل ژنانی نه ورو پیدا دابمه زرینیت، چونکه له
سه ما و دمه ته قی و کور و دانیشتن و راکه راکه و له بهر کردنی
جلی جوان و په رداخ و ماستاو و مه رایی و هموو نه و
شتانه ی که له وه په یودندی به دا پیویست بوون بیزار بوو. جگه
له وه هیش شهرم ریگه ی لی ده گرت و باوه ره خوبوونی نه وتوی
له خویدا به دی نه ده کرد. به لام نه م په یکه ره و دک چرایه ک
بوو که سه ره به ری ژیانی رووناک ده کرده وه. ریک وه ک
نه و چرایه ی که نارده ریا و او بوو که هه همیشه له ته نیشتی وه
داده نیشست و شه وان رووناکیه کی که وانه یی ده خسته سه ر
ناوی دهریا که. نایا نه و هینده ساویلکه بوو، که نه زانیت نه م
مه یله له گه ل مه یلی گشتیدا نایه ته وه و ده بیته گالته جاری

خه لک؟ نایا نه دیده زانی ئهم په یکه ره له بریک مقه با و بهرد و رهنګ و قژی ده سترګد دروست کراوه؟ ریک هاوشیوهی بوو که شووشه یه ک، که ده دیده نه دست مندالیک؟ نه ده توانیت قسه بکات و نه جهسته ی گهرمه و نه دهموچاوی ده گوریت؟ به لام هه ر ئهم خه سله تانه بوو، که میهرادی دلدوراوی په یکه ره که ده کرد. ئهو له مرؤشی زیندوو که قسه بکات و جهسته ی گهرم دابیت و له دژی ئهو، یان به ویستی ئهو بجوولیته وه و ئیره یی تیدا بوروژنیت ده ترسا. دیاره پیویستی به و په یکه ره هه بوو و له وه به دوا چیتر نه دیده توانی به بی ئهو بژی. ناخو ده کرا هه موو ئه مانه به ۲۵۰ فرانک بکریت؟

میهراد به دم دالغه و دله راوکیوه له ناو ئهو خه لکه په شوکاوهی، که له هاتوچودا بوون راده بوورد، به بی ئه وهی که سیک ببینیت یان سه رنجی هیچ شتیک بدات. وه ک مقه بایه ک که ئه هریمه ن روچی داگیر کردییت وا بوو. له ریگه دا ژنیک ی بینی له چکیکی که سکی به شانیدا دابوو و دهموچاوی به سووروسپیاویکی ئیجگار توخ رازاندبووه وه. به بی ئه وهی ئاگای له خوی بیت وه دوا ی ژنه که که وت. به ته نیشته کلیسه وه کردی به ناو کولانی ژاکدا که کولانیک ی ته نگه بهر و ترسناک بوو، به خانووه گه لی دوو که لاوی و تاریکه وه. ژنه که خوی به مالیکدا کرد، که گرامافونی تیدا هه لکرا بوو و له یه کیک له په نجه ره کراوه کانیدا دهنکی سه مای فیکس ترؤت ده هاته گوئی و ناوه ناوه به ئاوازیکی پرسوژی ئینگلیزی هه مان میلودی دووپات ده کرده وه. ماوه یه ک وه ستا تا دیسه که ته واو بوو به لام هیچ له ناواخنی گورانییه که

تینه گه یشته. نه و ژنه کی بوو و بچی رویشته نه و ماله وه؟
 نه م بچی وه دواي که وتبوو؟ دیسانه وه به ری که وتوه.
 چرا سووره کانی مه یخانه قیزه ونه کان، پیاوه قاچا خچییه کان،
 ده موچا و گه لی نامو و سه یروسه مه ره، چایخانه گه لی بچووک
 و پرنهینی، که ریک به گویره ی که سایه تی نه م جوړه مرو فانه
 دروست کرابوون، یهک له دواي یهک به بهرچاویه وه تیپه ر
 ده بوون، له نزیک به نده ره که شنه بایه کی فینک و شیندار ده شتنا،
 که تیکه ل به بوئی که روو و بوئی قه تران و روئی ماسی
 بوو. گلپه گه لی ره نگامه به سر دارته له کانه وه تروسکه یان
 ده هات. به له م و پاپوری چارو که دار، چند کریکاریک و
 چند دز و بیشه رم و هرچیپه رچیپه ک، له هه موو جوریکی
 نه ژادی چه زره تی نادم له و ناوه بهرچا و ده که وت. له و
 دزه لینه اتووانه ی که مندالیان به کوشی دایکه وه ده رفاند.
 قوپچه کانی کوته که ی هه لپیکا و سینیگ ساف کرد. پاشان به
 هه نکا و گه لی گورچتر به ره و شوسته ی نه تازونی به ری که وت،
 که بهر به سستیکی چیمه نتوی له بهر ده مدا دروست کرابوو.
 که شتیپه کی گه و ره له که ناراره که دا له نگه ری خستبوو و
 گلپه کانی نه و ریزه له دووره وه رووناکییان دیار بوو.
 یه کیک بوو له و که شتیپانه ی که وهک دنیا بچووک که کان،
 وهک شاریکی گه رووک، ناوی ده ریای نه شکاوت و بریک
 خه لکی جورا و جوری به شیوه و زمان و سه روسیمیای
 نامو و سه یروسه مه ره وه له ولاتانی دووره وه له گه ل خوی
 ده هینا و پاشان ورده ورده تیکه ل به خه لکی نیره ده بوون و
 تیا یاندا ده توانه وه. نه م خه لکه سه یروسه مه ره یه، نه م ژیا نه
 نامو یانه ی یه کبه یهک له پینش چاویه وه تیده په راند و به وردی

له دهموچاوی ئارایبشتکراوی ژنانی دهروانی. ئایا هر ئەمانه بوون که پیاوانیان هه‌لده‌خه‌له‌تاند و شیتوشه‌یدای خۆیانیان ده‌کردن؟ ئایا ئەمانه هر هه‌موویان بێنرختر له په‌یکه‌ری ناو جامخانه‌که‌ی دوکانه‌که‌ نه‌بوون؟ سه‌رله‌به‌ری ژیان لای ئه‌و ده‌ستکرد و وه‌همی و گوتره ده‌هاته به‌رچاو. وه‌ک ئه‌وه وا بوو له‌و ساته‌وه‌خته‌دا له‌ناو مه‌تریالیکی خه‌ست و لینجا په‌له‌قاژده‌ی بکات و نه‌توانیت خۆی لی بزگار بکات. هه‌موو شتیک به‌لایه‌وه‌ گالته‌جاری بوو، هه‌روه‌ها ئه‌و کور و کچه لاوانه‌یش که ده‌ست له‌ ملی په‌کدی له‌ به‌رده‌م به‌ریه‌سته‌که‌دا دانیشتبوون، زور به‌لایه‌وه‌ گالته‌جار بوون. هه‌موو ئه‌و وانانه‌ی که خویندبوونی، بینا دووکه‌لاوییه‌که‌ی خویندنگه، هه‌موو ئەمانه به‌لایه‌وه‌ گالته‌جار و ده‌ستکرد و بێنرخ بوون. میهرداد ته‌نیا باوهری به‌ یه‌ک حه‌قیقه‌ت هه‌بوو، ئه‌ویش په‌یکه‌ری ناو جامخانه‌ی دوکانه‌که‌ بوو. له‌پریکدا ئاوری دایه‌وه‌ و به‌ هه‌نگاوی له‌سه‌رخۆ به‌ناو خه‌لکه‌که‌دا تیه‌ری و که‌ گه‌یشه‌ به‌رده‌م دوکانی سیگران، وه‌ستا. دیسانه‌وه‌ له‌ په‌یکه‌ره‌که‌ی روانیه‌وه‌، هه‌ر له‌ جیی خۆی بوو. وه‌ک بلیی بو‌ یه‌که‌م جار له‌ ژیانیدا بریاری دا بچیته‌ ناو دوکانه‌که‌وه‌. کچیکی جوان و شوخ و شه‌نگ به‌ جلی ره‌ش و به‌روانکه‌ی سپیه‌وه‌ بزیه‌کی ده‌ستکردی ئاراسته‌ کرد. لینی هاته‌ پیشی و وتی، "به‌ریز گیان فهرموون چ کاریکتان هه‌یه‌؟"

میهرداد به‌ ده‌ست ئاماژه‌ی بو‌ جامخانه‌که‌ کرد و وتی، "ئه‌و په‌یکه‌ره‌."

"ئه‌وه‌تان ده‌وینت که جلی که‌سکی له‌به‌ره‌؟ ره‌نگی تریشمان هه‌یه. ئه‌گه‌ر ریگه‌م بده‌ن، تکایه‌ دوو خوله‌ک

بوہستن، بفرمویں ہر ٹیستا شاگردہ کہ مان لہ بہری دہکات
بیبینن، رہنگہ بو دہزگیرانہ کہ تان بویت، ہر ئەم کہ سکہ تان
دہویست، وا نییہ؟“

”داوای لیبور دن دہکہم، پیکرہ کہ خویم دہویت.“

”پیکرہ کہ! چون؟ کوا؟ تیناگہم لہ مہ بہستان.“

میہرداد درکی بہ وہ کرد، کہ پرسیاریکی نہ شیاوای
کردووه، بہ لام ہیچ خوی نہ شلہ ژاند و وہک بلیی ٹیلہامی
بو ہاتبیت، دہمودہست وتی، ”بہلی، پیکرہ کہم دہویت
بہ جلہ کانیشیہ وود، من خہلکی ئەم ولاتہ نیم و دوکانی
بہرگدووریم ہہیہ و ئەم پیکرہم دہویت بہ جلہ کانیشیہ و.“
”ناخ! ئەمہ زور ئەستہمہ، دہبیت پرسیار لہ خاوندوکانہ کہ
بکہم، رووی لہ ژنیکی دیکہ کرد و وتی، ”سووزان! بہریز
لیونم بو بانگ بکہ؟“

میہرداد چووه نزدیک پیکرہ کہ، بہریز لیون بہ ردینی
بؤر و بالای کورت و قہلہ و و جلیکی رہش و زنجیری
کاتزمیری زیرہ و دہوی قسہ کردن لہ گہل کچہ فروشیارہ کہ دا
بہرہ و لای میہرداد ہات و وتی، ”بہریز گیان نیوہ داوای
پیکرہ کہ تان کردبوو؟ لہ بہر ئەو دی کہ ہاوکاری ٹیمہن،
بہ دوو ہہزار و دووسہد فرانک پیتانی دہفروشین، دیارہ
بہ نوسہد فرانک داشکاندنہ وود چونکہ بو خومان دوو ہہزار
و حفت سہد و پەنجا فرانکی تی چوود، نرخی جلہ کانیشی
سی سہد و پەنجا فرانکہ، ئەمہ جوانترین پیکرہ و لہ
بہردی مہرمہر دروست کراوہ، پیروزبایستان لی دہکہم
چونکہ دیارہ زور شارہ زایت، ئەمہ دہستکاریی ہونہرمہندی
بہ تاوبانگ دی کرویہ، لہ بہر ئەوہیش، کہ ہر بہتہما بووین

په یکه‌ری نوتیر بکرین، ناماده‌ین به زهره‌ر بیفروشین، به لام
نه‌وه‌یش بزائنن هم په یکه‌ره شتیکی زور ناوازه و شازه.
شینجا نیمه به ده‌گمن که لویپ‌لی ناو دوکانه که مان ده‌فروشین
و ه‌روه‌ها ده‌شتوانین بیخ‌ینه سندوقیکه‌وه و جوان جوان
بوټانی بیچینه‌وه.

می‌هرداد سوور ه‌لگه‌رابوو و نه‌یده‌زانی له‌هم‌مبه‌ر
لیدوانه ته‌سه‌ل و می‌هره‌بانانه‌که‌ی خاوه‌نی دوکانه‌که‌دا چی
بلیت. له‌جیاتی و ه‌لامدانه‌وه‌یش ده‌ستی به‌گیرفانیدا کرد و
جزدانه‌که‌ی ده‌ر هینا و دوو‌گه‌لای ه‌زار فرانکی و گه‌لایه‌کی
پینج‌سه‌د فرانکی دایه‌ ده‌ست خاوه‌نی دوکانه‌که و سی‌سه‌د
فرانکی باقیه‌که‌یشی لی و ه‌ر گرت‌ه‌وه. ناخو‌ده‌یتوانی مانگیک
به‌سی‌سه‌د فرانک بژی؟ هیچ به‌لایه‌وه‌ گرینگ نه‌بوو، چونکه
به‌لووتکه‌ی هیوا و ناوا‌ته‌کانی گه‌یش‌ت‌بوو.

پینج‌سال دوی هم پینش‌ه‌اته می‌هرداد به‌سی‌جانتا‌وه. که
یه‌کیکیان زور گه‌وره‌ بوو و له‌داره‌مه‌یت ده‌چوو، گه‌رایه‌وه
بو‌تاران. شتیکی که به‌لای نه‌ندامانی خیزانه‌که‌یه‌وه جیی
سه‌رسوورمان بوو نه‌وه‌ بوو، که می‌هرداد زور به‌قوته‌ق
ه‌ه‌لسوکه‌وتی له‌گه‌ل دره‌خ‌شه‌نده‌ی ده‌زگیرانیدا کرد و ته‌نانه‌ت
دیاری‌یشی بو‌نه‌هینا‌بوو. دوی سی‌روژ دایکی بانگی کرد و
به‌ده‌م لومه‌کردنه‌وه پنی‌وت، که دره‌خ‌شه‌نده‌ له‌ماوه‌ی هم
شه‌ش سال‌ه‌دا به‌هیوای تووه‌ له‌م‌ماله‌دا ماوه‌ته‌وه نه‌گینا
چه‌ندین خوازینیکه‌ری ه‌ه‌بووه و ه‌موویانی جواب‌کردووه،

بويه تويش ناچاريت و هەر دهينت درهخشه نده بخوازيت، به لام ميهرداد به خه مسارييه كي ته واوه گويي له قسه كاني گرت و جوابي رهي به قسه كاني دايمي دايه وه. وتيشي من بريارم گوريوه و بريارم داوه هرگيز ژن ناهينم. دايمي زوير بوو و زاني كوره كه ي ئيدي هه مان ئه و ميهر داده گويزايه ل و ملكه چه ي جاران نييه. هوكاري ئه م گوراني ئه دگار و هه لسوكه وته ي ميهراديشي به هه لسونيشت له گه ل كافراندا زاني، كه وا بيروباوه ري گوراوه. به لام دواتریش چهند له رهفتار و هه لسوكه وتيدا ورد بوونه وه، شتيكي وايان تيدا به دي نه كرد كه پيچه وانه ي دهربرينه كاني ميهرداد بسه لمينيت و نه يانزاني دواچار سه ر به چ فكريك و چ ئايدولوزيايه كه. هه ر ميهر داده ترسنوك و خاكه راكه ي جاران بوو، ته نيا جو ري بيركردنه وه ي گورا بوو و ته نانه ت چه ندين كه س چاوديرييان ده كرد به لام هيچي وا له په يوه ندييه سوزدارانه كاني تينه گه يشتن.

به لام شتيك كه واي كرد ئه نداماني خيزانه كه ي گوماني لي بكن ئه وه بوو، كه له ژووره تايبه ته كه ي خويدا په يكه ري ژنيكي له پشت دهرگا كه وه دانابوو، كه جلي كه سكي له بهر بوو و دهستيكي له كه مه ر نابوو و بزهي ده كرد، په رده يه كي قه له مكار يكراويشي له پيشه وه هه لواسي بوو و شه وان كه ده گه رايه وه ماله وه دهرگا كاني داده خست، ديسكي گرامافوني داده گيرساند و شه رابي ده خواره وه و په رده ي به رده م په يكه ره كه ي لا دده ا و پاشان چه ندين كاتزمير له سه ر كه ته ي به رامبه ر په يكه ره كه داده نيشت و نوقمي ته ماشاكردي جوانييه كه ي ده بوو. بريك جاريش كه شه رابه كه سه رخوشي

دهکړد، هه لده ستایه وه و لیبی ده چووه پیشی و دهستی به قژ و سینگیدا دهینا، هه موو ژیانی سوزدارانه ی هه ر نه مه بوو. نه م په یکه ره نموونه و نایدیالی خوشه ویستی و شه هودت و هیوا بوو.

دوای ماوه یه ک بنه ماله که ی و به تایبته دره خشه نده گومانیان لا دروست بوو بوو، که نه م په یکه ره نه نییبه کی تیدایه. دره خشه نده به توانجه وه ناوی نابور بوو که شووشه ی پشتی په رده. دایکی میهرداد بو تا فیکر نه وه ی میهرداد چه ندین جار پپی وت په یکه ره که بفرو شیت یان جله کانی وه ک دیاری بدات به دره خشه نده به لام میهرداد هه میسه داواکه ی رت ده کړده وه. له لایه کی دیکه یسه وه دره خشه نده بو نه وه ی دلی میهرداد خوش بکات، زهوق و سه لیکه ی له و په یکه ره دا دوزیبه وه. قژ ی وه ک قژ ی په یکه ره که لول کرد و جلی که سکی ریک به هه مان شیوازی په یکه ره که له بهر کرد و ته نانه ت پیلای ی له جوری پیلای په یکه ره که ی کړی و له پپی کرد، روزانه که میهرداد ده چووه دره وه، هه موو کاری دره خشه نده نه وه بوو که ده چووه ژووره که ی میهرداد و له بهر ناوینه دا لاسایی په یکه ره که ی ده کړده وه. دهستی کی له که مهر دنا و وه ک په یکه ره که ملی خوار ده کرد و بزده ی ده کرد. به تایبته دهیویست شیوه ی چاوه کانی و حالته سه رنجراکیشه که ی به خووه بگریت و به گشتی دهیویست لاسایی رو حی په یکه ره که بکاته وه. نه و که مه ویکچوونه ی که له گهل په یکه ره که دا هه یبوو، کاره که ی تا راده یه ک بو ناسانتر کرد. دره خشه نده چه ندین کاتر میر هه موو ورده کاریبه کانی له شولاری خوی له گهل په یکه ره که دا به راورد ده کرد و خوی

وہک ٺہو لی دہکرد و لاسایی دہکردہوہ و کاتیک میہرداد
 دہگہرایہوہ بو مالہوہ، بہ چہندین شیوہی جوراوجور و
 زیرہکانہ خوئی بہ بہرچاوی میہردادہوہ دہنواند، سہرہتا
 ھموو ماندووہوونہکانی بہفیرؤ دہچوون و میہرداد ہیچ
 ٺاوری لی نہدہدایہوہ، ٺہمیش بووہ ھوی ٺہوہی کہ زیاتر
 ھان بدیریت و تا دہہات خہریک بوو زیاتر ببیتہ جیی
 سہرنجی میہرداد و کاری لہ دلودہروونی میہرداد دہکرد،
 میہرداد وای لی ھاتبوو بیر لہوہ بکاتہوہ واز لہ کامیان
 بہینیت؟ چاوہروانیہکان و پیداگریہکانی کچہ مامی ھاوکات
 ھستی ستاییش و رق و نہفردتی تیدا ھینابووہ ٺاراوہ،
 لہ لایہکیشہوہ پیکہرہ ساردہکہ ٺیتر کال بووہوہوہ و
 جلہکانی رھنگیان پیوہ نہماوو؛ جوانیہکہی جارانی نہماوو،
 ٺہوہ پینج سال دہوو لہگہل ٺہم پیکہرہ وہہمیہ داماوہدا
 ھستہکانی خوئی ھلخہلہتاندبوو، لہ لایہکی دیکہشہوہ
 کچہ مامہکہی ٺازاری زوری چہشتبوو و چاوہروانی زوری
 کیشابوو و ھموو ھولی خوئی دابوو خوئی بہگویرہی
 زہوق و سہلیقہی ٺہو برازینیٹہوہ، ٺاخو دہیتوانی واز لہ
 کامیان بہینیت؟ بہلام وای ھست کرد ناتوانیت بہم ٺاسانیہ
 واز لہم پیکہرہ - کہ لای ٺہو نمونہی خوشہویستی بوو
 - بہینیت، ٺایا ٺہم پیکہرہ شوین و پیگہیہکی تابہت و
 بہرچاوی لہناو دلیدا نہبوو؟ ٺا... چہند یاری لہگہل بیر و
 ھزریدا کردبوو! ٺا... چہند چیژ و خوشی بو خولقاندبوو!
 لہ میشکیدا ٺہمہ بہتہنیا پیکہریک نہبوو کہ لہ گل و بہرد
 و قژی دہستکرد دروست کرابینت، بہلکو مروئیکی زیندوو
 بوو، کہ تہناتہ زیاتر لہ مروئہ زیندوودکانی دیکہ لای ٺہو

راسته قینه بوو. ئایا دهیتوانی فریئی بداته ناو ته نه که ی زبله وه
یان بیدات به که سیکی دیکه و ئه ویش له ناو جامخانه یه کدا
دای بنیت و چاوی هموو نامه حره میک پنی بکه ویت و درک
به نه نینیه کانی جوانیه که ی بکن و به نیگا بیلاویننه وه، یان
ته نانه ت بیشکینن؟ ئه م لیوانه ی، که هینده ماچی کردوون و
ئهم گهرده ی، که هینده رای مووسیوو! هرگیز! دهیت لینی
بتوریت و لینی بکه ویته قین و بیکوژیت. وهک چوون مروقیکی
زیندوو ده کوژن، ده بیت به دهستی خوی بیکوژیت. بؤ ئهم
مه به ستیش ده مانچه یه کی بچووی کری به لام هر چاره که
دهیویست بیرۆکه که ی بخاته بواری جینه جیکردنه وه، رارا
ده بوو و په شیمان ده بووه وه.

شه ویکیان، که میهرداد ته واو سه رخوش بووبوو و عه قلی
له سه ر خوی نه ما بوو، دره نگتر له جاران گه رایه وه بؤ ناو
ژووره که ی و گلۆپه که ی داگیرساند و پاشان وهک هه میسه
په رده که ی لا دا. بتلنیک شه رابی له دۆلابه که وه دهر هینا و
گرامافۆنه که ی هه لکرد. دیسکیکی خسته سه ر و دوو په رداخ
شه رابی خوارده وه و چووه سه ر که ته که ی به رامبه ر به
په یکه ره که دانیشت و لینی روانی.

ماوه یه کی درینژ چاوی له په یکه ره که بریبوو، به لام
نه یده بیینی، چونکه هه ر له خۆوه له شولاری و شیوه ی
ده موچاوی له میتشکیدا هه لده کۆلرا. دیاره به عاده ت ئه و
کاره ی ده کرد، چونکه سالانیک بوو خووی به و کاره وه
گرتبوو. پاش ئه وه ی که ماوه یه ک لینی روانی، به ئه سپایی
هه ستایه وه و لینی نزیک بووه وه، دهستی به قژیدا هینا و
دهستی گه یانده پشتملی و سه رسینگی، به لام له پریکدا وهک

بلی دہستیان به ناسنی داخ سووتاندینت، دهستی کشانده وه
و به پشتدا هاته دواوه. نایا نه وه راست بوو؟ نایا شتی
وا ده بوو؟ نایا نه و گهرمایه وا ههستی پی کرد راسته قینه
بوو؟ هیچ گومانی له وه دا نه بوو. تو بلی خه ونی نه بینینیت؟
ناخو موته که نه بوو؟ به هوی سه رخوشییه وه نه بوو؟ به
قولی کراسه که ی، چاوی سه ری و له سه ر که ته که دانیشت، تا
بیر و هزری کو بکاته وه. له پریکدا په یکه ره که ی بینی، که به
هنگاوی له سه رخو و دهستیک به که مریه وه و به عیشوه
و به دم بزه کردنه وه لینی نزدیک ده که ویته وه. میهرداد وه ک
شینت ویستی هه لیت به لام له م کاته دا بیریک به میشکیدا
ختووری کرد. به بی نه وه ی به خوی بزانت له گیرفانی
پانتوله که یدا ده مانچه که ی دهر هینا و سنی گولله ی بو ته قاند.
له پریکدا دهنگی ناله یه ک به رز بووه وه و په یکه ره که که وته
سه ر زه وی. میهرداد له ترسان دانه وی و سه ری به رز
کرده وه. به لام نه وه په یکه ره که نه بوو، به لکو دره خشه نده
بوو، که له خوینی خویدا ده که وز!!



کتابخانه دیجیتال
www.rabari.org

نافه رینگان

(۴) ههروههاله ئاییندا دهلیت، "دهبیت ریز له رۆحی باوک و دایک و خزم و کهسوکار بگیردریت. (۵) تا سالیکی دواي مردنیان دهبیت نافه رینگانیان^۱ بو بخوینریته وه. (۶) دواي ئه وهیش ئه گهر له تواناتاندا نه بوو که خوتان پاکژ بکه نه وه، هه ر ساله و جاریک له و رۆژهدا نافه رینگانیان بو بخوینریته وه. (۷) چونکه رۆحی هه رکه سیک هه موو سالیکی له و رۆژهدا، که مردبیت ده گهریته وه بو ماله که ی خوی. (۸) چونکه کاتیک نافه رینگانیان بو ده خوینریته وه، به شادمانی و دلخوشییه وه له وی دهرۆن و نافه رینتان لی ده که ن و نزا ده که ن هه رگیز له و ماله دا مه رومالات و ئه سپ که م نه بیته وه و هه میشه تهن دروستی و فراوانی له م ماله دا زیاتر ببیت و ئه هه ریمه نی نه گریس نه توانیت هه یج زیانیک به و ماله بکه بنیت. (۹) ئه گهر که سیک نافه رینگان نه خوینریته وه و رۆحی پاکژ نه کاته وه،

۱ - نافه رینگان: له ئایینی زه رده شتیدا بریک نوینژن که به دریزایی سال له هه ندیک بونه ی تابه تدا ده خوینرین و مه به ست لی سقاایش و نیایشه. (و. ک.)

رؤحه‌کان دین و لهو مال‌دا دهمیننه‌وه و هیوایان شه‌وه ده‌بیت که ئافهرینگانیان بؤ بخوینریته‌وه و تا نوئیژی شیوان هر ده‌میننه‌وه. (۱۰) شه‌گر ئافهرینگانیان بؤ نه‌خوینریته‌وه وهک تیر لهو مال‌دا هه‌لدین و سکاالا ده‌به‌نه لای شه‌هورامه‌زدای دادگر و ده‌پارینه‌وه و ده‌گرین و ده‌لین، شه‌ی دادگر ئیدی نامانه‌ویت له‌م گه‌ردونه‌دا بمینینه‌وه و ده‌مانه‌ویت بچینه‌ده‌روه و پیویستمان به‌نزا و ئافهرینگان ده‌بیت. (۱۱) دیاره ئیمه پیویستمان به‌ئافهرینگانی شه‌وان نییه، به‌لام چونکه رۆحی ئیمه پاکژ بووه‌ته‌وه باشتر له‌وان ده‌توانین به‌لا و نه‌هامه‌تییه‌کانیمان لی دوور بخینه‌وه. (۱۲) هر به‌همان شیوه ده‌گرین و ده‌پارینه‌وه و نه‌فره‌ت ده‌که‌ن و ده‌لین، شه‌ی دادگر مادام ئیمه‌یان له‌بیر نه‌ماوه تۆش شه‌وان له‌بیر بکه و سووک و ریسوایان بکه.

- سه‌ده‌ری بۆنده‌ه‌ش، ل ۱۲۴ برکه‌ی ۵۱

ده‌مه‌وئیاره‌ بوو. نازه‌ره‌سپی موبه‌د دوا‌ی شه‌وه‌ی، که‌ چه‌ند شیعیریکی گاتا‌کانی به‌سه‌ر ته‌رمی زه‌ربانووه‌وه خوینده‌وه، کتیبه‌که‌ی داخسته‌وه و به‌هه‌نگاوی قورس و گرانه‌وه به‌ره‌و ده‌رگای ته‌رمی ته‌رمخانه^۱ رۆیشت و به‌زه‌حمه‌ت له‌پلیکانه‌کانیه‌وه داگه‌رایه‌ خواره‌وه. کارگوزاری شه‌وی، رای کرد و ده‌رگایه‌کی ئاسنینی، که‌ هاره‌ و جیره‌یه‌کی تۆقینه‌ری

۱ - ته‌رمخانه‌ یان ئستودان شه‌و شوینانه‌ن، که‌ زه‌رده‌شتییه‌کان له‌ناو ده‌خمه‌کاندا دروستیان ده‌که‌ن و مردووه‌کانیان تیدا داده‌نین. (و. ک.)

لیوه دههات و لهسه ر پاژنه ژهنگر تووه کهیدا سووراپیه وه، به رووی تهرمی زهربانوودا دای خست و قفلی کرد. تهرمی زهربانوو لهناو ئیسکوپروسکهکان و گوشتی داریزیوی تهرمهکانی تری ناو دهخمه‌ی خاموشاندا^۱ دانرا. نازه رهسپ ئاره‌قه‌ی نیوچاوانی سبری و له‌گه‌ل سی کهس له خزمانی زهربانوو و ئه‌و کچه گرینوک‌ه‌ش که له‌گه‌لیاندا بوو، گه‌رانه‌وه بو ناو شار.

بیده‌نگییه‌کی خهست دهخمه‌ی خاموشانی داگرت. مانگه‌شه‌و به‌ئه‌سپایی هه‌ل‌دههات و رووناکایییه سارده‌که‌ی، ناوه‌وه‌ی دهخمه‌که‌ی رووناک ده‌کرده‌وه. ناوه‌وه‌ی دهخمه‌که به شیوه‌ی چهند که‌رتیکی چوارگوشه‌ی دریز دابه‌ش کرابوو و له‌ناو هه‌ر که‌رتیکدا تهرمه‌گه‌لی داریزیو یان مه‌یله و داریزین دانرابوون. کفنگه‌لی سپی له‌و ناوه‌ ده‌بینران، که به گوشت و ئیسکه‌وه نووسابوون. له‌ته‌نیشت زهربانوودا مردوویه‌ک چاوی له کاسه‌وه دهر پوقیبوون، ردینی ماشویرنجی و زگی هه‌لدراو و گوشتی مؤر بوو، که دیاره له‌به‌ر هه‌تاودا سووتابوو. سه‌ری له‌ئاست زه‌ویه‌که به‌رزتر بوو. ده‌ستیکی به‌سه‌ر سینگیه‌وه بوو و به‌چاوگه‌لی واقورماوه‌وه له‌ئاسمانی ده‌روانی. روخساری شیوه‌یه‌کی جوان و سه‌رنج‌راکیشی هه‌بوو. سه‌ری تاشرابوو. قاچه‌کانی له‌سه‌ریه‌ک که‌وتبوون. ریک له‌مندالیک ده‌چوو، که له‌ناو

۱ - دهخمه یان ئه‌شکه‌وت یان بورجی خاموشان له‌ئاینی زهرده‌شتیدا و لای په‌یره‌وکارانی ئه‌و ئاینه، شوینیک بووه بو‌دانان و له‌ناو‌بردنی تهرمه‌کانیان. واته تهرمه‌کانیان به‌رووتی له‌وئ جی هیشتووه و دواچار یان قه‌ل و دال خواربوونی یان هه‌تاو سووتاندوونی و بو‌خویان داریزیون. (و. ک.)

مندالدانی دایکیدا بیت. بونی گوشتی گهنیو و بوچهک، بونی تیژ و خنکینه ری تهرمه دارزیودهکان له و ههوا فینکهی شهوهدا دامرکابووهوه. ئیسکوپروسکه سپی و بریقه دارهکان له بهر مانگه شهو دهرهوشانهوه. کهللهسه، ئیسکی قاچ و دهست، په راسووگهلی شکاو، ددانگهلی قفلکراو و په نجه گه لیک، که له کاتی گیانکه نشتا لیک قفل بوو بوون و گوزارشتی له ئیشو نازاری دواساته کانی گیانکه نشتیان ده کرد.

زه ربانوو، میوانی تازه هاتوو، یه کیک له و کهرتانهی داگیر کردبوو. ده موچاوی هیمن و ئارام، چاوه کانی داخرابوون، قژی مور و برژانگی دریزی هه بوون و بزده کی پرئازار به قهراخ لیوه کانی هوه وشک هه لگه رابوو. دهستیکی بچووک و ناسکی به په نجه ناسکه کانی هوه به سه ر سینگیه وه دانا بوو. کراسیکی جوانی سپی له بهر بوو و له تویی کراسه که یه وه مه مکه بچکوله کانی دیار بوون. چاوی له ناسمان بوو و وهک ئه وه وا بوو ئه ستیره کانی بژمیریت یان خونیکی چیژ به خشی به بهرچاوانه وه تیپه ر ده بوو. ئه م کوره بیده نگه وهک کوریکی میوانی وا بوو که له و شوینه دا و دوور له شار و خه لک و دوور له جه نجال به مه بهستی رویشتن به ره و شوینیکی نادیار و پرنهینی له دهوری یه ک گرد بوو بوونه وه. به ته نیا روزان پولیک دالاشی دهن دوکتیژ به چرنوو که به هیزه کانیان گوشته سووتاوه کانی به ره تاویان لی ده کرده وه و دهن دوکیان له گوشته کان رو ده کرد و بالیان لیک ده دا. خوینی خهستی کولاو له ده میانه وه داده چوری و گه دهیان له و گوشته مرداران هه ئاخرا. پاشان له خوشییان دهنگیکی ترسناکیان به و ناوه دا بلوو ده کرده وه. شهوان له

دووره وه دهنگی تریقانه وهی که متیار دهیسترا، که دواتر دهگورا بو لووره و زریکه، به جوریک که ته زووی به لهشی مروقتا دهینا. پاشان له دهخمه که نزیک ده بوونه وه و به چوارده وریدا ده سوورانه وه، به لام چونکه ریگه یان نه بو و چنه ناوه وه دهنگیان و دک دهنگی بیچو و پیشیله یه کی لی ده هات، که دهستیان به خوراک راناگات. که چی دالاشه کان به چاوی سووکه وه سهیری نه وانیان ده کرد و دهنوکیان به په ره کانیان پاک ده کرده وه.

ته مه هموو جموجوول و ناوه دانی له م دادگه خاموشه دا بوو، که سه ربورده ی همیشه یی هزاران ساله ی ناو نه م دهخمه یه بوو که به قسل و ساروج دروست کرابوو و له دووره وه و دک بازنه یه کی زیو ده هاته بهرچاو، که به قه دپالی کتوده که یاندا کردینت. هه زاران سالیس بوو له مه نجه لیک ددچوو، که هموو نه و مه تریالانه ی، که جهسته ی مروقتا کان له سروشته وه به قهرز و دریان گرتیوون، سه ره نوی له و مه نجه له دا ده گوردان و داده رزین و دیسانه وه ده گهرینرانه وه بو سروشت.

به لام هه رکاتیک لیلی ورد ده بوونه وه، له بنه وه ی دهخمه که دا پولیک سیبه ری سپی هاوشیوه ی سیبه ری مروقتا ده بینران، که له سه ر پلیکانه کانی ناو دهخمه که دانیشتیوون یان له ناو دهخمه که دا و به چوارده وریدا ده سوورانه وه و نه ملاولایان ده کرد، سی روژ و سی شه و ده بوو که به سه ر سه ری زه ربانووه وه سیبه ریکی سپی دهستی نابوو و ژیر چه ناگه ی و چاوی بریبوو و نه و جهسته سارنوسر و نه رمه ی زه ربانوو، که خه ریک بوو داده رزی، نه و قژانه ی که به ته ویلیه وه

نوسابوون و ئەو مەکانە، کە هینشتا شوڤر نەبوو بوونەوه. سینیەرەکە لەژێر لێووە ورتە ی دەهات. بەلام سینیەریکی تر لە راسەری تەرمیکی تەنیشت زەربانوودا دانیشتیوو و ئوقرە ی نەبوو و هەر دەجوولایەوه و لەبەر خویەوه بریک قسە ی دەکرد، کە زەربانوو هیچی وای لێ تینەدەگەیشت، واتە هۆشی لەلایەکی دیکە بوو. سینیەرەکانی تر لێیان نزیک دەکەوتنەوه و دیسانەوه پاشەکشەیان دەکردهوه. لەپریکدا سینیەری زەربانوو بۆ یەکەم جار لە قسەکانی دراوسێگە ی تینگەیشت کە لەبەر خویەوه دەیوت، "ئە ی ئەهورامەزدا پەنا بۆ تۆ دینم. ئاخ چ نەهامەتیەکە! هەموو تاوانەکانی خۆم بە چاوی خۆم دەبینم. هەر روژیکم بە بەرچاوهوه لێ دەبیت بە نو هەزار سال. چ بۆنیک ی پێس دیت! لیم دوور بکەوه رەوه، لیم دوور بکەوه رەوه ئە ی سۆزانیی رەوشتخراپ! ئە ی خرەفستەر، بەدکار، برۆ برۆ تۆ کینیت؟ من هەرگیزم کەسم نەبینیوه هیندە ناشیرین و قیزەون بیت! ئە ی ئەهریمەنی بەدەرەشت چیت لە من دەویت؟ هەرگیز تۆ بیر ی چاک و وتە ی چاک و کردە ی چاک ی من نیت. ئەوه چۆنە بە هۆ ی تاوانەکانی منەوه وات لێ هاتوو؟ نەخیر، هەرگیز، بۆچی؟ خۆ من هەمیشە بەتەنگ هەژار و داموانەوه بووم، نە بپەرستیم دەکرد و نە توورە دەبووم و نە زولم و ستمم لە کەس دەکرد. پارێزەری ئاو و ئاگر بووم و دەرگای ماله وەم بە رووی کەسدا دانەدەخست. خۆ من درۆم نەکردبوو، کەواتە بۆچی هاتوو مەتە ئیرە؟ ئاخ... چەند ترساناکە! برۆ، برۆ لیم دوور بکەوه رەوه."

سینیەری زەربانوو لە ترسان هەلدەلەرز ی. رووی لە

دراوسیکه‌ی کرد و وتی، "ئه‌وه چی ده‌لینیت؟"
به‌لام به‌بی ئه‌وه‌ی ئاگای له زه‌ربانوو بیت ترسیکی زور
دای گرتبوو و ده‌یوت، "ئاخ... چ پردیک! چ پردیکی ترسناکه!
ئه‌مه سه‌گی زه‌ربینگووشه. ئاخ سرووش راشنۆش هات.
ئینستا تاوانه‌کان ده‌ژمیرن. دیوه‌کان! ئاخ... چه‌ند ژماره‌یان
زۆره! ئه‌مانه ئیتر له‌کوی بوون؟ وا هه‌ناسه‌م خه‌ریکه سوار
ده‌بیت، ئاخو که‌س نییه فریام بکه‌وینت؟ بونی گوگرد دیت...
چ بایه‌کی سارد هه‌لی کردووه! ئینسقانه‌کانم هه‌مووی خه‌ریکه
ده‌قلشین. چه‌ند پیسه، چه‌ند بوگه‌ن و چلکنه! چه‌ند تاریکه، چ
به‌رده‌لانیکی تۆقینه‌ره! ئاخ مارمیلکه‌کان..."

پاشان به‌سه‌ر ته‌رمه‌که‌ی خویدا به‌ر بووه‌وه. زه‌ربانوو له
ترسان هه‌ستایه‌وه و به‌ پینوه وه‌ستا. به‌لام له‌م کاته‌دا یه‌کیک
له‌ سینه‌ره‌کان که‌ زیاتر له‌وانی دیکه هاروواجتر بوو، لینی
نزیک که‌وته‌وه و وتی، "بوچی هه‌لده‌له‌رزینیت؟ وه‌ره... ئیمه
لیره‌ین. ئیتر ته‌ماشاکردن هیچ سوودی نییه. وه‌ره بۆ لای
ئیمه."

زه‌ربانوو وه‌لامی دایه‌وه و وتی، "ئه‌ی کچه باشه‌که تو
کینیت؟"

"من نه‌ کچم و نه‌ باشیشم. من نازپه‌ریم."
"نازپه‌ری؟ پیم بلی ئاخو من تاوانبارم؟ من خو به
دریزایی ژیانم ئازار و نه‌هامه‌تیم چه‌شتووه."
"من چووزانم."

"که‌واته پیم بلی، ئایا ئیمه له‌ دۆزه‌خین یان له
هه‌مه‌سته‌گانین؟ ئه‌م پیاوه ناماژه‌ی بو دراوسیکه‌ی کرد،
هه‌ر ئینستا باسی ئه‌شکه‌نجه‌ی پردی چینه‌وت و سه‌گی

زهرینگووش و بونی گوگردی دهکرد و دهقیژاند، که واته نیمه به دوزهخ سزا دراوین؟ بهلام من هرگیز پیم وانهبوو دوزهخی بم، من، که هینده ئیشوئازارم له ژیانمدا چهشتوو؛ گوايه تو فریشته نیت؟“

نازپه‌ری بزه‌یه‌کی کرد و تی، “ئیه‌خه‌لکیکی زور ساویلکه‌ن! منیش یه‌کیکم و دک تو، ئەم پیاوه شیتە. ئەو د حەفتە‌یه‌که‌ ئیمە هەموومان بە قسە و جوولە و رەفتارەکانی پیدەکه‌نین و رادەبویرین. هەندیک جار پپی وایه له گروسمان، هەندیک جار له هەمەسته‌گان، و هەندیک جار له دوزه‌خه، گوايه تو به‌ودت نه‌زانیبوو؟“

“من هەر ئیستا پیم زانی. تا ئیستا له‌به‌ر خومه‌وه ئافه‌رینگانم ده‌وته‌وه.“

“که‌واته ساتوکاته خراپه‌که‌یت بینیوه، به‌لام ئەم ئاموزگارییه له منه‌وه بو تو، گویم لی بگره، له‌خورا خوت ماندوو مکه، چونکه قسه‌گه‌لی باشرمان هەن.“

زەربانوو تو‌زیک به‌گومان‌ه‌وه و تی، “خو تو له‌لایه‌ن نه‌هریمه‌نه‌وه نه‌هاتوویت؟ خو نه‌هاتوویت فریوم بدیت؟“

“هیشتا زور مندالیت، چەند شەو دەبیت که لیردیت؟“
“سی شه‌و.“

“گوايه نه‌مشه‌و ناچین بو سه‌ربانی ماله‌که‌تان؟ گوايه که‌س ئافه‌رینگانت بو ناخوینیته‌وه؟“

١ - عه‌رشى بالا، یان باره‌گای ستایش و نیایش، پیرۆزترین شوینه له باوهری زه‌ردشتیدا، (و. ک.)

٢ - یان به‌رزخ، شوینیکه بو ئەو که‌سانه‌ی، که کاتیک دهم‌ن نه‌ ده‌چته به‌هشت و نه‌ ده‌چته دوزه‌خ، به‌لکو ده‌چته به‌رزخ، چونکه کرده‌وه چاک و خراپه‌کانیان له به‌ک ناستدایه، (و. ک.)

”ٺو هه ههچ سووڊيڪي نيه!“

”ته نيا بو راباردنه و هيجي تر، ٽيمه و راهاتووين هه موو شهويڪ دهچينه سه رباني مالي مردوودڪان و... ٺاخ ٺه گهر بزانيت ليره ٽيانمان چهند ودره زڪره!“

”واته ده ته ویت بليت ٺه مشاسپه ندان، ٽيزه دان، فريشته کان، دوزهخ، هه مهه سته گان، گروسمان و هه موو ٺه مانه درون؟“

”من نامه ویت ههچ بليم... به داخه وه ٽيمه يش سه رده مانڪ باوهرمان به و شتانه هه بووا! به لام دنيا هينده ي هزري مروقه کان سنووردار نييه. تو پيت وايه مروقي بچووک و داماو، به و ٽيانه قيزه ونه ي له سه ر گوي زهويدا، به مهرگ و نه ماني، يان به بوون و نه بووني ههچ کاريگه رييه کي به سه ر دنياوه هه يه؟“

”که واته ٺه و هه موو ٺا زاردي که له سه ر زهويدا چه شتومه، هه مووي بيسوود بووه؟ ٺه و هه موو ره نجه ي که داومه؟“

”هر ٺه هه يوايه، هر ٺه فریوه هه يواي به تو ده به خشي، ٺيتر چيت ده ویت؟ خوزگا ٽيمه ش به مانتيو نيبا خومان هه لئه له تاندايه! ٺه ي ٽيمه چي بليين، که سالانيکه ليردين و هر تازه گه يشتوويه ک که ديتنه ناومانه وه، بير و بيرگردنه وه دکاني ده مانخاته پيکه نينه وه؟“

”ٺاخ... که واته هه مووي هر ٺه مه بووه؟“
”من نه مددويست خه ميبارت بکه م، ته نيا له بهر ٺه وه هاتمه لات، که ٺه گهر بتوانم يارمه تيهه کت بدم.“

”چ يارمه تيهه ک؟“
”له هه له کانت ٺا گادارت بکه مه وه و نينجا پيکه وه قسه بکه يين و تو زيڪ ددرده دل بکه يين.“

“من ته نیا دهمه ویت ناهیدی زړکچم ببینم و دلی بدهمه وه
و هیوای پی ببه خشم.”

“تو خه می خوت بخو. زیندوووه کان بهخته وهرن،
سه ربه ستن، به لام ئیمه چی؟”
“چون؟”

“ته وان بهخته وهرن، سه ربه ستن به لام ئیمه چین؟ مشتیک
سیبهری سه رگه ردانی بیر و هزر شپرنو و شپرزه که لیک
ده ئالیین!”

“ئی نیوه به دریزایی ئم هموو ساتوکاتانه چی
ده که ن؟”

“چاوه رین... هزار جور دهنگو هیه. ده لین دیسان
ده گه رینه وه بو سه ر زهوی، به داخوه ئه وه ش مه حاله. له سه ر
زهوی هیوایه کی هه لاتن هیه ئه ویش مه رگه، مه رگا! به لام
لیره ته نانه ت مه رگیش نییه. ئیمه به ندرکراوین، گویت لیمه؟
به ندرکراوین. به ندرکراوی ئیراده یه کی کویرین. کاتیک روژان و
مانگان و سالان ئا له و سووچه دا کزت کرد، روژانی دریزی
هاوین، شه وانی تاریکی ساردی زستان، روژانی هه وراوی و
تاریکی پاییز، ته رمی خوتت بینی، که له ژیر ره هیله و هه تاو
و به فر و باراندا ورده ورده لیک هه لده وه شیته وه و دالاشه کان
شه ری له سه ر ده که ن، نه و جا قسه کانی منت به بیر دینه وه.”
“چه نده ژیان یان مه رگیکی پرئازاره! پنده چیت ئم
بیرکردنه وانه تان به هوی بینینی ئم ئیسکوپروسکه دارزیوانه
و ئم گوشته گه نیوانه وه له لاتان هاتیتنه ئاروه.”

له م کاته دا پینج سیبهری دیکه ش هاتنه لایان. نازپه ری
به زه ربانووی وت، “تو ئه مانه ناناسیت، جوانشیر، نازین،

وهندان، مه هیار و نووشافه رینن. پینج کهس به پینج جور بیرکردنه وهی جیاوازه وه، که همیشه پیکه وه دهمه قاله بیان هیه و نیمه ییش به قسه کانیان راده بویرین و که یفخوش ده بین.

زه ربانو و تی، "گویه لیره ییش جیاوازی بیروباوهر هیه؟ من پیم و ابو لهم جیهانه دا جگه له راستی و حه قیقهت هیچی دیکه بوونی نییه."

نازپه ری و تی، "زور به هه له دا چوویت! ناخی مرؤقه کان هرگیز ناگورد ریت. نه مانه هه مان مرؤقه کانی سه ر پوی زه وین، به هه مان نه و بیرکردنه وانه ی که میشکیان پی ناخنین. نه گهر بیر و هزری هرکه سیک بگورابایه، ده بوو به بوونه وهریکی نوی، که خوی به بهرپرسی بیر و کرده و وته کانی رابردوی خوی ده زانی."

زه ربانو و تی، "دیاره پاداشت و سزایه ک هر هیه و نه وه شیان له خورا نه وتوو!"

مه هیار و تی، "هر له خوره زو قسه مه که! نازپه ری و تی، هرکه سیک له گه ل نه و بیروباوهرانه ی دیت بو نه م دنیا یه، که له دنیا ی پیشوویدا هه ببوو، واته نه کهس ده بیت به فریشته و نه که سیش ده بیت به دیو، به لام نه مه نابیته پاساو بو نه وه که هیچ پاداشتیک له گوریدا بیت. گویه ژیا نی نیمه له سه ر زه ویدا به عقل و ئاوه ز و لوژیکیا نه بوو؟" زه ربانو و تی، "راستییه که ی من هینستا نازانم نه م قسانه ی، که ئیوه ده یکه ن راستن یا خود گالته م له گه ل ده که ن. ناخو ئیوه وه ف ئا فریدی دایکم نانا سن؟ دهمه ویت بیبیم و پرسیا ری لی بکه م."

شارام که تازه به تازه هاتبووه ناو کورده که یانه وه به مه هیاری وت، "تازه هاتووه، جاریک هیچ نازانیت!"
جوانشیر به زه ربانووی وت، "لیره چیتر که س که س نانا سیت، تو چه نده ساویکه یت!"

نووشافه رین به زه ربانووی وت، "ترحیو! به ساقه و بم نازیز گیان! دوانزه سال بهر له ئیستا منیش له سهه زهوی بووم و سینام خوش دهویست، ئه ویش منی خوش دهویست و دوائی مه رگی نه و منیش خوم گوشت به و هیوایه ی له م جیهانه دا ببینمه وه. ئیستا سیبه رده کانمان مه میشه له یه کتری هه لدین و بومان بکریت یه کدی ده کوژین. له وی بو شه هوهت بوو، به لام نیره ئه م قسانه هیچ نرخیان نییه. ئه مه بو زه مینیبه کان و بو خه لکانی به خته وهر باشه!"
زه ربانوو وتی، "که واته ئیوه به بی ترس و هیوا و به بی هیچ خوشی و شه هوهت و رابواردنیک، چی ده که ن؟"

نووشزاد، که تازه هاتبووه ناو کورده که یانه وه وتی، "ئیوه مانان جاریک له عه زابی کاتکوشتن تیناگهن. هیشتا نازانن سیاچاره یی چیه، کاتیک سالانیکی زور، روژانه له سهه ئه م بهردانه و به قه راخ جوگه له کانداییل و سهه رگردان سوورانه وه، ئینجا تامی ده چیژن."

زه ربانوو وتی، "هموو ئه م وتانه بو من ئیجگار تازهن، که واته ده تانه ویت بلین ئه هورامه زدا یان خودایه ک..."

نووشزاد قسه که ی پی بری، "واژ له م قسه قورانه بینه! ئه م تیتالییه پیکه نیناویبانه، که هه ر به که لکی خه واندنی مندانان دیت، فری یده! نه گه ر نه هورایه ک هه بووایه و بکه وتایه ته به رده ستتم..."

زهربانوو وتى، "كهواته ئىستا زانيم ئيمه ههمومان
تاوانبارين و له دوزهخداين"
نازپهري وتى، "وردهورده رادىيت. گوايه كاتيك لهسه
زهوى بووين چ هيووا و چاوهروانيه كمان ههبوو؟ ته نيا به
مشتيك نهفسانه خومان هه لدهخه له تاند و هيچى تر. هه تا
ئىستا كهس لىي نه پرسىوينه ته وه، ئيمه هه ميشه نه سير
بووين."

شيرزادى بالابه رزى كه له گه تى چوارشانه و دهمبه پيکه نين
هاته پيشى و وتى، "ئه وه چيتانه؟ ده لىي شين ده گيرن!
ئيوه مانان نازانن چون كاتى خوتان بكوژن. بۇچى جنبو
به زهوى و ئاسمان ده ده ن؟ له منه وه فير بين. من له سه
زهويدا هه ميشه سه رخوش بووم و ئىستايش شوينيكى زور
باشم ده دست كه وتوووه. روژان ده چمه هه ماراوى ماله كه مان
و له بن كوپى شه رابه كه دا داده نيشم. هه واى شيدار و بونى
شه راب ژيانى رابردووم به بير ده خاته وه. ئيوه چاوهروانتيان
زور زوره."

هه شديو كه تازه هاتبوو لايان وتى، "ئه م شيرزاده ژيانيكى
خوشى رابواردوووه و ئىستايش هه ر خوش راى ده بويريت.
كيچيك ميوانى نيه. منى داماو چى بليم، كه به دريژايى
ژيانم ره نجم دا و ئازارم چه شت و به چه رمه سه رىي پارهم
كو كرده وه و پاره كانم خسته ده خيله يه ك و له بنى دره ختيكدا
شاردمنه وه. ئىستاش روژانه ده چمه بنى هه مان دره خت و
نيشكچييه تى ده كه م نه بادا كه س بيدزيت."

ميرانگل وتى، "هه موو برينه كانت كولاندمه وه. منيش
هه مان ئازارى توم هه يه. هه موو روژيك ده روومه ناو بازار

و له دوکانه کې په فیروزی هاوبه ش و هاوکارمدا داده نیشم. شو شت دد فروشیت و منیش ته ماشای ده که م نه وه کو فیل له منداله کانم بکات.

زه ربانو وتی، "ته ی بوجی شه وان ده گه پینه وه بو ئیره؟" میرانگل وتی، "چونکه ناچارین. ده بیت بگه پینه وه بو لای نیسکو پروسکه کانی خومان جگه له وه، خوومان به ئیره وه گرتووه. له ده وری یه ک کو ده پینه وه و نازاره کانی شیمان وه که یه کن. ناوا باشتره. به ته نیایی کاته کانمان بو ناچیته سر. با بمینیته وه خوت تیده گه یه!"

زه ربانو وتی، "دواچار چی ده بیت؟ ته ی که واته ته وه همور قسانه ی که ده یانکردن!"

کوژاد وتی، "لیره یش هه رکه سه شتیک ده لیت، به لام ده بیت خوت برویت و به چاوی خوت ببینیت! نیمه که نه مانینیه. خالیکی ره شه. نایا له ناندینا ده مانزانی نا به م جوړه ویل و سره گردان ده بین؟"

زه ربانو وتی، "به بی هیچ سره گه رمییه که، به بی هیچ چیز و خوشییه که!"

نازپه ری وتی، "نیستایش خوت خه مبار مه که، رادیت. نیمه هموو کارمان نه وه یه که له ده وری یه کدی کو ده پینه وه و باسی ژیانی رابردووی خومان ده گپینه وه. لیره ئیدی باش و خراپ و شهرم و حه یا و هموو شتیک له لامان وه کو یه که وایه. هه رکاتیک ترمیکي تازه دیته ناومان، چه ند پوژنیک پنی راده بویرین. هه ندیک جار ده پوین و مردووه کانی ناو گورستانه کانی دیکه دینین و نه وانیش باسی نایین و بیروباوه ده کانی خویانمان بو ده که ن. باسی کاره روژانه کانی

خۇمان دەكەين لەسەر زەويدا، دوو رۇژ بەر لە ئىستا يەككىيان ھاتبوو ٺىرە، ناوى زەغفەران باجى بوو، ھەزى نەدەكرد لىرە بىرۆت، ئەوئەندە قەسەى خۇشى بۇ دەكردين، بەلام ھەندىكيان ئىسكقورسن، بىدەنگن و تزيكمان ناكەونەو ھەمىشە لە دالغەدان و بەتەنيا بەو كىوانەو دەسوورپىنەو. بۇ نمونە چاۋ لە ئازەرنووش بکە، لەو سەرەو لەسەر پلىكانەكان دانىشتوو ھەركاتىك مردوويەكى تازە دىنن بۇ ئىرە، دىت و لە تزيكەو لە ھەستەى ورد دەبىتەو، پاشان دەرواقە ئەو سەرە و خەمبار و خەمۆك بۇى دادەنىشىت، ئەو سەرەبىشە ھەمىشە لەگەل رۇحى سەگەكەيدا دەچىت بۇ پىاسەكردن بەدەورى چالەكاندا، ئاخ چەندە خۇش دەبوو ئەگەر زىندووھەكان مۇسقىايان بۇ بژەندىنايە و بەاتنايە ئىرە بۇ لای مردووھەكان و چىژىيان بىيناىە، ئەو بۇ خۇشىان باشتەر دەبوو، چونكە ئەوھيان بىر دەكەويتەو، كە رۇژىك دادىت ھەك ئىمەيان لى دىت و ئىتر چىژى زىاتريان لە ژيان دەبرد.

زەربانوو وتى، "مردووھەكانى تر چى دەلین؟ ئەوانەى كە لە گورستانەكانى ترەو دەيانھىنن."

نازپەرى وتى، "ئۇف... ديارە دۇخى ئىمە زۇر باشتەر. ئىمە لىرە شاھانە دەژىن، ئەوان دەخەنە ژىر خاك و گلەو، چەند تارىك و ترسناك و ناخۇشە! مار و مۇرانە دەيانخۇن و بەردەوام شەپانە لەسەريان. ھەندىكيان پەنا دىنن بۇ دەخمەكەى ئىمە، بەلام ئىمە لىرە سەرەستىن؛ ھەك كەشتىيەك كە بەسەر دەريايەكى شەپۇلاوى و خروشاندا بەرەللا كرابىت، ھەمىشە پىكەوھىن، سەرەستانە ناخى

خومان بو په کتری هه لده ریژین و دوورین له جه نجالى و شینوشه پور و دارزینی دوازه رره ی جه سته ی خومان به چاوی خومان ده بینین. من هه رگیز پیم خوش نه بو و به و هه موو پیساییه بمکه نه ژیر گله وه.

زه ربانو و تی، "من وا خه ریکه شیت دهم. من ئه و هه موو ئازارهم له ژیاندا چه شتووه!"

کوزاد و تی، "ئیترا ئه مه پرسیار و قسه ی ناویت. گوايه له بیرت چوو ه ئیمه ئه سیرین؟ ئه گه ر ده توانیت بیگوره. به م عه قله شهل و شکاوه ی خومانه وه ده مانه ویت بو هه موو شتیک لوژیکیک وینا بکه یین. گوايه چ شتیک له سه ر بنه مای عه قل بوونیا د نراوه؟ له سه ر زه وى زگ و شه هوت چاوی هه مووانی کویر کردووه. به لام که له م به رزاییه وه ده روانین ژیانى سه ر رووی زه وى وه که ئه فسانه یه یک دیته به رچا و که به گویره ی عه قل و میشکی که سیکی شیت دروست کراییت." زه ربانو و تی، "زور خه مبار بووم. که واته تا مه تايه هه ر له م دuxe دا ده میتینه وه؟"

ره شه ن که له گه ل سینه ره کانی دیکه ها تبووه نزیکیانه وه و تی، "ده بیت ئه وه نده چاوه ری بکه یین، که له فهروه ردا بتوینه وه و له ناو بچین."

نازین و تی، "گوى له قسه کانی ئه م کابرایه مه گرن. هه مان ئه و بیروباوهرانه کاویژ ده کاته وه، که له سه ر زه ویدا له میشکیان ئاخنیوه."

ره شه ن و تی، "که واته تو باوهرت به وه نییه، که ئیمه له جه سته ی مروقه کانی دیکه یان گیانه وه رانی دیکه دا ده توینه وه تا له پیسایى و ناپاکى رزگارمان بیت؟"



ٽازين وٽي، "ڪه دواتر جي بيتت؟!"
ردشهن وٽي، "ڪه بيهنه وڌ به روهي رهيا."
ٽازين وٽي، "گوایه ڪاتیک روح هات ردها نه ٻوڏ؟ گريمان
ٻوڏ به رهيا، ڪه دواتر جي بيتت؟ يان زهوي ڪارخانه ي
ردهاسازيه؟ واز بهينه بابيه ليم قسه قورانہ! ٽمه بير و
نهنديشه ي بچوڪي زهمينييه ڪانه. زور ڳالته ڄارہ."
ردشهن وٽي، "تو هميشه گومانٽ له شته ناشڪرا و
حاشاهه ٺهه ڳرڊڪان ڪرڏوڏ."
ٽازين وٽي، "تو یش هميشه باوهرت به شته ودهمي و
خه يالييه ڪان ههيه."
ردشهن وٽي، "تيا ٺهه هموو ئيشوٽازار و نه هامه تيهي
ڪه له سهر زهويدا ده چيڙين، يان ليره تووشي دهبين، گوتره
بوڏ؟"
ٽازين وٽي، "تو به پشتيه ستن به ههست و سوزدڪانت
قسه ي پروپوچ ده ڪه يت، نه ودهيش بو فريوداني خوته. به لام
چاوت بڪه ردهو، چاو لهه شيرزاده بڪه! به دريڙايي ڙياني
شهراي خوارڏوڏته وڏه و سه رخوش بوڏه و ئيستايش ددروات
به ديار ڪوپه شهرا به ڪه يه وڏه داده نيشيت و چيڙ وڏه ده گريت،
به پيچه وانه وڏه هه شديو، ڪه وڏڪ جووله ڪه ڪان هه ر خهريڪي
پاره ڪو ڪرڏنه وڏه بوڏه، ئيستايش پاسه واني پاره ڪانيه تي و
شهو و روڙ بيري هه ر لاي پاره ڪانيتي، بوچي ٽاوڏه ايه؟ نه
تو دهيزانيت و نه من، هيچ لوڙيڪيڪيش هه لئاگريت، بوچي
ٽيمه ليره سه ر ڳرڏانين؟ بوچي له سهر زهوي بوڏين؟ نه تو
دهيزانيت و نه من، ڪه واته وا باشتره ٽهه بابته بهرينه وڏه و
ٽيڏي قسه ي له سهر نه ڪه ين."

ره‌شهن وتی، "تو پیت وایه هه‌مووان وهک تو ببیاوهرن؟
 نه‌گر هه‌موو مردوووه‌کان بو هه‌تایه بمیننه‌وه، نه‌وه چه‌ند
 ساله که نه‌م ده‌خمه‌یه دروست کراوه و چه‌ند هه‌زار که‌سیان
 لیره ناشتوو، نه‌ی که‌واته سنبه‌ره‌کانیان کوان؟ هه‌موویان له
 فره‌هردا تواونه‌ته‌وه، ته‌نیا نه‌وانه‌یان ده‌میننه‌وه، که‌ه‌زیان
 له ژیانسی ماددییه. پاشان نه‌وانیش ده‌رون و له‌جه‌سته‌ی
 مندالاندا ده‌توتینه‌وه تا دیسانه‌وه له‌سه‌ر زه‌ویدا له‌دایک بینه‌وه
 و نه‌م پرۆسه‌یه‌یش نه‌وه‌نده دووپات ده‌بیته‌وه، که‌ته‌واو پاک
 و بیگه‌رد بینه‌وه و نه‌وانه‌یان که‌له‌ه‌زه‌ماددییه‌کانیان پاک
 بوونه‌ته‌وه ده‌چنه‌وه ناو سروشته‌وه تا به‌یه‌کجاری له‌ناو
 بچن."

نازین وتی، "که‌واته به‌باوهری تو، ده‌بیت ریژه‌ی خه‌لک
 که‌م بیته‌وه، چونکه ژماره‌یه‌ک رۆح له‌ناو ده‌چن."
 ره‌شهن وتی، "که‌رۆحی ناژه‌لان به‌رز ده‌بیته‌وه، ده‌چنه
 ناو‌جه‌سته‌ی مروقه‌کانه‌وه و له‌وانه‌یشه رۆحی مروقه‌گه‌لی
 پرشه‌هوه‌ت بچنه ناو‌جه‌سته‌ی ناژه‌لانه‌وه. رۆحی شیوه‌کاریک
 چووته ناو‌جه‌سته‌ی چه‌کچه‌کیله‌یه‌ک و ده‌یشیناسم. هه‌میشه
 دوور له‌چاوی خه‌لک به‌سه‌ر گو له‌کئوییه‌کانه‌وه ده‌نیشیته‌وه."
 نازین وتی، "کی هه‌والی نه‌مه‌ی بو هیناروت؟ نه‌خیر،
 گیانه‌که‌م به‌هه‌له‌دا ده‌چیت، رۆحیش ده‌مریت. نه‌مانه هه‌مووی
 گریمانن. نه‌وانه‌ی که‌هینز و توانای ماددییان زیاتره زیاتر
 ده‌میننه‌وه به‌لام دواچار هیندی هیندی ده‌مرن. رۆح به‌بی
 جه‌سته چون ده‌توانیت بژی؟ هه‌موو شتیکی سه‌ر نه‌م زه‌وی
 و ناسمانانه کاتی و زووتیپه‌ر و بمره. بوچی خومان به
 فریوی ژیانسی هه‌تایی هه‌لخه‌له‌تینن؟"

ره‌شهن وتی، "ئه‌ی ئیمه؟ واته تو حاشا له‌م بوونه‌ی
ئیمه‌یش ده‌که‌یت؟"

ئازین وتی، "حاشا له‌ بورنی زینده‌وه‌رانی سه‌ر برووی
زه‌ویش ده‌که‌م، ئایا پیت وایه له‌سه‌ر زه‌ویدا ته‌نانه‌ت
زینده‌وه‌ریش هه‌یه؟ ئایا له‌ وه‌همینک زیاتر هیچ نین؟ مشتیک
سینه‌ر، که به‌ هوی مۆته‌که‌یه‌کی ترسناک یان خه‌وینکی
توقینه‌ره‌وه، که مروؤی تلیاکی ده‌یبینیت هاتونه‌ته ئاراوه؛
هه‌ر له‌ سه‌ره‌تاشه‌وه له‌ وه‌همینک و له‌ فریونک زیاتر هیچی
دیکه نه‌بووین و ئیستایش جگه له‌ مشتیک بیر و ئه‌ندیشه‌ی
په‌ریشان و شله‌ژاو زیاتر هیچی تر نین!"

نازپه‌ری هاته‌ ناو قسه‌کانیان و وتی، "دیسانه‌وه‌ ره‌شهن و
ئازین به‌ر بوونه‌وه‌ گیانی یه‌کتری! سه‌رمان هاته‌ ژان هینه‌د
ره‌شبین. لی بگه‌رین با له‌ زه‌ربانوو په‌رسین، بزاین له‌سه‌ر
زه‌ویدا چ که‌یف و خوشیه‌کی کردووه. قسه‌کانی ئیوه‌ هیچ
به‌لامانه‌وه‌ تازه نین."

زه‌ربانوو که دیسانه‌وه‌ چاوی بریبووه ته‌رمه‌که‌ی خوی،
سه‌ری هه‌لبه‌ری و وتی، "دیسانه‌وه‌ باسی زه‌وی؟"

نازپه‌ری وتی، "به‌لی، دیسانه‌وه‌ زه‌وی. له‌سه‌ر زه‌وی
موسیقا هه‌یه، پاره هه‌یه، شه‌راب هه‌یه، خه‌و هه‌یه،
له‌بیرچوونه‌وه‌ هه‌یه، خوشه‌ویستی هه‌یه، گه‌رما، سه‌رما،
راکه‌راکه، برسیتی، گه‌ران و پیاسه‌کردن و ته‌نانه‌ت
خوکوشتنیش هه‌یه، به‌لام ئیمه‌ هیچ دلخوشیه‌کمان نییه.
ئیمه‌ دلمان به‌ ژیانی زیندووه‌کانه‌وه‌ خوشه‌ و به‌ باسکردنی،
خۆمان سه‌رقال ده‌که‌ین."

زه‌ربانوو وتی، "که‌چی هیچ په‌یوه‌ندییه‌کمان به‌ ژیانی

به کترييه وه نيهه!

نازپهري وتی، "بوچی نا! به پیچه وانه وه کاتیک زیندو و دهکان بیری ئیمه دهکن هینده بهخته وهر دهبین، که له خوشییان نازانین چی بکهین. ههر بو ئه وه شه که نافهرینگان دهلین و نزامان بو دهکن، چونکه بیری ژبانی خومان له سه زهوی دهکه ویته وه. هه موو رابواردن و چیژ و خوشیمان ئه وه یه که له گهل پولیک له هاوریگانمان دهچینه سه ربانی خانووهکان و نافهرینگانمان بو بلین. ئه گه ریش نه یانوت، له ریگه ی سرووشه وه سکالا ده به یه لای ئه هورامه زدا. حه فته یه کی دیکه سه ری سسالی منه. کچه که م نافهرینگانم بو ده لیت، توش له گهل خوم ده به م. ئه ری به راست تو که ست نیه نافهرینگانت بو بلیت؟"

زه ربانوو وتی، "من زرکچیکم هه یه به ناوی ناهید، که له کولانان دوزیومه ته وه. ئه و بوم ده لیت."

نازپهري وتی، "که له سه زهوی بوویت چونت راباردو و و چون ژیاویت؟"

زه ربانوو وتی، "تاکه چیژی من ئه وه بوو که بمرم. هه میشه هیوایه تی ئه م دنیا به م هه بوو که فه رهاد ببینه وه." نازپهري وتی، "ئه ی داماو! که واته بویه ههر ده لیت ئیشو نازاری زورم چه شتووه!"

زه ربانوو وتی، "من و خوشکه که م نووشابه هه ردوو کمان حه زمان له فه رهادی کوره ماممان هه بوو. فه رهاد منی زور خوش ده ویست، به لام چونکه نووشابه باسی خوشه ویستی خوی به رامبه ر به فه رهاد بو کردبووم منیش وازم له فه رهاد هینا و چه ند فه رهاد پیشنیاری هاوسه رگیری ده خسته

بەردەمم پەسەندم نەدەکرد. تا دواجار فەرهاد نەخوش کەوت و دوای دوو مانگ بە بەرچاوی ئیمەود گیانی سپارد. من و خوشکە کەم بەسەر تەرمە کە یەود سویندمان خوارد هەتا ماوین میرد نەکەین. جلی شینمان لەبەر کرد و هەموو بیر و دالغەمان لای فەرهاد بوو. نووشابەیش پارە کە مرد و من بەتەنیا مامەود. لەبەر نازاری تەنیا یی، چووم و کچیکم لە کولاناندا هەلگرت و بەخووم کرد و نیستا تەمەنی سیازدە سالە.

نازپەری وتی، "جا خو ئەمانە کە یفخوشی و رابواردن نەبوون!"

زەربانوو وتی، "بوچی نا! من تەنیا یەک شەو رام بواردوو و چیژم لە ژیان بینوو و ئیتر هەموو ژیا تیشم بە دەوری هەمان یەک شەو دا دەسووریتەود و بەو هیوا بەیش زیندوو بووم. ئەویش شەویک بوو، کە بەتەنیا لە مالهەود بووم و فەرهاد بەبی ئاگادار کردنەود هات بو لام. چەند و یستی بگەریتەود من نەمیشت. حەوشە کە مان زور گەوردیە. سی ژوووری لە سەر دەویە و هەیوانیک و بەردەمیشی باخە. چەند رەزیکیشیان تیدا چاندووود. دیارە ئەو شەو هەوا زور خۆش و فینک بوو. مانگە شەو دەر کەوتبوو و شنەبایەکی فینک دەشنا. من و فەرهاد چووینە بن رەزەکان و لەسەر کوته داریک دانیشتین. فەرهاد باسی خوشەو یستیە کە ی خوی بو دەکردم و قوول و باسکی دەگوشیم. من هەریگز شەو شەو دەم بیر ناچیتەود."

نازپەری وتی، "کەوانە تو کەست نییە ئافەزینکانت بو بلیت."

زەربانوو وتی، "بۆچی نا! مەگەر نەموت ناھیدی زەرکچم
 ھەبە؟ بەدنیایییەو ھە ئەر ئافەرینگانم بۆ دەلیت. ئەگەر بزانی
 چەند منی خوش دەویست!"

نازپەری وتی، "گەواتە با برۆین بۆ سەربانی خانووھکەت
 و تەماشای بکەین. ئیمەش لەگەڵ خۆت دەبەیت؟"
 زەربانوو وتی، "با برۆین."

ھەموو دراوسێکان پیکەو ھەستان و دەستی یەکیان گرت.
 نازپەری دەستی زەربانووی گرت. بەسەر قاچەکانیانەو ھە
 ھەلەدەخلیسکان و ھیدی ھیدی بەرز بوونەو ھە و ھەک با یان
 تیریک کە لە کەوانەو ھەر بچیت بەرێ کەوتن. زەربانوو
 خانووھکە پی نیشان دان و ئەوانیش ھەموویان گەیشتنە
 سەربانی خانووھکە و نیشتنەو. لە ھەیانوی خانووھکەدا
 چرایەک دەستووتا. قالچەبەک لەوی راخرابوو و کوپیک
 شەراب و سەووتەبەک گیلەس و بلالۆکیشیان دانابوو.
 باخچەیی بەرھەیانە کە پاکوخواوین کرابوو ھە و ئاوپرژین
 کرابوو. چیمەنیکی سەوزی توخ لەبەر رووناکی مانگەشەو دا
 ھەک مەخەل شەپۆلانی دەدا. ھەوایەکی فینک و شیداری
 تیکەل بە بۆنی گۆلی یاس و شەووبۆ و گۆلی سوور و
 زەرد. درەختەکان سێبەریان خستبوو ھە سەر چیمەنەکە و
 بیدەنگییەکی تەواو ھەموو ئەو ناو ھە گرتبوو ھە.

نازپەری وتی، "پێدەچیت کەس لە مالهو ھەبیت."
 ھەشیدیو وتی، "زیندووھکان ھەرگیز بیرى مردووھکان
 ناکن."

شارام وتی، "لەبری ئافەرینگان، شەراب و سەووتەیی
 میو، ترحینو!"

نازیه‌ری به زه‌ربانووی وت، "ئه‌مه هه‌مان شه و کچه‌یه، که تو پیت و ابو خوشی ده‌وینت. ته‌نانهت سنی شه و دوا‌ی مردنیشته له ماله‌وه نییه."

نازین وتی، "چ ریگایه‌کی دووریشمان بری!"
نووشزاد وتی، "کچی دوزراوه‌ی ناو کولانان له‌وه باشتر ناینت ئیترا!"

نازین وتی، "کی ده‌لینت هه‌ر له بئه‌ره‌تدا که‌سیکی باوه‌ردار بینه؟"

میرانگل به زه‌ربانووی وت، "ده‌زگیرانیچی هه‌یه؟"
زه‌ربانووی وتی، "مه‌به‌سقتان له ناهیده؟ نه‌خیر، نییه‌تی. له‌خورا تاوانی مه‌خه‌نه پال. کچیکی ده‌ست و داوینپاکه."
میرانگل وتی، "ئه‌ی که‌واته بو کوی رویشتووه؟"
زه‌ربانووی وتی، "کچیکی ته‌نیا... له‌وانه‌یه چووینت شتیکی بکریت و بگه‌ریته‌وه."

میرانگل وتی، "زیندوو‌ه‌کان! خوزگه‌م به‌خویان. کوره تاخر کی بیرری ئیمه ده‌کات؟"

زه‌ربانووی به‌ده‌ست ئاماژه‌ی بو نازیه‌ری کرد و وتی، "ئه‌و شه‌وه مانگه‌شه‌وه‌ی که‌ بوم یاس کردن ریک ئاوه‌ها بوو. شه‌و بنچکه‌ره‌زانه ده‌بینی؟ من و فه‌ره‌ادیش له‌ژیر هه‌ر شه‌م بنچکه‌ره‌زانه دانیشتیبووین. فه‌ره‌اد ده‌ستی منی گرتبوو و ده‌یوت، "بوچی شه‌وه‌نده خه‌مباریت؟ تو پیشتر وا شه‌بوویت. ده‌زانی شه‌گر په‌سه‌ندم نه‌که‌یت چیم به‌سه‌ر دیت؟ نه‌خیر، من به‌رگه‌ی شه‌وه ناگرم. زه‌ری گیان، دلته به‌که‌سیکی تره‌وه‌یه؟ پیم بلی، من خوشی و به‌خته‌وه‌ریی توم ده‌ویت و هیچی تر. شه‌گر که‌سیکی دیکه‌ت خوش ده‌ویت و ده‌ته‌ویت

میردی پی بکهیت، پیم بلی. 'منیش سهرم داخستبوو و گویم له قسه‌کانی ده‌گرت به‌لام هیچ ناگام له حالی خوم نه‌بوو.' "نازپه‌ری وتی، "نیمه هه‌رکامه‌مان هه‌زار چیروکی وامان هه‌یه. نه‌مه‌ی تو هه‌ر هیچ نییه. نه‌ی ئافه‌رینگانه‌که‌ت چی لی هات؟"

هه‌شديو وتی، "هه‌ر له‌خورا هاتین و کاتمان به‌فیرو دا." شارام وتی، "با ببیته په‌ند بومان، جاریکی دیکه به‌م ئاسانییه هه‌لنه‌خه‌له‌تیین."

ره‌شه‌ن وتی، "سکالای دهبه‌ینه لای نه‌هورامه‌زدا." نازین وتی، "سکالا لای کی دهبه‌یت؟" ره‌شه‌ن وتی، "نه‌و ده‌بیت بزانیته که نیمه پیوستمان به‌ئافه‌رینگانی نه‌و نییه، به‌لام نه‌گه‌ر نه‌و نزای بو رۆحی نیمه کردبایه، نیمه‌یش باشتر ده‌مانتوانی به‌لا و نه‌هامه‌تی و نازارده‌کانی رۆحی لی دوور بخه‌ینه‌وه.

نازین وتی، "واز له‌م قسه پرپووچانه به‌ینه. نه‌گه‌ر نیمه پیوستمان نه‌بوو، که‌واته بوچی هاتین؟ ئیستاش بوچی ده‌مانه‌ویت سکالای له‌ دژ بکه‌ین؟ نه‌گه‌ریش به‌لاگه‌ردان بین ده‌بیت سه‌ره‌تا به‌لا له‌ گیانی خومان دوور بخه‌ینه‌وه. نه‌ویش نه‌گه‌ر به‌مانتوانیبا!"

هه‌شديو وتی، "له‌خورا کات ده‌کوژین، با بگه‌ریینه‌وه." هه‌موویان خویان ئاماده ده‌کرد بگه‌رینه‌وه. زه‌ربانوو به‌و هه‌موو دلخوشییه‌وه که هینابونیه نه‌وی، شه‌رمه‌زار و سه‌رشۆر هه‌ستایه‌وه. له‌پریکدا ده‌رگای ماله‌که‌ کرایه‌وه و دوو تارمایی سیپپوش وه‌ک سیبه‌ر کردیان به‌ ژووردا. ناهید بوو له‌گه‌ل کوریکی لاودا، که نه‌ویش جلی سپی

له‌به‌ر بوو و بیکه‌وه ددتریقانه‌وه و به‌دهنگی نزم قسه‌یان
ده‌کرد. ناهید ددرگای داخست و پاشان کورده‌که ده‌ستی
به‌ناوقه‌دی ناهیده‌وه گیر کرد و له‌سه‌ر خویان به‌ناو
چیمه‌نه‌کاندا ده‌خلیسکان و به‌ره‌و بنچکه ره‌زه‌کان ده‌رویشتن.
سیبه‌ریان به‌سه‌ر چیمه‌نه‌که‌وه دریز ده‌بووده‌وه و لیک
ده‌نالان و تیکل ده‌بوون و دیسانه‌وه لیک جیا ده‌بوونه‌وه
و دیسانه‌وه ده‌بوونه‌وه به‌یه‌ک. ئه‌وان ئاگایان لی نه‌بوو
به‌لام سیبه‌ره‌دکانی سه‌ربان بچووکتزین جووله‌ی ئه‌وانیان
ده‌بینی. پاشان چوونه بن بنچکه‌ره‌زه‌که و له‌سه‌ر کوته‌داریک
دانیشتن و له‌پشت سیبه‌ری له‌رزوکی درده‌خته‌کاندا ون بوون.
ته‌نیا گوله نه‌سته‌ره‌نه‌کان و گوله‌به‌روژده‌گه‌وردکان له‌وه‌وا
شیداره‌دا و له‌ژیر رووناکایی مانگدا به‌شنه‌پایه‌کی نه‌رم
ده‌له‌رینه‌وه. ئه‌م پیشه‌اته به‌راده‌یه‌ک کتویر بوو، که هه‌موو
سیبه‌ردکانی سه‌ربان به‌ته‌واوده‌تی حه‌په‌سابوون.
نازین وتی، "ئاها ئافه‌رینگانێ نه‌وت!"

نازپه‌ری پیشنیاری کرد، "با بروینه نزیکتر بزاین چی
ده‌لین." به‌لام زه‌ربانوو ریگه‌ی لی گرت و وتی، "ته‌خیر، حه‌یفه.
با ئیتر بگه‌رینه‌وه، تا ئیره به‌سه. ئه‌مه به‌شیکی بچووکی
ژیانی منی هیناپه‌وه بیرم. ددترسم نرخێ له‌لام که‌م بیه‌وه.
نابیست لییان نزیک بکه‌وینه‌وه چونکه خوشه‌ویستی وه‌کو
ئاوازیکی دوور و وه‌کو گورانییه‌کی دل‌زوین و ئه‌فسوونگه‌ره،
که مروشیکی ناشیرین و زه‌ردتال ده‌چریت. نابیت به‌دوایدا
بچیت و له‌نزیکه‌وه لیبی بروانیت چونکه یاده‌وه‌ری و چیژی
ئاوازه‌که‌ت لی تیک ده‌دات. که‌واته ناشیبت له‌وه زیاتر له
بارده‌گای خوشه‌ویستی نزیک بکه‌ویته‌وه و هه‌ر تا ئیره به‌سه.

هەر ئەمە باش بوو، لە هەموو ئافەرینگان و نزایەک بۆ
 من باشتر و چێژبەخستەر بوو، چونکە سەرلەبەری ئەو یەک
 چرکە چێژ و خۆشییەم و سەرلەبەری لاویتی می هینایەوه
 بەرچاوم. ئەخیر، ناینت لەوه نزیکتر ببینەوه. تا ئێره بەسە."
 پاشان هەموویان بەتیکرا گەرانەوه. زەربانوو دیسانەوه
 چوووهوه سەر تەرمەکەى خۆى و دەستی نایە ژێر چەناکەى
 و ئیدى قسەى لەگەل هیچ کەسینکا نەکرد.
 بیدەنگیەکی تەواو ئەو ناوهدی گرتەوه. هەموو سینی بەکان
 بەحەپەساوییهوه لە دەوری یەک گرد بووبوونەوه و تەنیا لە
 دوورەوه دەنگی پێکەنینی کەمبیار و لوورەى چەقەل دەهاتە
 گوى.

شهوانی وهرامین

له مابه پنی گه لاکانی گوله لاپیتاله کاندای چرایه ک نه و شه قامه بهرد چنه ی پرووناک ده کرده وه، که هه تا بهرده رگا دریزه ی ده بوو. ناوی حه وزه که مهندی مهنه بوو. دره خته به ته مه نه نامالره شه کان له تاریکایی سهره تای شه و یه که م شه وه شیدار و فینکه ی به هاردا لیک ئالابوون و بیده نگ و ملکه چ ده هاتنه بهرچاو. که میک له ولاتر له هه یوانه که دا سسی که س به ده وری میزیکدا دانیشتیوون: پیاویکی لاو، ژنیکی لاو و کچیکی ته مه ن هه ژده سال. سه که که یشیان واته ره شه، له ژیر میزه که دا نووستبوو. فهره نگیس سازیکی جوانی به ده سته وه بوو، که ده سته که سه ده فیه که ی له بهر چرا که دا ده دره وشایه وه و سه ری داخستبوو و چاوی بریبووه زه و بییه که ی بهرده می وه ک شه وه وا بوو بزه بکات. سازه که ی به شلوشولی به ده سته وه گرتبوو و ته له ناسکه کانی ناوازیکی خه مناکیان لینه ده هات. دهنگی پچرپچری له هه وادا ده سوورایه وه و ده لرییه وه و هیشتا کپ نه بوو بوو، که په نجه یه کی تری به ته له کاندای ده هینا. به لام دیار نه بوو بزچی هه همیشه هومایونی

دهژدند. له وانه یه یان هر ئه و ئاوازه ی باش ده زانی یان
رهنگه زیاتر هزی لینی بووینت.

هه ندیک جار وهک دهنگدانه وهی سازه که، کونده په پوویه ک
به سه ر لقی داریکه وه گمه یه کی ده کرد. فه ره یدوون دهستی له
گیرفانی تیشیرته زبره که ی نابوو و له پینچ و لوولی دوو که لی
شیننی جگه ره نیوه سوو تا وه که ی خوی دهروانی، هه رچه ند
ئیجگار زوو به دهست ئاوازه ناساییه کانه وه شه که ت و وهرس
دهبوو به لام به دل و گیان گوئی بو ئه م ئاوازه راده گرت،
سه رباری ئه وهی که سه دان جار گوئی لی ببوو. به تاییه ت
که ژه نیاره که پیشی فه ره نگیس بوو و به بی ئه وهی به خوی
بزانیته یاده وه ریبه کانی روژانی دوور سه ره له نوی گیانیان
به به ردا دهاته وه و وهک سینه ما به به رچاویه وه تیده په رین،
گولناز به چاوی خومار و خه والوو و به سه سه ره ته وه له
دهست و په نجه ی ماموستا که ی دهروانی، چونکه فه ره یدوون
پینی باش نه بوو ئه و ساز بژهنیت، به لام که روژان دهچوو
سه ر کار، فه ره نگیس به دزییه وه گولنازی فیری ساز ده کرد.
دوو سال دهبوو که فه ره یدون له سويسراوه که رابوو وه
و له ناو مولک و خانوو به میرا ته جیما وه کانی دا ژیانکی
گوندیانه و جووتیارانه ی هه لیژاردبوو. ئه م جوړه ژیانه ی
زور به دل بوو، چونکه خویندنیسی له نه وروپادا هر له
بواری کشتوکالدا بوو. له بهر ئه وهی که وزه ی زوری هه بوو
و شیلگیریش بوو له کاره کانی دا، له ماوه ی ئه و دوو ساله دا
به رو بوومی پینچ قات زیادی کردبوو. به دريژایی روژ به
کراسی ئیخه ئاوده لا و تیشیرتی مؤر و پیلو وگه لی شه قوشرده
سه روکاری کریکار و هه زمانکه ره کانی ده کرد و رینمایی

دہ کردن و ہولی ناوہ دانگردنہ وہ و خاوینگردنہ وہی نہو
 ناوہی دہدا. تاقہ دلخوشی لہ ژیاندا فہرہنگیسی ہاوسہری
 بوو کہ وک گوچانی دہستی یارمہتی دہدا و کاروبارہکانی بو
 رادہپہراند. لہ بہرہبہیانہوہ کہ لہ خہو ہلدہستا چرکہیہک
 شوقرہ و نارامی نہدہبوو. لہ وائہیہ زور بہدہگمہن شتی وا روو
 بدات کہ ژن و میردیک تا نہو رادہیہ پیکہوہ بہسترابیتتہوہ.
 تہناتہ بو جاریکیش نہبوو نیوانیان تیک بچیت یان دلیان
 لہیہک بیشیت. ٹہویش بہو ژیانہ سنووردارہی کہ ہہیانبوو،
 چونکہ فہرہیدون جگہ لہ فہرہنگیس و گولنازی زرخوشکی
 ہیچ خزم و ناسیاویکی دیکہی نہبوو و ہرسسیکیان لہو
 خانووہدا ژیانیکی سادہ و ناساییان بہسہر دہبرد.

خانووہکہیان بریتی بوو لہ دوو بینا، کہ یہکیکیان کون
 و ٹہوی دیکہشیان قبیلہکی دوو نہوم کہ فہرہیدون خوی
 دروستی کردبوو و فہرہنگیسیش ہہردوو خانووہکہی بہ
 شیودہکی جوان و ریکوپیک پاکوخواوین کردبووہوہ و
 رازاندبوونہوہ. لہ باخہکہیاندا ہہمیشہ بوئی گول دہہات و
 سہوزہ و چیمہنہکانیش تہر و تازہ بوون. ہہموو شوینیکی
 ٹہو ناوہ پاکوخواوین بوو و گولی پاپیتال بہ دہر و دیواری
 باخہکہدا ہہلگہرابوون.

لہ ہہمان کاتدا کہ ہہرسسیکیان بہ موسیقاوہ سہرقال
 بوون لہ پریکدا کاتژمیری دیوارہکہ زہنگی کاتژمیر نوی لی دا.
 فہرہیدون لہ کاتژمیردہکی دہستی خوی روانی و لہم کاتہدا
 دہنگی سازہکہش کپ بووہوہ. فہرہنگیس سازہکہی ودلاوہ
 نا و پاشان وک بلیی ٹیشوننازاریکی لہرادہبہدہر لہ ہہناویدا
 بشاریتہوہ دہستی خستہ سہر دلی. ددانہکانی جیراند و

دلویه نارده قه ی به نیوچاوانه وه دهر که وتن. فهره یدوون پنی زانی و ترسا، به لام فهره نگیس به خه مساردیبه وه بزیه کی ناچاره کی کرد. گولناز که خه وی ده هات هستا و به هیواشی له پلیکانه کانی هیوانه که وه چووه خواره وه. له دووره وه دهنگی نهسته رهن باجی زردایکی گولناز ده هات که له که له باخه وانه که دا قسه ی ده کرد.

فهره یدون بیده نگیبه که ی شکاند و وتی، "فهره نگیس هیچ ده زانیت نه وه نده خوتت هیلاک کردووه. ته ندروستی دلت تیک چووه؟ من نا بهم شیویه رازی نیم. تو ده بیت ماویه ک ئیسراحت بکه یت. نه ری به راست دهرمانه کانت به ریکوپیکی ده خویت؟"

فهره نگیس که میک ماتلی کرد و خه مساردانه وتی، "چ سوودیکی هیه؟ نه وه شهش مانگه دهرمانی جوراوجور ده خوم. نه مانه مروفت نه خوشتر ده کهن." "مه بهستم نه وه یه که توزیکیش بیر له خوت بکه یته وه. له م ماله دا کهس به هینده ی تو ئیشوکار ناکات نه ویش بهم حاله نه خوشه ته وه!"

فهره نگیس وه لامی دایه وه و وتی، "جاری خو ئیستا دوخم باشه. هیچ نییه باشتر ده بم." "ده ته وی سبه ینی برۆینه لای دکتور؟ هر چه ند نه م دکتورانه یش هیچی لی نازانن. هر بیر له گیرفانی خویان ده که نه وه و هیچی تر."

"چاره نووس هر چی بیت هر نه وه ده بیت." "فهره یدون بیتا قه تانه وتی، "نه وه نده وتت چاره نووس چاره نووس ئیتر خنکام. بوچی وهک نه خوینده واران قسه

دهکه یت؟“

فهره نگیس وتی، ”باسی پیری شه و دهکیت که حاشات له بوونی نه و دنیا ده کرد؟ تویش وا دیاره خوری نه و روپییه کانت گرتوو و حاشا له هموو شتیک دهکیت؟“

”ئه مه ئیتر هیچ په بوهندی به نه و روپییه کانه وه نییه، به لام دهه ویت بلیم که ئیمه په روهرده مان خراب و هله یه. هموو نه گبه تییه کانیشمان خه تای ئه م خورافاتیه، که هر به مندالی میتشکمانیان پی ناخنیوه و هموو خه لکیان گیروده ی دنیا به کی دیکه کردوه. ئیمه وازمان له م دنیا به هیناوه و به بیری وه همییه وه نووسا وین. نازانم کی له و دنیاوه گهراوه ته وه و هه والی بومان هیناوه؟ که له رایک ده بین بو ناخره تمان ده گرین هه تا شه و پوژهی ده مرین. ناخر ئه مه یش بوو به ژیان؟“

”من بیر له وه ده که مه وهن که تو سه رباری شه وه ی که هینده میهره بیان و نه رمونیانیت، شه وه چونه باوه رت به هیچ شتیک نییه؟“

له هموو ژیاناندا تاکه جیاوازی، که هه یانیت هر شه م پرسه بوو که فره یدوون هر له بنه ره ته وه باوه ری به هیچ شتیک نه بوو. به پیچه وانه وه فره نگیس دایه گه وره نه خوینده واره که ی وه ک که سیکی کون و خورافه په رست باری هینابوو و به تاییه ت ده یشیویست میزده که ی قاییل بکات به لام فره یدوون ملی به و قسانه نه ده دا.

فهره یدون به ده م بزوه وتی، ”ئه ی هوووو... دیسانه وه گه راینه وه سه ر خالی سفر! من نامه ویت بچینه ناو شه و باسه وه، به لام باشه و خراپه ی مرؤف کاری به ئاین و

باوهره وه نښه، همموو شهراښیزیه کان له ژیر سهری مروغه
 نایینییه کانه وه بووه، همموو جهنگه نایینییه کان و جهنگه
 سه لیبیه کانش له ژیر سهری قهشه کاندو بووه.

فهره نگیس کولی نه دا و وتی، "خو من وهک تو قسه زان
 نیم به لام دلم پیم ده لیت جگه له م دنیا به شتیکی دیکه ش
 هه یه، نه گهر نه و دنیا که نه بووایه که واته بوچی مروغ
 خه ونی ده بینی؟ تو خوت ده توت به مانی تیزم مروغ
 ده خه وینن، مه گهر تو له ناو نه و کتیه فهره نسبییه تا وینه ی
 روحت نیشان نه دام؟ خو باوهرت به نه و روپییه کان هه یه!"
 فهره دیدون و دلامی دایه وه،

"کی وتی؟ گوايه هه ر قسه یه کی سور، که نه و روپییه ک
 بینووسیت راسته؟ نه مانه باوهری پیره ژنه کانی نه و روپایه."
 فهره دیدون دیسانه وه چاوی له کاتژمیردکه ی دهستی بری
 و باویشکیکی کرد و وتی، "کاتژمیر نو و نیوه."

هه ردو وکیان هه ستانه وه، فهره نگیس دوا ی کوکرده و دی
 میزه که، به دوا ی میرده که یدا له پلکانه کانه وه چووه خوار،
 نیو کاتژمیر دواتر گلوپه کان کوژابوونه وه و هه موویان
 خه و تیبون، جگه له کونده په پوویه ک که ناو دناو ددیگماند.

دو و مانگ دواتر فهره نگیس به قژی شپرزده و پهریشان و
 جهسته ی له ر و لاواز و روخساری سیس و ژاکاو و چاوی
 به قولدا چووه وه له سه ر جیگه که و تیبوو، نه خه وی هه بوو؛
 نه خواردن، جار جاره دلی داده خورپا، کوکه ی ده کرد و

رہنگ بہ لیویہ و نہ دما، ھناسہی سوار دہبو و لہہر
 نازار دہتلاہ وہ، نیوہشہ و بہ دم بینتی خہوی ترسناکہ وہ
 لہخہ و دادہ چلہ کی و ددقیژاند، ھیندہ نازاری چہشتوود،
 کہ جاریکیان ویستوویہ تی قوتوویہ ک دیژیتال بہ جاریک
 ھلبقورینیت و نہ گہر لہ و کاتہ دا فہرہ دیدون نہا تباہہ خوی
 ژدہراوی کردبوو.

فہرہ دیدون شہو و روژ بہ دہنگی ھلبزرکاو و روخساری
 پھیشان و چاوی تیرنہ خہ و تووودہ لہ سہر کورسییہ کی
 تہ نیشٹ قہرہ ویلہ کہ یدا دانیشتبوو، چرکہ یہ ک ٹوقرد و نارامی
 نہ بوو، یان لیدانی دلی فہرہ دنگیسی دہگرت یان گہرما ی لہ شی
 لہ سہر پھرہ یہ ک دہنووسی، یان بہ دوا ی دکتوردا راکہ راکہ ی
 بوو، یان کہہ وچکہ دہرمانی دہر خوارد دہدا و ھموو جاریک
 کہ دلی دہاتہ ژان، دنیا بہ بہرچاویہ وہ رہش و تاریک
 دہبوو، روژیکیان دہمہ وئیوارہ، کہ بہ دیار قہرہ ویلہ کہ ی
 فہرہ دنگیسی و دانیشتبوو و چاوی بریوود جہستہ لہر و
 ردقہ لہ کہ ی فہرہ دنگیسی، لہہر رووناکیی چراکہ دا برژانگہ
 دریزہ کانی دہبینی، کہ تا نیوہ گرابوونہ وہ، و دک بلی بڑہ
 دہکات و بہ نارامی ھناسہ دہکیشیت، نیوکاتژمیریک دہبوو،
 کہ لہ ھوش خوی چوو بوو، لہ پریکدا چاوہ کانی فہرہ دنگیسی
 کرانہ وہ و شیتانہ لہ بہر خویہ وہ وتی، "ھتاو... کوا ھتاو؟"
 ھمیشہ شہوان، شہوانی ترسناک... سیہری شو دردختانہ بہ
 دیوار دہوہ ناھا مانگ دہر کہ و تووہ! کوندہ پیو دہگمینیت! دہرگاگان
 بکہ نہ وہ... بیانشکین... دیوار دکان برووخین، ئیرد زیدانہ، زیدان،
 لہناو ھم چوار دیوار دہا خنکام ئیتر بہ سہ، نہ خیر من کہ سم نیہ،
 با ساز بڑدین... ساز دہکہ بیرد بو ئیرہ، بو ناو ھہیوانہ کہ... تف...

تف لهم ژيانه..."

پيکه نينیکی به رزی کرد، پيکه نينیکی شيتانه، چاوی وهر سوورانده وه و له فره يدوونی روانی، که سه ری لن نزيک کردبووه وه و شانہ به قه له کانی فره نگيسي ده شيلا. فره يدوون پیتی وت، "نارام به... نارام به..."

چاوی فره نگيس پر بوون له فرميسک و وهک بلیی زور خوی هيلاک کردبیت تا بتوانیت شتیک بلیت، به دهنگی گره وه وتی، "من ده مرم، به لام دنيايه کی دیکه يش هه به... بۆتی دهسته لمیتم!"

پاشان دلی گیرا. هه لهرزی. فره يدوون رای کرد و له پيالیه کدا ده زمانیکی بو گرتوه، به لام که گه رایه وه ده زمانه ی پی بدات کار له کار ترازابوو. ددانه کانی قوفل بووبوون و جهسته ی هیدی هیدی خریک بوو سارد ده بووه وه.

فره يدوون له باوه شی کرد و ماچی ده کرد و فرميسکی ده پزانده. نه سته رهن باجی هه راسان کردی به ژووردا و سه ر و سینگى ده کوتا و زمانى گیرابوو. به لام که سیک له م ناوه دا، که کيچیک نه بووه ته میوانی، گولناز بوو که به چاوه خومار و سه رنجراکیشه کانی ناگای له هه مووان بوو. که ئیتر وای لی ده هات بلیی شهرم ده کات دهسته سه ره ناو ریشمینه که ی دهر ده هیتنا و ده یگرته به رچاوی.

فره يدوون به و سروشته میهره بان و دلناسکه ی که هه یبوو، نه م رووداوه ته و او له په لوپۆی خست. وازی له هه موو ئیشوکاره کانی هیتنا، به دريژايی پوژ به سه ر کورسییه که وه داده نیشست و له ناو گنژاوی خه مه کانیدا ده تلا و بییری یاده وه ریبه کانی رابردووی ده کرده وه. دوو هفته به م

جوړه تپه‌ري، به چاوه وشكه‌كانيه‌وه وا دهاته به‌رچاو كه هه‌ست به هيج ناكات و هيج نابينيت كه چي هه‌موو جووله‌يه‌كي چوارده‌وري ده‌بيني و ده‌رووني به‌رده‌وام له‌ژير نه‌شكه‌نجه‌دا بوو. گولنازي زړخوشكي و نه‌سته‌ره‌ن باجي خواردينان پي ددها. هندي هندي وهك كه‌سيكي ماخوليايي لي هات. له ژووره‌كه‌يدا له‌گه‌ل خوي قسه‌ي ده‌كرد و قسه‌ي پرپوچي ده‌كرد، تا دواچار خزميكي ژنه‌كه‌ي هات ده‌سته‌به‌چي بو چاره‌سه‌ر كړدني نه‌خوشييه‌كه‌ي بردي بو تاران.

نيواره‌ي هه‌مان نه‌و روزه‌ي، كه فاره‌يدون هه‌ستي به‌توزيك چاكبوونه‌وه ده‌كرد به‌ره‌و وهرامين نوتومييشي به‌كړي گرت و كاتيک له به‌رده‌م خانووه‌كه‌ي دابه‌زي، هه‌وا تاريك ببوو و هه‌نديك په‌له‌ه‌وريش به‌ناسمانه‌وه بوون. چنه‌د خوله‌كيك ته‌قه‌ي له ده‌رگا دا، ئينجا له دووره‌وه ده‌نگي پييه‌ك هات. كلومي ده‌رگا كه كړه‌يه‌كي كرد و ده‌رگا كرايه‌وه و نه‌سته‌ره‌ن باجي به‌بالاي چه‌ماوه‌وه، كه چرايه‌كيشي به‌ده‌سته‌وه بوو ده‌ر كه‌وت. كه فاره‌يدووني بيني چه‌په‌سا و بو دواوه كشا و وتي، "به‌ريز گيان... گه‌وره‌م... ئيوهن؟"

فاره‌يدون پرسياړي كرد، "نه‌ي هه‌سه‌ن له‌كوييه‌؟"

"گه‌وره‌م هه‌موويان ليره‌رويشتون!"

فاره‌يدوون گيژ و مه‌نگ بوو، سه‌ري داخست و چووه ناو باخه‌كه و له‌به‌ر شه‌قاميكا كه به‌ره‌و بيناكه ده‌رپويشت، وه‌ستا. به‌بينيني خانووه‌كه‌ي برينه‌كاني كولانه‌وه. دواي

که میک رارایی، به ره و کوشکه که بهری کهوت و تهماشای
 سیبه ری خوی ده کرد که له بهر رووناکیی چراکه و له سه ر
 زه و ییه که بهرز و نزم ده بووه وه. گه لای وشکی دره خته کانی
 پیشیل ده کرد. هه موو شوینیک شیرزه و گسکنه دراو و
 ترسناک بوو. ناوی هه وزه که که می کرد بوو. که گه یشته
 به ره هیوانه که چراکه ی له دست نه سته رهن باجی گرت
 و به په له به پلیکانه کاندای سه ر کهوت. وهک بلیی که سیک
 دوا ی کهوت بیت. چووه ناو ژوورده که ی خوی و درگا که ی
 داخست. میزه که ی پر بوو له ته پوتوز. هه موو شوینیک
 درابوو به یه کدا و پر بوو له زبل. سه ره تا ده للاقه که ی کرده وه
 و هه وایه کی تازه هاته ناو ژوورده که. پاشان چرای سه ر
 میزه که ی ناگیرساند و له سه ر کورسییه ک دانیشست. چاویکی
 به چوارده وریدا گیرا، وهک نه وه وا بوو له خه ویکی دریزدا
 راجله کبیت. به وردی چاوی له که لوپه له کانی نه و ناوه ده کرد،
 وهک بلیی نه وه به که م جاریه تی ده یانبینیت. له پریکدا درگا
 کرایه وه و نه سته رهن باجی به پشتی چه ماود و ده موچاوی
 چرچولوچه وه کردی به ژووردا و وتی. "هیوام نه و دیه
 ته ندروست بیت."

فهره دیدوون سه ری له قانده وه

"گه وره م بوچی ناوا له ناکاو هاتیت؟ بو نانی نیواره چی
 ده خویت؟"

"ناخوم، خوار دوومه."

نه سته رهن شیوه یه کی فیلبازانه ی به خووه گرت و
 وتی، "خوایه کهس بیمالو حال نه که یته. گه وره م! نازانیت چ
 زه دریکمان چه شتووه! له هه موویشیان خراپتر، نو هه خوایه

“گيان...”

فهرديدون به چه په ساوييه وه وتی، “بو، هيچ بووه؟”
“گه ورهم هيچ نه بووه. با باسي نه که م بو ته ندروستی
به ريزت ياش نييه.”

فهرديدون به توانجه وه وتی، “دهی... پيم بلی، چی بووه؟”
نه سته رهن باجی وهک بلیی ترساييت وتی، “گه ورهم،
نه وه نزيکهی مانگیک دهبيت، که ئیوه ليره نه بوون، کاتيک
هه موومان دهخه وين دنگی موسيqa ديت. پنده چيت هاوتاکه ی
فهرهنگيس خانم بيت. گه ورهم ریک دهلیی فهرهنگيس خانمه،
که ساز دهژده نيت!”

فهرديدون وتی، “نه وه تو چی دهلييت؟ ناگات له خوته
چی دهلييت؟”

فهرديدون نه م رسته یی به ترسه وه دهر بری به جوریک،
که ترس و توقانی به ناشکرا پيوه ديار بوو.

نه سته رهن وتی، “دوور له رووی ئیوه گه ورهم، خو من
بهم قژده سپيانه مه وه درو ناکهم. خو هه ر له خووه قسه
ناکهم. هه صوو دنيا ده زانیت، ئيتر کس نه م ماله دا نامينيه وه.
باخه وانه که و چه سه نيش هه ر يو وکيان ليره هه له اتن. منيش
چووم نزيه کم بو خوم و کولی خانم کرد. له ده ترسام
زيانمان پی بگه یه نن. گه ورهم، سه ره تا ره شه ی سه کمان مرد.
من وتم قه زاويه لا بووه. پاشانيش هه مان نه و موسيقياه...
کتومت به و شيوازه ی که خانم ده ژده ند. ده لين نه م خانوه
جن ليی داوه”

فهرديدون پرسيا ری کرد. “کی له تاو ماله که دايه؟ شه وان
کس له وی دهخه ویت؟”

“وهکو جاران من و گولی خانم.”
 “کللی نه و ده رگایه ی هوله که، که به ره و باخه که
 ده کریته وه، لای کینه؟”

“لای گولی خانمه. له سه ر سو به که دایناوه. گه وره م نیمه
 همو و ماته مبارین، کهس لیره ناویریت موسیقا بزه نیت،
 کهس ناویریت برواته ناو هاله که.”

فهره یدوون ده سته جی وتی، “نه ی گولناز چی ده لیت؟”
 “گه وره م، ده خیلتان بم، من له وه ترسام گولی خانم
 بترسیت، کچه نیت، گه نجیشه، نه مهیشت نه و بزانت، نیستاش
 خه وتوو. له خوا به زیاد بیت خه ویشی قورسه و نه گه ر دنیا
 ناو بیات له و خه وه ی خوی ناکه ویت. نه گه ر بیزانیایه نیوه
 دینه وه هرگیز نه ده خه وتست، زور گوناحه، نیستاش ده ترسم
 به ته نیای بیلم.”

پاشان لاره لار رویشت و چراکه ی هه لگرت و له
 به رده رگا که دا ناوری دایه وه و وتی، “گه وره م نانی نیواره تان
 خواردوه؟ جیگه که تان بو رایخه م؟”
 “پیویست ناکات، تو برو به لای نیشوکاری خوته وه و
 به ته نیام بهیله.”

هه زار جور بیر و نه ندیشه ی جور به جور و تیکه ل و
 پیکه ل روویان له فهره یدوون کرد. به خوی دهوت، “شه وان
 موسیقا ده ژهنن. هه مان نه و ناوازه ی که فهره نگیس ده یژهنند.
 خزمه تکار و باخه وان رویشتوون، سه گه که مردوه.”
 به ناسته م هه ناسه ی بو ده درا. سیپه ره خه یالییه کان له
 به رده میدا سه مایان ده کرد. چاوی به قالیچه یه ک کهوت،
 که به دیواره وه هه لواسرابوو و وینه ی حه زرده تی سلیمانی

پیوه بوو. سی پیاوی سه روینبه سه دهست له سه سینگ له تهنیشت تهخته کهیدا به پیوه وه ستابوون. به ستینی قالچه که پر کرابوو له نه ژدیها و گیانه وه رگه لی خه یالی و دیوگه لی بیکه نیناوی، که هه موو جهسته یان به خالی رهش کوترابوو و پشتینی سووریان به ناوقه دیانه وه به ستبوو. ثم نه خشه که پیشتر پیی پیده که نی، نیستا وه ک نه وه وا بوو که گیانی به به ردا هاتییت و دهیترساند. به بی نه وه ی به خوی بزایت هه ستایه وه. چهند هه نگاویک له ژووره که دا ریگه ی کرد و له به رده رگای ژووره که ی تهنیشتیدا وه ستا. دهسکی ده رگا که ی سووراندوه. ده رگا که کرایه وه. له تاریکیدا دوو چاوی دره وشاودی بینی که لیی ده روانن. دلی توند لیی دها. به پسه که پسه رویشت و چرایه کی هه لگرت و له چاوه کان نزیک بووه وه. پیشیله یه کی ره قه له له په نجه ره ی شکاوی ژووره که وه هه لهات. سووکنای هات. ئیره ژووری تایبه تیی فهره نگیس بوو. گولدانیکی پر له گولی ژاکاو و وشکه وه بووی له سه میره که دا بینی. لییان نزیک که وه وه و به په نجه کانی گوله کانی گوشی. وردوخاش بوون و رژانه سه ر میزه که. فرمیسه که له چاوانیدا قه تیسه مان. بونی بنه وشه له هه وادا په خش بوو بووه وه. هه مان نه و بونه بوو که فهره نگیس پیی خوش بوو. بیلاوه کانی له ژیر که ته که دا بینی. سه ریوشه که ی به شریتیکی شینه وه به بزمازی په رده که وه هه لواسرابوو. هه موو نه و شتانه ی به لاهه جوان بوون، که وه ک خویان و له جیی خویاندا مابوونه وه. به لام خاوه نه که ی له وی نه بوو. نه خیر، نه یده توانی باوهر به وه بکات که فهره نگیس مردوه. هه موو نانو ساتیک نه گه ری نه وه هه بوو ده رگای ژووره که

بکاته وده و بېته ناو ژووره که یه وده. له پریکدا چاوی به کاترمیری سهر سو به که که ووت. له ترسان ددیویست بقیژنیت. چرکه ژمیری کاترمیره که ی بینی، که له سهر کاترمیر هفت و ده خوله کدا وده ستاوه؛ هه مان نه و کاته ی، که فهره نگیس له تنیشتیدا گیانی سپارد. نار ه قه یه کی سارد به هه موو گیانیدا داچوری. چرا که ی هه لگرت و گه رایه وده بو ژووره که ی خوی به لام دهر سا ناوړ بو دواوه بداته وده. جگه ره یه کی داگیرساند و له سهر کورسیه که دانیشته.

نهم بیرد تال و ناخوشانه سهریان گیز کر دبوو. هه موو گیانیا ن له په لوپو خستبوو و ورد و نیراد دیا ن پی نه هیشته بوو. دیسانه وده که وته بیر ی قسه کانی نه سته رده ن که ددیوت. "هاو تاکه ی فهره نگیس شه وان ساز ده ژه نیت." دؤخی مردنی ژنه که ی هاته وده یاد که له بری و هسیت وتی. "من دهر مرم به لام نه و دنیا که یش هه یه. بو تی ده سه لمینم." ناخو روح هه یه؟ له وانه یه نه مه روحی نه و بیت که بو سه لماندنی بوونی نه و دنیا که دیت و ددیویست پیم بلیت که هه ر به راستی دنیا یه کی دیکه یش هه یه. به لام روحیک که ساز ده ژه نیت؟ هه ستایه وده و له ره فه ی ناو دیواره که وده کتبه فهره نسپه که ی بانگ کردنی روحه کانی دهر هینا. فووی تی کرد و ته پوتوزه که ی لا برد. دانیشته و سه ری پی په رده کانی هه لدا یه وده. چاوی به م رسته یه که ووت. نه گهر له کورده کانی بانگ کردنی روحه کاندا موسیقایه کی تهر م بژهن، روحه کان باشته ر و ناسانتر دهر دده کون. دیسانه وده په رده کانی هه لدا یه وده و له شوینیکی تردا نووسرابوو. نوزا پیا پیا لادینو ناو بژیکاری به ناو بانگی نیتالی. کاتیک له هوش خوی ددچوو. په رده ی پشت سهر ی فووی

تی دهکرا و دهله ریبه وه و دههاته پیشه وه. دهنکی تهقه له
 دهرود یواره دههاته گوی. میزه که دهجوولا. کورسییه که
 سهمای دهکرد. ماندلین له ههوادا به ههله په سیر دراوی
 دهمایه وه و روحه کان موسیقایان پی دهژهند. کتیه که له
 دهستی بهر بووه وه و کهوته سهر زدوی. ترسیکی شاراود
 و نادیار دای گرت.

له بهر خویه وه دهیوت، "ئاخو روح موسیقا دهژهنیت؟ ئایا
 ئه مه راسته؟ شه وان دیت و ساز دهژهنیت، له وانیه دنیا که
 دیکه یش هه بیت. هومایون، بهلی، ریک هومایون دهژهنیت،
 نه خیر، شته که ئاواهی ساده و سانایش نییه." له هه مان
 کاتیشدا وای هه ست دهکرد ته نیا نییه و روحی فهرهنگیسی
 له ته نیشته وه یه و به بزده کی سه رکه و تووانه وه لیبی دروانیت.
 ئه په نجه ره وه چاویکی به بیناکی به رامبه ری خشانده.
 هه مان ئه و شوینه ی که شه وان سازیان تیدا دهژهند. به لام
 دیسان له بهر خویه وه وتی، "ئه وه چیه باوهر به قسه کانی
 پیردژنه گیز و گه مژده کان ده که م! هیشتا هیچ دهنگیکم
 نه بیستوو. هیچ نه قه و ماود. له وانیه شه نه سته رهن هه ر له
 خویه وه ئه و قسانه بکات، بیزم له و دنیا که یش هاته وه. ئه گه ر
 بریار بیت مردوو دهکانیش هه مان سستی و سه رگه رمی و
 شه هوهت و بیر و ئه ندیشه ی زیندوو دهکانیان هه بیت، ئه گه ر
 ئه وانیش دیسانه وه درینگ درینگ ساز بژهن. هه مان
 چه په لکاریه کانی سهر رووی زدوی دوویات بکه نه وه... نه خیر
 ئه مه شتیکی زور مندالانه یه. نه خیر... هه ر له خویانه وه ئه م
 دلخوشییانه یان بو خه لک دروست کردوو. دیارده نه خوشی
 لاوازی کردوو مه. ده بیت سه یه نی ئه م ته نییه بدوزمه وه.

سازدهکه دههینم و لهم ژووردها دای دهنیم بزائم کی
دهیژدهنیت.

لهم کاته‌دا دنگی ویزه‌ویزیکی دریژ سه‌رخه‌و‌ده‌کی لی
شیواند. می‌شیکي گه‌وره‌ی بینی شیتانه‌خوی به شووشه‌ی
چراکه‌دا ده‌کیشا. پلیته‌ی چراکه‌خه‌ریک بوو نزم ده‌بووه‌وه و
دووکه‌لی ده‌کرد. هه‌ستایه‌وه جگه‌ره‌یه‌کی دیکه‌ی داگیرساند.
نه‌وتی چراکه‌ی بینی ته‌واو بووه بویه فووی تی کرد و
کوژانده‌یه‌وه. ژووردهکه تاریک بوو. هه‌ستی به نارامیه‌ک کرد.
کورسییه‌که‌ی هینایه به‌ریه‌نجه‌ره و ده‌ستی خسته
سه‌ر تاقی په‌نجه‌ره‌که و ته‌ماشای ده‌روه‌ی کرد. بینایه‌کی
تاریک و پرنهینیی به به‌رچاویه‌وه بوو. گیڤه‌ی با ده‌هات
و گه‌لا وشکه‌کانی ئه‌سه‌ر و ئه‌وسه‌ر پی ده‌کرد. سیبه‌ری
دره‌خته‌کان وه‌ک دووکه‌لی خه‌ست و ره‌ش وا بوون و لقه
رووته‌کانیشان وه‌ک ده‌ستیکی بیه‌یوا به‌ره‌و ناسمانی بوش
دریژ بووبوونه‌وه. بیر و ئه‌ندیشه‌گه‌لی ترسناک روویان تی
کرد. له‌پریکدا تارماییه‌کی خوله‌می‌شی هاته به‌رچاوی، که
له‌ماه‌بینی گه‌لای دره‌خته‌کانه‌وه به‌ئه‌سپایی ده‌خشا. جارچاره
ده‌هه‌ستا و دیسانه‌وه به‌رئ ده‌که‌وته‌وه، تا دواچار له‌پشت
بینا کۆنه‌که‌وه ون بوو. فه‌ره‌یدوون به‌چاوی ئه‌بله‌قه‌وه
ده‌یروانی و له‌جیی خویدا وشک بووبوو، به‌لام سه‌ری
ده‌ئیشا و هه‌موو گیانی هیلاک و ماندوو بوو، بیری هیدی
هیدی تاریک بوو و چاوه‌کنی لیک نا.

خه‌وی بینی له‌به‌نده‌ری مارسه‌ی له‌دیسکویه‌کی پیس
و ناخوشدا بوو. تا‌قمیک که‌شتیوان و چه‌ته و جه‌رده و
عه‌ره‌بی ناچسن و ناشرینی ئه‌لجه‌زایر به‌ده‌وری میزه‌کاندا

دانیشتبوون و شہرابیان دہخواردوہ و قسہیان دہکرد.
دوو کہسیان بہ ملیچی سوور و کراسی لوکہی چلکنہوہ
یہکیکیان بانجوی دہژہند و ئہوی تریان سازی دہستی، ژنانی
پیسویوخل بہ دہمولیوی پرسووراوہوہ لہگہل خویریبہکاندا
سہمایان دہکرد. لہپریکدا دہرگا کرایہوہ و فہرہنگیس لہگہل
عہرہبیکی خویریدا کہ دہموچاوی لہ چہتہ و جہردہکان
دہچوو، دہستہملی یہکدی، کردیان بہ ژووردا. ہہردوویکیان
دہتریقانہوہ و ئاماژہیان بو ئہم دہکرد. فہرہیدوون لہ جیی
خوی ہہستا بہلام ریک لہو کاتہدا ہہموو ئامادہبووانیش
ہہستانہوہ و کورسییہکانیان بو یہکتری فری دہدا و پہرداخہ
شہرابہکانیان دہشکاند. ئہو عہرہبہ کہ لہگہل فہرہنگیس
ہاتبوہ ژوورہوہ، چہقویہکی لہژیر عاباکہیہوہ دہر ہینا و
ئیکھی کابرایہکی گرت و بہرہو خوی رای کینشا و سہری
بری. بہلام سہری براوی کابرا، کہ لہناو دہستی عہرہبہکدا
بوو و خوینی لی دادہچورا بہ دہنگیکی توقینہرہوہ
پیدہکہنی. لہم کاتہدا سی پولیسی دہمانچہبہدہست کردیان
بہ ژووردا و ہہموویانیاں پیش خویان خستن و بردنیاہ
دہرہوہ. ئہویش مات و مہنگ لہ جیی خوی وشک بووبوو.
چاوی گیرا و فہرہنگیسی بینی ہیشتا لہوی ماوہتہوہ. قرژہ
رہشہ لوولہکانی پەریشان کردبوو و لہرولواوتر لہ ہہمیشہ،
رویشت و سازہکھی لہسہر میزہکہوہ ہہلگرت و ہہر بہو
ہیلاکیہ و لہ کاتیکدا ہومایونی دہژہند پہنجہی بہ تہلی
سازہکدا دہہینا و فرمیسک لہ چاودہکانیہوہ دہبارین.
فہرہیدوون بہعہپہساوی لہ خہو راجلہکا. ئارہقہیہکی
سارد بہ ہہموو گیانیدا دادہچوری. سہرہتا پینی وا بوو

موتہ کہ یہ، چاوی ہلگلوئی بہ لام دہنگی موسیقا کہی بیست۔
 دہنگی سازہ کہ وہک دہنگی پچرپچری پشیلہ یہ کہ لہ ہہ وادا
 دہلہ ریہہ وہ، گوی لہ ہہر بہرزی و نزمیہ کی موسیقا کہ
 دہبوو، تانوپوی ہہ موو گیانی لیک ہلده و دہ شایہ وہ، دہنگی
 کپ و نالہ باری وہک کرووزانہ وہی دہ ہاتہ گوی، نہ مہ ہہ مان
 ہوما یون بوو کہ فہر دہنگیس خوشی دہویست!

گہ والہ ہہ وری رہشی مہیلہ و خولہ میشی، ہہ والی ہاتنی
 بہرہ بہ یانیان دہدا، شنہ یہ کی فینک دہشنا، سیبہری کیوہ
 شینہ توخہ کان بہ قہراخی ناسمانہ وہ دیار بوون و دہنگی
 سمی نہ سپیک کہ سمہ کانی بہ زہوی گہورہ کہ دا دہکیشا،
 دہ بیسترا،

ہہ ستایہ وہ و ہیواش ہینواش لہ پلیکانہ کانی ہولہ کہ وہ
 چورہ خوارہ وہ، چونکہ چاویشی بہ تاریکیہ کہ راہاتبوو،
 بہ نہ سپایی و لہ سہر خو لہ پلیکانہ کانی ہہ یوانہ کہ یشہ وہ چوود
 خوارہ وہ و بہرہ و بینا کونہ کہ بہری کہوت، باش گزیی لہ
 دہنگی سازہ کہ دہبوو، دلی توند لیی دہدا بہ جوریک کہ
 ہہستی بہ تریہی دلی خوی دہکرد۔

دہرگای ژووری نہستہ رہن باجی کردہ وہ و لہ دہرگایہ کی
 ترہ وہ، کہ بہرہ و ہولہ کہ دہچوو، رویشتہ دہرہ وہ، ورد
 بوودہ وہ، دہنگی سازہ کہ کپ بوو بوودہ وہ، دہ ہہنگا و لیودی
 نوور بوو؛ ہہ مان نہ و شوینہی کہ سازہ کہی تیدا دہژدہنرا،
 نزدیکتر بوودہ وہ و لہ کونی قفلی دہرگاکہ وہ روانی۔
 سہر سوورمانہ کہی تا دہہات زیاتر دہبوو، چونکہ مومیکی
 داگیرساوی بینی، کہ ہینشتایش دہسووتا و قفلی دہرگاکہ یش
 لہ دہرہ وہ کرابوودہ وہ، ہہر وہا دہنگی قسہ کرنی دوو

که سیشی بیست. بهی نهودی ناگای له خوی بیت خوی به دهرگاکه دا کیشا. دنگی شکانی تهخته و شتی وای بیست. که بهر بووبیته وه سهر زدوی و هروده ها قیژده کی ترسناکی بیست. به مشتته کوله ی ناماده کراو خوی هاویشته ناو ژوورده که. به لام دیمه نیکی بینی که له جیی خوی وشکی کرد.

پیاویک به جلی خوله میشی و دهموچاوی سوور و ملی پان و جهسته ی ناریکوپیکه وه له سهر که ته به ک بوی پال که وتبوو. گولنازیش جوانتر و شوخوشه ننگتر و قهله وتر له جارن. به کراسی خه و قرژی په ریشان و چه په ساو به پیوه و دستابوو و سازه که ی فهره نگیسیش به دهسکه سه ده فیه که یه وه که شکابوو. له بهر پیدای بوو. پیاوه که به چاوی بچووی زاقه وه ته ماشایه کی سه رتا پای فهره دیدوونی کرد. پاشان بهی نهوه ی هیچ بلیت هه ستا و سه ری داخست و به پشتی چه ماوه و ههنگاوی گرانه وه له دهرگایه کی تره وه. که به ره و باخه که ددچوو. چوو دهره وه.

فهره دیدوون دهستی له که مهر نابوو و قاقا پیده که نی و لولی ده خوارده وه: پیکه نینیکی ترسناک. هه موو نه وانه ی له ماله وه بوون. هاتن و له بهر دهرگای ژوورده که دا کو بوونه وه. به لام که س نه یده و پیرا نزیک بکه ویته وه. فهره دیدون هینده پیکه نی. که دهمی که فی کرد و به توندی که وته سهر زدوی. به جوړیک. که ماوه ی چند خوله کیک چلچرای بنمیچه که دله رییه وه.

هه موویان پنیان وا بوو فهره دیدوون جن پیکاویته تی. به لام دیاره شیت بووبوو.



کتابخانه دیجیتال
www.rabari.org

دوایین بزه

”له سهر زه ویدا هیچ شتیک بو هه تایه نامینتته وه. ژیان وه ک
برووسکه یه ک وایه، که به هوئی به ریه ککه وتنی ته خته وه
دروست بووه. هه ندیک جار داده گیرسیت و هه ندیک جاریش
ده کوژتته وه. به لام ئیمه نازانین له کوئوه هاتووین و به ره و کوئ
ده روین.“

- بوودا

له ژوووریکه شکومه نددا که به چه ندین مومی بوخوش
رووناک بووبووه وه و فهرشی بیوینه ی گرانبه های تیدا
راخرابوو و دیواره کانی به قوماشی ناویشمینی گرانبایی
داپوشراپوون، روزبه هان به رمه کی، نازاد به خت به رمه کی،
گه شواد به رمه کی فرماندهی له شکره خوراسان و به رزان
به رمه کی سه روکی باج، له ده وری یه ک کو بووبوونه وه،
تا سه باره ت به پیشهاته کانی کوشکی خهلیفه پیکه وه راویژ
بکه ن. کلاویکی پیستی دریزیان له سهر نابوو و عابای

پانو پوریان له بهر بوو. په رداڅه شه را بیان له بهر دمدا بوو
و میوه و شیرینیان له دفرگه لی گرانبه هادا دانابوو. هم موو
جووله و جلو بهرگ و دڅخه که یان به راده یه ک لیک دهاتنه وه
و دانیشتنه که یان به راده یه ک شکودار و گه ورد بوو، که
وا دهاته بهرچاو پارچه یه کی ژیانې شاهانه ی سرده می
ساسانیه کان سرله نوی گینې به بهر را هاتو وده وه.

نازاد به خت به گوروتینیکی ته واو وده دهستی راده و دشانده
و دهیوت، "نم خه لیفه یه هم موو شتیکی لی دده و شتیته وه.
من هر له سره دتایشه وه گومانم له راستگوویی نه وه بوو.
نیستایش، که نتر پیوستی پیمان نیه. وا خه ریکه دژایه تی
خوی ناشکرا دهکات."

گه شواد وتی، "شتیک که به زیانی نیمه شکایه وه،
که و تنه وه ی ناکوکیه له نیوان جه عفر و باوکی و براکانیدا.
جه عفر به و سر شتیته ی خویه وه هم موو پلانه کانی لی تیک
داین، حکایه تی خوشه ویستیته که ی له گهل عه باسه دا، کوره
خو ژنه که چل سالیته تی! نینجا دهستی که لکردنیشی له گهل
عه بدولمه لیک صالح که له دژی خه لیفه راسابوو و نه و بره
پاره زوره ی. که له خه زینه وه هلی گرتبوو و پیی نابوو
و دواچار پییان زانی. هم موو نم نه زانکار بیانه ی جه عفر
بوون، که هارونی وا لی کرد دل له بهر مه کیه کان پیس
بکات، که چی کار و کرده وه کانی یه حیا و فزل زور ریکو پیک
و بیرمه ندانه ن."

به رزان وتی، "نیستایش وا ماوه یه که جه عفر سارد
بوو وده وه و زه رای کوری محمه دی کردووه به هاوریی
رابوردن و که یف و خوشیبه کانی. وهک مووسا له نامه که یدا

بوی نووسیوووم، ھاروونی کوری عەبدوللاکە دەستی لەگەڵ جەعفەر تیکەل کردبوو دەخاتە زیندان و فرمان بە جەعفەر دەدات بیکوژیت، بەلام جەعفەر بەرەللائی دەکات و فەزلی کوری رەبیع ھەوالەکە دەگەنیتە ھاروون و ھەر ئەمەش بووئە ھوی ناکوکی نیوان خەلیفە و بەرمەکییەکان.

ئازادبەخت وتی، "بەلام خۆ ئەمە نابیت و لە ھاروون بکات، کە رۆ ھەلبگریت بەرامبەر ھەموو بەرمەکییەکان، چونکە ھەر خۆی لە سەرەتاود پشتیوانی جەعفەر بوو و دەشیزانی نیوانی ئەو و براکانی ھیتدە باش نییە."

بەرزان وتی، "ئەمە یەکیک لە ھۆکارەکانیەتی، بەلام نابیت دژایەتی عیسا کوری ماھانیش لەبیر بکەین. ھەر ئەم پیاوێ کە بە پشتگیری یەحیا حکومەتی خۆراسانی بەدەستەوێ گرت، ھەوالی بە خەلیفە داوێ کە بەرمەکییەکان ئایینی باووباپیرانیان خۆش دەوێت و پەرە بە بیباوێری و ئایینی زەرەدەشتی دەدەن. بۆیە ماوێکە ھاروون چەند کەسیکی راسپاردووێ چاودیری کار و کردووەکانی ئیمە بکەن. لەلایەکی تریشەوێ تۆمەتی یاخیبوونیان داوئە پال مووسا، خزمیکی خەلیفە بۆی نووسیو، زۆرەیی خەلک مووسا وەک ئیمامی راستەقینە چاوی لێ دەکەن و خومسی داراییەکانیان دەدەنە دەست ئەو. ئەبوو رەبیع بۆ ھاروونی نووسیو، لە رۆژی پەسلاندا خەلیفە چینی جواب دەداتەو، کە وای موسلمانانی داوئە دەست بەرمەکییە بیباوێری زەرەدەشتییەکان."

ئازادبەخت وتی، "مەن ئەمروێ سەرلەبەیانێ لە بامیانەوێ نامەم بۆ ھاتوو، دەلێن لە بەلخ پەتای کولێرا ھاتوو و

دانیشتوانی ئه‌ویش، که تازه چوونه‌ته سه‌ر ئایینی ئیسلام، له‌به‌ر ئه‌وه که نه‌خوشییه‌که‌یان به‌ غه‌زه‌بی خوا زانیوه، دیسانه‌وه گه‌راونه‌ته‌وه سه‌ر ئایینی بوودا. دیاره ئه‌گه‌ر ئه‌م هه‌واله‌ بگاته لای خه‌لیفه، پینی وا ده‌بیت به‌ هاندانی به‌رمه‌کییه‌کان بووه.

به‌رزان وتی، "جگه له‌وه‌دیش، ئاخو زانیوتانه هاروون هه‌ر له‌خووه برویانبووی به‌ ئه‌نه‌س کوری ئه‌بی شیخ مونشیی جه‌غه‌ر گرتووه و سه‌ری بریوه؟ فه‌زل پینی وایه ئه‌مه بیانویه‌کی باش ده‌داته ده‌ست خه‌لیفه بو به‌گژداچوونه‌وه‌ی به‌رمه‌کییه‌کان."

گه‌شواد وتی، "ئه‌مه خه‌تای خو‌مان بوو که شیوازی به‌ریوه‌بردنی ولاتمان فیری عه‌ره‌به‌کان کرد. یاساوریسامان بو زمانه‌که‌یان دروست کرد و فه‌لسه‌فه‌مان بو ئایینه‌که‌یان داهینا و شمشیرمان بو وه‌شاندن و لاوه‌کانی خو‌مانمان بو به‌کوشت دان، فکر، رۆح، پیشه‌سازی، موسیقا، زانست و ئه‌ده‌بیاتی خو‌مانمان پیشکesh کردن بو ئه‌وه‌ی له‌وانه‌یه‌ بتوانین ئه‌و رۆحه‌ یاخی و وه‌حشییه‌یان ده‌سته‌مو بکه‌ین و فیری شارستانیه‌تیا بکه‌ین. به‌لام مه‌خابن! هه‌ر له‌ بنه‌ره‌تدا نه‌ژاد و فکریان ئه‌رز و ئاسمان له‌گه‌ل ئیمه‌دا جیاوازی هه‌یه و ده‌شبیته هه‌ر ئاوا بیت. ئه‌م ده‌موچاوه‌ درندانه و ئه‌م پیسته ره‌شانه و ئه‌م ده‌سته زبیر و روشانه هه‌ر بو چه‌رده‌یی و چه‌ته‌یی دروست کراون، فکر و ئاوه‌زیک که له‌ناو میز و پشکه‌لی حوشردا گه‌شه‌ونه‌شه‌ی کردبیت، له‌وه‌ باشتر نابیت. سه‌رله‌به‌ری پیکهاته‌ی چه‌سته‌یان گه‌واهی ئه‌وه‌ ده‌دات بو دزی و خیانه‌ت دروست کراوه. ئه‌م عه‌ره‌بانه، که

هتا دوینی به پینخاوسی به دواى مارمیلکدا رایان ده کرد و له ژیر ره شمالدا ده ژیان، ئیتر له وه زیاتریان لی چاودری ناکریت، نه گه ریش هاروون به روالهت به دهماندا پیده کهنی و میهره بانى ده نواند، به نهینی رقی به رامبه ر ئیمه هه لده گرت و تینوو بووه به خوینی ئیرانییه کان، ئیستاش که به مه به ست و نامانجه کانیان گه یشتونه و فکری عه ره پ، که ودک دومه لیکی هه لتوقیو هه موو دنیای پیس کردوو، به دلنیا ییه وه ئیتر هیچ پیویستیان به ئیمه نه ماود.

نازادیه خت وتی، "خالید، به حیا، فهزل و جه عفر هه موو نهو زیر و زیوه گرانبه هایانه ی که سه دان ساله له په رستگه ی نهو به هار کو کرابووده، وهک تهره توله که پیشکه شی ئیم عه ره به مشکخورانه یان کرد و سه روه توسامانیکی زوریشیان به شاعیره گه مره و بیمیشکه کان دا، له نه نجامی نه مه شدا رقوکنه ی تا قمیک حوشتروانیان به رامبه ر به خویمان وروژاند، هه ر له بنه رهدا هاروون ئیره یی ده برد به پاره و فکر و شکومه ندی و ته نانهت شیوازی ژیانی ئیمه، ئیره یی به به رمه کییه کان ده برد، ئیره یی ده برد به کارامه یی و لیها تووییان، نهک هه ر نهو، به لکو هه موو نهو عه ره بانه ی که به چوارده ورمانه وه کار ده کن و ماستاومان بو ده کن، نه مانه هه موویان دوژمنی براکوشته ی ئیمه ن و چاودریی ناماژدیهک ده کن تا توله ی نه ژادده که یان بکه نه وه."

روزبه هان وتی، "نه خیر وا نییه! به رمه ک و کوره کانی، له گه ل خه لیفه دا ده ستیان ټیکه ل کرد و چوونه سه ر نایینه که ی نهو، بو نه وده ی بتوانن کاریگه ریی به سه ر بیر و میشک و کرده وه کانیان دابنن و نایینه که یان لاواز بکه ن

و ورده و رده خه لک بهیننه سهر ئایینی بوودا و سهر له نوی
 په رستگه ی نه و به هار نوژدن بکه نه وه و داوا له خه لک
 بکه نه بینه سهر ئایینی بوودا و له دژی خه لیفه شورش
 بکه نه. ههر بو ئه و دیش بو، که ئه وان هه ولیان دا متمانه ی
 عه ره به کان دهسته بهر بکه نه و دیاره به مه به سته که شیان
 گه یشتن. هه موو خه لیفه کانی عه ره ب وهک بوو که شووشه ی
 شانو، ئامیری دهستی بهر مه کیه کان بوون و له راستیدا
 ئیستاشی له گه لدا بیت ههر ئه وانن که حوکمرانی دهکن.
 به لام ئه وهنده ی په یوه ندیی به سیستمی حوکمرانییه وه
 هه بیت، ئه گهر عه ره به کان خویان پیان وا بیت پیویستیان
 به یارمه تی بهر مه کیه کان نییه زور به هه له دا دهچن. چونکه
 ئه گهر ئه وان ته نانه ت بو چرکه یه ک خویان له حوکمرانی
 بکیشنه وه، ولات هه مووی لیک هه لده و ده شیته وه. ئه گه ریش
 ئیمه یارمه تی ماددی و معنه وی عه ره به کانمان داود،
 له پیناوی ئامانجه کانی خوماندا بووه. عه ره ب چیی دهویت؟
 بریک زیر و زیو و حه ره مه رایه کی پر له ژن. ئه مه تروپکی
 ئامانج و هیوا یه ته کانیانه. ههر له به ره تیشه وه عه ره به کان
 بو ئه مه کوشاون و بویه ئه م به هه شته به لیندراوه شیان بو
 مسوگهر بوو. که واته پلانه کانی ئیمه تا نه مرو سهر که وتوو
 بوونه و ئیستایش درهنگ نه بووه. ئیمه ده بیت دریزه به
 ددره نجامی زه حمه ته کانی ئه وان بدهین، ئه ویش کوشتوبری
 عه ره به کان و سهر به خویی ئیرانه.

به رزان وتی، "فهزل له دوانامه که یدا نووسی بووی ناگاتان
 له خوتان بیت. تا ده توانن که متر تیکه لی عه ره به کان بین
 و ریگه یان مه دهن زور تیکه لتان بین و به تاییه تیش و تبووی

ھەموو ھيوام بە خوراسانە، چونكە دەستەلاتمان لەوێ زياترە و لە بنگەي خەليفەشەو دەوورە. دەبیت کاریکي وا بکەين لە خوراسانەو ھەتا دەقەري بەلخ لە دژی خەليفە شورش بکەن و ناچاری بکەن يەکیک لە ئیمە بنیریت بو سەرکوکردنی خەلکی خوراسان. لەو کاتەدا ئیمەیش لەشکری خەلیفە لە دژی خوی یاخی دەکەين و ھەموو عەردبەکان لەناو دەبەين و خوراسان سەربەخو دەکەين. تەگەر بچووکترین کەمتەرخەمیەک لەم کارەدا بکەين، بە جاریک لەناو دەچين. ھەموو شتیکیش بو ئەم کارە ئامادەيە. بەلام ئەو دیشی نووسیوو، کە چاودەریی نامەي من بکەن چونکە نیستە دۆخەکە دیار نییە چوناوچوونە و منیش ناتوانم بریاری لیبراوانە بەدەم.

ئازادبەخت بە گەشوادی وت، "ئایا ئیوە متمانەي تەواوتان بە لەشکرەکەي خوتان ھەيە و لە کاتی خویدا فرمان و راسپاردەکانتان جیبەجی دەکەن؟"

گەشواد وتی، "لەم روودووە دنیا بن. بە ئامازدییەکی من ھەموو سەرکردەکانی سوپا لە دژی خەلیفە شورش دەکەن و کوشتاری عەردبەکان لە خوراساندا جیبەجی دەکریت. تەنیا چاودەری فەیرۆز دەکەم. ئاسەبەرەکەي فەزل."

ئازادبەخت وتی، "کەوايە دەبیت پیش ئەو دی کە عیساي کوری ماھان بگەریتەو ئەم کارە بکەين."
 روزبەھان وتی، "پیش ئەو دی، کە خەلیفە حوکمی کوشتویری ھەموو بەرمەکییەکان بەدات!"
 ئازادبەخت وتی، "ئەي ئەگەر حوکمی خەلیفە پیش نامەکەي فەزل بکەویت چی؟"

به‌رزان وتی، "مه‌حاله! هه‌واله‌کانی ئیمه هه‌میشه دوو روژ به‌ر له‌نامه‌به‌ره‌که‌ی خه‌لیفه ده‌گاته تووس، چونکه باشترین نامه‌به‌ر، نامه‌به‌ری به‌رمه‌کییه‌کانه."

له‌م کاته‌دا روژ‌به‌هان له‌سندوتیکی زیرینی بچووکه‌وه‌هه‌بیککی دهر هینا و نایه‌ده‌می و په‌رداخیک شه‌رانی به‌دوایدا خو‌ارده‌وه‌ و له‌جیی خوی هه‌ستایه‌وه. نازاده‌خت و گه‌شواد و به‌رزان هه‌رچه‌ند پیوستیان به‌ئاماده‌بوونی ئه‌و له‌کو‌ره‌که‌دا هه‌بوو، به‌لام به‌م رویشته‌کتویر و پرنه‌نییانه‌ی روژ‌به‌هان راهاتبوون و که‌سیان نه‌یویرا ریگه‌ی لی بگرن. دیاره‌هه‌م یاس و بابه‌تی کو‌بوونه‌وه‌که‌یان له‌را‌ده‌به‌دەر گرینگ بوو و هه‌میش باوه‌ری ته‌واویان به‌بو‌چوونه‌کانی روژ‌به‌هان هه‌بوو و پیویست بوو له‌وی بمینیته‌وه. روژ‌به‌هان له‌سه‌رخۆ چووه‌ دهره‌وه. له‌به‌رده‌رگادا دوو غولامی میرمن‌دال چرابه‌ده‌ست پیشی که‌وتن."

شاری تووس به‌هه‌موو مزگه‌وت و باخ و کۆشک و ته‌لاره‌کانیه‌وه‌ به‌ناو تاریکی و بیده‌نگیدا رو‌چوو‌بوو. تاقه‌ده‌نگیک که‌له‌دووره‌وه‌ده‌بیسترا زه‌ی زه‌نگوله‌ی حوشتریک و ده‌نگی نزمی گورانییژیک بوو که‌ناوه‌ناوه‌ بیده‌نگییه‌که‌یان ده‌شکاند. شنه‌یه‌کی فینکیش ده‌شنا و بۆنی گولی ئه‌فاقیا له‌هه‌وادا په‌خش بوو‌بووه‌وه.

روژ‌به‌هان وه‌ک بلیی له‌دوخیکی ئاساییدا نه‌بیت، به‌ناو چه‌ند کولانیکی ته‌نگه‌به‌ر و تاریکدا تیه‌ری و چاوی له‌رووناکیی له‌رزۆک و بیتینی چرافانووسه‌که‌بریوو، به‌بی

١ - acacia: جوړه گولیکه سه‌رچاوده‌کی باشووری کیشووری نه‌مه‌ریکایه و دواتر به‌ره‌و ولاتانی تر په‌لی کیشاوه. (و. ک.)

نهوهی هیچ ناگای له چواردهوری خوی بیت. که گه‌یشته
 به‌رده‌رگای مالی خوی، غولامه‌کان کرنووشیان بو برد و
 نه‌ویش چووه‌ناو باخیکه‌وه. دهنکی تافگه و هه‌وای شیدار نه‌و
 ناوه‌ی تهنیوووه‌وه. زهرین که‌مه‌ر، نوکه‌ری تایبه‌تیی روزبه‌هان
 لیی نزیک که‌وته‌وه و به‌بی نه‌وه‌ی هیچ قسه‌یه‌ک بکات
 کاغه‌زیکي پیچراوی دا به‌ده‌ستیه‌وه. روزبه‌هان کاغه‌زه‌که‌ی
 گرت و وه‌ک بلیی بیروهوشی له لایه‌کی دیکه‌دا بیت دریزه‌ی
 به‌ریگه‌که‌ی دا و زهرین که‌مه‌ریش وه‌دوای که‌وت. به‌ناو
 دالانه‌ پیچاوپیچه‌کاندا رویشت و گه‌یشته به‌رده‌م ده‌رگایه‌کی
 ناسنین. زهرین که‌مه‌ر ده‌رگایه‌کی کرده‌وه. ده‌رگا قورسه
 ناسنینه‌که نه‌خشونیکار و هه‌لکولینی ده‌ستکاری هیندستانی
 پیوه‌بوو. روزبه‌هان چووه‌ناو هولیکه‌وه و زهرین که‌مه‌ریش
 دوای نه‌و چووه‌ناوه‌وه و ده‌رگایه‌کی له‌سه‌ر پشت داخست.
 ژووریکي گه‌وره‌ی هاوشیوه‌ی هه‌وزخانه‌یه‌ک ده‌ر که‌وت،
 که به‌هوی چهند قه‌ندیلیکی له‌عاجدروستکراو که شووشه‌ی
 ره‌نگامه‌یان پیوه‌بوو، رووناک بووبوه‌وه. قه‌ندیلکه‌لی گه‌وره
 و بچووک به‌رووناکییه‌کی کز و رهنکه‌لی جوراوجوره‌وه
 شکویه‌کی ئینجگار زوری به‌شوینه‌که به‌خشیوو. لای سه‌ره‌وه‌ی
 ژووره‌که په‌یکه‌ریکی گه‌وره‌ی مه‌فرغ به‌به‌رزیی دوو مه‌تر
 دانرابوو، که بوودای به‌دانیشتوویی نیشان دها و چاوه‌کانی
 که له یاقووت دروست کرابوون، وه‌ک ناگر ده‌دره‌وشانه‌وه.
 دهموچاوی تتم و نیان و له هه‌لکلراود هیندیه‌کان ده‌چوو،
 که چوارمشقی دانیشتبوو. زگی شوره‌وه بووبوو و ده‌ستی
 له‌سه‌ر نه‌ژنوکانی دانابوو. برؤکانی باریک و لووتی بچووک
 و چاوه‌کانیشی وه‌ک نه‌وه‌وا بوو چاوی له بو‌شاییه‌ک

بریبیت. بزدهیه کی گالته چارانه شی له سهر لیبو بوو. بزدهیه کی
 فلهسه فی به لیوه کانیه وه وشک ببوو. وهک بلیی چرکه ساته
 خوشه کانی ژیان رابردووی خوی به بیر دههینایه وه. دوو
 چالیش که وتبوونه سهر گوناکانی. سهر له بهری روخساری
 نارامی و متمانه و گالته و سوو کایه تی پیوه دیار بوو.
 په ردهیه کی ناوری شمی ناسکیان له به رده مده له واسیبوو و
 دوو ده فری بغرود له هه ر دوو لایدا دانرابوون. که ناگریان
 تیدا هه لگیرسابوو و دوو که لیکي بونخوشیان به هه وادا بلاو
 ده کرده وه.

دیواری ژوورده که وینه ی بوودا و فریشته کان و
 خزمه تکاران و په رده گه لی تابته به ژیانی بوودای پیوه
 بوو. له گه ل گوپای ده زگیرانی. وینه ی چاوپیکه و تنیشی له گه ل
 ده روزه که ریک و مورتاز و مردووان و هه ندیک که سی
 دیکه ی شمی پیود بوو. رهنگی بنه وه ی دیواره که پیش سووری
 وهک جگهر و به رهنگی پووک بوو. له م شوینه دا کانی او یکی
 بچووک هه لده قولی و به نار جوگه له یه کی لاکیشه یی له
 به ردی رهنگامه دروستکراودا هاژدی ده هات و ده رویشته.
 له قه راخ جوگه له که دا دوشه کیکی گه وردی له به ری قوو
 که وتبوو و هه ندیک سه رینگه ی بچووکي رهنگاوردنگ و
 له ناوری شمچنراویشی لی بوو.

روزبهان هه ر که چوود ژوورده وه له سهر دوشه که که
 چوارمشقی دانیشته و چاوی بریبه چاوانی بوودا. وهک بلیی
 ده یویست بیروهوشی کؤ بکاته وه. گه رووی وشک ببوو و
 ده می تامی شیله ی کاجی ده دا. بیروهوشی په ریشان بوو
 و هه ستیکی له ناکاوی شادمانی دای گرت. به جوریک، که

به چاله گه وره کانی قه راخ لیوه کانیه وه دیار بوو. له م کاته دا کیژوله به کی جوانکیله به جلی دریزی سپییه وه. به چاوی درشت و قژی رهش و قول و باسکی روت و بالای بهرز و گواره یه کی گه وره له گویی و پیلای نهرم و قاچی بچووکه وه وهک سییه ریان په ریهک گوزه یه کی شه رابی به دهسته وه بوو و هاته سهه دوشه که که و له ته نیشتییه وه دانیشته. پاشان په رداخیک شه رابی تی کرد و دایه دهست روزبه هان. زهرین که مهه په رده ی ناسکی بهر په یکه ره که ی بوو دای لا دایه وه و پاشان سازیکی جوانی هاوشیوه ی سیتاری هینا و له خواروه ی دوشه که که دانیشته.

گولچیهه و زهرین که مهه هه ر دووکیان خه لکی سوغد بوون و له دوو بوونه وه ری وا ده چوون. که وهک بلینی له ناو هه ور و دووکه له وه هه لتوقیبیتن. له بهر رووناکی قه ندیله کان و له و دوخه پرنهینییه دا زیاتر وهک نه فسوون ده هاتنه بهر چاو. ده موچاویان جوان و ناسک و نتم و نیان و به و یقار بوون. بهروالهت نارام و بیههست و جووله و جهنجال بوون. وهک دوو فریشته، وهک نه و فریشتانه ی که به دیواره که وه کیشرابوون.

زهرین که مهه دهستی کرد به ژه نینی ساز. بزده کی تیژتیپه ری به لیوانه وه بوو، وهک بلیی بیر له یاده وه ریگه لی دوور و خوش ده کاته وه. ناوازیکی سوغدی بوو که سه ره تا نارام و نهرم و پچر پچر بوو. به لام هیدی هیدی به رزتر و خیراتر و وروژینه رتر ده بوو و له پریکدا داده مرکایه وه. ناوازیکی بوو که نوته سه ره کییه کانیا ن دهسچن کرد بوو و بو گویی ناسایی هیچ واتایه کی نه بوو. به لام هه ره په نجه یه کی به

تهلهکانیدا دههینا بو روزبهان تهژی بوو له ههست و سوز و واتا، دیاره مهقامیکی دووردریژیان لهم ئاوازه‌دا کورت کردبووه و ته‌نیا ئاماژه به خاله سه‌ره‌کییه‌کانی ده‌کرا و بیسه‌ر خوی له میشکیدا به‌شه‌کانی تری ته‌واو ده‌کرد، گولچه‌ه‌ریش په‌یتا‌په‌یتا په‌رداخه شه‌رابی تی ده‌کرد و ده‌یدایه ده‌ست روزه‌ه‌ان و ئه‌ویش به قومیک هه‌لی ده‌قوراندن. ئاوازه‌که تا ده‌هات نهرمتر و پرنه‌نینتر ده‌بوو و هک بلیی ئهم ئاوازه بو گویچه‌که‌لی ئاناسایی و بو گویچه‌که‌لی ئاسمانی دروست کرابیت.

روزبه‌ه‌ان هه‌ر وا چاوی بریبووه روخساری بوودا و هه‌ندیک جار ئاوری ده‌دایه‌وه بو دواوه و ته‌ماشایه‌کی هاژه‌ی ئاوه‌که‌ی ده‌کرد. نه‌خشه‌کانی سه‌ر دیواره‌که به به‌رچاویه‌وه گیانیان به‌به‌ردا هاتبوو، چونکه ئهم ئاوازه رۆحیکی تایبه‌تی پی به‌خشیبوو. له‌ره‌ی ته‌له‌کانی سازه‌که له هه‌وادا ده‌سوورایه‌وه و هک بلیی هه‌موو زه‌رره‌کانی ناو هه‌وا پیی کاریگر ده‌بوون و ته‌نانه‌ت ئاوی کانیاوه‌که و په‌یکه‌ره‌که‌ی بوودا و نه‌خشونیکاره‌کانی سه‌ر دیواره‌که‌یش له‌گه‌ل ریتمی ئاوازه‌که‌دا بزه‌یان ده‌کرد.

ئاوازی ئاسمانی سازه‌که هه‌موو زه‌رره‌کانی جه‌سته‌ی روزه‌ه‌انی تیکه‌ل به‌هاژه‌ی ئاوه‌که ده‌کرد و لیکي ده‌ئالاندن. و هک ئه‌وه وا بوو، که لهم چرکه‌ساتانه‌دا ژبانی ئه‌ویان له‌گه‌ل ئهم شه‌پۆلانه‌دا ته‌با کردبیت. له ناخیدا هه‌ستی به ژبانیکی نوی و پڕه‌مزوراز ده‌کرد و نه‌هینیه‌کانی گه‌ردوونی

هه‌ئەسەنگاند. لە هاژەى ئاوەکەى دەروانى، که لەسەر ریتمی سازەکە پێچیان دەخوارد و بەسەر زەویبەکەو بەرز دەبوون. لەم کاتەدا بە رادەیکە دالغە بردبوویەو، که وەک بلیى لەنیوان نەبوون و بووندایە و ریک لە هەمان ساتەوختدا دەژیا، بەبى ئەوەى ئاگای لە رابردوو و داهاتوو و کات و شوینى خۆى هەبیت. جۆرە لەهوشچوونیک که گرینگی بە هیچ نەدەدا، تەنانەت بە ژیان و مەرگی خۆى.

گولچېهر که بەردەوام خەریک بوو پەرداخە شەرابى بۆ تى دەکرد ئاگای لە جوولەکانى دەبوو بۆ ئەوەى بزانیست کەنگى بە عادیەتى هەموو شەوان تیر دەبیت و ئەوانیش مەرەخەس دەکات، بەلام بەسەر سوورمانەو دەیبینی که رۆزبەهان لەچاو شەوانى پیشووتر زیاتر دەخواتەو و ئەویش بە ناز و عیشوویەکی تاییەتەو پەرداخەکانى بۆ تى دەکرد و دەدایە دەستى و خۆیشى پێو دەنووساند. لەپریکدا قاییشى سەرشانى گولچېهر برا و جلەکانى بەر بوونەو و سینگ و مەمکیکی کەوتنە دەرەو. هەرچەند پێدەچوو رۆزبەهان ئاگای لە هیچ نەبیت، بەلام ئەم جارەیان لەبرى ئەوەى که پەرداخە شەرابەکەى لەدەست بگریست دەستى بە ناوقەدى گولچېهر گیر کرد و بو لای خۆى راي کیشا و لیبوی لە لیوی نزیک کردەو، بەلام وەک بلیى تەنانەت هیزى ئەوەى تیندا نەبیت بۆ دواو پالی پێو نا و پەرداخە شەرابەکەى لی وەر گرت و بە ئاماژەى دەست بە گولچېهر و زەرینکە مەرى وت برون. که چوونە دەرەو، رۆزبەهان پۆدرەیکەى لە گیرفان

دەر هینا و کردیه ناو شهرا به که و ههلی قوراند و چاوی
بریه وه له چاوی بوودا.



روزبههان بهرمهکی و بنه ماله که ی هه موویان بوودایی
بوون. باوه گه وره ی واته بهرمهک کوری جاماسپ له و
بنه ماله ئیرانیانیه بوون که پشتا و پشت هه له سه رده می
ئه شکانییه کانه وه پاسه وانی په رستگه ی بوودایی نه و به هار
له شاری به لڅ بوون. روزبههان نه وه ی حه سه ن برای
خالید بهرمهکی و دایکی کچی موعی پاشای چه غانییه کان
بوو. په رستگه ی نه و به هار به ناوی نووه و هاره که به
زمانی سانسکریت به واتای په رستگه ی نوی بووه، به فارسی
پییان دهوت نه و به هار، به یه کیک له گه وره ترین په رستگه
بوودایییه کان هاتو وه ته ئه ژمار که له چین و هیندستان و
ته نانه ت پاشاکانی خوراسانیش له سه رده می ساسانییه کاندا
سه ردانیان ده کرد و کرنوشیان بو بتی گه وره ی بوودا ده برد
و دهستی پاسه وانی نه و پییان ماچ ده کرد. سالی ٤٢٢ ی کوچی،
عه بدوللا کوری عومه ر کوری قوره یش کوری قه یس کوری
حه یتانی ئه سه له می حوکمی کرد و ئه وی نارد تا شاری به لڅ
داگیر بکات و په رستگه ی نه و به هاریشی ویران کرد. سه روه ت
و سامانی په رستگه که یان به تالان برد و سی دهر گای ئاسن و
دهر گایه کی زیویان برد. بهرمه کییه کان به رواله ت ئیسلامیان

ھینا، بەلام لە ناخەوہ وازیان لە ئایینی دیرینی خویان
 نەھینا، لە سەر دەمی دەسەلاتدارییاندا دیسانەوہ پەرستگە
 بوودایان نۆژەن کردەوہ، کە دواتر بە ناوی ئاتەشگە ناوی
 دەر کرد، ھەرچەند بەرمەکنیەکان بەروالەت لەگەڵ عەرەبەکان
 یەکیان گرت بەلام بەنھینی لە دژی خەلیفەکانی عەرەب
 ھەول و تەقەللایان دەدا و چاوەڕینی کاتی گونجاویان دەکرد،
 تا سەرلەنوی خویان لە چنگی عەرەبەکان رزگار بکەن و
 ھیدی ھیدی دەسەلاتیکی وایان بەدەست ھینا، کە ھەموویان
 ئەرکە گرینگەکانی سوپا و ولاتیان بەدەستەوہ گرتبوو.
 ھەرچەند ھاروون چەند جریک ئەرک و کاری گرینگی
 خستە سەرشانی رۆزبەھان، بەلام ملی نەدا، بە درێژایی
 روژ لە ھەول و تەقەللادا بوو، بەلام ھەموو شەویک ریک
 لە سات و ودختیکی دیاریکراودا درەنگانی شەو وازی لە
 ھەموو کار و ئەرکە وەرزکەرەکانی دەھینا و دەچووہ کوشکە
 ژیرزەمینییەکە ی خوی. بەیانینیش کە لیبەوہ دەھاتە دەرەوہ
 ژیانیکی پرچەنجال و پڕئەرک و ماندوو بوونی لەئەستو بوو.
 چونکە جیبی متمانە یەحیا و فەزل و مووسا و محەمەد
 بەرمەکی بوو و دەبووایە پلانی سەر بەخۆیی خوراسان
 ھەتا بەلخ و بامیان و تا نزیک عیراقتی، کە لەئەستو گرتبوو
 جیبەجی بکات، رۆزبەھان پیاویکی کارزان و بیرمەند بوو
 و ھەمیشە لەگەڵ پیاوانی ئایینی و شاعیران و بیرمەندانی
 بردەھمایی و بوودایی و زەردەشتی و مانەوی و مەزەدکی
 و کریستیان و ئەو پزیشکانەیش، کە لە گوندی شاپوورەوہ
 دەھاتن کور و کوبوونەوہی باس و مشتومری ریک دەخست،
 بەلام شەوان دوای ئەوہی کە لەو حەبە تاییەتە ی دەخوارد،

که پاسه وانی په رستگه‌ی نووه سه‌نغا رامه له به‌لخه‌وه بوی دهنارد، تووشی حالیکې وا ده‌بوو، که پیویستی به کوشکه ژیرزه‌مینیه‌که‌ی خوی ده‌بوو. به جوریک که ژیانی دوو شیوازی دژبه‌یه‌ک و جیاوازی هه‌بوو. روژان شیلگیرانه کاری ده‌کرد و شه‌وانیش ناسووده‌یی و ئیسراحت‌ته‌ویش به‌و شیوه‌تایبه‌ته، که په‌نای ده‌برد بو کوشکی خاموشی. ئه‌و ناوه‌یشی بویه له‌سه‌ر دانابوو، که قسه‌کردن له‌وی ریگه‌پینه‌دراو بوو.

کاتیک شه‌وان ریک له‌ساته‌وه‌ختیکې دیاریکراودا که‌سیکی دیکه له‌وانه‌ سینه‌ریک یان روحیک ده‌چووه ناو رو‌حیه‌وه د‌وند‌اون، له‌ناو بیر و هزره‌فلسه‌فیه‌کانی خویدا نغرو ده‌بوو. به‌لام له‌هه‌مووی زیاتر‌ه‌زی له‌نایینی بوودا بوو و ته‌نانه‌ت بو‌خوی هه‌ندیک گ‌ورانکاری له‌بنه‌ماکانی نایینی بوودا کردبوو و ره‌نگ و بونیکې ئیرانیانه‌ی پی دا بوو. واته‌بریک له‌وشکایه‌تی و سه‌ختیه‌کانی نایینی بوودای که‌م کردبووه‌وه. بو‌نموونه‌خواردنه‌وه‌ی شه‌رابی به‌ره‌وا ده‌زانی و سه‌باره‌ت به‌بابه‌تی ل‌نخ‌وشبوون و خ‌وب‌واردن له‌هه‌ندیک شت باوه‌ریکی تایبه‌تی داهینابوو. چونکه‌خ‌وب‌اردنی له‌هه‌ندیک شتی له‌وه‌دا نه‌ده‌بینی، که مرؤف خوی له‌چینه‌گان بینه‌ش بکات، به‌لکر به‌پیچه‌وانه‌وه ده‌یویست به‌هه‌بوونی هه‌موو که‌ره‌سته و پ‌یداویستییه‌کی چیژوه‌رگرتن خوی له‌چیژ بینه‌ش بکات. بویه له‌کوشکی خاموشیدا هه‌موو جوړه که‌ره‌سته و که‌لوپه‌لیکی چیژ و خوشی دابین کردبوو. کچان و کورانی جوانکیله، شه‌رابی به‌تام، موسیقای خوش، تیکه‌ل‌بوونی جوانیی و گرمه‌ی ساز و نه‌شنه‌ی شه‌راب و بونی عه‌تر. به‌م

شخانه وه دنیای راسته قینه و بیر و ئەندیشه روژانه کانی خوی له بیر ده کرد و به ناو کومه لیک خه و خه یالی فهلسه فیدا رو ده چوو. ئەمەئ به ریازەت و خۆباردنی راسته قینه ده زانی و به م جۆره ده یویست مهیل و خه زه کانی ناخی خوی بکوژیت و چاوپوشیی له هه موو پنیوستی و چینه کانی دنیا بکات، تا بگاته پلهئ به خته وه رایه تیی بوودا؛ ئەم کللی به خته وه ریبه، که خه لکی ئاسایی لینی بیئاگا بوون! به لام شتیکی ناو ئایینی بوودا، که له هه موو شت زیاتر به لایه وه سه رنجراکش بوو، په یکه ری بوودا بوو، به تاییهت بزه تال و پر له توانجه کهئ، که وهک شه پۆلی ته له کانی ساز، وهک شه پۆلی ئاو، ئەو ئاوه دره وشاوه یهئ، که تیشکی شووشه رهنگامه کانی قه ندیله کان تیایدا رهنگیان دابوو وه و له ناو جۆگه لهئ ناو کۆشکه که دا هاژهئ دههات و ده رویشت. فهلسه فهئ روژبه هان تا راده یهک له م شه پۆله ئاوانه و له بزهی بوودا وه پینی ئیلهام کرابوو؛ فهلسه فهئ ئەو، فهلسه فهئ شه پۆل بوو، چونکه له هه موو شتیکیدا، له هه موو بیچم و شیوه یه کدا و له هه موو بیر و هزریکدا له شه پۆلیکی زووتیبه ر زیاتر هیچی نه ده بیینی.

به باوه ری ئەو سه ره له به ری خیلقهت ئاویکی ئارام بوو، ریک هاوشیوه ئاوی ناو جۆگه لهئ کۆشکه کهئ خوی که بایه کی ناوهخت هه لئ کردبوو و ده یله رانده وه. کاتیکیش ئەم بایه داده مرکایه وه هه موو بوونه کان له بوونی راسته قینه ئ خویاندا، له نیروانه دا نوقم ده بوونه وه. ژبان و مه رگ و خوشی و ناخوشی، هه موو ئەمانه شه پۆلیکی زووتیبه ر و وه همیکی زووتیبه ر و پردیک بوون، که تیکه ل به نابوونایه تی نیروانه ده بوون. شنه بایه ک بوو که هه ر به هه وهس به سه ر

ټاوه که دا هلی کردبوو. ژيان به باوهری ټهو، گالته یه کی
 خه مناک بوو و ټهک ته نیا کوشتنی مهیل و حزه کانی به
 چاره سهری ټهم خه مه ده زانی، به لکو له په رداخه شه رابه کاند
 ټهم خه مه ی داده مرکانده وه. چونکه به گویره ی یاسا کانی
 بوودا ههر ټهم مهیل و حزه بوو، که دونادونی له سهر
 زه ویدا دریزه پی ددا و ههر که سیک بیتوانی بایه ټهم مه یله ی
 بکوژیت. ده چوووه ناو نه بوون و مهرگه وه و ټهو دیش خوی
 به خته وه ری هه تاهه تاییه.

به باوهری روزبه مان بزهی بووداش فله سه فه ی شه پولی
 ټهو ی پشتر است ده کرده وه. چونکه بزهی ټهو وهک شه پولیکی
 زووتیهر بوو، که به ده موچاویه وه دهر ده که وت. له میژ بوو
 روزبه مان هه ولی ددا ټهو شیوه و حالته ی بوودا به خووه
 بگریت و هه موو شه ویک کاری ټهو وه بوو، که لاسایی
 بزهی بوودا بکاته وه؛ بزهی ټتم و نیان، شادمان و خه مناک
 و شکومه ند. ده یویست لاسایی ټهو بزیه بکاته وه و ټهو
 به خته وه ریبه ی بوودا له ناخی خویدا هه ست پی بکات، به لام
 چونکه ټه مشه و مه لیک ی شه هوه تی له هه مبه ر گولچیه ر له
 ناخیدا هه ست پی کرد. بویه پؤدره که ی کرده ناو په رداخه
 شه رابه که و خوار دیه وه و له چاوی بوودای روانی. نایا ټهو
 دهرمانی مهرگ یان خه و بوو؟

پیش ټهو دی که پلانه که ی روزبه مان جیه جی بگریت، هه مان
 شه و که ۱۲ ای مانگی سه فه ری سالی ۱۸۷ بوو. نامه به ری

خهليفه گه يشت و حوكمى كوشتارى هه موو بهرمه كيبه كانى
در كرد. لهو شه وهدا هه زار و دووسه د ژن و مندال و خزم
و غولام و لايه نگرانى بهرمه كيبه كان قه تلوعام كران.
بو روژى دو اتري، چهند عه ره بيبك ده رگاي ئاسنى كوشتكى
خاموشيان شكاند و چوونه ناو كوшке وه. قه نديله كان
كوژابوونه وه. ته نيا ناگريك له ده قري بخروده كه وه بليسه ي
دهستند و به شيويه كى توقينه ر په يكه رى بووداي به و
بزده گالته پيكه رانه وه رووناك كردبو وه وه. روزبه هان له سه ر
دوشه كه كه ي چوارمشقى دانيشتوو و له جيبى خويدا وشك
بوو بوو. سازيكي هاوشيوه ي تار و كووپيك شه رابى
له ته نيشته وه بوو و به دهستى چه پيشيه وه كاغه زينك گرموله
كرا بوو. به كيك له عه ره به كان لى چووه پيشى و كاغه زه كه ي
له دهستى در هينا. مورى فه زل كورى به حيا بهرمه كى
پيوه بوو و حوكمى كوشتنى عه ره به كان و سه ره به خويى
خوراسانى تيدا نوو سرا بوو. ددو چاوى روزبه هان نه ويبوو و
و وينه ي كه وتبووه ناو ناوه كه و بزده يه كى گالته پيكه رانه،
بزده ي فه لسه فببانه ي بوودا به ليوه كانيه وه هه لكو رابوو. ئه م
بزده يه كه له ناو جوگه له ناوه كه دا ردنگى دابوو وه، ترسناك
دههاته به رچاو. وهك بليى ئه مه ده ليت، ئه مه يش له شه پوليك
زياتر هيچ نييه، ئه مه يش شه پوليكى گالته جار و زووتپه ره،
وهك شه پولى ئاو، وهك بزده ي بوودا، ئه م پيشه اتانه يشى
به لاود كاتى و زووتپه ر بوون و مه رگيش به دو ايبن پله ي
گالته جاريهت و دو ايبن شه پولى ديته نه ژمار!



کتابخانه دیجیتال
www.rabari.org

باوکانی نادم

”من له کانگه‌ی خه‌ئووزی به‌ردی شمشه‌ک، پارچه خه‌ئووزیکم
بینی ریک له ده‌ستی مه‌یموون ده‌چوو.“

- کریکاریکی کانگه‌ی شمشه‌ک

ملیونان سده له ته‌مه‌نی زه‌وی تیده‌په‌ری و زه‌وی له
توله‌رییه‌کدا که به‌ده‌وری هه‌تاودا بوخوی دوزیبوو‌یه‌وه
ده‌سوورایه‌وه، به‌لام سروشت هینشتا له جووله نه‌که‌وتبوو.
ره‌هیله‌ی توند و هه‌وره‌بروسکه و ره‌شه‌با و گه‌رده‌لوول
و بوومه‌له‌رزه‌گه‌لی دوابه‌دوای یه‌ک، به‌سه‌رهاتی نه‌براه‌ی
سه‌ر رووی زه‌وی بوو. له لووتکه‌ی کیوی ده‌ماوه‌نده‌وه
به‌به‌رده‌وامی دووکه‌ل و هه‌لمیکی خوله‌میشی ده‌هاته‌ده‌ره‌وه،
که شه‌وان ره‌نگه‌که‌ی ده‌گورا بو پرته‌قالی و وینه‌که‌ی
دده‌وته‌سه‌ر ئاوه‌هیمن و مه‌نگه‌که‌ی ده‌ریاچه‌که‌ی ئه‌و
نزیکه، شاخه‌کان و خه‌ره‌نده‌کانی چواره‌وری ده‌ریاچه‌که‌به
دارستانی چر و دره‌ختگه‌لی ئه‌ستوری گه‌وره‌داپوش‌رابوون

و له ژیر لقرپوی شم درهختانه وه گیانه ودرگه لی درنده و بله ودر و مهیمونگه لی گه وره ده ژیان، که تازه کوچیان کردبوو بو نه و شوینه، گه لیک بنه مالهی جوراوجور و نامو، مهیمونگه لی گه وره ی هاوشیوهی مروف یان مروف- مهیموون بازنه په کیان دروست ده کرد که نه ژادی مروقی به مهیمونه وه ده به سته وه، به لام ترس له گیانه ودره درنده کان له په کی نزیک خستبوونه وه و په کی خستبوون.

له ناو شم خیزانه مهیمونانه دا دوو بنه مالهیان له وانی دیکه ناودارتر بوون و په یوه ندیبه کانیسیان پیکه وه چرتر و گه رموگورتر بوو، په کیکیان بنه مالهی دهاکی بوو، که ژنیک به سالچووی هه بوو به ناوی ریتیکی، که کچیک به ناوی تاکا و کوریک لار به ناوی زیزیان بو مابووه وه، منداله کانی تری چووبوون بو دارستانه کانه دووره کان و هیچ هه والیان لییان نه بوو، بنه ماله که ی تر کیسا کیکی بوو، که له دارستانه دووره کانی ولاتی ئونوهاود هاتبوونه نه و شوینه، کیسا کیکی پیی نابووه ته مه نه وه و سه روسیمای له مهیمونه کانی تر جیاواز بوو، قژی بور و دهموچاوی گه وره و ددانی پیشه وهی دریز و پووی گه وره و دهمی پان و دوو گویی خرتی گه وره به سه ریوه نووسابوون، چاوی سووری به رهنگی شه راب به که لسه ریبا رو چووبوون، لووتی پان و ردینی دریز، ردینی پیروز دریزتر له ئاستی ئاسایی به ژیر چه ناکه په وه شور بووبووه وه و لیوی خوارده وی له راده به در جووله ی هه بوو، ملی پان و کورتی به ناو سینگیدا رو چووبوو، دستی دریز و باسکی به هیزی تووکن، سینگی پان، زگی گه وره ی شورده بوو، سمتی دهرپوقیو، نه ژنوکاتی چه میبوونه وه و

به گوجان ريگه‌ی ده‌کرد. توبه‌لیک قژی سووری به‌سه‌روهه بوو. به‌لام کچه‌لاره‌که‌ی ویستسیت ته‌نیا چاودکانی زاق بوون نه‌گینا وهک جه‌سته زور جواتتر و ریکوپیکتر له باوکی و مه‌یموون-مروّقه‌کانی دیکه بوو.

پیش هاتنی کیسا مه‌یموونه‌کان به‌ئاسووده‌یی ده‌ژیان و ده‌یانخوارد و خوشه‌ویستییان ده‌کرد. تروپکی چیژه‌کانیان خواردن و شه‌هودترانی و راکه‌راک و نه‌هامه‌تی و برسیتی و نازارچه‌شتن و پیری و نه‌خوشی و به‌گژداچوونه‌وه‌ی گیانه‌وده‌ره درنده‌کان بوو. به‌لام کیسا که هاته نه‌وی، فیری رفوکینه‌ی کردن و له‌به‌ر هه‌ستی خو‌په‌رستییه‌که‌ی هه‌ولی ددها بیته سه‌رکرده‌ی هوزی دهاکی. شتیک که کاره‌که‌ی بو ئاسانتر کرد ده‌موچاوی فیلبازانه و توانای ناخافتن و لیدوانی به‌هیز بوو. له هه‌موویشی گرینگتر ردینه دریزه‌که‌ی سه‌رنجی مه‌یموونه‌کانی راده‌کیشا. به‌تایبه‌ت دوا‌ی رووداویکی ناخوش که دهاکی توانی دوو پلینگ بکوژیت کیسا به نامانجه‌که‌ی خوی گه‌یشت. چونکه له‌و شه‌ر و تیهه‌لچوونه‌دا پووکی دهاکی شکا و زه‌مینگیر بوو ریتیر به‌ئه‌سته‌م ده‌ژیا و له‌وده‌به‌دوایش کیسا بو‌وبووه سه‌روکی هوزی دهاکی.

زستانی سالی یار سوو که دوو پلینگ له دولی دهاکیدا دهر که‌وتن و دوازه مه‌یموون-مروّقیان هه‌لدراند و خواردنیان، دهاکی، که سه‌روک و پیشه‌وا‌ی هوزی مه‌یموونه‌کان بوو، هه‌میسه له ودرزی گوجدا پیشه‌گیان بوو و نه هه‌موو مه‌یموونه‌کانی تر گه‌زرتتر و به‌هیرتر بوو. به شه‌رکی سه‌رشانی خوی دهرانی پلینگه‌کان بکوژیت. روژیکیان به‌ده‌بیان له خه‌و هه‌ستا ر گرززیگی گه‌ره‌ی به‌ده‌سته‌وه

گرت و کیساشی له گهل خوی برد بو کوشتنی پلینگه کان. به قه دپالی کیوه که دا پلینگه کانیاں بینی، که به قه لافه تی گه وره ی زهردی میلیمیل و دهست و په نجه گه لی به هیزه وه له دؤلیکدا خه وتبوون. کیسا تا پلینگه کانی بینی به دره ختیکدا هه لگه پرا. دهاکی له بهر زایی کیوه که وه تاشه به ردیکی گه وره ی خلور کرده وه و بهر سه ری پلینگه میینه که کهوت و دهستیکی پلینگه نیزه که شی بریندار کرد. پلینگه نیز سه ره رای نه وه ی که دهستیکی شکابوو، په لاماری دهاکی دا و دهاکیش به چالاکیه کی بیوینه وه خزی لی دوور خسته وه. پلینگه که دیسانه وه بهر بووه وه سه ر زه و بییه که و دهاکی دوی شه رو پیکدا انیکی زور هه ردوو کیانی کوشت. به لام له میانه ی شهر و تینه لچورونه که یاندا په کیک له پلینگه کان په نجه ی به دهموچاوی دهاکیدا کیشا و پوکی شکاند. کاتیکیش مه میونه کانی تر به هه لهه له و شادمانی گه یشتنه شوینه که، هه ردوو دوژمنه خونمژه کانیاں بینی، که په کیکیاں سه ری پلتوپان بوو بووه وه و نه وه ی دیکه شیان پشتی شکابوو، به جوریک که له بهر نازاری زوری و له کاتی گیانکه نشتدا به چرنوو که کانی دره ختیکه له ره گه وه دهر هینابوو و له خوینی خویاندا ده گه وزان. کیسا که تا قمی مه میونه کانی بینی له و دره خته وه که له ترسان پایدا هه لزنابوو، هاته خوار و له جه ماوهره که نزیک بووه وه و به هه ردوو دهستی به سینگی خویدا ده کوتا و به دهنگیکی گر دهینه راند. وهک دهنگیک که له سندوقیکی شکاوه وه دهر بیت. پاشان نه عره ته په کی هه وره بروسکه ناسای کرد و دهنگی به هه موو دارستانه که دا دهنگی دایه وه و به منگه منگ وتی، ”خا... ناھ... خا... ناھ...“

ياھ... ئووو... ئوووو... وه... وه.“

که ته واوليان نزيک که وته وه ديسانه وه نه راندى و به سينگيدا ده يکوتا. مهيمونه کان سه رنجيان که وته سه رى. زياتر لنيان نزيک که وته وه و به روخساريکي ترسناکي فيلبازانه وه چاويکي له دهاکي کرد که به ده مي پرخونه وه له و ناوه که و تېوو. ئينجا چنه د جاريک قيراندى. "يانوو کيکي... يانوو کيکي! واته. "من پلينگه کانم کوشت... پلينگه کان من کوشتوومن!".

چاوه کاني سوورانده وه و هه موو مهيمونه کان به چاوي ريزه وه لني روانين و له و روژه وه نه م دوله به دولي کيسا کيکي ناوي دهر کرد، واته دولي کيساي پلينگکوژ. ئيتر کيسا به قه رمي بوو به سه روکي هوژي مهيمونه کان. زيزي هات و باوکه برينداره که ي له کوژ نا و بردي له سه ر دره ختيکدا به سه ر گه لاوشکه کانه وه خه واندی و کيسايش ويستسي تي نايه سه رشان و په نجه ي له ده ستي ئه و نا و به به ر نيگا پر له ئافه رينه کاني مهيمونه کانه وه به هه نگاوي قورس و شکومه ندانه وه به ره و هيلانه که ي گه رايه وه.

دولي کيسا کيکي پر به ره مترین دول بوو له هه موو چوارده وري کيوي ده ماوه نندا. گويز و ميوه يه کي هاوشيوه ي نارگيل، شه کري سوور، فندوقي کيوي، باده مي کيوي و ميوه گه لي مزر و گه زهک، چروى درهخت و گول بو خواردي سووژ-مهيمونه کان له و ناوه دا هه بوو و هه وايه کي ئيچگار سازگاريشي هه بوو. به لام مه ترسييه کي نامو هه ره شه ي لي ده کردن و درک و تيگه يشتنيکي ئاژه لانه، به ئاگاي هينابونه وه. نه م مه ترسييه گرکاني کيوي ده ماوه ند بوو. که

ماوه‌یه‌ک دهبوو له هه‌لچوون و ناگر و دووکه‌ل که‌وتبوو. سه‌وزه‌لانییه‌کانی چوارددوری کیوی دهماوند وشک بووبوون و هه‌وریکي ره‌ش به‌یه‌رده‌وامی به‌راسه‌ریه‌وه بوو و بوومه‌له‌رزده‌گه‌لی به‌هیز روویان دها. به‌لام مه‌یموونه‌کان چاوه‌رینی بریاری سه‌روزکه‌ه‌وزه‌که‌یان بوون واته کیسا کیکی تا له‌گه‌لیدا کوچ بکه‌ن.



زستانیک به‌سه‌ر کوشتنی پلینگه‌کاندا تیه‌ری، به‌لام برینه‌که‌ی دهاکی چاک نه‌بووه‌وه و دواچاریش نه‌یتوانی بیسه‌لمینیت، که‌ نه‌و پلینگه‌کانی کوشتووه و کیسا مافی نه‌وی خواردوو. دوخی دهاکی زور خراب بوو و برینه‌که‌یشی تا دههات خراپتر دهبوو. هه‌رچه‌ند لایه‌کی چه‌ناگه‌ی خوی گرتبووه‌وه، به‌لام ژیری چه‌ناگه‌ی ناسور بووبوو و کچه‌ بچووکه‌که‌ی چاودیری ده‌کرد. له‌ژیر هه‌تا‌و‌دا سه‌ری بو ده‌پشکنی و له‌و میوانه‌ی که‌ زیزی ده‌په‌په‌نان، ده‌جیوون و له‌ ده‌می باوکی ده‌نان. میش و میشووله‌ی سه‌ر برینه‌که‌ی لی دوور ده‌خسته‌وه و هه‌ندیک جاریش زیزی باوکی له‌کول ده‌کرد و ده‌بیرده‌ لای کانیاوکه‌ و ناویکی به‌ ده‌موچاویدا دها و ئیتر هه‌مووان چاوه‌ریی مردزیان ده‌کرد. له‌و ماوه‌یه‌دا کیسا روژ له‌دوای روژ زیاتر ده‌سه‌لاتی خوی په‌رد پی دها و پشووه‌کانیشی له‌گه‌ل کچه‌که‌ی ویستسیت تیه‌ر ده‌کرد. ویستسیت چاوه‌گه‌لی زاقی هه‌بزون، پووزی به‌هیز، زگی گه‌وره و قول و باسکی به‌هیز، به‌لای مه‌یموونه‌کانی دیکه‌شه‌وه زور جوان بوو. که

ناویان ددهینا مهیمونه نیردهکان زاریان پر دهبوو له ناو بهلام کهس نهیدهویرا تهناهت چاوی لی بکات، چونکه له هیز و دسهلاتی باوکی دترسان. بهلام تاقه کهسیک که به پیچهوانه ی یاساکانی دارستان دهجوولایهوه زیزی بوو، که بهناشکرا خوشهویستی خوی بهرامبهر ویستسیت دهر بری و هیچ گویی به دسهلاتی کیسانه دا. زیزی ویستسیتی خوش دهویست و ویستسیتیش چیتر بهدست باوکیهوه ودرهز بووبوو و دیاره دلشی لای زیزی بوو که ملی پان و قول و باسکی بههیزی هه بوون. که نیواره دادههات و هموو گیانه وهران و مهیمون-مروقهکان دهچوونهوه ناو هیلانه کانیان له سهر لقه دارهکاندا، ویستسیت و زیزی له ناو دارستانه که دا دهسته ملان و راموساتیان ددست پی دهکرد و ویستسیت سه ره رای نه عر دته کانی باوکی، کاتیک بانگی دهکرد، هیچ گویی نه ده دایه، کاتیکیش درهنگانیک دهگه رایه وه بو ماله وه باوکی بونی دهکرد و بو ماوهیه که دهنگی بوله بولی دههاته گوی. ویستسیت به شیوهیه کی خه مبارانه له بهردهمی باوکیدا داده نیشث و چاوی له چاوه تهره کانی ددبری و به خه مناکیه کی ته واو و به بیدهنگی داده نیشث. چارچاره تووره دهبوو و دهیقیراند و هاواری دهکرد به جوریک، که گیانه وهرانی دیکه له دهنگه که ی دترسان و هه لدههاتن. پاشانیش ماوهیه کی دریز له نیوان گه لاکانه وه چاوی له نه ستیره کان دهکرد که ددرهوشانه وه، چونکه خه وی لی نه ده که وت و بیری لای زیزی بوو و هه ولی ددا به نه ستیره کان وینه ی رووهک و گیانه وهران دروست بکات، یان له نهینیه کانیان تی بگات و چاره تووسی خویانی پی

بخویننټه وه.

چهند مانگ دواتر ویستسیت دووگیان بوو و شه و
 ئازاوهی باوکی له گه لیدا به دریزایی شه و بهره وام ده بوو.
 کیسا دژی هاورنیه تی و په یوه ندیی نیوان کچه که ی و زیزی
 بوو. ویستسیت منداله که ی ده دایه پال باوکی، به لام کیسا
 زیره کتر له وه بوو پنی هه لڅه له تیت و هه موو شه و یک
 بوونی زیزی پیوه کرد بوو. وای لئ هات ویستسیت تهنگی
 پی هه لچنرا و زیزی بریاری دا پیکه وه هه بلین بهره و
 دارستانیکی دوور.

شه و یکیان کاتیک مانگه شه و له نیوان گه لای داره کانه وه
 پروناکی خستبووه سه زهوی، رهنگی ئاسمان وه ک ناسنی
 تواوه و هه وره توخ و تاریکه کان به قه راخی ئاسمانه وه
 تیکه له به یه کتری بوو بوون و لقی ئه ستوری داره کان له
 تاریکیدا شیوه گه لی سه رسوور هینته ریان به خووه گرتبوو،
 ژیا نی شه وانه ی دارستان دهستی پی کرد. له دووره وه
 سینه رگه لی سه یروسه مه ره ده بینران، که به سه ر لقی داره کان
 و گزوگیاکانه وه ده له رینه وه و جیگورکییان ده کرد و بهره
 هیلانه گه رم و نه رمه کانی خو یان ده چوونه وه. بنچکه گیاکان
 ده جوولانه وه و داره کان دهنگی خشه خشیان لیه ده هات.
 بنچکه گیاکان به هه لکردنی با ده له رینه وه و لووره ی چه قه له
 و تریقانه وه ی که متیار ناوه ناوه به رگویی ده که وت و دانه
 سه پیه کانیا ن له تاریکیدا ده ره وشانه وه. وه ک بلین دم له
 که سینک پان ده که نه وه، سه ره تا پیکه نینیکی قیزه و نیان ده کرد،



که ته زووی به جهستهی گیانه وه راندا دههینا و پاشان دهگورا بق لوورهیهکی خه مناک و تیکه ل به قیژه و زیرکهی ناخوش و دووری گیانه وه رانی دیکه ده بوو. شه مشه له کویره گه وره کانیش باله ئیسقانییه کانیان لیک دها و دهیانزریکاند، پلینگه کان دهیانگرماند. هه موو ئه م دهنگانه ترسیان دهخسته دلی گیانه وه رانه وه. ترسیکی وا بوو، که دهنگه کان به جاریک بیدهنگ ده بوون و هه موو گیانه وه ران چوست و چالاک ده بوون. مه میوونه کان که توقییوون زهغ زه یغیان ده کرد و له پریکدا بیدهنگ ده بوون. گیانه وه راوچییه کان به چاوه وریجه داره کانیان و هه ناسه ی بۆگهن و گه دهی برسی و لووتی بوزنه وه به ئه سپایی و به پاریزه وه ده سوورانه وه و به دوا ی خوراکدا ده گه ران.

له م شه وه دا زیزی میوه یه کی وه ک نارگیل و مشتیک میوه گه لی جورا و جوری کئی هینا بوو و سه ده ههنگاوینک له ولاتری هیلانگه ی کیساوه چاوه رینی ویستسیتی ده کرد. خه ریک بوو به نابه دلی میوه سووره کانی ده خوارد و به پشته وهی دهستی ده می پاک ده کرده وه و ناوکه کانیان ی فری دها. به لام هوشی لای خوی نه بوو و دلی توند لینی دها. له پریکدا لقی داره کان جوولانه وه و ویستسیتی بینی به ده موچاوی ره شه لگه راو و ناوچاوی تووره و هه راسانه وه به پیدزکی به ته نیشتیدا راده بوورد. زیزی دهستی خسته ناوقه دی. ویستسیت سه ره تا ترسا، پیی وا بوو مار یان گیانه وه ریکی تره. که زیزی ناسییه وه خوی پتوه نووساند. زیزی قیراندی، "خا... ناھ... یاھ... یاھ... ئوووه... وه... وه..." بالنده یه کی راگوزه ره ئه م دهنگه ی بیست و چهند جارینک

جریکاندی. ویستسیت به پشتبهستن به ههستی ناژهلانهی
خویهوه بهودی زانیووو که دلداری و دهستهملان و
خوشهویستییهکهیان زور ناخایه‌نیت و باوکی بهم زووانه
ریگه له چیژ و سه‌ربه‌ستییه‌کانیان ده‌گریت. پاشان زیزی به
ده‌نگیکی ناسکتر وه‌لامی دایه‌وه، ”واوو... واوو! واته منم،
”منم.“

زیزی که دهستی به ناوقه‌دی ویستسیتدا گیر کردبوو،
به هه‌موو هیزیه‌وه به خویه‌وه‌ی نووساند و توند گوشتی.
ئهم کرده‌وه نه‌زانکارانه و نو‌تسانه‌ی ئه‌و هه‌رچهند مندلانه
بوو، به‌لام گوزارشتی له پیوستییه‌کی ماددی و نزم ده‌کرد
و له هه‌مان کاتیشدا سوزیکی شاعیرانه و دل‌بزوینیشی تیدا
هه‌بوو. پاشان زیزی وازی لی هینا و میوه‌که‌ی به داریکدا
کیشا و شیله‌که‌ی داچوری، نایه ده‌می ویستسیت و ئه‌ویش
به هه‌ردوو دهستی و به ئیشتیایه‌کی زورده‌وه خواردی. له
خوشییان دوو-سی جار نالاندی. پاشان دهستی کرد به
هه‌لمژینی شیله‌که‌ی، چهند دل‌پیکی تکایه سه‌ر سینگی.
زیزی که ئاگای له هه‌موو جووله‌کانی هه‌بوو به زمانه
نه‌ر مه‌گه‌وره‌که‌ی شیله‌ی سه‌ر سینگی لیسته‌وه و دیسانه‌وه
ویستسیتی به‌خویه‌وه نووساند. ویستسیت خوی کشانده‌وه
بو دواوه و دهستی به خواردنی میوه‌که کرد. زیزی به چاوی
مشته‌ریبه‌وه لیبی ده‌روانی و پاش نه‌ودی که له خواردنی
میوه‌که بووه‌وه له خوشییان چهند جاریک قیراندی. ”زیزی
واوووو... زیزی واوووو“ واته، ”زیزی خوشم ده‌وییت.
زیزی خوشم ده‌وییت.“

دہنگی له شاخه که دا دہنگی دایه وه و هر نه م وتانه ی
 دووباره ددکرده وه. مانگ له پشت هه ورده کانه وه دهر که وت.
 له و ناو دا کانیاو یک هه بوو که جوگه له یه کی باریکی لی جیا
 دهبوو وه و به ره و ددریاچه ی خوارده وی کیوی ده ماوه ند
 شور دهبوو وه. له دوورده دیار بوو، که ناوی ددریاچه که
 که می کردوو وه و سه وزه لانییه کانی چوارده وری ناوه که وشک
 بوونه ته وه و بالنده کانیش کوچیان کردوو وه. قه دپالی کیوه که
 دیار بوو، هه و سامال بوو و نه وانیش شادی و خوشییه کی
 وایان له دلدا هاتبووه ناراه که نه یانده توانی بو یه کتری
 دهر بیرن. له پریکدا لقی داره کان جوولانه وه و نومبووه یه کی
 گه وره واته گامیشیکیان لی دهر که وت، که به هیمنی به ره و
 کانیاوه که دهر ویشته. زیزی و ویستسیت له جیی خویان
 جمیان نه خوارد و نه و دیمه نه ش بو نه وان ودک رابواردن
 وا بوو. گامیشه که گه یشته سه ر کانیاوه که و لموزده
 نه رمه که ی به ناوه که دا رو ددکرد و دهری ده هینایه وه و ناو
 به لموزیه وه داده چوری. پاشان چاویکی به چوارده وری
 خویدا گیرا و هر له هه مان ریگه وه که هاتبوو گه رایه وه.
 ویستسیت و زیزی به نه سپایی له ژیر لقی داره کانه وه هاته
 دهر. مانگه شه و وریشه ی ده هات. نه سیترده کان رووناک
 بوون. وینه ی دیمه نی کیوی ده ماوه ند به ناگری پرته قالی
 و دووکه لی سه ر لووتکه که یه وه که وتبووه سه ر ناوی مه نگ
 و لیلی ددریاچه که. چاوه توقینه ره کانی زیزی له خوشییان
 بریسکه یان ده هات. لموزی شور، ده موچاوی سوور، دهستی
 دریز و به هیز و مه که قوته کانی ویستسیت له لای زیزی

جۆریکی دیکه دههاتنه بهرچاؤ. له و کاته دا گه دهی پر و ئیسراحت، هه موو گیانی گهرم داها تبوو، خوینیکی خیرا به هه موو جهستهیدا دهگهرا، که یفخوش بوو و ئه و بۆنه تایبه تهی، که له ویستسیته وه دههات سه رخۆشی کردبوو و وزهیهکی ئیجگار تایبه تی پی به خشیبوو، به جۆریک که پتویستی به راکردن و بازدان و رابواردن هه بوو.

زیزی به چالاکیه کی تایبه ته وه قۆلی به قۆلی ویستسیتدا کرد و له کۆلی نا. چه ند جارێک قیراندی و وه ک داربازیکی لیه وشاوه جرتوفرتی ده کرد و رای ده کرد و به ترسه وه ناویری ده دایه وه چاوی به چواردهوری خویدا دهگیرا. بۆنی هه لده کیشا و هه ناسه ی سوار ده بوو و دیسانه وه بازبازینی ده کرد. گیانه وه ره بچوکه کانی له ژیر پینیدا ده ترسان و هه لده هاتن. ئه و بالندانه ی، که کۆچیان کردبوو بۆ ئه و ناوه، به قرموقاله کانی ئه و هه لده هاتن. زیزی ناوه ناوه وه ک بیهه ویت زور و هیزی خۆی نیشانی ویستسیت بدات، ویستسیتی له سه ر زهوی داده نا و خۆی به لقی داره کانه وه هه لده واسی و ده سوو رایه وه و دیسانه وه خۆی بهر ده دایه وه و هه موو کرژو کۆلی خۆی به چاوی ویستسیتدا ده دایه وه. پاشان دهستی ویستسیتی ده گرت و پیکه وه رایان ده کرد و به ده م ته پاوله وه دوور ده که وتنه وه. جووله کانیان هینده جوان و دلرفین بوون وه ک بلتی هه موو دارستانه که گیانی به بهر دا هاتبیه وه وا بوو. گیانیان به بهری دره خته ئارامه کان و مانگه شه وی کز و بیتیندا کردبوو وه. سه رله بهری جهسته چه ماوه که ی، دهسته دریزه کانی، قاچه کانی که به دره خته کاند

ہلڈہگہ را، تہ او و گونجاو بوون بؤ راپہ پاندنی کارہ کانی
 لہ دارستاندا. ہر دو وکیان بہ بی ٹہوہی کہ بؤ یہ کتری
 دہر بیرن دہیانزانی لہم دارستانہوہ دہرؤن و کہ بہ دہم
 رابواردن و جرتو فرتہوہ زانیان مہودایہ کی زور لہ کیسا
 کیک کی دور کہ و تونہ تہوہ، وہ ستانیکیان کرد. چونکہ دیمہ نی
 کتوی دہ ماوہ ند و بلیتسہی گرکانہ کہی لہ بہر مانگہ شہودا
 لہ دورہوہ ہیندہ جوان و دلرفین بوو، کہ نہ یاندہ توانی
 چاوپوشی لہ تہ ماشا کردنی بکن. بؤیہ دہستلہ ملی یہ کدی
 بہ دیار تہ ماشا کردنیہوہ دانیشن. وہک ٹہوہ وا برو لہو
 ساتہ وہختہ دا بروسکہ یہ کی ہوش و ٹاوہن، بروسکہ یہ کی
 ہست و سوز لہ چاویاندا دہدرہوشایہوہ. ویستسیت
 دلئی بہو دیمہ نہ دورانہ گیرا و خہ مناک بوو. دلئی کیسا
 کیک کی پلینگکوژ، گوندہ کہی باوکی لہو خوارہوہ ہلکہ و تہوہ.
 دہیزانی باوکی لہوئی خہو تہوہ. درہختہ کان، ٹہو ہیلانہ
 گہرم و نرہمہی کہ ہہیبوو، ٹہو میوانہی کہ خواردبوونی،
 یاریبہ کانی لہ ناو دارستاندا! ہہموو ٹہمانہ بہ بہرچاویہوہ
 تپہرین و لہ ژیر لینوہوہ وتی، "کیسا کیک کی!"

زیزی بہرہو لای خوی رای کیشا، بہ لام کارتیکہ ریبہ کہی
 زور کاتی بوو، چونکہ ہہموو ہستہ کانیان بہ جارنک
 ہیزشیان دہینا و ماوہ کہیشی ٹیجگار کورت بوو و ہر
 زوو دہرہویبہوہ. ہہموو ہستہ کانیان لہ چاویاندا ہلڈہ کؤلرا
 و لہو ریگہ یہوہ ہست و سوزیان پیکہوہ دہگورپیہوہ.
 بہ لام دیسانہوہ بہ دلکی خوش و شادمانہوہ بازیان دہا
 و بہرہو شوینیکی نادیار و ژیانی داہاتوویان رؤیشن.

چونکه ویستسیت متمانہی تہواوی بہ قول و باسکہ دریژ و بہہیزہکانی زیزی ہہیوو، کہ میوہی بو دہینا.

بہرہبہیان ہیشتا ئہستیردیہکی کز بہ ئاسمانہوہ ددرہوشایہوہ، کہنارہکانی ئاسمان وک رنگی شیرى لی ہاتبوو. وینہی درہختہکان و کیوی دہماوند کہوتبووہ سہر ئاوی دہریاچہکہ، کہ دیارہ ئاودکہیشی کہمی کردبوو. شنہیہکی بونخوش، بونی گولہ دوورہکان و بونی گہلا ہلودہریوہکانی لہگہل خوی دہینا. ہہتاوی ئالتوونی، بہئہسپایی دہر دہکہوت و لہ بہیانہیہکی ئارام و ہیمن و بیکیشہ دہچوو. بہلام کیوی دہماوند ہرہشہنامیز، توورد. پردلہراوکی و تیرنہخہوتوو، بریک دووکلی لہ لووتکہکہیہوہ فری دہدایہ دہرہوہ، ہہر کہ کیسا کیکی لہ خہو ہہستا، بہ نہعرہتہ ترسناکہکہی ویستسیتی بانگ کرد، بہلام چہند بہدواى کچہکہیدا گہرا سوودی نہبوو. ئہوہندہ بیتاقہتی کرد و قیژاندی، کہ مہیموونہکانی تر بہزدیبیان پیدا ہاتہوہ، بہلام کہس نہچوو بہہانایہوہ، چونکہ ہہموو مہیموونہکان لہ ہیز و بازووی زیزی دہترسان و ئہوہشیان دہزانی، کہ ویستسیت لہگہل زیزی ہہلہاتووہ، بویہ کہسیان ئامادہ نہبوو بہرہدووروی زیزی بینہوہ و بہگژیدا بچنہوہ، دیارہ دوانیوہرووی ہہمان روژ رووداویکی سہیر قہوما. دوو بوومہلہرژہی بہہیز روویان دا و کیوی دہماوند چہندین جار گرماندی و دووکہل و گوگرد و خولہمیشیکی ئیجگار

زوری لی هاته دهردهه. گیانه وهرانی دارستان بهم گورانکاریه
 کتوپریه توقیبوون و بهردو دارستانه دووردهکان ههلهاتبوون.
 بهلام مهیمونهکان هموویان له گوردپانی کیسا کیکی گرد
 بوونهوه و چاوهری پیشه‌وای خویان دهکرد واته کیسا
 کیکی. که بیت و پیشیان بکه‌ویت و بهردو شوینیکی نه‌من
 و نارام بیانبات. یان به پشتبه‌ستن به نه‌زمونه‌کانی خوی
 له هوکاره‌کانی نه‌م رووداوه ناخوشه ناگاداریان بکاته‌وه و
 وردیان پی بیه‌خشیت. هموو مهیمونه نیر و میینه‌کان به
 منداله‌کانیانه‌وه به ترسوله‌رزده لیک ده‌نالان و به‌دهم هه‌را
 و قیزاندنه‌وه ده‌سوورانه‌وه. له‌پریکدا کیسا کیکی که تیلایه‌کی
 گه‌ورده‌ی به‌ده‌سته‌وه بوو. به‌رینی بوورده‌وه. پشتی چه‌ماوه
 و دهموچاوی فیلبازانه‌ی پررقوکینه. قژی شپرزده و پهریشان
 و چاوگه‌لی سووری تیرنه‌خه‌وتوووه‌وه هاته ناو دولی کیسا
 کیکی. قه‌لافه‌تیکی هینده توقینه‌ری هه‌بوو. که ترسی خسته
 دلی هه‌موو مهیمونه‌کانه‌وه و هموویان بیده‌نگ بوون. لیوی
 خوارده‌دی زیاتر له‌جان شور بوو بووه‌وه. بیستی سه‌ری
 چرچی تی که‌وتبوو و بروکانی له‌سه‌ره‌وه هه‌لکشابوون و
 تووکه سیخبووه‌کانی ئیجگار ترسناک بوون. له‌ده‌موچاویک
 ده‌چوو که له‌وانه‌یه شیتیک له‌میشک و هزریدا وینای بکات
 یان له‌مرووف له‌موته‌که‌یه‌کدا بیینیت. پاشان کیسا کیکی به
 ته‌قه‌ته‌قی گوجانی ده‌سته‌یه‌وه چوووه سه‌ر گاشه‌به‌ردیک که
 له‌و ناوه‌ بوو و وده‌ستا. چهند جاریک به‌مشته‌کوله کیشای
 به‌سینگی خویدا و قیراندی. "خا... ناھ... خا... ئوووه...
 ئوووه... وده... وده"

چاوده‌کانی خوینیان تی زابوو. هینده توورده بوو لقنکی

داربه پرووی به دهسته وه گرت و شکاندى و لیدوانه کهى به م
شینویه دهست پی کرد، "هی هی، یائو کیسا کیکی... دهاکی
یائو یی یی، خا، شاه، شاه، زیزی ویستسیت رو کو، کیسا
کیکی، راتا، پوهی ویگ لوتیک وه، وه..."

له کاتی لیدوانه کهیدا به هوی له بهردهسته بوونی وشه کاندا،
به یارمه تیی جووله یی دهست و ناماژه بابه ته کهى خوی له
جه ماوره که دهگه یاند و چه ندین جاریش دووپاتی ده کردنه وه.
قیژه کهلى توقینه ری ده کرد و ئاوی ده می داده چوری و
دوچار نه مه پوخته یی قسه کانی بو، "من کیسای پلینگکوژم
و ئیوه م له گنچه لى پلینگه کان بزگار کرد. ردینی من له
ردینی ئیوه دریزتره. من زیاتر له ئیوه زستانم بینیوه و
مه یمونم بینیوه. من له زمانی کانیاوه کان تیده گم. من
له زمانی نه ستیره کان تیده گم. دهاکی که سیکى سه رکیش
بوو. زیزی کوپى، ویستی سیتی کچی منی دزی و هؤکاری
بوومه له رزه که ییش ریک نه مه بوو. زهوی هه مووان ده کوژیت،
چونکه ناحه قى به رامبه ر به من کراوه، منیک که ردینم له
هیى هه مووان دریزتره. چاره سهر نه وه یه که دهاکی بکوژن
و کچه که ییشی واتا تاکا بهینن بو من. میوه کانی نه وه یی
منن. هرچی کچ هه یه هیى منه. ئاوه کان بوونه ته هه لم.
هؤکاری نه مه ییش دهاکییه. مانگ خه رمانه یه کی سووری
به ده وره وه یه و هؤکاری نه مه ییش دهاکییه. کتوی دونا دونا
دهنگ ده داته وه و هؤکاری نه مه ییش دهاکییه. بوومه له رزه
دیت و هؤکاری نه مه ییش دهاکییه. زهوی هه مووان ده کوژیت."
سه ره به ری لیدوانه کهى له قازانجی خوی و به زیانی
دهاکی ده شکایه وه، که لیدوانه تیروته سه له کهى ته واو بوو،

مهيموونه كان بوومه له رزه و گرماندنه كاني زه وييان له بير كرد و خوينيان هاته كول. كيسا كيكي له سهر هه مان تاشه به رد دانيشت و پالي به گوچانه كه يه وه دا. هه موو مهيموونه كان به گه وره و بچوو كه وه به ره و هيلانه ي دهاكي به ري كه وتن و به زه بري تيلا دهاكي و ژن و كچه كه يان دايه پيش خويان. دهاكي به دهموچاوي بريندار و خويناوي و چاوي كويره وه هاواري ده كرد و خويناو له دهميه وه داده چوري. كچه كه ي دهاكي له ترسان په ناي بردبووه باوه شي دا يكي و سه ري له نيوان مه مكه كانيدا شار دبووه وه.

كيسا كيكي له سهر تاشه به رده كه دا سه رځه وي ده شكاند و چاوهريني دهره نجامي توله كه ي خوي ده كرد. له پريكدا دهنگي غه ليه غه لب و قرموقال له دووره وه به رز بووه وه. چوار مهيمووني ناشيرين دهست و قاچي دهاكيان گرتبوو و له دوله كه وه سهر ده كه وتن. دهاكي به ناله و كروزانه وه و خوپنچدانه وه ده يو يست خوي له دهست دوژمنه كاني رزگار بكات. دهنگي كروزانه وه و ناه و ناله و نه عره ته ي پر له تووره يي و گريان و قيژه و شادي و قريوه تيكه له به يه كتری بوو بوون. له دواوه ي دهاكي ژنه كه ي شي ريتيكي و كچه كه ي شي تاكايان به راکيش راکيش هينا. كه گه يشتنه گوره پاني كيسا كيكي، كه دهاكي به چاويكه وه دوژمني خوي واته كيساي بيني، كه سيك كه هه موو شتيكي لي دزيبوو. له ناخي دلوه وه قيژاندي و په لاماري دا، به لام به زور له سهر زه وي دايان نيشاند. دهاكي كه وته زه وي و پيشي ده خوارده وه و دهموچاوه توفينه ر و گه وره كه ي پر بوو بوو له ناره قه و چلك و خوين. مهيموونه گه وره و كه له گه ته كان به دار

و بهر د بهر بوونه گيانی دهاکی و دهیانکشا به سهر و سينگ و دموچاويدا. مهيموونه کانی دیکه يش له دووره وه بهر ديان تی دهگرت، قیژد و نه عره ته کانی دهاکی تا دهات که متر ده بوونه وه و هر جاره که دهیقژاند لافاوی خوین به سينگیه وه داده چوری. پووکه گوره کانی قورس و شور بوو بوونه وه و دانه به هیزه کانی شکاپوون. هه ناسه برکی پی که وتیوو و هر هه ناسه یه کی هه لده مژی خوین له ده میه وه فیشقه ی ده کرد. مهيموونه کان به بینینی دیمه نی خویناوی و ناهوناله کانی دهاکی و ژنه که ی هه ستيکی چيژبه خشی تیکه ل به ترسيان له لا دروست بوو بوو. تاکا کچی دهاکی، که ته مه نی ته نیا ده سال بوو خوی به دایکیه وه نووساند بوو و باوهشی ده کرد و ماچی ده کرد. که به زور له باوهشی دایکیان دایان بری هه لزنیه سهر دار به روویه ک و پیايدا سهر که وت. چهند جاریک قیژاندي. رهنگی پیوه نه مابوو و وهک داربی ده له رزی. قژی زور بوون و رهنگيشيان مور بوون، به لام تووکه کانی پشته وه ی خوله ميشی ئامال سپی بوون. له دره خته که وه هینایانه خواره وه و به دم گریانه وه خستیانه باوهشی کیسای پیره وه، ریتیکش دایکی تاکاشيان له ته نیشته دهاکیه وه نازار و نه شکه نجه ددا، کیسا به دهسته دريژد کانی تاکای گرت و به خویه وه ی گوشي. له خوشييان چاوه کانی بریسکه یان دههات، ردینی دريژ، نیوچاوانی ده رپوقیو، چرچولوچی خواره وه ی چاوه کانی شیوده ی کی پیکه نیناوی و ترسناکیان به روخساری به خشیبوو، هر که تاکا بیتافه تی کرد کیسا به پشتی دهستی شه پازله کی له بناگویی سره واند، تاکا له حه یوه تان دانیشته و به دم بینینی

نه‌شکه‌نجهی دهاکی و ژنه‌که‌یه‌وه له جه‌سته‌ی پرشه‌هودت و سه‌رخوش و شادمانی کیسای دهروانی.

کیسا ئیدی به هیوا و ئامانجه‌که‌ی گه‌یشتبوو و رکابه‌ره‌که‌ی خوی زه‌لیل و داماو کردبوو. هه‌موو مولکومالی لی داگیر کردبوو و وا‌خه‌ریک بوون خوی و ژنه‌که‌یشیان به به‌رچاویه‌وه ده‌کوشت و کچه‌ جوانکیه و ته‌روتازه‌که‌ی دهاکی که پیشتریش چه‌ندین جار بینیبوو، که چه‌ند لیهاتوانه تووکه‌کانی باوکی ده‌پشکنیت، وا ئیستا گویرایه‌ل و ملکه‌چ به هه‌مان ده‌سته‌ بچکولانه‌کانی جه‌سته‌ی ئهم ده‌شیلیت و گیانه‌وه‌ره‌که‌کانی لی ده‌کاته‌وه‌! ئیتر له‌وه زیاتر چیی ده‌ویست؟ کیسا به‌دلخوشییه‌وه زمانی به لیویدا هینا. نه‌عه‌رده‌که‌کانی دهاکی تا ده‌هات که‌متر و نزمتر ده‌بوونه‌وه و ده‌نگی بوو و دواجاریش نووزدی لی برا له‌و کاته‌دا خوینی هه‌له‌پنایه‌وه و به‌بی ئه‌وه‌ی که‌مترین جووله‌یه‌ک بکات له‌ته‌نیشت ته‌رمی ریتیکییه‌وه که‌وت. له‌ناو هه‌له‌ه‌له‌ی شادی و خوشیییدا زگیان هه‌لدی و ریخوله‌کانی هه‌ر به‌گه‌رمی دهر هینا و هه‌ر پارچه‌یه‌کی به‌ ده‌ست هه‌میووینگه‌ره‌ سه‌رو، ئه‌مه‌ به‌ یه‌که‌م جینایه‌تی یاسادانه‌ریی ردینسپی ده‌هاته‌ نه‌ژمار، به‌که‌م جاریش بوو که‌ هه‌میووته‌کان فریوی ردیندریژیان خوارد. بوئی خوین سه‌رخوش و شیلی گره‌ برون، بیچوو ده‌هه‌میووته‌کان سه‌ری ریخوله‌کانی دهاکییان گره‌ و هه‌سه‌ر ئقی داره‌کانه‌وه‌ یارییان پی ده‌کردن و له‌ده‌ست به‌کتری ده‌یانه‌فاندن و دیلانیان پی ده‌کردن، ته‌رمی خویناوویی تووکن و وردوخانی دهاکی و ژنه‌که‌ی به‌ په‌راسووێ شکاره‌وه‌ له‌و ئاوه‌ که‌وتبوون، و ده‌ک بلیی شیلیه‌کی گوانه‌راوه‌ی به‌ هه‌میوینی خویشه‌وه

سه رخوشی کرد بیتن هه تا ئیواره جه ژن و ناهه نگیان گیرا و به دریزایی ئه و ساتوکاتانهش تا کا کچی دهاکی له ترسان هه لده له رزی و سه ر و سینی کیسای ده پیشکنی. کیسا سه رخوش و لووتبه رزانه ئه و میوه وشکانه ی ده خوارد، که له ماله که ی دهاکی تالانیان کردبوون و له دوا ی سه رکه و تنی به سه ر پلینگه کاند، به دیار ته ماشا کردنی ئه م سه رکه و تنه شیه و د دانیشتبوو. که غه لبه غه لب و جه نجاله که دامرکایه وه، کیسا به ئه سپایی و به ویقاریکی زورده وه له جیی خوی هه ستا و له کاتیکدا پالی به تاکای کچی دهاکییه وه دابوو لاره لاره به ره و هیلانه که ی به ری که وت مه ی موونه کانیش بلاوه یان لی کرد و هه رکه سه په نای برده وه بو هیلانه ی خوی.

به لام کیسا ئه م سه رکه و تنه ی نه که یاننده سه به ینی. هیشتا نه که یشتبووه هیلانه که ی خوی، که دهنگیکی توقینه ر له کیوی دهمارنده وه د به رز بووده وه و زه وی هه لته کی. وه ک ئه وه وا بوو کیوه کان ده میان کردبیته وه. دووکه لیککی رهش و توخ هه وای ته نییه وه و تامی خوله میشی دها. ته میکی گه رم و خه ست به هه وادا بلاو بروه وه. دووکه له کان ناودناوه دادمه رکانه وه و دیسانه وه وه ک ته قینه وه شله به کی لینجی رهشی تیکه ل به گوگردی تواوه له لووتکه ی کیوه که وه هه لده قوللا. ئاوی خواره وه ی کیوه که ده بوو به هه لم و هه وا تاریک داده گه را و ته نیا بلیسه کانی ئاگری لووتکه ی کیوه که دیمه نی خواره وه ی کیوه که ی رووناک ده کرده وه. دره خته کانی دارستان ئاگریان گرت. دووکه لیککی رهش، بونی خنکینه ری گوگرد وه ک کووره ی ناسنگه ران له ناو خوله میشدا، شله به کی تواوه، ناله و شیوه نی گیانه و دران و بوومه له رزه، کیسا کبکی

و هه موو مهيموونه کانی دیکه بوونه ژیر خاکه وه.



له م کاته دا ویستسیت و زیزی له دارستانیکی دوورده دست و
له ژیر لقی داره کاندایه پال یه کدیدا خه وتیوون و دولی کیسا
کیکی به ته واوه تی له یاده و درییاندا سزابووده و.



کتابخانه دیجیتال
www.rabari.org

کتیبه چاپکراوهکانی نه‌ندیسه

۱. بنه‌ره‌ته‌کانی فه‌لسه‌فه-حمید عه‌زیز
۲. کورد له‌ دینی روزه‌لاتناسه‌کانه‌وه (چ ۲)-فه‌ره‌اد پیرمال
۳. ریبازه‌ نه‌ره‌بیبه‌کان (چ ۱۲)-فه‌ره‌اد پیرمال
۴. موزه‌خانه‌ی پاکیزه‌یی (چ ۱۳)-نوره‌ان چموک-و. به‌کر شوانی
۵. نه‌ته‌وه‌ی زیوانه‌کان-جه‌بار جه‌مال فه‌ریب
۶. ناسیونالیزم و ناسیونالیزمی کورد(چ ۲)-جه‌عفه‌ر عه‌لی
۷. سوفیزم و کاریگه‌ریی له‌سه‌ر بزۆقه‌وه‌ی رزگاریخوازی..-جه‌عفه‌ر عه‌لی
۸. معه‌وی له‌تیوان زاهه‌ریه‌ت و باتنیه‌ت و..-شه‌مه‌دی مه‌لا
۹. نه‌ینیبه‌کانی ژبان (چ ۲)-ئۆشۆ-و. نازاد به‌رزنجی
۱۰. کورتیه‌یک له‌ میژووی کات-ستیفن هورکینگ و لیونارد ملودیتز-و. حوسین حوسینی و هیوا عومه‌ر
۱۱. کویشک-فرانتس کافکا-و. عه‌تا نه‌ه‌ایی
۱۲. فه‌صلول مه‌قال-ئین روشد-و. مه‌ریوان عه‌بدول
۱۳. شوهرشی نه‌یلوول له‌ به‌لگه‌نامه‌ نه‌ینیبه‌کانی نه‌ه‌ریکا و ریا رده‌حسانی
۱۴. ده‌سه‌لات و جیاوازی-مه‌ریوان و ریا قانع
۱۵. له‌ چ ئیستایه‌کدا ده‌ژین-مه‌ریوان و ریا قانع
۱۶. شووناس و نالوزی-مه‌ریوان و ریا قانع
۱۷. سیاسه‌ت و دویا-مه‌ریوان و ریا قانع
۱۸. جه‌مشید خانی مام-به‌ختیار عه‌لی
۱۹. که‌شتی فویره‌ته‌کان (کتیبه‌ی ۱)-به‌ختیار عه‌لی
۲۰. که‌شتی فویره‌ته‌کان (کتیبه‌ی ۲)-به‌ختیار عه‌لی
۲۱. له‌ دیاره‌وه‌ بۆ نادیار (چ ۲)-به‌ختیار عه‌لی
۲۲. ده‌ک بالنده‌ی ناو جه‌نگه‌له‌ ترسانه‌کان-به‌ختیار عه‌لی
۲۳. چیزی مه‌رگدوستی (چ ۲)-به‌ختیار عه‌لی
۲۴. مه‌هریقه‌ و نیماز-به‌ختیار عه‌لی و هه‌مین فه‌ره‌داعی
۲۵. دوزی کورد له‌ بازته‌ی په‌یوه‌ندیبه‌کانی نه‌ه‌ریکا و...-گوران ئیبراهیم سالیح
۲۶. سه‌ه‌ره‌قند (چ ۲)-ته‌ه‌مین مه‌عوف-و. نه‌حسه‌دی مه‌لا
۲۷. وپسنگه‌یه‌ک له‌ که‌شتیکی فه‌لسه‌فی-فاروق فه‌ریق
۲۸. نه‌خلاقناسی-ته‌حسین جه‌عفه‌ریب
۲۹. که‌شه‌سه‌ندنی زامیاری-د. ک. بیسجانی-و. د. نارام عه‌لی
۳۰. میژووی کورد (چ ۳)-جه‌مال ره‌شید و فه‌زبه‌ ره‌شید-و. دلکو که‌لاری
۳۱. مه‌دالانی گه‌ره‌ک-هیوا قادر
۳۲. خروقی یانگی (چ ۲)-نه‌ئیر کامو-و. نازاد به‌رزنجی
۳۳. په‌یوه‌ندیبه‌ سیاسیه‌کانی نیوان مه‌ریب و..-دوله‌تانی-هه‌یرش جه‌ومه‌ر مه‌حید
۳۴. میژووی گورانه‌کاری گومه‌لایه‌تی و سیاسی.. (چ ۲)-فه‌ریشه‌ تۆرلی-و. هه‌وران فه‌ریق که‌ریب
۳۵. سلیمانی له‌ نیوان سالانی ۱۹۵۱-۱۹۵۸-تۆرنا ره‌شید که‌ریب
۳۶. کتیبه‌ی په‌راویزبووساز-عه‌تا مه‌حه‌مه‌د



۳۷. شاری سیمانی ۱۴۱ ته موزی ۱۹۵۸-۱۷ ته موزی ۱۹۶۸- هورمان جه ره ره مه جید
۳۸. نیک و دنیا بهرگی (۱) - مریوان وریا قانع
۳۹. فیکر و دنیا بهرگی (۲) - مریوان وریا قانع
۴۰. دین و دنیا (۲) - مریوان وریا قانع
۴۱. کتیب و دنیا (۲) - مریوان وریا قانع
۴۲. کومه لگه ره شرد - عامل باجهوان
۴۳. رستانیکی دریز - کومه توپین - دلاور قهره داغی
۴۴. فرانسیسکوس قه دیسی من (۲) - نیکوس کازانتزاکیس - دلاور قهره داغی
۴۵. ناهنگی ته گه - ماریز بارگاس یوسا - جهلیل کاکه و هیس
۴۶. شه وی لیشیونه نیریش ماریا ریمارک - کریم پهرنگ
۴۷. من و نه - نعلیوتو مورافیا - کارزان علی
۴۸. میرنامه (۲) - جان دوست - سهباح نیسماعیل
۴۹. روخساره به نذکر او که م - له تیغه - س. پروناک شوانی
۵۰. قه پیلک - مستفا خلیفه - هورمان وریا قانع
۵۱. خه ونی پیاره نیرانییگان و کوشی بوره نه لا (۲) - ماریز نیبراهیم
۵۲. گرگن پییز لاگه رگلیست - خه بات عارف
۵۳. ۱۹۸۴ (۲) - جوزج ثورویژ - حکیم کاکه و هیس
۵۴. سور و رهش - ستاندال - سیامه شه شانسوری
۵۵. دهستووسه دوز او مکه ی شه کرا (۲) - پاول کویلو - سیوان محمده
۵۶. جاده ی میخک (۱) - دلاور قهره داغی
۵۷. جاده ی میخک (۲) - دلاور قهره داغی
۵۸. نیوارستان پییز لاگه رگلیست - خه بات عارف
۵۹. دارستانی نه رویی - هاروکی موراکامی - تارا شیع عوسمان
۶۰. نیواریه ی پروانه (۷) - بهختیار علی
۶۱. شاری موسیقاره سبیه کان (۴) - بهختیار علی
۶۲. هرگی تاقنه ی دوهم (۵) - بهختیار علی
۶۳. کوشکی بالنده شه مگینه کان (۴) - بهختیار علی
۶۴. تا ماکه می کوز... تا خوینی قوشته (۲) - بهختیار علی
۶۵. سیوی سبیه م (۳) - بهختیار علی
۶۶. ناره که ی ثورفیوس - بهختیار علی
۶۷. غه زلنوس و ماشه گانی خه پال (۲) - بهختیار علی
۶۸. نه ی به ندری دوست، نه ی کوشنی دوزن (۳) - بهختیار علی
۶۹. دواهمین همناری دنیا (۱۷) - بهختیار علی
۷۰. نیمه ی په نابر - کومه نیک نورس - ر
۷۱. گره وی به خته هه لاله (۲) - عه تا نه های
۷۲. عبراتیبه ک له باریس سامونیل شه معون - سهباح نیسماعیل
۷۳. جیهانی سوفیا و قهره مگی سوفیا (۱۵) - یوستاین گاردور و ثوته بیوهمه - بهروز حسن
۷۴. کچی برته فال (۱۷) - یوستاین گاردور - بهروز حسن
۷۵. له نوبیه کدا (۲) - یوستاین گاردور - بهروز حسن
۷۶. کچی بهریوه بهری سترک (۳) - یوستاین گاردور - بهروز حسن



۷۷. نهنیسی یاری کاغذ (چ ۱۳) - یوستاین گاردر - و. بهرورر حسن
۷۸. مایا (چ ۲) - یوستاین گاردر - و. بهرورر حسن
۷۹. نینسایکو پیندیا کی میژوویبی ویندار - کوهلی نووسر - و. هورامان وریا قانع
۸۰. فاشه فہی بوون - د. محمدهد کمال
۸۱. وک روویار د به خوردهک - پاولو کویلو - و. سیروان محمدهد
۸۲. دیاربیہ مہرنہک - پاولو کویلو - و. سیروان محمدهد
۸۳. سپشہ ممان نہ گہل موری (چ ۱۳) - میچ نہلیوہ - و. جوتیار ژالہ بی
۸۴. دولبزمی نژیہک له مونراوہ لیریکیہ کانی مہولانای روسی و. - لهورن قادر عہدولرہ حمان
۸۵. رووناک وک نہوین، تاریک وک مردن - مہمہد ٹوزون - و. وریا غہووری
۸۶. کاندب - فولتیر - و. بہیان سلیمان
۸۷. باوک گوریو - بہ لزاک - و. نہحمہدی مہلا
۸۸. زبیرا - جہبار جمال غریب
۸۹. مندالی سووتو - سنیگ داگہرمان - و. دلاور قہرہدافی
۹۰. وریفہ - نہنتونو تابوکی - و. عہتا محمہد
۹۱. مردن له روانگی ناینہ کاتہوہ (چ ۲) - یوساحہ نہحمہد - و. دانا مہلا حسن
۹۲. گوی بگرہ، پیایوی بچروک (چ ۱) وریپیلہ ریش - و. خہبات عارف
۹۳. ربہری کتیبسازہ کوژراوہکان - عہتا محمہد
۹۴. کچہ فیلم گیرہ رہرہک - ہیرنان ریفرای نیلیتیر - و. عہتا محمہد
۹۵. باوکی نہو (چ ۷) پەرینووش سہنیعی - و. رووناک شوانی
۹۶. داوتیبسی - پاولو کویلو - و. سیروان محمدهد
۹۷. کیمیگہر (چ ۱۴) - پاولو کویلو - و. سیروان محمدهد
۹۸. روزہالائی عہدن، روژناوای خودا - محمہد ماغوت - و. حسین لہتیف و کارزان علی
۹۹. خوشی پیشہی من نیہ (چ ۴) - محمہد ماغوت - و. حسین لہتیف و کارزان علی
۱۰۰. خیانتہ له نیشتمانہ کم دہکم - محمہد ماغوت - و. حسین لہتیف و کارزان علی
۱۰۱. روژومیری کیژولہ یک - شان فرانک - و. عہتی غوسمان یاقوب
۱۰۲. جیہانی رومان - د. ہاشم نہحمہد زادہ
۱۰۳. نہفرت له دوستویسکی (چ ۱۲) - عہتیق رہجیمی - و. نازاد بہرنجی
۱۰۴. فایدون (چ ۱۲) - نہفلاتون - و. ناوات نہحمہد سولتان
۱۰۵. گورگیاس (چ ۱۳) - نہفلاتون - و. ناوات نہحمہد سولتان
۱۰۶. سیاتبتوس - نہفلاتون - و. ناوات نہحمہد سولتان
۱۰۷. مسیح لهخاچ دہدہنہوہ (چ ۲) - نیکوس کارانتزاکیس - و. دلاور قہرہدافی
۱۰۸. تو مچو بو شہر (چ ۲) - مارڈین بیراہیم
۱۰۹. سہگوہر (چ ۱۷) - محمہد موکری
۱۱۰. چاودکئی (چ ۱۱) - یوزورگ عہنوی - و. نازاد بہرنجی
۱۱۱. A-6171 مہر له ٹاوشفیتز دہریاز بوہ - فیرینک گویتویر - و. عہتا محمہد
۱۱۲. باراباس - بییر لاکہرگتیسٹ - و. خہبات عارف
۱۱۳. تولہ (چ ۱۵) - محمہد موکری
۱۱۴. سلوا کس لہویہ؟ (چ ۲) - یوستاین گاردر - و. سیروان محمدهد
۱۱۵. ہیچ (چ ۱۲) - کوجہر نہویہکر
۱۱۶. ہورہکائی ڈانیال (چ ۱۲) - بہختیار علی
۱۱۷. ٹیمہ زہریامان بہزاند - جولی نوٹوسکا - و. دلاور قہرہدافی



۱۱۸. به ساری ژبانه ووه (چ ۱۵) - تهریک فرود - سازاد بهررتنجی
۱۱۹. لهو پور ههسته کابووه: فینسیت، رایان زوگیرو - ههریم هادی
۱۲۰. گوردستال له رووبه روویووه ووهی دانغداد - بورهان، یاسین
۱۲۱. دلره قش و بینانی - مهربان وریا قانع
۱۲۲. بزیکي زاننگو - فیوور دوستویفسکی - کاروان محمود
۱۲۳. تهمساج - فیوور دوستویفسکی - کاروان محمود
۱۲۴. سوغیست - نهفلاتوون - ناوات نهحمه سولتان
۱۲۵. نوبینی کریسمس (چ ۲) - بوستاین گاردور - سیروان محمده
۱۲۶. چهند لیکولینه ووه یهکنی نه ده بی - کساس جهباری
۱۲۷. دواین پوژده کانی سوکرات - نهفلاتوون - ناوات نهحمه سولتان
۱۲۸. یهکهمین مکتوب - پاولو کویلو - سیروان محمود
۱۲۹. ناگره کهم مهسونه ووه - سازاد سویدی
۱۳۰. تامیتامی - نهنتوان چیخوف - دلاره قهره داغی
۱۳۱. کولونیل - مه محمود دهولت تابادی - سازاد بهررتنجی
۱۳۲. کیشی بوونی مروف - شرمید حه ماعی
۱۳۳. شهوانی ئادهم - به بیان سهلمان
۱۳۴. قومورده کی نوئر دام - فیکتور فیکو - جهوهه محمود دارغا
۱۳۵. به دوی عهشقا (چ ۲) - به هجهت به حیا
۱۳۶. دهرباره ی باوکه گوریو - حه مکه ریم عارف
۱۳۷. دهرباره ی برابانی کارامازوف - حه مکه ریم عارف
۱۳۸. دهرباره ی بینه وایان - حه مکه ریم عارف
۱۳۹. دهرباره ی داستانی ئیلیاده - حه مکه ریم عارف
۱۴۰. دهرباره ی دون کیشوت - حه مکه ریم عارف
۱۴۱. دهرباره ی شعر و ناشتی - حه مکه ریم عارف
۱۴۲. دهرباره ی دیکامیرون - حه مکه ریم عارف
۱۴۳. دهرباره ی فاوست - حه مکه ریم عارف
۱۴۴. دهرباره ی کاندید - حه مکه ریم عارف
۱۴۵. دهرباره ی کومیدیا ی بهزدانی - حه مکه ریم عارف
۱۴۶. دهرباره ی هاملیت - حه مکه ریم عارف
۱۴۷. ههتا چاو بر بکات... تاریکی خه رهاه مسته فا
۱۴۸. جوانیه کانی تاریکی - بهختیار عهلی
۱۴۹. رهخته له نه قلی قاشیستی - بهختیار عهلی
۱۵۰. نهرسی کوزراو - بهختیار عهلی
۱۵۱. یاددوری و زهمه - بهختیار عهلی
۱۵۲. لیمان و جهنگ و درانی (چ ۲) - بهختیار عهلی
۱۵۳. قهله ندهر و قهلا - به حیا بهرسیی - سازاد بهررتنجی
۱۵۴. ئاوریشد (چ ۳) - ئالیساندرو باریکو - سازاد بهررتنجی
۱۵۵. نه قسه تی ۱۹۰۰ یان موچیچینتوی بیانوژده (چ ۲) - ئالیساندرو باریکو - سازاد بهررتنجی
۱۵۶. کوشتی بالدهی لاسایکه رده - هارپهر لی - لونا دشامه مهربوانی
۱۵۷. شهوگره کان میران نه برهام
۱۵۸. ده بیت شتیگه نگیره ووه - باران



۱۵۹. نامه‌کافی فیرماندو نه ژین عه‌بدولخاتق
۱۶۰. پروتاگوراس - نه‌فلاتون - و. ثاوات. نه‌حمه‌د سولتان
۱۶۱. روزانیک من نوکوردیونم ده‌ژده‌دلا‌وه‌ر قهره‌داغی
۱۶۲. له‌بارهی ئیسلام و جیهانگیری و خورثا‌واوه‌د. شاکر نابلسی - و. شوان. نه‌حمه‌د
۱۶۳. مارتین لوتەر - د. هاشم سالح - و. شوان. نه‌حمه‌د
۱۶۴. هزار و یهک شه‌وه (چ ۱۲) - و. چه‌وه‌هر مه‌حمود. داراغا
۱۶۵. کانتیک ماسیبه‌کان تینور ده‌ین - حلیم یوسف - و. سه‌لاحه‌دین بایه‌زیدی
۱۶۶. هانی سالح. شه‌وه چاوم و پیی بروانه - یاشار که‌مال - و. نه‌حمه‌د مه‌مه‌د ئیسماعیل
۱۶۷. ئەسپیک له پهره‌ی گولاله (چ ۲) - شیرکو بیکه‌س
۱۶۸. ده‌ر به‌ندی په‌پوله (چ ۳) - شیرکو بیکه‌س
۱۶۹. خیراکه... مردن خه‌ریکه بگاتا (چ ۲) - شیرکو بیکه‌س
۱۷۰. خاچ و مار و رۆژمیزی شاعیری (چ ۳) - شیرکو بیکه‌س
۱۷۱. یاده‌وه‌ریی پاسکیلیکی که‌رکیکی - شیرکو بیکه‌س
۱۷۲. ژیان و ئەزموونی شیعریم - شه‌دوتیس - و. شوان. نه‌حمه‌د
۱۷۳. پارادوکسی نووسین (چ ۲) - ره‌بیع جابر - و. شوان. نه‌حمه‌د
۱۷۴. پی‌اوکی تینکشاکاوا (چ ۲) - تاهیر بن جه‌للون - و. نازاد به‌رزنجی
۱۷۵. نامۆ - شه‌نیز کامۆس - و. سه‌لاحه‌دین بایه‌زیدی
۱۷۶. له‌بارهی ئازادییه‌وه - چون ستیوارت میل - و. ثاوات. نه‌حمه‌د سولتان
۱۷۷. گوزهریک بز یادکرده‌وه‌ی رابردو - وینکولاس سپارکس - و. به‌رزان عوسمان
۱۷۸. دایرانی ئیستقلوژی له‌ فیکر و ژیاندا (چ ۲) - د. هاشم سالح - و. شوان. نه‌حمه‌د
۱۷۹. له‌ قوولایی سیاسه‌تدا - د. بورهان. یاسین
۱۸۰. شیعەر بو ترسنۆکه‌کان نییه! - نیلس هاو - و. ئالان پیری
۱۸۱. خه‌للاج - عه‌باس شه‌رتاوت - و. نازاد به‌رزنجی
۱۸۲. پاسه‌ شینه‌که - هیوا قادر
۱۸۳. وه‌میک - ریچارد داوکینز - و. نوری که‌ریم
۱۸۴. ریگه - ته‌جیب مه‌حفوز - و. کارزان عه‌لی
۱۸۵. نوخته‌ی تونه‌که‌ی ژیان - خه‌ره‌هاد شاکه‌لی
۱۸۶. کوشکی بۆق (چ ۲) - بوستانین گاردەر - و. سیروان مه‌حمود
۱۸۷. زور تابه‌ت - عه‌باس مه‌عرفی - و. فیدا قادری
۱۸۸. ئافاته‌کانی بته‌ماله‌ی میخه‌که. (چ ۲) - عه‌ت مه‌مه‌د
۱۸۹. گیلانی خوین (چ ۲) - عه‌تا مه‌مه‌د
۱۹۰. که‌شته‌ تیار دکانی میر به‌ ته‌نیایدا (چ ۲) - عه‌تا مه‌مه‌د
۱۹۱. فه‌ر دست (چ ۲) - عه‌تا مه‌مه‌د
۱۹۲. خواجه‌ نه‌سره‌دین. که‌ له‌ بیناو بیکه‌ ئینیکا ده‌کوژریت (چ ۲) - عه‌تا مه‌مه‌د
۱۹۳. تیوریی نه‌ده‌می - تیری ئیگلتن - و. عه‌تا فه‌ره‌داغی
۱۹۴. مالی بیده‌نگ - نوره‌هان پاسوک - و. سامان که‌ریم
۱۹۵. چیرۆکه‌کانی کریسمس - پاولو کویلو - و. سیروان مه‌حمود
۱۹۶. به‌کولتورکردنی خوینده‌وه‌د - عه‌مه‌د فه‌ریق حه‌سه‌ن
۱۹۷. که‌وتنی ئاسمانه‌کان - جه‌بار جه‌مال غه‌ریب
۱۹۸. په‌یمانی کومه‌لایه‌تی - جان جاک روسو - و. ثاوات. نه‌حمه‌د سولتان
۱۹۹. سه‌د سال ته‌بیایی - گابریل گارسییا مارکیز - و. نه‌حمه‌دی مه‌لا



۲۰۰. شه قاسمی دوکانه تاریکه گان پانریک مودیاتو-و. بهیان سهلمان
۲۰۱. صروف و که راهت-سهریوان وریا قانع
۲۰۲. ژبان و سه رهه مگانی سادق هیدایهت-حسه س قانمیان-و. فرشید شهرفی
۲۰۳. ثابیر و سه عتوبیهت-موسه فا سه کیان-و. موسه ب نه دهه انه ندیشه ی نابین
۲۰۴. که شتی فکر و ده رای هه عتوبیهت-تحسین حه غه ریب انه ندیشه ی نابین
۲۰۵. پیپ گواردیولا (۱۲)-گابوم بالاگی-و. نه حه ه سه گوی انه ندیشه ی ورزش!
۲۰۶. په سه ندنی فیزیآ-نالبیرت ثابیشتابین و لیوپولد لینفد-و. حسین حوسینی انه ندیشه ی زانست!
۲۰۷. تیوری دیوژیه ی چیه ۹-لانداو، رومه-و. حسین حوسینی (انه ندیشه ی زانست)
۲۰۸. نالبیرت ثابیشتابین-جینیفیر جولیه ن ناندرسن-و. حسین حوسینی (انه ندیشه ی زانست)
۲۰۹. سه لانه دین-کارین کرپیده-و. شه ن شیروان (مذالانی نه ندیشه)
۲۱۰. ده میو-والث دیزنی ستودیو-و. شه ن شیروان (مذالانی نه ندیشه)
۲۱۱. سی ورچه که-رؤب هفیران-و. شه ن شیروان (مذالانی نه ندیشه)
۲۱۲. سیمیا-جه ستین کورمان-و. شه ن شیروان (مذالانی نه ندیشه)
۲۱۳. سنی به رازه بچکوله که-والث دیرنی ستودیو-و. شه ن شیروان (مذالانی نه ندیشه)
۲۱۴. تنز-سلاقومیر موژیک-و. خبات عارف
۲۱۵. پایالانگی: پیاره سه پیه که-تیریش شیورمان-و. خبات عارف
۲۱۶. نهو پنج که سه ی نه به هشت ده یان بنیثت-سیج نه لوم-و. جوتیار ژاله ی
۲۱۷. تنها یک روزی تر-سیج نه لوم-و. لونا دلشاد هریواتی
۲۱۸. نایاده هری-نه ندی مائرو-و. دلاور قهره دانی
۲۱۹. که شتی که به روحی شاری موسیقاره سه پیه گاندا هه راسان نه نور
۲۲۰. گلبله که ی سارا-تاتیانا دی روزنی-و. هه وار چه ره و چه ره ه محمود داراغا
۲۲۱. لیکولینه و ده که له سوسپولوژیای نیسلام-و. علی شه ریعتی-و. دانا سه لاهه سن
۲۲۲. هیزی نه ده ب-ره بیع جابر-و. شوان نه حه ه
۲۲۳. میرقان، باغیک له حه قیقه ت-موسه ب نه ده ه انه ندیشه ی نابین
۲۲۴. عیشق گوره تر له عیشق-موسه ب نه ده ه انه ندیشه ی نابین
۲۲۵. مروقی خودا رنگ-سه لمان نادر انه ندیشه ی نابین
۲۲۶. ستیفن هووکینگ-کارین لانچانا کینی-و. حسین حوسینی (انه ندیشه ی زانست)
۲۲۷. ده روزه یک بو زانستی نانو و نه گنه لوجیای نانو-و. خالد محه ه ده عومه ر (انه ندیشه ی زانست)
۲۲۸. تیوری که بؤ سه مو شت-ستیفن هووکینگ-و. حسین حوسینی (انه ندیشه ی زانست)
۲۲۹. ره ویسی و کرمل-و. نیراهیم محه ه جزا محیدین (انه ندیشه ی زانست)
۲۳۰. که شته کات به زمانی ساده-ماری و جون گریب-و. زه رده شت نوره دین انه ندیشه ی زانست
۲۳۱. من زلاتانم-ده بقد لاکیر کرانتز-و. سه سعوده حه سن انه ندیشه ی ورزش!
۲۳۲. هه رمی هه که راهه جوناسان ویلسن-و. کامهران پالانی انه ندیشه ی ورزش!
۲۳۳. خورخی میدیس-میکل کوستا و حوناسان سانچیز-و. نه حه ه سه نگاری (انه ندیشه ی ورزش)
۲۳۴. من ترس روحی سمیوم-محهمه ماعت-و. شوان نه حه ه
۲۳۵. نه فسوونی نه ده ب نزار شگری-و. شوان نه حه ه
۲۳۶. میروکه-نه نتوان دو سانت نیگریو پیری-و. لیون کارین

۲۲۷. ژنی له بېردهم وهرزیکي ساردا (چ ۱) - فروغ فېروخزاد - و. نازاد بهرزنجی
۲۲۸. عاشق هميشه نه‌نیايه (چ ۱) - سوهراب سپهری - و. نازاد بهرزنجی
۲۲۹. میردی هميشه‌ی - فیودور دوستویفسکی - و. کاروان محمود
۲۴۰. قومارچی (چ ۲) - فیودور دوستویفسکی - و. جوهېر محمود داراغا
۲۴۱. مەرگی مېموون - مازدین نېراهم
۲۴۲. تاڼگه‌ی وشه و هلويسټ نامه‌کانی شیرکو بيگس - ا.ا. کامران سوبحان
۲۴۳. ديوانی موفتي پېنجوینی - مه‌لا عبداللای توتنجی - ا.ا. نومیډ ناشتا و کامیل عبداللا کریم
۲۴۴. دېروازمېک بو ناساندنی فلسفه‌فهی دین - تحسین حېمه‌غریب (نښه‌نښه‌ی ټایین)
۲۴۵. پژ و شاهوی یوسف - محمود ده‌لوت ټابادی - و. یوزان محمېد
۲۴۶. بومه‌لرزه‌کان - جانتیس فانگلېف - و. هېمن حوسین (نښه‌نښه‌ی زانست)
۲۴۷. لاپره‌کانی ژپانم - د. نوال سع‌داوی - و. جېفارا که‌مال
۲۴۸. نامه‌ی مزالان بو خوا.ا. ستوارت هامېل و ټیریک مارشال - و. نازاد بهرزنجی
۲۴۹. فریو و خوجه‌شاردان (چ ۲) - ع‌تا محمېد
۲۵۰. تارژنه‌ی رنگ (چ ۲) - ع‌تا محمېد
۲۵۱. زاره‌کانی خه‌ون (چ ۲) - ع‌تا محمېد
۲۵۲. پاشماره‌ی خېټه‌کان (چ ۲) - ع‌تا محمېد
۲۵۳. پرماتنوووسی ساده و پرماتنوووسی بیرکه‌روه (چ ۲) - نورهان پاموک - و. بېکر شوانی
۲۵۴. قه‌لای سهی (چ ۲) - نورهان پاموک - و. بېکر شوانی
۲۵۵. ژپانی من - سینر ټلیکس فیزگسون - و. ریډوار محمېد (نښه‌نښه‌ی وهرزش)
۲۵۶. ټاییناسی مه‌ولانا - د. عبدالکریم سروروش - و. موسعب نه‌دهم (نښه‌نښه‌ی ټایین)
۲۵۷. نه‌ژدېپه‌کانی عه‌دن - کارل ساکن - و. روژگار حېمد (نښه‌نښه‌ی زانست)
۲۵۸. نامه‌ی بو که‌که‌م - فیودور کالیفاتیدیس - و. دلاره قهره‌داغی
۲۵۹. خه‌ونی مشکه‌کان و پیاومکان - جون شتابنیک - و. شینی بوسکانی
۲۶۰. لولیتا (چ ۲) - فلاډیپتر نابوکوف - و. توانا حېمه‌نوروی
۲۶۱. من ناوم سووره (چ ۲) - نورهان پاموک - و. بېکر شوانی
۲۶۲. ربه‌رانی هزری کره‌لایه‌تی - د. نجسان محمېد نه‌لخه‌مهن - و. دلانا مه‌لا حېسه‌ن
۲۶۳. جوتناسی نه‌ورهس (چ ۳) - ریچارد باخ - و. نازاد بهرزنجی
۲۶۴. پیاویکی بیچاره‌نوس - ټیمیره کیرتیز - و. روناک شوانی
۲۶۵. به‌فر (چ ۲) - نورهان پاموک - و. بېکر شوانی
۲۶۶. ژنه‌ی فزسووره‌که - نورهان پاموک - و. سامان کریم
۲۶۷. ټیک بو خوشویست (چ ۲) - فیودور کالیفاتیدیس - و. دلاره قهره‌داغی
۲۶۸. موزه‌خانه‌ی پاکیزه‌ی (چ ۲) - نورهان پاموک - و. بېکر شوانی
۲۶۹. گه‌ران‌وهی زه‌ده‌شت - نه‌حېده‌ی مه‌لا
۲۷۰. پاسه‌وانانی خودا (چ ۲) - ع‌تا محمېد
۲۷۱. تاگمی (چ ۲) - خالد نه‌لخه‌مېسی - و. سه‌باح نیسماعیل
۲۷۲. هره‌سی ټیرخانیک - نه‌وره‌ت شه‌مدین - و. سه‌باح نیسماعیل
۲۷۳. له‌ی دیرسیم مردم - محمود نه‌جم‌دین
۲۷۴. سوارتو - حه‌لیم یوسف - و. وریا غه‌فوری
۲۷۵. پادشای نه‌گوسټیه‌کان اهویت - جون روناک روپل ټولکین - و. یوزان غوسمان
۲۷۶. دوو شایالی نوورینی شار - تحسین حېمه‌غریب



۲۷۷. جیهانی میشیل فوکو (۲ ج) - کومه‌لیک نووسه‌ری. ئاوات ئەحمەد سولتان
۲۷۸. میژووی سینکسوالیته-میشیل فوکو-ر. کاوه دەستووره
۲۷۹. داروین و رەچەلەکی مروف (۲ ج) - گوران ئیبراھیم
۲۸۰. وشەکان و شتەکان - میشیل فوکو-ر. ئارام ئەمین شوانی
۲۸۱. زیندەبەگور - سادق هیدایەت-و. فەرشید شەریفی
۲۸۲. حاجی ئاغا - سادق هیدایەت-و. فەرشید شەریفی
۲۸۳. سوالکەرەکە - ئەجیب مەحفوز-و. توانا حەمەنووری
۲۸۴. سەوزیکی کال بوو دەبیری - خەبات عارف
۲۸۵. کۆتەلی پوژ - کازۆ ئیشیچوڕو-و. جەرھەر مەحمود داراغا
۲۸۶. نرکەئ چیاکە - یاسوناری کاواياتا-و. جەرھەر مەحمود داراغا
۲۸۷. ئەخلاق و بەرگری - مەریوان وریا قانع
۲۸۸. میژووی سینکسوالیته (۱): ویستی دانایی - میشیل فوکو-ر. کاوه دەستووره
۲۸۹. میژووی سینکسوالیته (۲): بەکارهێنانی چێژەکان - میشیل فوکو-ر. کاوه دەستووره
۲۹۰. میژووی سینکسوالیته (۳): خەمی خود - میشیل فوکو-ر. کاوه دەستووره
۲۹۱. تریزا باتیستا - جۆرج ئەمادو-و. جەرھەر مەحمود داراغا
۲۹۲. دواھەمین شەوی سەرۆک - یاسمینه خەزراو - نازاد بەرزنجی
۲۹۳. تاریک و ڕۆژ - سادق هیدایەت-و. فەرشید شەریفی





کتابخانه دیجیتال
www.rabari.org



کتابخانه دیجیتال
www.rabari.org